

INSO

20727

1st.Edition

2016

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran

سازمان ملی استاندارد ایران

Iranian National Standardization Organization

استاندارد ملی ایران

۲۰۷۲۷

چاپ اول

۱۳۹۴

تراکم تعداد ذرات آیروسل – کالیبراسیون
شمارشگرهای ذرات چگال شده

Aerosol particle number
concentration — Calibration of
condensation particle counters

ICS:19.120

به نام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

مؤسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب بند یک مادهٔ ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

نام موسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب یکصد و پنجاه و دومین جلسه شورای عالی اداری مورخ ۹۰/۶/۲۹ به سازمان ملی استاندارد ایران تغییر و طی نامه شماره ۲۰۶/۳۵۸۳۸ مورخ ۹۰/۷/۲۴ جهت اجرا ابلاغ شده است.

تدوین استاندارد در حوزه‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می‌شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانهٔ صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرفکنندگان، صادرکنندگان و واردکنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان‌های دولتی و غیر دولتی حاصل می‌شود. پیش‌نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی نفع و اعضای کمیسیون‌های فنی مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادها در کمیتهٔ ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان‌های علاقه‌مند و ذی صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌کنند در کمیتهٔ ملی طرح و بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می‌شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می‌شوند که بر اساس مفاد نوشته شده در استاندارد ملی ایران شمارهٔ ۵ تدوین و در کمیتهٔ ملی استاندارد مربوط که سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می‌دهد به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین‌المللی الکترونیک (IEC)^۲ و سازمان بین‌المللی اندازه‌شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می‌کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی بهره‌گیری می‌شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرف کنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری نماید. سازمان می‌تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندي آن را اجباری نماید. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان‌ها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرگانی، ممیزی و صدور گواهی سیستم‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیستمحیطی، آزمایشگاه‌ها و مراکز کالیبراسیون (کالیبراسیون) و سایل سنجش، سازمان ملی استاندارد ایران این گونه سازمان‌ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می‌کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامهٔ تأیید صلاحیت به آن‌ها اعطا و بر عملکرد آن‌ها نظارت می‌کند. ترویج دستگاه بین‌المللی یکاهای کالیبراسیون (کالیبراسیون) و سایل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبهای و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2 - International Electrotechnical Commission

3- International Organization of Legal Metrology (Organisation Internationale de Métrologie Legale)

4 - Contact point

5 - Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد
« تراکم تعداد ذرات آیروسل – کالیبراسیون شمارشگرهای ذرات چگال شده»

سمت و / یا نمایندگی

دانشگاه محقق اردبیلی

رئیس :

مغانلو، فرهاد

(دکتری مهندسی مکانیک)

دبیر :

اداره کل استاندارد استان آذربایجان شرقی

ابراهیمفر، رضا

(کارشناسی شیمی)

اعضاء : (اسامی به ترتیب حروف الفبا)

آزمایشگاه کالیبراسیون رسائیست آذر

آقابور، مجید

(کارشناسی فیزیک)

کارشناس استاندارد

پیری، لعیا

(کارشناسی مهندسی مکانیک)

شرکت طرح ابتکار انرژی

ترکمن، حمیده

(کارشناسی ارشد شیمی)

اداره کل استاندارد آذربایجان شرقی

ترکمن، لیلا

(کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک)

اداره کل استاندارد استان آذربایجان شرقی

حاج کریمزاده، حسین

(کارشناسی مدیریت آموزش)

دانشگاه تبریز

رنجبی، سیدفرامرز

(دکتری مهندسی مکانیک)

اداره کل استاندارد استان آذربایجان شرقی

قاری قرآن، سیدمسعود

(کارشناسی ارشد شیمی)

آزمایشگاه کالیبراسیون رسائیست آذر

گلن azi، زهرا

(کارشناسی ارشد مهندسی برق)

دانشگاه مالک اشتر

ملازاده، میکایل

(دکتری شیمی)

فهرست مندرجات

عنوان		صفحه
آشنایی با سازمان ملی استاندارد		ب
کمیسیون فنی تدوین استاندارد		ج
پیش گفتار		و
مقدمه		ز
هدف و دامنه کاربرد	۱	۱
مراجع الزامی	۲	۱
اصطلاحات و تعاریف	۳	۲
نمادها	۴	۷
دستگاه‌های مرجع به کار رفته در کالیبراسیون- اصول کلی	۵	۱۰
اصول کلی	۱-۵	۱۰
اهداف کالیبراسیون آیروسل	۲-۵	۱۱
دید کلی بر راهاندازی	۳-۵	۱۲
مولفه‌ها و الزامات آنها	۴-۵	۱۳
اختلاف بین CPC و FCAE به عنوان ابزارهای مرجع	۵-۵	۲۰
کالیبراسیون با استفاده از FCAE به عنوان ابزار مرجع	۶	۲۱
دید کلی بر روش انجام کالیبراسیون و تنظیم	۱-۶	۲۱
آماده‌سازی	۲-۶	۲۵
روش اجرایی کالیبراسیون کارایی آشکارسازی	۳-۶	۳۳
عدم قطعیت اندازه‌گیری	۴-۶	۳۸
کالیبراسیون با استفاده از CPC به عنوان ابزار مرجع	۷	۴۱
دید کلی تنظیم و روش کالیبراسیون	۱-۷	۴۱
آماده‌سازی	۲-۷	۴۴
روش کالیبراسیون کارایی آشکارسازی	۳-۷	۵۰
عدم قطعیت اندازه‌گیری	۴-۷	۵۴
گزارش نتایج	۸	۵۷

۵۸	پیوست الف، اطلاعاتی، ویژگی‌های عملکردی CPC
۶۹	پیوست ب، اطلاعاتی، تاثیر ویژگی‌های سطح بر کارایی آشکارسازی CPC
۷۱	پیوست پ، اطلاعاتی، مثالی از گواهینامه‌های کالیبراسیون
۸۴	پیوست ت، الزامی، محاسبه کارایی آشکارسازی CPC
۹۵	پیوست ث، اطلاعاتی، نمودارهای قابلیت ردیابی
۹۸	پیوست ج، رقیق‌سازها
۹۵	پیوست چ، الزامی، ارزیابی ضریب تصحیح اربیتی تراکم بین ورودی‌های دستگاه مرجع و CPC مورد آزمون
۱۰۰	پیوست ح، اطلاعاتی، گسترش دامنه کالیبراسیون به تراکم‌های پایین‌تر
۱۱۲	پیوست خ، اطلاعاتی، گسترش دامنه کالیبراسیون به تراکم‌های پایین‌تر
۱۳۲	پیوست د، الزامی، کالیبراسیون دبی شارش حجمی
۱۳۵	پیوست ذ، الزامی، آزمون آماده‌ساز بار و DEMC در بیشینه عدد تراکم
۱۳۷	پیوست ر، اطلاعاتی، روش گزارش داده‌های توصیه شده به هنگام استفاده از FCAE
۱۳۹	پیوست ز، اطلاعاتی، عدم قطعیت کارایی آشکارسازی وابسته به عدم قطعیت اندازه ذره
۱۴۱	پیوست ژ، اطلاعاتی، کاربرد نتایج کالیبراسیون
۱۴۴	پیوست س، اطلاعاتی، کتابنامه

پیش‌گفتار

استاندارد "تراکم تعداد ذرات آبروسل - کالیبراسیون شمارشگرهای ذرات چگال شده" که پیش‌نویس آن در کمیسیون‌های مربوط توسط سازمان ملی استاندارد ایران تهیه و تدوین شده است و در دویست و هشتاد و پنجمین اجلاس کمیته ملی استاندارد اندازه‌شناسی، اوزان و مقیاس‌ها مورخ ۹۴/۱۲/۱۳ مورد تصویب قرار گرفته است، اینک به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می‌شود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت‌های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در موقع لزوم تجدیدنظر خواهد شد و هر پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استانداردها ارائه شود، هنگام تجدیدنظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین، باید همواره از آخرین تجدیدنظر استانداردهای ملی استفاده کرد.

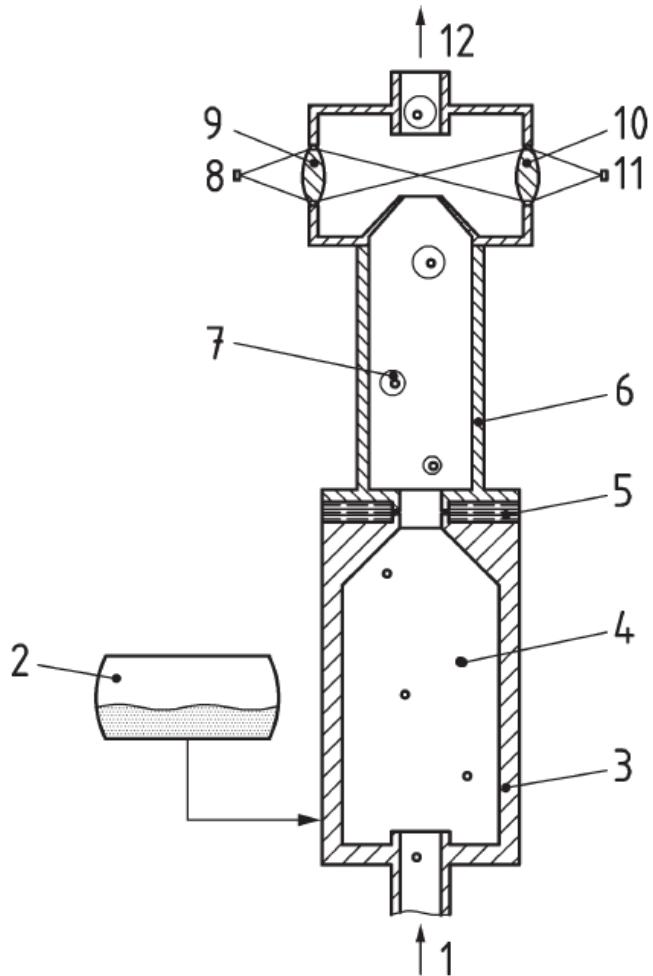
منبع و مأخذی که برای تهیه این استاندارد مورد استفاده قرار گرفته به شرح زیر است:

ISO 27891: 2015, Aerosol particle number concentration - Calibration of condensation particle counters

مقدمه:

شمارشگر ذره چگال (CPC) ابزار اندازه‌گیری تعداد ذرات کوچک آیروسل می‌باشد. تراکم بخار فوق اشباع برای افزایش اندازه ذرات بسیار ریز و نانو در حد قطرات قابل اندازه‌گیری نوری ویژگی مشترک تمام انواع این ذرات می‌باشد. شمارش قطرات برپایه پراکندگی نوری طرح‌ریزی شده است. قطره از یک منطقه تشخیص که بخشی از آن با پرتو نور متتمرکز و بخش دیگر با نور پراکنده روشن شده، عبور داده شده است و با حسگر نور اندازه گرفته می‌شود. در حجم معلومی از هوای نمونه، فراوانی این رویداد تراکم ذرات را تعیین می‌کند. در تراکم‌های پایین، شمارشگر (CPC) ذرات مشخصی را شمرده و تراکم تعداد ذرات را به طور مطلق تعیین می‌کند.

شمارشگرهای تجاری ذرات تراکم یافته، از سیالات عامل مختلف نظیر ۱- بوتانول، ۲- پروپانول یا آب برای تولید بخار استفاده می‌کنند. علاوه براین، برای دستیابی به بخار اشباع لازم در هوای نمونه اصول گوناگونی مورد استفاده قرار می‌گیرد. کاربردی‌ترین شمارشگرهای (CPC) از شارش آرام و انتقال حرارت نفوذی استفاده می‌کنند. ثابت نفوذ سیال عامل، حرارت یا مراحل سرمایش مورد نیاز برای آغاز تراکم و درنتیجه طرح اصلی شارش آرام (CPC) را تعیین می‌کند. شمارشگرهایی که کمتر مورد استفاده هستند (CPC)‌های اختلاط آشفته هستند که در آنها مرحله فوق اشباع از اختلاط آشفته هوای نمونه با شارش گاز عاری از ذرات و اشباع شده با سیال عامل به دست می‌آید. شکل (۱) شمای کلی از رایج‌ترین نوع شمارشگر با شارش آرام از میان اشباع‌کننده گرم شده و چگالنده سردشده را نشان می‌دهد.

راهنمای:

7	قطره	1	ورودی آئروسل
8	منبع نور	2	مخزن سیال عامل
9	اپتیک‌های نوری	3	اشباع کننده گرم
10	اپتیک‌های دریافت‌کننده	4	ذره نانو(بسیار ریز)
11	حسگر نوری	5	خنک‌کننده دستگاه گرمایش ترمولکتریک
12	خروجی آئروسل	6	کندانسور(چگالنده)

شکل ۱- اصول یک شارش آرام CPC

با این حال عوامل گوناگونی بر صحت اندازه‌گیری‌های (CPC) مؤثر هستند. به عنوان مثال، خطأ در دبی شارش سیال باعث بروز خطأ در میزان تراکم خواهد شد. خطای هم مکانی در تراکم‌های بالا، فعالیت ناکارآمد ذرات با اندازه‌های بسیار کوچک و کاهش تعداد ذرات حین انتقال از ورودی به بخش آشکارسازی منابع احتمالی دیگر خطأ هستند. بنابراین کالیبراسیون (CPC) برای ارزیابی دقت اندازه‌گیری ضروری است.

ابزار مرجع در کالیبراسیون (CPC) الکتروومتر آئروسل کاپ- فارادی (FCAE) می‌باشد. در بسیاری از موارد هدف از کالیبراسیون، تعیین محدوده آشکارسازی ذرات در اندازه‌های بسیار کوچک است. کارآیی آشکارسازی الکتروومتر فارادی، واحد اندازه‌گیری هر اندازه‌ای از ذرات در نظر گرفته شده است. نسبت تراکم اندازه‌گیری شده توسط (CPC) کالیبره شده به آنچه که الکتروومتر فارادی اندازه گرفته، کارآیی آشکارسازی (CPC) را مشخص می‌کند. به این ترتیب که وقتی که آئروسل‌ها به صورت منفرد شارژ شده‌اند، ذرات مشابه از نظر اندازه و تراکم هم‌zman به دو دستگاه تغذیه می‌شوند.

این استاندارد، دو روش متمایز کالیبراسیون (CPC) را ارائه می‌دهد: تعیین ویژگی‌های (CPC) با مقایسه آن با یک (FCAE) که همان روش سنتی است که در بالا به آن اشاره شد و مقایسه (CPC) با یک (CPC) مرجع. یک (FCAE) که گواهینامه کالیبراسیون معتبر دارد و عدد تراکم ذرات وابسته به هم، اندازه‌ها و ترکیب را پوشش می‌دهد، می‌تواند مورد استفاده قرار بگیرد. در مورد دوم نیز که (CPC) مرجع دارای گواهینامه کالیبراسیون معتبر است به گونه‌ای که عدد تراکم ذرات وابسته به هم، اندازه‌ها و ترکیب را تحت پوشش قرار می‌دهد. گواهینامه کالیبراسیون معتبر می‌تواند در یک آزمایشگاه دارای گواهی استاندارد ایران ایزو آی ای سی ۱۷۰۲۵ یا یک استاندارد همتراز دیگر که نوع و دامنه کالیبراسیون در محدوده یک آزمایشگاه استاندارد باشد صادر شود. هم چنین مرکز ملی اندازه‌شناسی یا موسسه تعیین که خدمات معتبر کالیبراسیون را ارائه می‌کنند و اندازه‌گیری آنها کاملاً "با الزامات استاندارد ایران ایزو آی ای سی ۱۷۰۲۵ منطبق می‌باشد، در صدور گواهینامه کالیبراسیون معتبر شناخته می‌شوند.

دو منبع اساسی خطأ در کالیبراسیون (CPC) شناخته شده است: وجود ذرات پر بار و متمایل شدن ذرات متراکم بین ورودی آن و دستگاه مرجع. تخمین این عوامل و تصحیح آنها بر پایه روش‌هایی که در این استاندارد مشخص شده‌اند، در فرآیند کالیبراسیون باید مد نظر قرار گیرند.

این استاندارد برای موارد زیر هدف‌گذاری شده است:

- کاربران (CPC) که برنامه‌های کالیبراسیون داخلی دارند، مانند اهداف زیست‌محیطی یا آلاینده‌های خودرو.
- سازندگان (CPC) که کارآیی دستگاه‌های خود را پیوسته تضمین می‌کنند.
- و آزمایشگاه‌های فنی که خدمات کالیبراسیون (CPC) را ارائه می‌کنند، مانند مرکز ملی اندازه‌شناسی که امکانات ملی برای تضمین اندازه‌گیری‌های تراکم را فراهم می‌کند.

تراکم تعداد ذرات آیروسل- کالیبراسیون شمارشگرهای ذرات چگال شده

۱ هدف و دامنه کاربرد

هدف از تدوین این استاندارد، ارائه روش‌هایی برای تعیین کارآیی آشکارسازی شمارشگرهای ذرات چگال (CPC) با تراکم ذرات در گستره 1 cm^{-3} و 10^5 cm^{-3} مرتبط با عدم قطعیت اندازه‌گیری، است. در حالت کلی کارآیی آشکارسازی به عدد تراکم ذره، اندازه ذرات و ترکیبات آنها بستگی دارد. این استاندارد برای ذرات با دامنه تقریبی اندازه 5 nm تا 1000 nm کاربرد دارد.

بنابراین، این روش‌ها می‌توانند تعیین ضریب کالیبراسیون CPC را، وقتی کارآیی آشکارسازی به طور نسبی ثابت است (کارآیی پلاتو) به طیف ذرات بزرگتر تعمیم دهند. همچنین برای توصیف مشخصات قطره در اندازه‌های کوچک و نزدیک کمترین حد، این روش‌ها در کارآیی آشکارسازی CPC می‌توانند مورد استفاده قرار گیرند. این عوامل با جزئیات بیشتر در پیوست الف آمده است.

این روش‌ها برای شمارشگرهایی مناسب هستند که دامنه تقریبی شارش ورودی آنها بین 0.1 l/min و 5 l/min باشد.

این استاندارد، روشی برای تخمین عدم قطعیت کالیبراسیون CPC را توصیف می‌کند.

۲ مراجع الزامی

مدارک الزامی زیر حاوی مقرراتی است که در متن این استاندارد ملی ایران به آنها ارجاع شده است. به این ترتیب آن مقررات جزئی از این استاندارد ملی ایران محسوب می‌شود. در صورتی که به مدرکی با ذکر تاریخ انتشار ارجاع داده شده باشد، اصلاحیه‌ها و تجدیدنظرهای بعدی آن موردنظر این استاندارد ملی ایران نیست. در مورد مدارکی که بدون ذکر تاریخ انتشار به آن‌ها ارجاع داده شده است، همواره آخرین تجدیدنظر و اصلاحیه‌های بعدی آن‌ها موردنظر است.

۱-۲ استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰، تعیین توزیع اندازه ذرات- تجزیه و تحلیل تفاضلی الکتریکی در ذرات آیروسل

۳ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد، اصطلاحات و تعاریف زیر به کار می‌رود:

۱-۳ آیروسل

مجموعه ذرات جامد یا مایع منتشرشده در گاز

۲-۳ باردارکننده دوقطبی

آماده‌ساز بار ذره برای رسیدن به تعادل است که با توزیع بار وابسته به اندازه شناخته می‌شود که با قرار دادن ذرات آیروسل در معرض یون‌های منفی و مثبت درون دستگاه میسر می‌شود.

یادآوری ۱ - قرار دادن ذرات آیروسل در معرض یک ابر الکتریکی خنثی از بارهای مثبت و منفی گازی با تراکم بالا و در زمان طولانی کافی، به یک تعادل با بار خالص نزدیک صفر برای آیروسل منجر می‌شود (خنثی‌سازی بار).

۳-۳ کالیبراسیون

عملیاتی است که تحت شرایط معین در مرحله اول، رابطه‌ای بین مقادیر کمی با عدم قطعیت‌ها در اندازه‌گیری برقرار می‌کند. این عدم قطعیت از استانداردهای اندازه‌گیری و نشانه‌های متناظر با عدم قطعیت‌های اندازه‌گیری مربوط، ناشی می‌شود. در مرحله بعدی با استفاده از این اطلاعات، رابطه‌ای برای کسب نتیجه اندازه‌گیری از یک قرینه، ایجاد می‌شود.

یادآوری ۱ - کالیبراسیون می‌تواند با یک توضیح،تابع،نمودار،منحنی یا جدول کالیبراسیون بیان شود. در برخی موارد ممکن است کالیبراسیون با جمع یا ضرب مقادیر مرتبط با عدم قطعیت اندازه‌گیری تصحیح شود.

یادآوری ۲ - کالیبراسیون با تنظیم یک سامانه اندازه‌گیری که اغلب "خودکالیبراسیون" نامیده می‌شود و با تصدیق کالیبراسیون نباید اشتباه گرفته شود.

یادآوری ۳ - اغلب، مرحله اول در توصیف بالا به تنها یک به عنوان کالیبراسیون شناخته می‌شود. (منبع 99 ISO/IEC Guide 99)

۴-۳ کالیبراسیون آیروسل

آیروسل اولیه آماده شارژ و دانه‌بندی شده، همراه عدد تراکم ذره برای تنظیم کالیبراسیون، هنگام حمل با شکافنده شارش.

۵-۳ کالیبراسیون جنس ذره جنس ذرات کالیبراسیون آیروسل

۶-۳ تراکم بار تراکم بار الکتریکی کل در واحد حجم

یادآوری ۱ - الکترومتر آیروسل فارادی (FCAE) تراکم بار را اندازه‌گیری می‌کند.

یادآوری ۲ - اندازه‌گیری در الکترومتر آیروسل فارادی می‌تواند به صورت تراکم بار (CQ)، به عنوان مثال در fC/cm^3 ، عدد تراکم بار (CN^*) (به عنوان مثال در cm^{-3})، یا جریان الکتریکی (IFCAE) (به عنوان مثال در fA) نشان داده شود. با استفاده از بار الکترون، ϵ ، و دی شارش حجمی ورودی الکترومتر، q_{FCAE} ، این مقادیر روابط زیر نشان داده می‌شوند:

$$CN^* = CQ/\epsilon = I_{FCAE} / (q_{FCAE} \times \epsilon)$$

مثال - تراکم بار $1fC/cm^3$ به عدد تراکم بار $6241 cm^{-3}$ متناظر است. وقتی که دبی حجمی شارش ورودی الکترومتر $1 l/min$ باشد، جریان الکتریکی حاصل $1667 fA$ خواهد بود.

۷-۳ آماده سازی بار فرآیند برقراری توزیع پایدار بار در آیروسل نمونه.

۸-۳ ضریب تغییر (CV) نسبت انحراف استاندارد به مقدار میانگین حسابی

احتمال حضور هم‌زمان بیشتر از یک ذره درون منطقه اندازه‌گیری یادآوری ۱ - خطای هم مکانی به عدد تراکم ذرات، دبی شارش در منطقه اندازه‌گیری و هم‌چنین اندازه این منطقه بستگی دارد.

۹-۳ شمارشگر ذره چگال شده (CPC)
دستگاه اندازه‌گیرنده عدد تراکم ذره یک آیروسل

یادآوری ۱ - اندازه ذرات آشکارسازی شده معمولاً "کوچکتر از چندصد نانومتر و بزرگتر از چند نانومتر است.

یادآوری ۲ - یک شمارشگر برخی موارد به نام شمارشگر هسته‌های چگال شده (CNC) نامیده می‌شود.

یادآوری ۳ - در این استاندارد شمارشگر ذره چگال شده "شمارشگر مرجع" خوانده می‌شود.

یادآوری ۴ - در این استاندارد، شمارشگر ذره چگال شده (CPC) تحت کالیبراسیون "شمارشگر آزمون" نامیده می‌شود.

[منبع: استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰: سال ۱۳۸۹]

۱۰-۳ کارآبی آشکارسازی (η)
نسبت تراکم گزارش شده از یک دستگاه به تراکم واقعی در ورودی دستگاه

۱۱-۳ دستگاه دسته‌بندی تحرک الکتریکی تفاضلی
DEMC

دسته‌بندی‌کننده قادر به گزینش ذرات آیروسل براساس تحرک الکتریکی آنهاست و به سمت خروجی خود هدایت می‌کند.

یادآوری ۱ - یک DEMC در یک میدان الکتریکی، ذرات آیروسل را با متعادل ساختن نیروی الکتریکی در هر ذره با نیروی کشش آیرودینامیک آن دسته‌بندی می‌کند. ذرات دسته‌بندی شده در یک دامنه باریک از تحرک الکتریکی، برپایه ابعاد فیزیکی و شرایط کار دستگاه مشخص می‌شوند. اختلاف اندازه این ذرات بستگی به تفاوت تعداد بارها دارد.

[منبع: استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰: سال ۱۳۸۹]

۱۳-۳ سامانه تحلیل قابلیت تحرک تفاضلی (DMAS)

سامانه اندازه‌گیری توزیع اندازه ذرات آیروسل کوچکتر از میکرومتر، شامل پیش‌آمده‌ساز، آمده‌ساز بار ذره، DEMC، دبی‌سنجد، آشکارساز ذره، لوله‌های مرتبط، رایانه و نرم‌افزار محاسبه‌کننده توزیع بار.

[منبع: استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰: سال ۱۳۸۹]

۱۴-۳ اتلاف پخشندگی

کاهش تراکم ذرات به انتقال حرارت (حرکت براونی) و انتقال پخشندگی بستگی دارد (به عنوان مثال در دیوارهای لوله انتقال).

۱۵-۳ الکترومتر

ابزار اندازه‌گیری جریان الکتریکی از تقریباً 1 Femtoampere^1 (fA) و بالاتر

[منبع: استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰: سال ۱۳۸۹]

۱۶-۳ قطر معادل ذره (d)

قطرمعادل کره با ویژگی‌های معین که تحت شرایط تعریف شده، دقیقاً "مانند ذره توصیف شده عمل می‌کند.

یادآوری ۱ - قطر ذره (یا به طور ساده قطر) در این استاندارد همواره به تحرک الکتریکی قطر معادل اشاره می‌کند که اندازه ذرات باردار شده با همان تحرک الکتریکی یا سرعت مهاجرت نهایی مشابه در هوا تحت تأثیر میدان الکتریکی ثابت را تعریف می‌کند.

۱۷-۳ الکترومتر آیروسل کاپ فارادی (FACE)

الکترومتر طراحی شده برای اندازه‌گیری تراکم بار الکتریکی حمل شده توسط یک آیروسل (ذره)

یادآوری ۱ - FACE شامل یک هدایت الکتریکی و فنجان پایه ریزی شده مبتنی بر الکتریسیته، یک ارتباط الکتریکی بین عنصر اندازه‌گیری و یک مدار الکترومتر و دبی‌سنجد می‌باشد. فنجان پوشش عنصر سنجش بوده و به نوبه خود از واسطه‌های فیلتر کردن آیروسل برای به دام انداختن ذرات آیروسل باردار تشكیل شده است.

[منبع: استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰: سال ۱۳۸۹]

۱۸-۳ دبی شارش

مقدار (حجم یا جرم مشخص شده) یک سیال که از صفحه عرضی مسیر شارش در واحد زمان عبور می‌کند.

یادآوری ۱ - برای تعیین دقیق دبی شارش گازها، اطلاعات شرایط گازی (حرارت و فشار) یا مراجع استاندارد تعیین حجم ضروری است.

GSD ۱۹-۳

مخفف انحراف هندسی که در این استاندارد استفاده می‌شود.

۲۰-۳ شارش آرام

شارش گاز، بدون هیچ گونه فعالیت غیر عادی گذرا یا فضایی یا شارش گردابی آشفته

۲۱-۳ پایین‌ترین حد کارآئی سطح پایدار (پلاتو) ($d_{min,ref}$)

حد پایینی که می‌توان در یک شمارشگر مرجع ذرات چگال را به کار برد تا کالیبراسیون شمارشگر مورد آزمون، انجام شود.

یادآوری ۱ - این اندازه نه تنها به خود شمارشگر بلکه تا حدی به شرایط آزمون و نوع ذرات بستگی دارد.

۲۲-۳ آیروسل با توزیع یکنواخت

آیروسل با توزیع اندازه محدود ذرات

یادآوری ۱ - میزان توزیع یکنواخت با انحراف استاندارد هندسی (GSD) توزیع اندازه می‌تواند تعیین شود.

یادآوری ۲ - در این استاندارد مفهوم "توزیع یکنواخت" برای انحراف هندسی کمتر از یا مساوی با ۱/۱۵ به کار می‌رود.

۲۳-۳ ذره

قطعه‌ای از ماده با مرز فیزیکی تعریف شده

یادآوری ۱ - فاز ذره می‌تواند جامد، مایع یا بین این دو و مخلوطی از هر نوع فاز باشد.

۲۴-۳ آماده کننده بار ذره

دستگاه مورد استفاده برای آماده‌سازی بار

۲۵-۳ عدد تراکم ذره (C)

تعداد ذرات واحد حجم گاز حامل

یادآوری ۱ - برای تعیین دقیق عدد تراکم ذره، اطلاعات شرایط گازی (حرارت و فشار) یا مرجع استاندارد تعیین حجم ضروری است.

۲۶-۳ نوع ذره

بسیاری از مشخصات ذرات نظیر ترکیب شیمیایی جنس ماده (به ویژه ترکیب سطح شیمیایی)، شکل فیزیکی ذره و ریخت‌شناسی (به عنوان مثال یک آگلومرا یا یک ترکیب چند سازه‌ای)

یادآوری ۱ - CPC در اندازه‌های کوچک ذرات به القای شیمیایی بین ذره و سیال عامل بستگی دارد (به پیوست ب رجوع شود).

یادآوری ۲ - بسیاری از تئوری‌های تأیید شده، ذرات را کره‌های جامد فرض می‌کنند. کروی نبودن می‌تواند گزینش اندازه توسط DEMC، بخشی از ذرات پربار و چگالش سیال عامل درسطح ذره را تحت تأثیر قرار دهد.

۲۷-۳ کارآیی سطح پایدار(پلاتو)

به معنی تشخیص کارآیی CPC در محدوده اندازه‌ای که با اندازه ذره تداخل ندارد.

۲۸-۳ آیروسل اولیه

ایجاد و آماده‌سازی آیروسل در منبع آیروسل اولیه راهاندازی کالیبراسیون

۲۹-۳ حالت شمارش ذره منفرد

حالت اندازه‌گیری تعداد ذرات یا میزان تراکم دستگاه اندازه‌گیری (به عنوان مثال CPC) می‌باشد. اندازه‌گیری که هر ذره آشکارسازی شده برای به دست آوردن نتیجه اندازه‌گیری شمارش می‌شود.

۳۰-۳ توزیع اندازه

توزیع تراکم ذرات به عنوان تابعی از اندازه ذره

یادآوری ۱ - در این استاندارد این واژه به معنی "میزان تراکم ذرات به عنوان تابعی از قطر ذرات" به کار می‌رود.

یادآوری ۲ - استاندارد (ISO 9276-1) می‌تواند برای نمایش نتایج تجزیه و تحلیل توزیع اندازه ذرات استفاده شود.

۳۱-۳ شارش آشفته

شارش گاز با فعالیت نامنظم زمانی و مکانی یا شارش گردابی آشفته

۳۲-۳ باردارکننده تک قطبی

آماده‌کننده بار ذره که درون دستگاه، ذرات آیروسل را در معرض هر کدام ازیون‌های مثبت یا منفی قرار می‌دهد.

در این استاندارد، نمادها و واژه‌های خلاصه شده زیر به کار می‌روند. یکاها مطابق با مرجع هستند.

نماد	جریان الکتریکی	بار بنیادی	مقدار	یکا	موارد استفاده
C_N			تراکم کل ذرات خارج از دستگاه دسته‌بندی حرک الکتریکی تفاضلی	cm^{-3}	۵-۳-۶ بند ث ۵-۳-۷ بند پ
$C_{N(dp)}$			میزان تراکم ذرات خارج از دستگاه دسته‌بندی حرک الکتریکی تفاضلی مریبوط به قطر معادل ذره (d) و با بارهای (p)	cm^{-3}	۳-۳-۶ بند پ ۳-۳-۷ بند پ
C_N^*			تراکم بارها	cm^{-3}	۲-۶ ، یادآوری
$C_{N,CPC}$			نشانگر میزان تراکم اندازه‌گیری شده به وسیله آزمون شمارش ذرات چگال	cm^{-3}	۱-۵
$C_{N,CPC,i}$			i -th نشانگر میزان تراکم اندازه گرفته شده به وسیله آزمون شمارش ذرات چگال به هنگام اندازه‌گیری ذرات	cm^{-3}	۵-۳-۶ بند ب ۵-۳-۷ بند الف
$C_{N,CPC,ref,i}$			i -th نشانگر میزان تراکم اندازه گرفته شده به وسیله آزمون مرجع شمارش ذرات چگال شده به هنگام اندازه‌گیری ذرات	cm^{-3}	۵-۳-۷ بند الف
$C_{N,FCAE,i}$			i -th محاسبه شده میزان تراکم کالیبراسیون آیروسول	cm^{-3}	۵-۳-۶ بند ت
$C_{N,ref}$			نشانگر میزان تراکم اندازه گرفته شده با دستگاه مرجع	cm^{-3}	۱-۵
C_Q			نشانگر میزان تراکم بار اندازه گرفته شده با الکترومتر آیروسول کاپ فارادی به هنگام اندازه‌گیری ذرات	C cm^{-3}	۲-۶ یادآوری
$C_{Q,i}$			i -th نشانگر میزان تراکم بار اندازه گرفته شده با الکترومتر آیروسول کاپ فارادی به هنگام اندازه‌گیری ذرات	C cm^{-3}	۵-۳-۶ بند الف ۵-۳-۶ بند پ
$Q_{0,i}$			i -th نشانگر میزان تراکم بار اندازه گرفته شده با الکترومتر آیروسول کاپ فارادی وقتی که ولتاژ دستگاه دسته‌بندی حرک الکتریکی تفاضلی روی صفر تنظیم شده است.	C cm^{-3}	۵-۳-۶ بند الف ۵-۳-۶ بند پ
d			قطر معادل ذره	nm	۱۶-۳
$d_{\min,ref}$			حداندازه پایین تر که CPC مرجع در آن برای کالیبراسیون CPC مورد آزمون می‌تواند به کار رود.	nm	۲۱-۳ ۶-۴-۵ بند ب ۵-۵ بند الف
e			بار بنیادی	C	۲-۶ یادآوری
I_{FCAE}			جريان الکتریکی	fA	۲-۶ یادآوری

$3-4-6$ $3-4-7$	بی بعد	ضریب هم پوشانی	k
$2-5-6$ بند الف	بی بعد	تعداد ذرات شمارش شده در یک دقیقه بدون فیلتر HEPA	N_{ambient}
$5-2-6$ بند الف	بی بعد	تعداد ذرات شمارش شده در طول یک دقیقه از میان فیلتر FCAE	N_{FCAE}
$5-2-6$ بند الف	بی بعد	تعداد ذرات شمارش شده در طول یک دقیقه با فیلتر HEPA	N_{HEPA}
$5-2-6$ بند الف	بی بعد	$= N_{\text{FCAE}} - N_{\text{HEPA}}$	N_{leak}
$1-5$	بی بعد	تعداد بارهای خالص در ذره	p
$6-2-6$ بند پ	1 min^{-1}	دبی شارش ورودی مشخص شده با CPC مورد آزمون یا دبی نامی شارش ورودی CPC مورد آزمون	$q_{\text{CPC,amb}}$
$6-2-7$ بند ت	1 min^{-1}	دبی شارش ورودی CPC مورد آزمون که با دبی سنج کالیبره اندازه‌گیری شده	$q_{\text{CPC,cal,amb}}$
$7-2-7$ بند ب	1 min^{-1}	دبی شارش ورودی مشخص شده با CPC مرجع یا دبی نامی شارش ورودی CPC مرجع	$q_{\text{CPC,ref}}$
$7-2-7$ بند ب	1 min^{-1}	دبی شارش ورودی CPC مرجع که با دبی سنج کالیبره اندازه‌گیری شده	$q_{\text{CPC,ref,cal}}$
$5-2-7$ بند پ	1 min^{-1}	دبی شارش ورودی CPC مرجع که با دبی سنج کالیبره شده اندازه گرفته شده است.	$q_{\text{CPC,ref,-cal,amb}}$
$5-2-7$ بند پ	1 min^{-1}	دبی شارش ورودی مشخص شده با CPC مرجع یا دبی نامی شارش ورودی CPC مرجع	$q_{\text{CPC,ref,amb}}$
$5-2-7$ بند ب	1 min^{-1}	دبی شارش ورودی CPC مرجع که در گواهینامه کالیبراسیون ثبت شده.	$q_{\text{CPC,ref,cert}}$
$6-3$ یادآوری $7-2-6$ بند ب	1 min^{-1}	دبی شارش ورودی FCAE یا دبی نامی شارش ورودی FCAE	q_{FCAE}
$5-2-6$ بند پ	1 min^{-1}	دبی شارش ورودی FCAE یا دبی نامی شارش ورودی FCAE	$q_{\text{FCAE,amb}}$
$7-2-6$ بند ب	1 min^{-1}	دبی شارش ورودی FCAE ، اندازه‌گیری شده توسط دبی سنج کالیبره شده	$q_{\text{FCAE,cal}}$
$5-2-6$ بند پ	1 min^{-1}	دبی شارش ورودی FCAE ، اندازه‌گیری شده توسط دبی سنج کالیبره شده	$q_{\text{FCAE,cal,amb}}$
$5-2-6$ بند پ	1 min^{-1}	دبی شارش ورودی FCAE که در گواهینامه کالیبراسیون ثبت شده	$q_{\text{FCAE,cert}}$
$5-2-6$ بند الف	بی بعد	$= N_{\text{leak}}/N_{\text{ambient}}$	R_{FCAE}

۵-۲-۷ بند پ	$\frac{1}{\text{min}^{-1}}$	درستی شارش ورودی CPC مرجع که توسط سازنده مشخص شده	$r_{q,\text{CPC,ref}}$
۵-۲-۶ بند پ	$\frac{1}{\text{min}^{-1}}$	درستی شارش ورودی FCAE که توسط سازنده مشخص شده	$r_{q,\text{FCAE}}$
۳-۴-۶ ۳-۴-۷	بی بعد	عدم قطعیت گسترش یافته برای η	$U(\eta)$
۳-۴-۶ ۳-۴-۷	بی بعد	عدم قطعیت گسترش یافته نسبی برای η	$Ur(\eta)$
۵-۲-۶ بند پ ۵-۲-۷ بند ت	بی بعد	عدم قطعیت استاندارد ترکیبی نسبی برای η	$u_r(Q_{\text{cal,cert}})$
۷-۲-۷ بند ب ۳-۴-۷	بی بعد	عدم قطعیت استاندارد نسبی برای شارش ورودی CPC مرجع	$u_r(q_{\text{CPC,ref}})$
۵-۲-۷ بند پ	بی بعد	عدم قطعیت استاندارد نسبی برای شارش ورودی CPC مرجع ثبت شده در گواهینامه کالیبراسیون	$u_r(Q_{\text{CPC,ref,cert}})$
۷-۲-۶ بند ب ۳-۴-۶	بی بعد	عدم قطعیت استاندارد نسبی برای شارش ورودی FCAE	$u_r(q_{\text{FCAE}})$
۵-۲-۶ بند پ	بی بعد	عدم قطعیت استاندارد نسبی برای شارش ورودی FCAE ثبت شده در گواهینامه کالیبراسیون	$u_r(Q_{\text{FCAE,cert}})$
۳-۴-۶	بی بعد	عدم قطعیت استاندارد برای ϕ_1	$u(1)$
۳-۴-۶	بی بعد	عدم قطعیت استاندارد برای ϕ_2	$u(2)$
۳-۴-۶	بی بعد	عدم قطعیت استاندارد برای ϕ_3	$u(3)$
۳-۴-۶ ۳-۴-۷	بی بعد	عدم قطعیت استاندارد ترکیبی نسبی برای η	$u_{c,r}(\eta)$
۳-۴-۶	بی بعد	عدم قطعیت استاندارد نسبی کارآیی آشکارسازی FCAE	$u_r(\text{FCAE})$
۳-۴-۶	بی بعد	عدم قطعیت استاندارد نسبی برای تصحیح بارهای چندتایی	$u_r(\text{MCC})$
۳-۴-۷	بی بعد	عدم قطعیت استاندارد نسبی برای کارآیی آشکارسازی CPC مرجع	$u_r(\text{RCPC})$
۳-۴-۶ ۳-۴-۷	بی بعد	عدم قطعیت استاندارد نسبی برای β	$u_r(\beta)$
۳-۴-۶ ۳-۴-۷	بی بعد	عدم قطعیت استاندارد نسبی برای تکرار پذیری	$u_r(\eta_{\text{rep}})$
۱-۵ ۳-۴-۶ ۳-۴-۷	بی بعد	ضریب تصحیح اربیتی تراکم برای شکافنده شارش	β

۱۱-۳	بی بعد	کارآبی آشکارسازی یا تشخیص	H
۱-۵	بی بعد	کارآبی آشکارسازی یا تشخیص CPC مورد آزمون	η_{CPC}
۵-۳-۶ ۵-۳-۷	بی بعد	کارآبی برآورده شده پلاتو (سطح پایدار) CPC مورد آزمون	η'_{CPC}
۵-۳-۶ ۵-۳-۷	بی بعد	کارآبی آشکارسازی CPC مرجع $i-th$	$\eta_{CPC,i}$
۵-۳-۷	بی بعد	مرجع CPC کارآبی آشکارسازی	$\eta_{CPC,ref}$
۵-۳-۶ ۵-۳-۷	بی بعد	میانگین عددی کارآبی آشکارسازی CPC مورد آزمون	η_{CPC}
۵-۳-۶	بی بعد	کارآبی آشکارسازی FCAE	η_{FCAE}
۱-۵	بی بعد	کارآبی آشکارسازی دستگاه مرجع	η_{ref}
۵-۳-۶ ۵-۳-۷	بی بعد	انحراف استاندارد برای اندازه‌گیری‌های تکرار شده کارآبی آشکارسازی CPC مورد آزمون	$\sigma_{(prep)}$
۵-۵ ۳-۳-۶ ۳-۳-۷	بی بعد	کسر ذرات با بارچند تایی	Φ
۱-۵ ۳-۳-۶ ۳-۳-۷	بی بعد	کسر ذرات باردارشده با بارهای بنیادی	φ_p

۵ دستگاه‌های مرجع به کار رفته در کالیبراسیون - اصول کلی

۱-۵ اصول کلی

این بند جنبه‌های عمومی کالیبراسیون شمارشگر ذرات چگال شده CPC را با استفاده از دستگاه‌های مرجع قابل آشکارسازی بررسی می‌کند، در حالی که بندهای ۶ و ۷ به ترتیب به موارد خاصی از الکترومتر فاردای FCAE و CPC به عنوان ابزار مرجع اشاره دارند.

ابزار مرجع باید گواهینامه کالیبراسیون به روز و معتبر داشته باشد که در آن نوع ذره، اندازه آن و محدوده میزان تراکم ذره برای کالیبراسیون، همچنین دبی حجمی شارش ورودی، دما و فشار ورودی در زمان کالیبراسیون باید قید شده باشند. آزمایشگاه صادر کننده گواهینامه معتبر کالیبراسیون باید دارای گواهی استاندارد ایران ایزو آی ای سی ۱۷۰۲۵ یا یک استاندارد همتراز دیگر که در آن نوع و دامنه کالیبراسیون در محدوده یک آزمایشگاه استاندارد باشد. هم چنین موسسه تعیین اروپایی یا مرکز ملی اندازه‌شناسی که خدمات معتبر کالیبراسیون را ارائه می‌کنند و اندازه‌گیری آنها کاملاً با الزامات استاندارد ایران ایزو آی ای سی ۱۷۰۲۵ منطبق می‌باشد.

در صدور گواهینامه کالیبراسیون معتبر شناخته می‌شوند. مثال‌هایی از گواهینامه‌های کالیبراسیون در پیوست پ آمده است.

نتیجه کالیبراسیون کارآیی آشکارسازی و تشخیص ذره برای یک (CPC) منفرد با پارامترهای عملیاتی معین برای موارد ویژه زیر خواهد بود:

- اندازه ذره؛
- نوع ذره؛ و
- عدد تراکم ذره.

در حالت شمارش یک ذره توسط (CPC)، کارآیی آشکارسازی برای بیش از یک محدوده تراکم اغلب به صورت یک شکل واحد (با عدم قطعیت) بیان می‌شود، یعنی یک ضریب اعمال می‌شود. در حالات دیگر یا در محدوده تراکم گستردگر، ممکن است ارتباطات پیچیده تری بین کارآیی آشکارسازی و عدد تراکم ذره ممکن است مناسب باشد.(پیوست الف). محاسبات کارآیی آشکارسازی و عدم قطعیت آن در بندهای ۶ و ۷ آمده و از فرمول کلی زیر تبعیت می‌کند:

$$\eta_{CPC} = \frac{C_{N,CPC}}{C_{N,ref}} \cdot \eta_{ref} \cdot \beta \cdot \sum_P \Phi_P \cdot P \quad \text{فرمول (۱)}$$

که در آن:

$C_{N,CPC}$ تراکم تعیین شده در آزمون شمارشگر ذرات چگال شده (یعنی CPC کالیبره شده است)،
 $C_{N,ref}$ تراکم دستگاه مرجع،
 η_{ref} کارآیی دستگاه مرجع، و
 β تراکم اربیبی از شکاف شارش می باشد.

اصطلاح جمع در فرمول (۱) فقط وقتی به کار می‌رود که دستگاه مرجع الکترومتر آیروسل کاپ فارادی (FCAE) باشد. ϕ_p کسر ذراتی است که بارهای p دارند (هم چنین به فرمول (۶) رجوع شود).

۲-۵ اهداف کالیبراسیون آیروسل

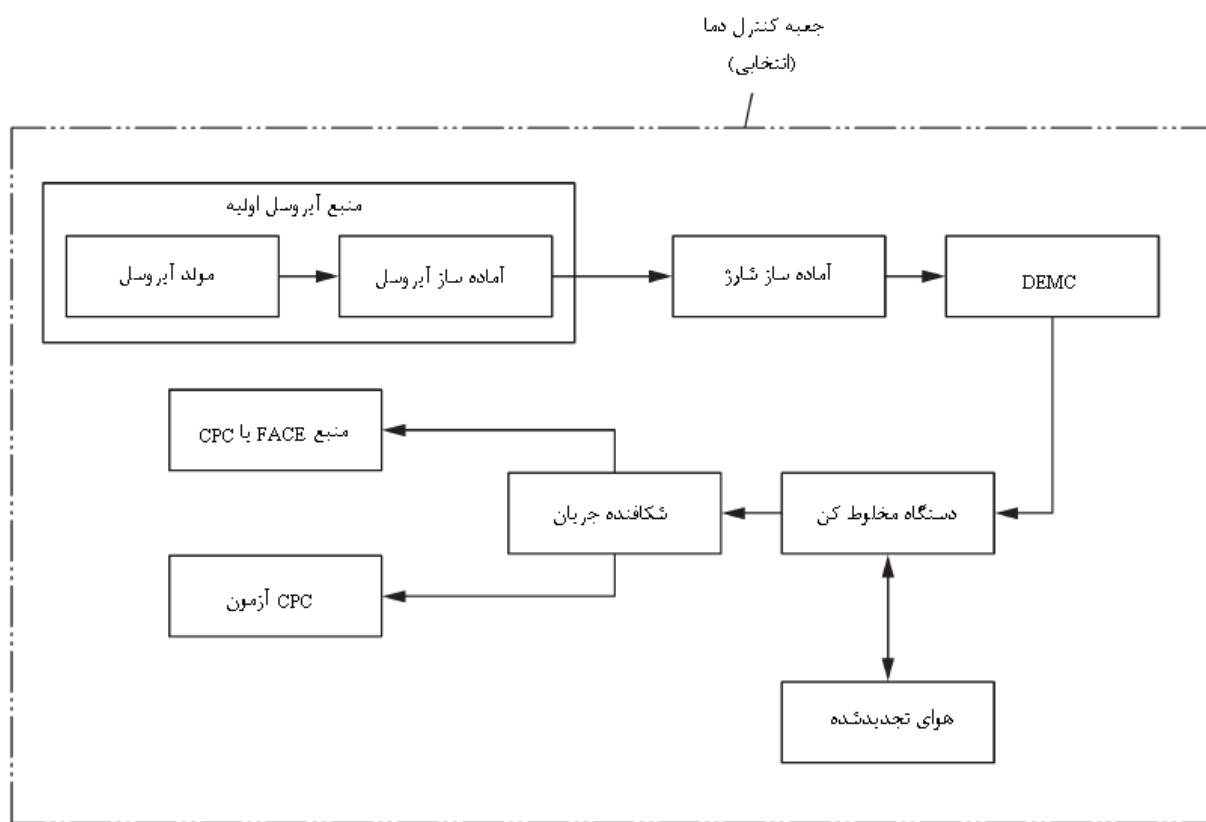
نقش بسیاری از مؤلفه‌های توصیف شده در بندهای بعدی، تغییردادن خروجی یک آیروسل اولیه به شکل مناسب برای کالیبراسیون می‌باشد. کالیبراسیون آیروسل باید شرایط زیر را داشته باشد:

- توزیع محدود، تا اندازه ذرات به خوبی تعریف شوند (مشخصاً $GSD = 1,1$ برای پیک اولیه در توزیع اندازه)، برای به حداقل رساندن عدم قطعیت در اندازه و کارآیی؛
- قطر و عدد تراکم ثابت مرتبط به هم، برای به دست آوردن زمان کافی کالیبراسیون (معمولاً ۱۰ دقیقه). به این ترتیب کالیبراسیون می‌تواند در شرایط پایدار انجام شود؛

- کسرکوچکی از ذرات پربار (معمولاً "کمتر از ۵٪")، تا بتوانند ترکیب مشخصی برای عدم قطعیت در کالیبراسیون‌های FCAE تشکیل دهند. در هر دو حالت، آنها گروه بی‌شماری از ذرات را در اندازه‌های دلخواه ایجاد می‌کنند (پیوست ت)؛
 - حجم اندکی از بخار (آب و/یا دیگر حلال‌ها و ترکیبات فرار) برای کاهش رشد ذرات درون سامانه؛
 - یک فاز گازی و نیز یک ذره پایدار و تجدیدپذیر؛
- یک گواهینامه کالیبراسیون CPC فقط برای کالیبراسیون آیروسل توصیف شده در گواهینامه، به ویژه برای ذرات کوچک قابل استناد است.

۳-۵ دید کلی بر راهاندازی

یک منبع آیروسل اولیه و یک دستگاه دسته‌بندی تحرک الکتریکی تفاضلی برای انتقال آیروسل‌های با توزیع یکنواخت و اندازه معین، شارژ الکتروستاتیک و ترکیب جهت کالیبراسیون می‌باشد. ابزار مرجع قابل آشکارسازی و آزمونه CPC، این آیروسل را موازی شارش رو به پایین DEMC به عنوان نمونه قرار می‌دهد. یک FCAE می‌تواند ابزار مرجع قابل آشکارسازی باشند. شکل (۲) نموداری از اجزای لازم را نشان می‌دهد. جعبه تنظیم دما و مبادله‌کننده‌های حرارت برای تمام شارش‌های مهم هوا، در این تنظیم، می‌توانند یک گزینه برای پایدار کردن دما باشند.

شکل ۲- شمایی از راه اندازی کالیبراسیون

از آنجایی که نتایج کالیبراسیون CPC براساس این استاندارد تدوین شده‌اند، قابل آشکارسازی با سایر استانداردهای ملی، و دستگاه‌های مورد استفاده در کالیبراسیون اعم از FCAE و CPC است؛ باید با سنجش‌های قابل پیگیری توسط استانداردهای بین‌المللی یا ملی کالیبره شوند.

۴-۵ مؤلفه‌ها و الزامات آنها

۱-۴-۵ منبع آبروسل اولیه

۱-۴-۴-۵ کلیات

منبع آبروسل اولیه از یک مولد و آماده‌کننده آن برای تهیه ذرات کالیبراسیون به صورت یک ذره پایدار و میزان تراکم کافی تشکیل شده است.

پایداری دبی شارش، عدد تراکم و توزیع اندازه باید تمام الزامات مورد نیاز برای کالیبراسیون را تأمین کند (به بند ۲ رجوع شود).

یک منبع باریک آبروسل اولیه توزیع ذرات بر حسب اندازه برای ذرات بزرگتر از ۲۰ نانومتر توصیه شده است، چون این اندازه از یک طرف باعث کاهش تعداد ذرات بزرگتر و ذرات با بارچندتایی در کالیبراسیون آبروسل شده، و از

طرف دیگر برای ذرات کوچکتر که توانایی باردارشدن چندتایی را ندارند نیز مناسب می‌باشد. برای هردو ابزار مرجع CPC و FCAE این توصیه معتبر است.

۲-۱-۴-۵ مولد آیروسل

نوع مولد به جنس ذره مورد کالیبراسیون وابسته است. چند مثال برای ارتباط مولدهای آیروسل و نوع ذره در زیر آمده است:

الف- مولد قوسی پلاسمای برای فلزات، اکسید فلز یا ذرات کربن؛ [۶] [۷]

ب- مولد آیروسل الکترواسپری برای قطرات روغن، قطرات پلی-آلفا- اولفین PAO یا ذرات ساکارز؛ [۱۶]

پ- مولد آیروسل تبخیری چگال شده برای ذرات فلزی مانند نقره، طلا و ذرات نمک مانند کلرور سدیم ، کلرور پتاسیم، نیترات آمونیوم وغیره؛ [۵] [۱۰] [۵۱] [۵۳]

ت- مولد آیروسل شعله خاموش برای ذرات دود شعله؛ [۳۲] [۵۶]

ث- مولدهای افشارهای برای محلول ها و پخش‌کننده‌ها؛ [۱۹] [۴۳]

ج- مولد سیم درخشنان برای فلزات با اندازه‌های گوناگون یا ذرات اکسید فلزات؛ [۴۹]

علاوه براین، مرجع آیروسل تک بار SCAR برای تولید ذرات تکبار در محدوده بسیار گسترده به کار می‌رود.

[۶۰].

۳-۱-۴-۵ آماده ساز آیروسل

آماده‌ساز آیروسل، برای کنترل وضعیت جنس ذره مورد کالیبراسیون کاربرد دارد. هریک از مراحل ضروری

آماده‌سازی زیر به روش انتخاب مولد آیروسل و نوع ذره کالیبراسیون بستگی دارد.

الف- سازگاری عدد تراکم آیروسل اولیه و دبی شارش آن با سطحی متناسب و قابل دسترسی برای مرحله آماده‌سازی باردارکردن (پیوست ذ). برای مراحل رقیق ساخت آیروسل پیوست (ج) رجوع شود.

ب- دسته‌بندی اولیه ذرات آیروسل اولیه نیاز به یک مرحله اضافی آماده‌سازی باردار کردن و یک DEMC دارد؛ برای مثال، اگر توزیع اندازه منبع ذره آیروسل اولیه، کسر بسیار بزرگی از ذرات با بار چندتایی داشته باشد [۵۷].

پ- محتويات بخار (از آب، دیگر حلال‌ها و/یا ترکیبات فرار) در آیروسل اولیه باید کمتر از ۴۰٪ از مقدار اشباع باشند. محتويات بالای بخار در آیروسل اولیه می‌توانند منجر به رشد تراکم ذرات کالیبراسیون، تغییرتوزیع بار تعادل پس از باردار کردن دوقطبی و تشکیل بخار در حلقه جریان غلاف DEMC شوند. این عمل با رقیق‌سازی هوای خشک یا جذب بخار (به عنوان مثال با سیلیکاژل، زئولیت‌ها یا کلرید کلسیم) میسر می‌شود.

۵-۴ آماده‌کننده شارژ

پس از دسته‌بندی الکتروستاتیک اندازه ذرات آیروسل در DEMC، برای رسیدن به کالیبراسیون پایدار، تکرارپذیر و تجدیدپذیر، آئوسل اولیه آماده ورود به DEMC باید توزیع بار پایدار، تکرارپذیر و تجدیدپذیر داشته باشد. شارژهای تک قطبی و دوقطبی، تراکم یون مورد نیاز برای پایدار کردن توزیع بار آیروسل اولیه را فراهم می‌کنند (به استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰ ارجوع شود).

منابع تشعشع ذرات آلفا و بتا می‌توانند به عنوان باردارکننده‌های دوقطبی مورد استفاده قرار گیرند. اگر تحت شرایط مناسب عملیاتی سطح متعادل بار ایجاد شد، توزیع بار مطابق استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰، باید استفاده شود. شارژهای دوقطبی دیگر، در صورت استفاده از منابع رادیواکتیو یا منابع تخصیص یافته به توزیع بار می‌توانند استفاده شوند.

برای آیروسل اولیه بزرگتر از ۲۰ نانومتر یا با توزیع اندازه غیریکنواخت، شارژهای دوقطبی استفاده می‌شوند. در این موارد، توزیع بار متعادل (در مقایسه با شارژ تک‌قطبی)، کاهش قابل ملاحظه‌ای در کسر ذرات با بار چندتایی نشان می‌دهد.

آیروسل اولیه معمولاً "یکنواخت است یا ذرات بزرگتر از ۲۰ نانومتر ندارد، در این صورت تمام ذرات آیروسل کالیبراسیون که DEMC را ترک می‌کنند به صورت منفرد باردار شده‌اند. در این فرآیند نوع آماده‌کننده شارژ تفاوت نمی‌کند. بنابراین، در این صورت شارژهای تک‌قطبی (به عنوان مثال دستگاه تخلیه‌کننده کرونا) یا دوقطبی می‌توانند مورد استفاده قرار بگیرند.

یادآوری - مرجع آیروسل تک بار SCAR مستثنی می‌باشد، زیرا ذرات تک بار در دامنه وسیعی از اندازه تولید می‌کند.

۵-۴-۵ دستگاه دسته‌بندی تحرک الکتریکی تفاضلی DEMC

ذرات آیروسل اولیه آماده‌شده را براساس تحرک الکتریک آنها دسته‌بندی می‌کند. به این ترتیب که آیروسل‌های کالیبراسیون را چه مثبت، چه منفی به نوار باریک متحرک هدایت می‌کند. اگر ذرات دسته‌بندی شده بیش از یک بار الکتریکی داشته باشند، هر سطح بار به اندازه خاصی از ذرات تعلق می‌گیرد. DEMC باید مطابق استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰، راهاندازی، کالیبراسیون و استفاده شود.

در شرایط بهینه آیروسل اولیه تزریقی به DEMC طوری ساماندهی شده است که فقط ذرات تکبار که همان ذرات یکنواخت آیروسل کالیبراسیون می‌باشند دستگاه را ترک می‌کنند.

اگر بنا بر طبیعت شرایط داده‌شده آیروسل اولیه، آیروسل کالیبراسیون محتوى ذرات بزرگتر و پربار باشد باید تصحیحاتی انجام شود و ممکن است عدم قطعیت اندازه‌گیری افزایش یابد. جزئیات تصحیحات ضروری در پیوست ت آمده است.

۴-۴-۵ هوای تجدید شده یا تراوشی

در صورتی که شارش آیروسل از DEMC کمتراز مجموع دبی‌های لازم برای آزمون CPC و دستگاه مرجع باشد، هوای تجدیدشده مازاد ضروری است.

هوای تازه (جایگزین) باید علماً فاقد ذرات باشد؛ توصیه می‌شود، عدد تراکم ذره کمتر از 1 cm^{-3} باشد که توسط فیلتر HEPA با کارآیی ۹۹,۹۹۵٪ (یا بهتر) قابل دسترسی است. رطوبت نسبی هوای تجدید شده، باید کمتراز ۴۰٪ باشد.

برای جلوگیری از انحراف بیشتر عدد تراکم آیروسل کالیبراسیون، هوای تجدید شده باید به اندازه کافی در وضعیت پایدار نگه داشته شود.

در صورتی که شارش آیروسل کالیبراسیون جاری در DEMC، بیشتراز مجموع دبی‌های مورد نیاز برای آزمون CPC و ابزار مرجع باشد، توصیه می‌شود، هوای مازاد به آرامی خارج شود. در این صورت، توصیه می‌شود، اپراتور توسط یک فیلتر ذرات خروجی از دمش ذرات محافظت شود.

۴-۵ دستگاه مخلوط‌کن، جداکننده شارش و لوله اتصال

دستگاه مخلوط‌کن، جداکننده شارش و لوله اتصال، آیروسل کالیبراسیون را به CPC مورد آزمون و دستگاه مرجع منتقل می‌کنند. بهتر است توزیع اندازه در آئروسل و عدد تراکم به هنگام رسیدن به هر دو وسیله یکسان باشند. اریبی^۱ تراکم ناشی از اختلاط ضعیف، دلیل اصلی خطا در کالیبراسیون CPC می‌باشد. صفحات بافل، محفظه‌های اختلاط و نیز اریفیس‌های اختلاط مثال‌هایی از دستگاه‌های اثبات‌شده برای اجتناب از اریبی می‌باشند.

جداکننده شارش، شارش آیروسل کالیبراسیون از دستگاه مخلوط‌کن را به دو دسته تقسیم می‌کند. یک شارش به سمت CPC مورد آزمون و دیگری به سمت ابزار مرجع هدایت می‌شود. در بهترین حالت، شکافنده شارش و لوله اتصال طوری طراحی شده‌اند که تلفات انتقال وابسته به اندازه ذره، از ورودی جداکننده شارش به دو ابزار، مساوی است.

اگر دبی شارش ورودی از دو ابزار مساوی باشد، از مبادله موقعیت CPC مورد آزمون و ابزار مرجع برای نشان دادن همارزی موقعیت هر دو نمونه می‌توان استفاده کرد (به پیوست چ رجوع شود). تفاوت‌های بین دو موقعیت باید کمتراز ۵٪ باشد. ضریب تصحیح اریبی^β، جبران کاهش ذره در نتیجه کالیبراسیون را نشان می‌دهد. اگر دبی شارش ورودی از دو ابزار برابر نباشد، از طول لوله اتصال باید برای جبران تفاوت تلفات انتقال، استفاده شود. نسبت اختلاف دبی‌های شارش ورودی نباید بیشتر از ۲٪ باشد. تنظیم کالیبراسیون با چنین

تفاوتی در شارش ورودی عملای مانع ارزیابی تجربی تلفات انتقال ناشی از تبادل موقعیت دستگاهها می‌شود. بنابراین عدم قطعیت اندازه‌گیری با عدم قطعیت هرکدام از دبی‌ها افزایش می‌یابد.

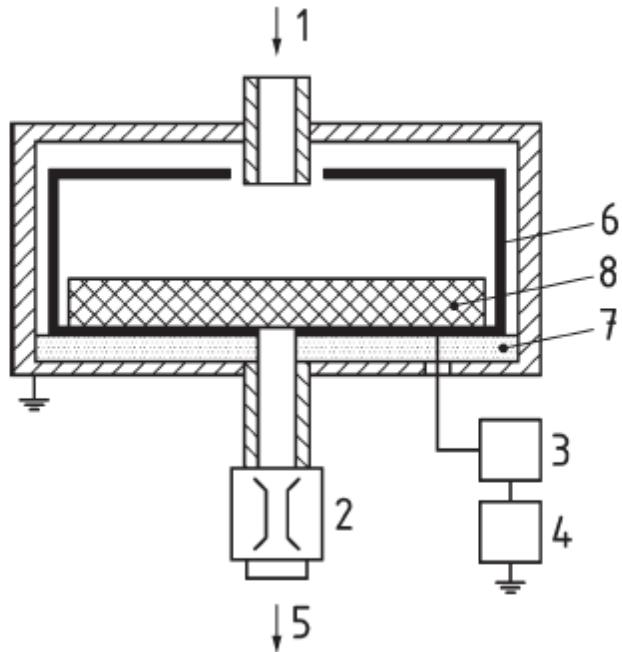
در طراحی دستگاه مخلوط کن، جداکننده شارش و لوله اتصال باید از شیوه‌های خوب مهندسی، مثل جلوگیری از خمین و تغییر ناگهانی قطر لوله‌ها استفاده کنند. در صورت عدم تحقق این شرایط استفاده از لوله‌های هادی و تدبیر کافی الکتریکی برای تمام اتصالات، به ویژه برای لوله‌های خم‌شونده لازم است.

۶-۴-۵ دستگاه‌های مرجع: CPC یا FCAE

الف- طراحی و عملکرد FCAE

FCAE شامل یک هدایتگر الکتریکی و یک فنجان پایه‌ریزی‌شده الکتریکی به عنوان پوشش عنصر سنجش می‌باشد. این عنصر از یک وسیله فیلتر کردن آیروسل برای به دام انداختن ذرات آیروسل، یک اتصال الکتریکی بین عنصر سنجش، یک مدار الکترومتر و یک دبی‌سنج تشکیل یافته است، این امر در شکل ۳ نشان داده شده است.

یادآوری- کارآیی یک FCAE برای ذرات مطابق با این استاندارد (بزرگتر از ۵ نانومتر) و دبی شارش بیشتر از ۱ لیتر در دقیقه بالاتر از ۹۵٪ در نظر گرفته شده است.

راهنما:

- 1 ذرات باردار
- 2 دبی سنج
- 3 پیش تقویت کننده
- 4 الکترومتر
- 5 هوای عاری از ذره
- 6 کاپ فارادی برای گردآوردن بارالکتریکی از ذرات باردار جمع شده و کاهش دادن نویفه الکترو مغناطیس القابی خارجی
- 7 مقاومت بسیار بالای الکتریکی برای ایزوله کردن فیلتراز پایه
- 8 فیلتر ذرات هوا با کارآبی بسیار بالا (HEPA) برای به دام انداختن ذرات بارداری که توسط هوا آورده شده اند.

شکل ۳- شمایی از FCAE (مطابق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰)

ب- طراحی و عملکرد CPC مرجع

در طراحی CPC مرجع باید ذرات موجود در کل شارش آیروسل ورودی شمارش شوند. یعنی شارش آیروسل نمونه که از ورودی عبور می‌کند باید رقیق یا فیلترشده باشد و تمام شارش ورودی به سمت اپتیک‌ها هدایت شود.

گستره تراکم برای شمارش یک ذره واحد باید براساس مشخصات سازنده دستگاه باشد. از شمارشگر مرجع نباید برای فوتومتری استفاده کرد.

حد اندازه کمتر، $d_{min,ref}$ ، برای کاربرد در CPC مرجع برای کالیبراسیون شمارشگر مورد آزمون، کمترین مقدار حداقل سه قطر است. دو قطر بزرگتر حداقل ۲ و ۳ برابر $d_{min,ref}$ هستند. مقدار سه کارآبی مربوط، نباید بیشتر از

٪ ۵ بزرگترین مقدار سه کارآیی تفاوت کند. در ثبت کارآیی آشکارسازی CPC مرجع نوع ذره مرتبط و میزان حد اندازه کمتر $d_{min,ref}$ آن باید ذکر شود، یا این که از مستندات کارآیی بتوان به دست آورد.

پ- گواهینامه‌های FCAE و CPC مرجع

همان‌طور که در بند ۱-۵ شرح داده شد، ابزار مرجع باید گواهینامه معتبر و جدید داشته باشد. مثال‌هایی از گواهینامه‌های معتبر در پیوست پ آمده است.

گواهینامه کالیبراسیون FCAE باید اندازه‌گیری دبی شارش آیروسل (دبی حجمی، فشار درونی و دمای ورودی) و نیز اندازه‌گیری تراکم بار الکترونیکی را تعیین کرده باشد. نتیجه تراکم بار دبی شارش آیروسل "عمولاً" در محدوده ۱۰Fc/S تا ۱Fc/S است.

گواهینامه کالیبراسیون برای CPC مرجع می‌تواند یا نتیجه یک کالیبراسیون دربرابر FCAE قابل پیگیری باشد، یا یک کالیبراسیون با یک CPC دیگر که به عنوان دستگاه مرجع از آن استفاده شده است. در این گواهینامه باید نوع ذره، اندازه ذره، عدد تراکم ذره که کالیبراسیون براساس آن معتبر است و بیشترین تراکم CPC مرجع در حالت شمارش منفرد را منظور شده باشد. دبی حجمی شارش ورودی، فشار درونی و دمای ورودی در زمان کالیبراسیون نیز باید مشخص شوند.

وقتی سطوح داخلی با ذرات باردار می‌شوند، کارآیی آشکارسازی ابزار مرجع می‌تواند تغییر کند. علاوه بر گواهینامه معتبر در زمان استفاده از ابزار مرجع؛ در زمان کالیبراسیون باید توجه داشت که ابزار تا سرحد امکان در معرض این ذرات قرار نگیرد. بنابراین استفاده از ابزار مرجع باید ثبت شده باشد و روش‌های داخلی برای اطمینان از این که میزان ذرات بیرونی در زمان کالیبراسیون، کاربرد ابزار را به طور معنی‌داری کاهش نداده‌اند، ضروری است. گواهینامه ابزار مرجع، در موارد زیر باید تمدید شود:

- پس از تعمیر یا نگهداری،
- پس از تشخیص پیشامد^۱ معنی‌دار در ابزار مرجع از طریق روش‌های QA/QC که توسط کاربر تنظیم شده‌اند،
- پس از رسیدن ذرات خارجی به سطح پیش‌بینی شده که کاربر تعیین کرده است، یا
- پس از گذشت دوره سه ساله از صدور آخرین گواهینامه.

۷-۴-۵ لوازم دیگر

حسگرهای زیر برای کالیبراسیون CPC نیز استفاده می‌شوند و باید با ابزارهای مرجعی کالیبره شوند که نتایج به دست آمده با استانداردهای بین‌المللی معتبر قابل آشکارسازی باشد:

- دبی‌سنجد افت فشار کم برای بررسی و تنظیم شارش‌های کالیبراسیون و ابزار؛

- حسگر فشار برای اندازه گیری فشار آیروسل کالیبراسیون؛
- حسگرهای دمای گاز برای اندازه گیری دماهای متعدد؛
- حسگر طوبت برای اندازه گیری رطوبت نسبی آیروسل اولیه.

۵-۵ اختلاف بین FCAE و CPC به عنوان ابزارهای مرجع

به عنوان ابزارهای مرجع FCAE و CPC، قابلیت‌ها و الزامات متفاوتی دارند. این بند تفاوت‌ها را برای گزینش روش مناسب برای اهداف ویژه، توصیف می‌کند.

الف - حدود آشکارسازی اندازه‌های کوچکتر

به طور کلی FCAE می‌تواند نسبت به CPC ذره‌های باردار کوچکتر را آشکارسازی کند. علاوه براین، منحنی کارآیی CPC تا حدی به جزئیات شرایط مورد آزمون و نوع ذره بستگی دارد. بنابراین، از CPC مرجع فقط برای کالیبراسیون ذرات یکنواخت با قطرهای بزرگتر از $d_{min,ref}$ مربوط به CPC مرجع باید استفاده کرد. در کالیبراسیون با ذرات با توزیع اندازه گستردگی، باید از تعداد معنی‌دار ذرات مورد آزمون که اندازه مشابه یا کوچکتر از CPC مرجع دارند، اجتناب کرد. پس قطر میانگین یک آیروسل مورد آزمون یکنواخت باید مساوی با بزرگتر از انحراف استاندارد هندسی توزیع اندازه آیروسل مورد آزمون باشد.

ب - باردار کردن ذره

برای مقایسه FCAE، در کالیبراسیون آیروسل به ذرات تک بار یا ذرات دارای حداقل یک توزیع بار معلوم با کسر کوچکی از ذرات پربار نیاز است. این الزامات هم چنین برای مقایسه CPC مرجع در حد آشکارسازی اندازه کمتر یک CPC مورد آزمون، کاربرد دارد، در حالی که ذرات پربار قطر بزرگتری دارند و با کارآیی بیشتری شمارش می‌شوند. برای یک CPC مرجع مقایسه قطر ذرات بزرگتر در ناحیه پلاتوی^۱ آزمون CPC، این الزامات کاربرد ندارند. بنابراین، استفاده از CPC مرجع برای کالیبراسیون ذرات بزرگتر هم‌زمان با کاهش اهمیت احتمال بالای وجود ذرات پربار می‌تواند به عدم قطعیت‌های کوچکتری منجر شود.

پ - کالیبراسیون در عدد تراکم پایین ذره آیروسل

برای مقایسه FCAE، الزام حداقلی برای عدد تراکم ذرات باردار موجود در DEMC (معمولًاً حدود 10^3 cm^{-3}) برای تامین میزان کافی تراکم بار به الکترومتر وجود دارد. در صورت اثبات خطی بودن CPC مرجع دیگر نیازی به مقایسه با CPC مرجع نیست.^۲ [۴۴] روش نمایش صحه‌گذاری در تراکم‌های پایین‌تر از آنچه که در گواهینامه ابزار مرجع، در پیوست (ح) توصیف شده است.

1 - Plateau

2 - Validation

ت- کالیبراسیون بالای عدد تراکم ذره آیروسل

FCAE گستره ویژه خود در تراکم ذرات را با استفاده ازیک اصل، یعنی تعیین تراکم بار الکتریکی پوشش خواهد داد. CPC می‌تواند بیشتراز دو حالت اندازه‌گیری کاملاً "متفاوت داشته باشد، درصورتی که اندازه‌گیری با یک حالت ساده شمارش اپتیک (حالت شمارش ذره منفرد) درتراکم‌های پایین، با تصحیح تصادفی در تراکم‌های بالاتر آغاز شود. همچنین، یک حالت دیگر بر اساس حساسیت به نور-تراکم ذرات در بالاترین تراکم (گاهی تحت عنوان حالت فوتومتریک شناخته می‌شود) وجوددارد. در حالت فوتومتریک به عنوان مثال، احتمال ایجاد تغییر در حساسیت به هنگام آلودگی اپتیک‌ها بیشتر است. بنابراین، نقش CPC‌های مرجع دراین استاندارد، محدود به حالات شمارش ذره منفرد (با تصحیح تصادفی یا بدون تصحیح تصادفی)، و حد عدد تراکم بالاتر عموماً پایین‌تر از حالت FCAE خواهد بود.

بنابراین، معایب کالیبراسیون با CPC مرجع در مقایسه با FCAE دراندازه کوچک ذرات یا عدد تراکم بالای آنهاست. ولی مزایای آن، در ذرات بزرگتر، محدودیت کمتر در کالیبراسیون منبع آیروسل و اعداد تراکم پایین‌تر ذرات است. اختلاف‌های کالیبراسیون آیروسل در CPC مرجع و FCAE در جدول ۱ خلاصه شده‌اند.

جدول ۱- الزامات کالیبراسیون آیروسل برای FCAE و CPC مرجع

الزامات کالیبراسیون بار ذره آیروسل		گستره تراکم ذره نوعی [cm ⁻³]	گستره قطر ذره [nm]	ابزار مرجع
CPC آزمون کالیبره	در گستره پلاتوی قطرهای ذره			
$\Phi_{0,1}$	$\Phi_{0,1}$	10^3 تا بزرگتر از 10^5	۱۰۰۰-۵	FCAE
بدون محدودیت	$\Phi_{0,1}$	تقریباً ۱ تا بزرگتر از 10^4	$d_{min,ref} - 1000$	CPC

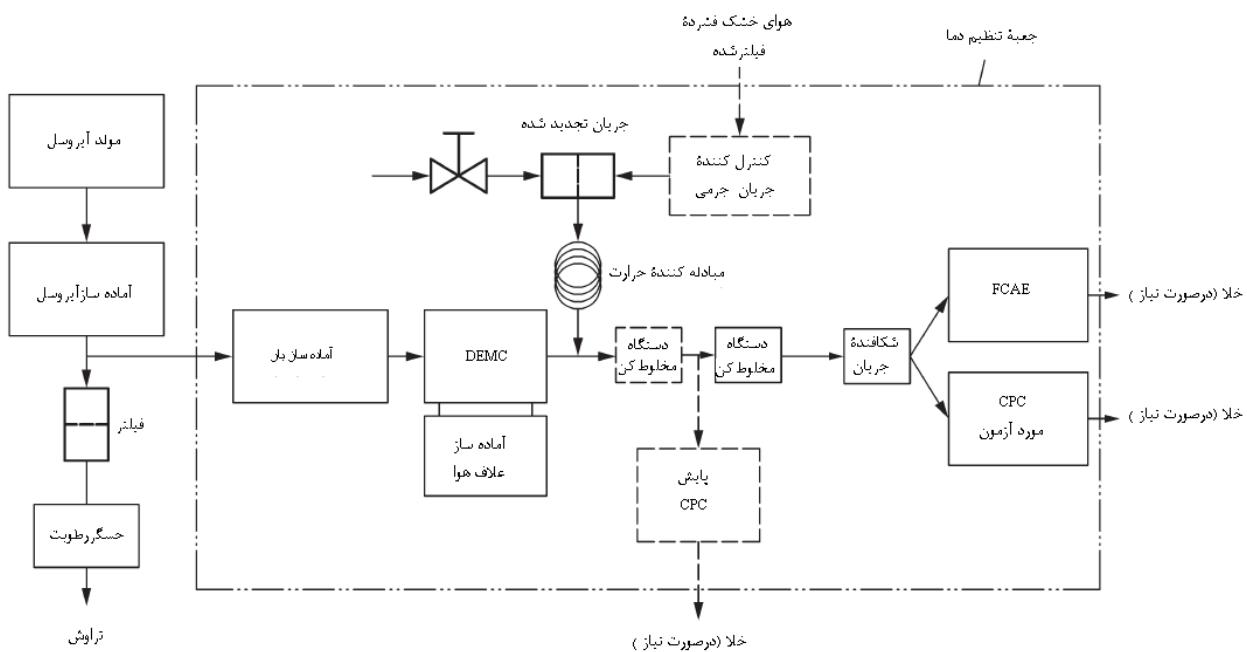
۶ کالیبراسیون با استفاده از FCAE به عنوان ابزار مرجع

۶-۱ دید کلی بر روش انجام کالیبراسیون و تنظیم

شکل ۴ شمایی از تنظیم یک کالیبراسیون نوعی را با استفاده از FCAE به عنوان ابزار مرجع نشان می‌دهد. همه بخش‌های با خطوط پر، مؤلفه‌های ضروری هستند (به بند ۵ رجوع شود)، که شامل مولد آیروسل، آماده‌ساز آیروسل، حسگر رطوبت برای اندازه‌گیری رطوبت آیروسل ورودی به DEMC، آماده‌ساز بار، DEMC، شارش تجدید شده، دستگاه مخلوط‌کن، شکافنده شارش، CPC و FCAE مورد آزمون است. از حسگر رطوبت نسبی برای اندازه‌گیری رطوبت نسبی هوای تجدید شده (جایگزین) در ابتدا و انتهای آزمون‌ها باید استفاده شود، اگرچه در شکل نشان داده نشده است. حسگر فشار ممکن است برای تعیین دبی حجمی شارش دستگاه‌ها به کار رود.

از آنجایی که کالیبراسیون شارش آیروسل از DEMC بالاتر از مجموع دبی‌های شارش مورد نیاز دستگاه‌هاست، هوای مازاد باید به صورت تراویش شارش خارج شود. با این‌که در شکل نشان داده نشده است یک حسگر حرارتی برای پایش بر جعبه تنظیم یا دمای اتاق لازم است.

بخش‌هایی از شکل ۴ که با خطوط بریده مشخص شده‌اند، توصیه می‌شوند ولی ضروری نیستند. برای مثال، جعبه تنظیم دما و مبدل‌های حرارتی برای شارش هوای غلاف DEMC و شارش هوای تجدیدشده می‌توانند برای پایدار کردن همه دمایا کاربرد داشته باشند. پایش CPC برای بررسی پایداری کالیبراسیون آیروسل می‌تواند به کار رود. کنترل شارش هوای جایگزین، با شیر دریچه گاز یا هوای فشرده با کنترل کننده شارش درون لوله انجام می‌شود.

یادآوری - خطوط بریده تجهیزات توصیه شده و نه ضروری را نشان می‌دهند
شکل ۴ - راه اندازی کالیبراسیون معمولی با FCAE به عنوان ابزار مرجع

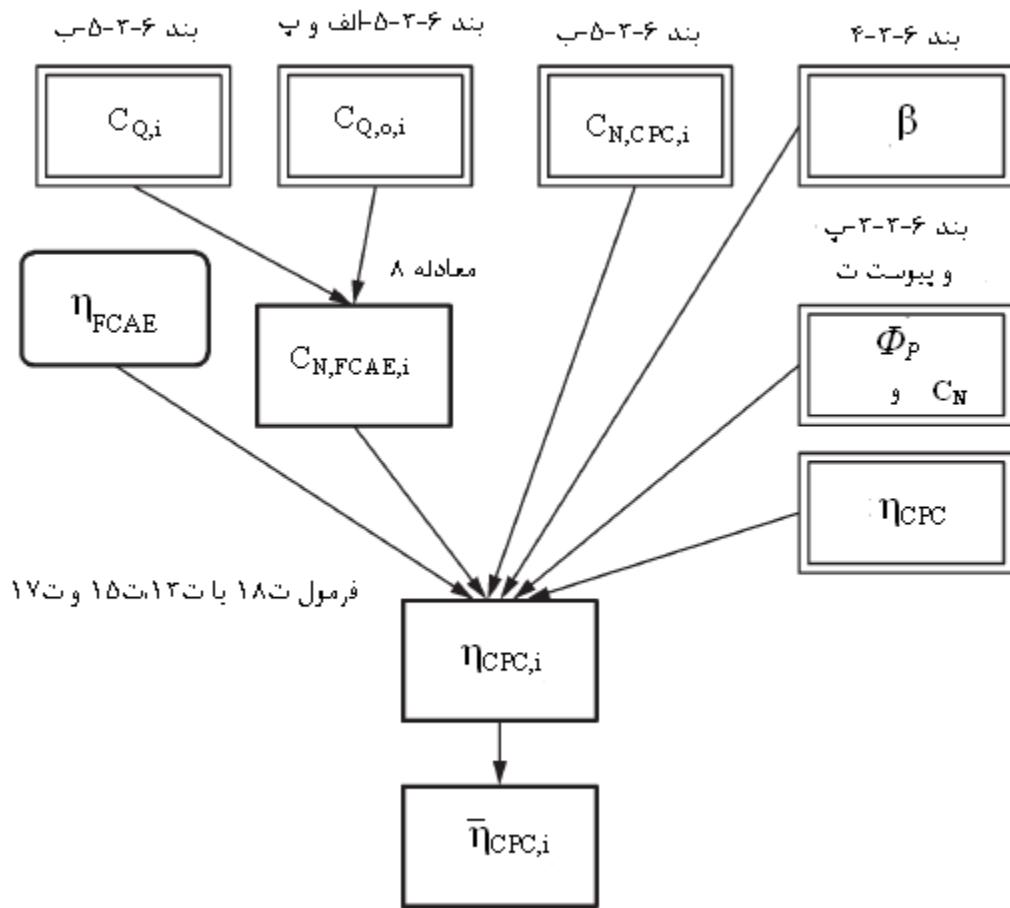
روش کالیبراسیون در جدول ۲ آمده است.

جدول ۲ - روش کالیبراسیون CPC با استفاده از FCAE به عنوان ابزار مرجع

آمده‌سازی	
۲-۶	
۲-۲-۶	مولد آیروسل و آمده‌ساز (توزیع اندازه)
۳-۲-۶	سایر تجهیزات (به عنوان مثال دبی سنج شارش و غیره)
۴-۲-۶	DEMС (مطابق ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰) و آمده‌ساز هوای غلاف
۵-۲-۶	FCAE مقدار تصحیح شده صفر مطلق برای ضرب تراکم بار در دبی شارش ورودی کمتر از 1 fC/s انحراف استاندارد کمتر از $2,5 \text{ fC/s}$ (از یک ثانیه میانگین ۱۵ دقیقه) آزمون اضافه نشستی اندازه‌گیری شارش و پایداری کمتر از ۲٪ (از ۵ اندازه‌گیری در ۱۵ دقیقه)
۶-۲-۶	CPC مورد آزمون میانگین عددی صفر، کمتر از $0,1$ سانتی متر مکعب (از $1\text{-}5$ میانگین تراکم حداقل ۵ دقیقه) بررسی حساسیت پاسخ اندازه‌گیری شارش و پایداری کمتر از ۲٪ (از ۵ اندازه‌گیری در ۵ دقیقه)
۷-۲-۶	دستگاه هاومولد آیروسل / آمده ساز را به DEMC (درحال خاموش) وصل کنید، نسبت غلاف به نمونه بیشتر از ۱:۷ اندازه‌گیری شارش FCAE مقدار تصحیح شده صفر مطلق FCAE برای ضرب تراکم بار در دبی شارش ورودی کمتر از 1 fC/s انحراف استاندارد کمتر از $0,5 \text{ fC/s}$ (از ۳۰ ثانیه میانگین عددی از ۲ دقیقه) تعیین کمینه سطح تراکم بار FCAE ضرب در دبی شارش ورودی طبق فرمول ۵
کارآیی آشکارسازی	
۳-۶	
۲-۳-۶	DEMС تنظیم قطر
۳-۳-۶	تنظیم آیروسل اولیه تراکم باید در حدود ظرفیت آمده‌ساز بار باشد کسر ذرات با بار چندتایی کمتر از ۱۰٪. تراکم باید در محدوده FCAE باشد
۴-۳-۶	اندازه‌گیری اریبی شکافنده β
۵-۳-۶	اندازه‌گیری کارآیی CPC مورد آزمون ولتاژ DEMC را روی خاموش برای اندازه‌گیری نقطه شروع صفر تنظیم کنید - یک دقیقه CPC و FCAE مورد آزمون را ثبت کنید، از ۳۰ ثانیه آخر برای محاسبه استفاده کنید - میانگین عددی مقدار تصحیح شده صفر مطلق FCAE، کمتر از 1 fC/s - انحراف استاندارد FCAE، کمتر از $0,5 \text{ fC/s}$ - میانگین عددی CPC، کمتر از 1 cm^{-3} در قطر و تراکم ویژه: - یک دقیقه FCAE و CPC مورد آزمون را ثبت کنید، از ۳۰ ثانیه آخر برای محاسبه استفاده کنید - FCAE(CPC)CV کمتر از ۳٪، یا انحراف استاندارد کمتر از $0,5 \text{ fC/s}$

	<p>ولتاژ DEMC را روی صفر، تنظیم کنید:</p> <ul style="list-style-type: none"> - یک دقیقه FCAE و CPC مورد آزمون را ثبت کنید، از ۳۰ ثانیه آخر برای محاسبه استفاده کنید - میانگین عددی مقدار تصحیح شده صفر مطلق FCAE، کمتر از 1fC/s - انحراف استاندارد FCAE، کمتر از 0.5fC/s - میانگین عددی CPC، کمتر از 1cm^{-3} - کارآبی آشکارسازی $\eta_{\text{CPC},i}$ را محاسبه کنید - ۴ بار دیگر تکرار کنید <p>میانگین عددی کارآبی آشکارسازی $\bar{\eta}_{\text{CPC}}$ را محاسبه کنید. تمام $\eta_{\text{CPC},i}$ها باید در محدوده 0.2 ± 0.1 باشند</p>
۶-۳-۶	اندازه‌گیری تراکم‌های مختلف (اختیاری) به بند ۳-۳-۶ و سپس به بند ۵-۳-۶ رجوع شود
۷-۳-۶	اندازه‌گیری یک اندازه متفاوت (اختیاری) به بند ۲-۳-۶ رجوع شود
۸-۳-۶	تکرار اولین اندازه‌گیری اگر بیش از ۵ نقطه آزمون شده است (اختلاف باید در محدوده 0.25 ± 0.1 باشد)
۹-۳-۶	گواهینامه کالیبراسیون را پر کنید

شکل ۵ خلاصه‌ای گرافیکی از کارآبی آشکارسازی رانشان می‌دهد.

یادآوری - مستطیل‌های با خطوط پر مقادیر محاسبه شده رانشان می‌دهند؛ در حالیکه مستطیل‌های با دو خط و گوشه‌های گرد برای مقادیر اندازه‌گیری شده، به ترتیب برگرفته از گواهینامه‌ها می‌باشند.

شکل ۵- طرحی از پارامترها و فرمول‌های موردنیاز برای استخراج کارآیی آشکارسازی در کالیبراسیون با یک FCAE

پیوست (خ) مثالی از پروتکل کالیبراسیون CPC با استفاده از FCAE به عنوان ابزار مرجع است.

۶-۲ آماده‌سازی

۶-۲-۱ آماده‌سازی کلی

بررسی کنید که تمامی ابزارها مطابق مشخصات کارخانه سازنده کارمی‌کنند (به زیربندهای ۲-۲-۶ تا ۶-۲-۶ رجوع شود)، سپس آنها را آماده کرده (مطابق شکل ۴) و تنظیم کامل را بررسی کنید (زیربند ۶-۲-۶-۷). تا زمانی که همه آزمون‌ها انجام نشده‌اند، از روش اجرایی کالیبراسیون کارآیی آشکارسازی پیشی نگیرید (زیربند ۳-۶).

۶-۲-۲ آیروسل اولیه

عملیات را از منبع آیروسل اولیه مطابق توصیه‌های سازنده شروع کنید. درصورت مجھول بودن، بر اندازه‌گیری توزیع اندازه ایجاد شده پس از آماده‌سازی آیروسل با DMAS (به عنوان مثال، اتصال DEMC با FCAE) توصیه اکید شده است. مطمئن شوید که محتویات بخارمربوط (از آب و/یا حلال‌ها) در آیروسل اولیه کمتر از ۴۰٪ است.

۶-۲-۳ سایر تجهیزات

تمام تجهیزات جانبی ضروری را روشن کرده و اجازه دهید پایدار شوند. آماده‌ساز بار را اگر خاموش است روشن کنید. حسگرهای کالیبراسیون شده فشار، دما و دبی‌سنج را برای اندازه‌گیری دبی‌های شارش FCAE و CPC مورد آزمون و نیز حسگرهای رطوبت را آماده کنید.

هم چنان ابزارهای دیگر توصیه شده برای تنظیم را روشن کرده و طبق دفترچه راهنمای کارخانه سازنده (به عنوان مثال، یک پایش CPC، دبی‌سنج‌های شارش درون لوله، کنترل کننده‌های شارش درون لوله، حسگرهای حرارت و فشار و غیره) آماده کنید. اگر همه تجهیزات (یعنی DEMC و دستگاه‌ها) در جعبه کنترل دما قرارداشته باشند، دمای دلخواه را تنظیم کرده و زمان بدھید تا سامانه به پایداری برسد.

۶-۲-۴ DEMC

ابزار را روشن کرده و پس از بررسی آن طبق استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰، شارش‌های دلخواه را تنظیم کنید. تهویه شارش غلاف را آماده کنید.

۶-۲-۵ FCAE

FCAE را روشن کرده و حداقل به مدت ۳۰ دقیقه در حالت راهاندازی بگذارید. اگر از دستگاه به مدت طولانی استفاده نشده باشد، یا پس از حمل و نقل آن، این زمان به ساعتهاي طولانی تا رسیدن به پایداری مورد نیاز افزایش می‌یابد.

یادآوری - در حالت ایده‌آل تجهیزات الکترونیک الکترومتر FCAE تمام ساعت‌ها باید روشن باشند.
سطح صفر و دبی شارش FCAE را در شرایط محیطی بررسی کنید. تمام شاخص‌ها (به عنوان مثال، برای حرارت، شارش و فشار) باید عملیات بدون خطای دستگاه را نشان دهند. با بررسی‌های زیر، از کارکرد درست دستگاه پیش از اتصال آن برای تنظیم کالیبراسیون، اطمینان حاصل می‌شود:

الف - بررسی صفر

با پیروی از راهنمایی‌های دستورالعمل مصرف‌کننده FCAE یا روش مناسب صفر کردن خارجی، FCAE را صفر کنید. روش صفر کردن را در گواهینامه کالیبراسیون گزارش کنید.

یک فیلتر HEPA (باکارآیی بیش از ۹۹.۹% به ورودی FCAE نصب کنید. مقدار تصحیح شده صفر FCAE را برای تراکم بار ضربدر دبی شارش ورودی ($CQ \times q_{FCAE}$) به مدت حداقل ۱۵ دقیقه برای فاصله زمانی خوانده ۱-S و زمان میانگین ۱-S ثبت کنید. توصیه می‌شود، هیچ‌گونه تمایل به کاهش یا افزایش چشمگیر در این مقدار دیده شود. در صورت بروز چنین حالتی زمان بیشتری را به FCAE برای رسیدن به پایداری بدھید، صفر کردن و این آزمون را تکرار کنید.

میانگین عددی و انحراف استاندارد مقادیر ثبت شده را محاسبه کنید. نتیجه تصحیح صفر زمانی موفقیت‌آمیز خواهد بود که مقدار میانگین عددی صفر مطلق تصحیح شده FCAE برای $CQ \times q_{FCAE}$ ، کمتر از ۱ fC/s باشد. انحراف استاندارد باید کمتر از ۲/۵ fC/s باشد.

در صورتی که آزمون صفر FCAE دو بار مردود شود، باید به اطلاع سازنده آن برسد.

ب- آزمون نشتی اضافی FCAE

برای این آزمون توصیه می‌شود، تراکم محیط حداقل 500 cm^{-3} باشد. این آزمون برای FCAE‌های دارای گذرگاه فرعی داخلی شارش کاربرد ندارد؛ به عنوان مثال شرایط عملیاتی را برای شیرکنترل شارش فراهم می‌کند.

- ۱- فیلتر HEPA را به ورودی CPC مورد آزمون وصل کرده و صفر آن را به مدت ۱ دقیقه کنترل کنید، سپس تعداد شمارش‌های بالای ۱ دقیقه را به عنوان N_{HEPA} اندازه‌گیری کنید.
- ۲- فیلتر HEPA را از CPC مورد آزمون جدا کرده، سپس از هوای اتاق نمونه‌برداری کنید و تعداد شمارش‌های بالای ۱ دقیقه را به عنوان $N_{ambient}$ اندازه‌گیری کنید.

۳- دستگاه خلأ را از CPC مورد آزمون جدا کرده و به ورودی CPC مورد آزمون به سمت خروجی FCAE وصل کنید. فیلتر HEPA را به ورودی FCAE وصل کنید تا از هوای فیلتر شده اتاق نمونه‌برداری کند. دستگاه خلأ را به CPC مورد آزمون برای کشیدن هوای فیلتر شده اتاق از طریق FCAE وصل کنید.

- ۴- به مدت ۳ دقیقه برای صفر شدن دستگاه منتظر بمانید.

۵- تعداد شمارش‌های بالای ۱ دقیقه را در آزمون کشش هوای فیلتر شده محیط به وسیله CPC مورد آزمون از طریق FCAE، ثبت کنید. تعداد شمارش شده توسط CPC را تحت عنوان N_{FCAE} ثبت کنید.

- ۶- مقدار $N_{leak} = N_{FCAE} - N_{HEPA}$ را محاسبه کنید. اگر حاصل آن منفی شد $N_{leak} = 0$ استفاده کنید.
- ۷- نسبت $R_{FCAE} = N_{leak}/N_{ambient}$ را محاسبه کنید. مقدار باید از $1,000$ کمتر باشد تا کالیبراسیون انجام شود. اگر R_{FCAE} بیشتر از $1,000$ باشد، پلمب FCAE را از لحظه نشت بررسی کنید و مطمئن شوید که فیلتر کافی بوده و مراحل ۱ تا ۷ را تکرار کنید.

پ- اندازه‌گیری دبی شارش

اگر دبی شارش ورودی FCAE قابلیت تنظیم داشته باشد، آن را روی مقدار نامی مشخص شده در گواهینامه کالیبراسیون که کالیبراسیون FCAE بر اساس آن، پیش از اندازه‌گیری دبی شارش معتبر است، تنظیم کنید. دبی حجمی نامی شارش ورودی FCAE را در شرایط محیطی با افت فشار کم اندازه‌گیری کنید تا دبی سنج کالیبره شود(پیوست خ). شارش باید تمام مدت پایدار بماند، به عنوان مثال CV حداقل ۵ اندازه‌گیری که به صورت یکنواخت طی زمان بیش از ۱۵ دقیقه انجام می‌شود، باید کمتر از ۳٪ باشد. توصیه می‌شود، هیچ‌گونه کاهش یا افزایش چشمگیر در شارش، وجود نداشته باشد. در صورت عدم پایداری در این زمان، FCAE زمان بیشتری برای پایداری نیاز دارد. پمپ (با اتصال خال) FCAE را بررسی کنید و آزمون را تکرار کنید. اگر بررسی شارش دو بار با شکست منجر شود، نیاز به اطلاع‌رسانی سازنده FCAE است.

میانگین عددی (محاسبه شده) دبی اندازه‌گیری شده شارش ورودی به FCAE ($q_{FCAE,cal,amb}$) با مقدار میانگین عددی نشان داده شده توسط FCAE برای فواصل زمانی مشابه یا مقدار نامی FCAE ($q_{FCAE,amb}$) مقایسه کنید. حالت آخر، وقتی که دبی شارش، گزارش نشده باشد یا وقتی از مقدار نامی FCAE برای محاسبه تراکم باراستفاده شود، کاربرد دارد. توصیه می‌شود، تفاوت در مشخصات اعلام شده FCAE توسط سازنده باشد، که با صحت $r_{q,FCAE}$ ، بر حسب درصد، بیان می‌شود. در غیر این صورت، توصیه می‌شود، با سازنده تماس گرفته شود. همچنین توصیه می‌شود، دبی شارش $q_{FCAE,cal,amb}$ با دبی شارش FCAE در گواهینامه کالیبراسیون آن ($q_{FCAE,cert}$) مقایسه شود. انحراف باید در محدوده زیر باشد:

$$\frac{|q_{FCAE,cal,amb} - q_{FCAE,cert}|}{q_{FCAE,cert}} < 2 \sqrt{u_r^2(q_{FCAE,cert}) + u_r^2(q_{cal,cert}) + 1/3 r_{q,FCAE}^2} \quad (2)$$

که در آن:

$u_r(q_{FCAE,cert})$ عدم قطعیت نسبی استاندارد برای شارش ورودی FCAE در گواهینامه کالیبراسیون آن؛
 $u_r(q_{FCAE,ref, cal,amb})$ عدم قطعیت نسبی استاندارد برای دبی سنج مورد استفاده در اندازه‌گیری
انحرافات بیشتر، ممکن است به کنترل شارش FCAE مربوط باشند.
همه دبی‌ها باید به دما و فشار یکسان ارجاع داده شوند. بسته به کنترل شارش مورد استفاده در FCAE، توصیه می‌شود، تصحیحات مختلفی انجام شود (پیوست خ).

۶-۲-۶ مورد آزمون CPC

به هنگام حمل و نقل CPC برای کالیبراسیون، عموماً تمام سیال عامل آن تخلیه می‌شود. در این صورت CPC مورد آزمون را روشن کرده، آن را با سیال عامل لازم تا سطح مشخص پر کنید (به اقدامات احتیاطی سازنده در مورد

حمل دستگاه پر توجه کنید). اجازه دهید اشباع کننده، چگالنده و اپتیک‌ها به دمای مشخص شده خود برسند.
اجازه دهید حداقل به مدت یک ساعت، راهاندازی شود.

وقتی CPC بدون تخلیه سیال عامل کالیبره می‌شود، به اقدامات احتیاطی سازنده درمورد حمل دستگاه پر توجه کنید. CPC را روشن کنید و اجازه دهید حداقل به مدت ۳۰ دقیقه راهاندازی شود و اشباع کننده، چگالنده و اپتیک‌ها به دمای مشخص شده خود برسند.

تمام شاخص‌ها (به عنوان مثال دما، فشار و شارش) باید عملیات بدون خطای ابزار را نشان دهند.

الف- بررسی مقدار صفر

برای این بررسی، حداقل یک فیلتر HEPA (با کارآیی بیش از ۹۹,۹۹٪) به ورودی CPC مورد آزمون نصب کنید (یک فیلتر اضافی، موازی با اولی برای دستیابی به تراکم‌های فوق العاده پایین ممکن است ضروری باشد). به مدت حداقل ۵ دقیقه CPC را راهاندازی کنید و مقادیر تراکم را با فاصله زمانی $S-1$ و زمان میانگین $S-1$ قرائت کنید. بعداز حذف هرگونه نشتی، میانگین عددی تراکم باید کمتر از 1 cm^{-3} باشد.
درصورت عدم برآورده شدن این الزامات با مشتری تماس بگیرید.

ب- بررسی پاسخ با حساسیت بالا

بررسی ساده‌ای برای نمایش توانایی آشکارسازی ذره توسط CPC مورد آزمون انجام دهید. این کار را می‌توان به عنوان مثال، با نمونه‌برداری از هوای اتاق، درصورتی که انتظار می‌رود تراکم هوای اتاق بالاتر از 500 cm^{-3} باشد، انجام داد. تراکم اندازه‌گیری شده توسط CPC مورد آزمون باید از 500 cm^{-3} بالاتر باشد. آیروسل‌هایی از منابع دیگر نیز با تراکم کافی، ممکن است، در این آزمون مورد استفاده قرار گیرند یا از توصیه‌های سازنده پیروی کنید.
درصورت عدم برآورده شدن این الزامات، با مشتری تماس بگیرید.

پ- اندازه‌گیری دبی شارش

دبی حجمی شارش ورودی به CPC مورد آزمون را در شرایط محیطی با یک دبی‌سنجد کالیبره شده با افت فشار کم اندازه بگیرید (پیوست خ). شارش باید در تمام مدت ثابت باشد، یعنی CV حداقل ۵ اندازه‌گیری یکنواخت با فاصله بیش از ۵ دقیقه باید کمتر از ۲٪ باشد. توصیه می‌شود، هیچ‌گونه کاهش یا افزایش چشمگیر شارش وجود نداشته باشد. درصورت عدم پایداری در این زمان، CPC زمان بیشتری برای پایداری لازم دارد. پمپ (یا اتصال خلأ) CPC را بررسی کرده، آزمون را تکرار کنید. اگر بررسی شارش دوبار با شکست مواجه شود، توصیه می‌شود با سازنده CPC تماس بگیرید.

میانگین عددی (محاسبه شده) دبی شارش ورودی به CPC را ($q_{CPC,cal,amb}$) با مقدار میانگین عددی نشان داده شده توسط CPC برای فواصل زمانی مشابه یا مقدار نامی ($q_{CPC,amb}$) CPC مقایسه کنید.

حالت آخر، وقتی که دبی شارش، گزارش نشده باشد یا وقتی از مقدار نامی CPC برای محاسبه تراکم ذرات استفاده شود، کاربرد دارد. توصیه می‌شود، تفاوت در مشخصات اعلام شده CPC مورد آزمون توسط سازنده باشد. در غیر اینصورت، توصیه می‌شود با مشتری تماس بگیرید. اختلافات بیشتر ممکن است به کنترل شارش CPC مربوط باشند.

همه دبی‌های شارش باید به دما و فشار یکسان ارجاع داده شوند. بسته به کنترل شارش مورد استفاده، توصیه می‌شود، در CPC مورد آزمون، تصحیحات مختلفی به کار رود (پیوست خ).

۶-۲-۶ بررسی راهاندازی کامل

درابتدا مسیر شارش جبران شده به پایین دست DEMC متصل کنید (معمولًا "فیلتر HEPA" یا کنترل کننده شارش درون لوله با فیلتر HEPA). سپس دستگاه مخلوط کن و حسگر فشار را وصل کنید. CPC و FCAE به شکافنده شارش که پس از دستگاه مخلوط کن قرار گرفته است، متصل هستند. مطمئن شوید که حداقل یک روزنَه باز وجود دارد (برای مثال ورودی DEMC یا مسیر شارش تجدیدشده). این امر از افزایش یا کاهش فشار در ورودی CPC مورد آزمون و FCAE جلوگیری می‌کند. در صورت وجود پایش CPC، اتصال آن باید پیش از دستگاه مخلوط کن با دیگر مخلوط کن‌ها باشد.

مولد آیروسل و آماده‌ساز را به ورودی DEMC وصل کنید و مطمئن شوید که شارش مازاد خارج شده است؛ یا در صورت بالاتر بودن دبی شارش DEMC فیلتر هوا اضافه شده است.

بررسی کنید فشار در ورودی CPC مورد آزمون و FCAE در گستره دلخواه باقی بماند (یعنی کاهش یا افزایش فشار فراتر از مشخصات ارائه شده توسط سازنده نرود). در غیر اینصورت، با شیر اختناق^۱ یا شارش هوای تجدید شده آن را تنظیم کنید.

الف - دبی شارش DEMC

دبی دلخواه شارش غلاف^۲ DEMC را تنظیم کنید. دبی دلخواه شارش ورودی DEMC را با شارش تجدیدشده (یا هوای تراوشی) تنظیم کنید. نسبت دبی‌های شارش غلاف به نمونه باید بزرگتر از نسبت ۷ به ۱ یا مساوی با آن باشد تا از توزیع یکنواخت باریک پس از DEMC اطمینان حاصل شود.

پس از تنظیم این سرعت‌ها، به عدم تنظیم آنها در طول روش کالیبراسیون توصیه شده است، و گرنَه دبی‌های شارش حجمی CPC مورد آزمون و FCAE باید دوباره اندازه‌گیری شوند (به مراحل ب و پ در زیر رجوع شود).

1 - Throttling valve

2 - Sheath

ب- اندازه‌گیری شارش FCAE

دبی حجمی شارش FCAE را با قرار دادن دبی سنج کالیبره شده بین جداکننده و ورودی FCAE اندازه بگیرید. این مقدار ($q_{FCAE,cal}$) را با مقدار گزارش شده توسط FCAE یا مقدار نامی (q_{FCAE}) آن مقایسه کنید. حالت آخر وقتی که دبی شارش گزارش نشده باشد یا وقتی از مقدار نامی بکاررفته در FCAE برای محاسبه عدد تراکم ذره استفاده شود، کاربرد دارد. توصیه می‌شود، تفاوت در مشخصات اعلام شده FCAE توسط سازنده باشد که با صحت $r_{q,FCAE}$ ، بر حسب درصد، بیان می‌شود. در غیر این صورت، تماس با سازنده توصیه می‌شود.

همچنین توصیه می‌شود، دبی شارش $q_{FCAE,cal}$ با دبی شارش FCAE در گواهینامه کالیبراسیون ($q_{FCAE,cert}$) مقایسه شود. انحراف باید در محدوده زیر باشد:

$$\frac{q_{FCAE,cal} - q_{FCAE,cert}}{q_{FCAE,cert}} < 2\sqrt{u_r^2(q_{FCAE,cert}) + u_r^2(q_{cal,cert}) + \frac{1}{3}r_{q,FCAE}^2} \quad (3)$$

که در آن:

$u_r(q_{FCAE,cert})$ عدم قطعیت نسبی استاندارد برای شارش ورودی FCAE در گواهینامه کالیبراسیون آن؛

$u_r(q_{cal,cert})$ عدم قطعیت نسبی استاندارد دبی سنج مورد استفاده در اندازه‌گیری $q_{FCAE,cal}$ است.

انحرافات بالاتر ممکن است به کنترل شارش FCAE مربوط باشند.

محاسبه عدم قطعیت نسبی استاندارد q_{FCAE} در فرمول (۴) آمده است:

$$u_r(q_{FCAE}) = \frac{|q_{FCAE,cal} - q_{FCAE,cert}|}{\sqrt{3}q_{FCAE,cert}} \quad (4)$$

دما و فشار برای تمام دبی‌های شارش یکسان است، بسته به کنترل شارش مورد استفاده در FCAE تصحیحات مختلفی انجام می‌شود (پیوست خ).

یادآوری ۱- دبی شارش تحت تأثیر ترکیب گاز می‌باشد. برای جزئیات بیشتر پیوست خ رجوع شود.

یادآوری ۲- اندازه‌گیری شارش براساس واپستگی تغییر دبی شارش به تغییر فشار ورودی به FCAE تکرار شده است.

پ- اندازه‌گیری دبی شارش CPC مورد آزمون

دبی حجمی شارش CPC مورد آزمون را با قرار دادن دبی سنج کالیبره شده بین جداکننده و ورودی CPC مورد آزمون اندازه بگیرید. این مقدار را با مقدار گزارش شده توسط CPC مورد آزمون یا مقدار نامی آن مقایسه کنید. حالت آخر، وقتی که دبی شارش، گزارش نشده باشد یا وقتی از مقدار نامی در CPC مورد آزمون برای محاسبه عدد تراکم ذره استفاده شود، کاربرد دارد. توصیه می‌شود، تفاوت در مشخصات اعلام شده CPC مورد آزمون توسط سازنده باشد. در غیر این صورت، تماس با مشتری توصیه می‌شود. اختلافات بیشتر ممکن است به اریفیس

یا پمپ CPC مورد آزمون مربوط باشند. این مقدار باید در گواهینامه کالیبراسیون همراه گزارش CPC مورد آزمون یا مقدار نامی ثبت شوند.

دما و فشار برای تمام دبی‌های شارش یکسان است، بسته به کنترل شارش مورد استفاده در FCAE. تصحیحات مختلفی انجام می‌شود (پیوست خ).

یادآوری ۱- دبی شارش تحت تأثیر ترکیب گاز می‌باشد. برای جزئیات بیشتر پیوست خ رجوع شود.

یادآوری ۲- اندازه‌گیری شارش براساس وابستگی تغییر دبی شارش به تغییر فشار ورودی به CPC مورد آزمون تکرار شده است.
ت- سطوح صفر

ولتاژ DEMC راروی صفر (یا خاموش) تنظیم کنید. خوانده‌های مربوط به CPC مورد آزمون و FCAE باید با سطوح صفری که پیش از این اندازه‌گیری شده‌اند، قابل مقایسه باقی بمانند (بندهای ۵-۶-۲-۶ الف و ۶-۲-۶ الف):
حداقل برای ۲ دقیقه اندازه‌گیری کنید، مقدار مطلق میانگین عددی صفر تصحیح شده FCAE در ۳۰ ثانیه (قرائت با فاصله زمانی یک ثانیه) باید کمتر از $C_{Q \times qFCAE} = 1 \text{ fC/s}$ باشد. انحراف استاندارد نیز باید کمتر از $C_{N,CPC} = 1 \text{ cm}^{-3}$ باشد. مقدار میانگین عددی CPC (خوانده با فاصله زمانی ۱-s) باید کمتر از 0.5 fC/s باشد. در غیراینصورت، در تنظیم کالیبراسیون نشتی‌ها را بررسی کنید. دلایل دیگر افزایش سطوح صفر می‌تواند به عنوان مثال، تراکم بسیار زیاد در ورودی DEMC، اضافه بار یا شکسته شدن فیلترهای درون DEMC باشد.

ث- تعیین حداقل سطح FCAE

میانگین عددی و انحراف استاندارد $C_{Q \times qFCAE}$ در ۳۰ ثانیه گزارش شده است را تعیین کنید (قرائت با فاصله زمانی یک ثانیه). انحراف استاندارد را در ۳ ضرب کرده و به مقدار میانگین عددی اضافه کنید:

$$(C_{Q \times qFCAE})_{min} = (C_{Q \times qFCAE})_{mean} + 3\sigma_{C_{Q \times qFCAE}} \quad (5)$$

این مقدار را با کمترین مقدار $C_{Q \times qFCAE}$ در گواهینامه کالیبراسیون آن مقایسه کنید. بزرگترین آن، حداقل $C_{Q \times qFCAE}$ در ورودی FCAE است که ممکن است، در کالیبراسیون استفاده شود (در اینجا "سطح کمینه $C_{Q \times qFCAE}$ " تعریف می‌شود).

همه پارامترها را یادداشت کنید: خوانده‌های CPC مورد آزمون و FCAE، دبی‌های شارش، فشارها، دماها، شارش تجدید شده (در صورت دسترسی)، غلاف، دبی شارش‌های نمونه، رطوبت و غیره. همه این اطلاعات در گواهینامه کالیبراسیون گزارش شوند (به بند ۸ و پیوست پ رجوع شود).

۶-۳ روش اجرایی کالیبراسیون کارآیی آشکارسازی

۶-۳-۱ کلیات

روش اجرایی زیر اندازه‌گیری کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون با اندازه معلوم ذره کالیبراسیون شده و عدد تراکم ذره را نشان می‌دهد.

۶-۳-۲ تنظیم قطر DEMC

تنظیم DEMC طوری است که اندازه ذره از ذرات کالیبراسیون تک بار که DEMC را ترک می‌کنند برابر با اندازه ذره کالیبره دلخواه هستند.

یادآوری - اکیدا توصیه می‌شود که با اندازه بزرگ شروع کنید (به طوری که کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون حداقل باشد). به عنوان مثال وقتی کارآیی آشکارسازی ۵۰٪ پیش‌بینی می‌شود حداقل ۳ برابر اندازه باشد). خطی بودن CPC مورد آزمون را بررسی کنید (به عنوان مثال با تراکم‌های متفاوتی از همان اندازه). سپس کارآیی آشکارسازی در بخش شیب دارمنحنی کارآیی ممکن است افت کند؛ زیرا آزمون‌های منحنی دربخش شیب دارکارآیی آشکارسازی معمولاً "به تنظیم توزیع اندازه-ایجاد شده با مولد-نیاز دارند و زمان بیشتری صرف می‌شود.

۶-۳-۳ تنظیم آیروسول اولیه

تنظیم آماده‌ساز آیروسول به روشی صورت می‌گیرد که کالیبراسیون آیروسول، معادل با تراکم دلخواه برای اندازه‌گیری کارآیی آشکارسازی باشد. با این حال، الزامات زیر باید کاملاً "رفع شوند
الف- حداقل سطح

تراکم، مطابق با فرمول ۵ در بند ۶-۲-۷ باید از مقدار $(C_Q \times q_{FCAE})_{min}$ مربوط به FCAE بالاتر باشد.

ب- حداقل سطح

تراکم مطابق با ویژگی‌های گواهینامه کالیبراسیون FCAE، باید کمتر از حداقل سطح تعیین شده به وسیله حداقل تراکم بار FCAE مورد اندازه‌گیری باشد.

عدد کلی تراکم آیروسول اولیه آماده شده، برای رسیدن به تعادل بار، پس از عبور از آماده‌ساز بار باید به قدر کافی پایین بوده و مانع ایجاد انحراف در DEMC توسط بار ذره شود. روش بررسی در پیوست ذ آمده است.

پ- کسر ذرات باردار چندتایی Φ

مقدار ذرات باردار چندتایی Φ باید کمتر از $1/0$ باشد. کسر ذرات بارهای $[(\phi_p, فرمول ۶)]$ را مطابق یکی از روش‌های شرح داده شده درپیوست ت، تعیین کنید و با فرمول (۷) کسر ذرات باردار چندتایی، Φ را محاسبه کنید. معیار $1/0 < \Phi$ یک معیار قبول/ مردود است؛ و تا زمانی که تکمیل نشده است، کالیبراسیون ادامه دارد. Φ می‌تواند به عنوان مثال، با تنظیم حالت قطر یا انحراف استاندارد هندسی توزیع اندازه آیروسول اولیه، کاهش یابد. کسر ذرات با بار p ، درون آیروسول درحال ترک DEMC به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\Phi_p = \frac{C_N(d_p)}{\sum_{P \geq 1} C_N(d_P)} \quad (6)$$

که در آن:
تراکم ذرات با بار p است. $C_N(dp)$

کسر ذرات باردار چندتایی، Φ ، به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\Phi = \sum_{P \geq 2} \Phi_P \quad (7)$$

یادآوری ۱ - بسته به قطبش ولتاژ در DEMC ، بارهای ذرات می‌توانند مثبت یا منفی باشند. در این استاندارد، p به عنوان عدد مطلق بار تعریف شده است.

یادآوری ۲ - اکیدا توصیه شده است که میانگین هندسی اندازه توزیع اولیه، از اندازه‌ای که با آن کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون اندازه‌گیری خواهد شد کوچکتر باشد.

یادآوری ۳ - در صورت نیاز به تنظیم پشت سرهم DEMC (یعنی یک آماده‌ساز بار بین دو DEMC موازی)، کسر ذرات باردار چندتایی، Φ ، به طور قابل ملاحظه‌ای کاهش می‌یابد.

یادآوری ۴ - کسر ذرات باردار-چندتایی با روش توضیحی در مرجع [۶۰] می‌تواند کاهش یابد.

۶-۳-۴ اندازه‌گیری اربیی جداکننده β

اربیی جداکننده را طبق پیوست ج اندازه‌گیری کنید. اگر اربیی (β) به دست آمده بزرگ‌تر از $1/0.5$ یا کوچکتر از 0.95 باشد، هرگونه غیر یکنواختی کالیبراسیون آیروسل را بررسی کنید.

۶-۳-۵ اندازه‌گیری کارآیی CPC مورد آزمون

کارآیی CPC مورد آزمون طبق مراحل زیر تعیین کنید:

الف- قرائت ابتدایی در ولتاژ صفر DEMC یا حالت خاموش آن

ولتاژ DEMC را روی صفر(یا خاموش) تنظیم کنید و تراکم بار FCAE، عدد تراکم گزارش شده CPC مورد آزمون را هر ثانیه به مدت یک دقیقه، ثبت کنید. میانگین عددی ($C_{Q,0.0}$) و گزارش انحراف استاندارد تراکم بار توسط FCAE و میانگین عددی تراکم گزارش شده توسط CPC مورد آزمون، را برای ۳۰ ثانیه آخر با فاصله زمانی یک دقیقه از اندازه‌گیری محاسبه کنید.

مقدار میانگین عددی مطلق تصحیح صفر و انحراف استاندارد تراکم بار FCAE ضرب در دبی شارش ورودی باید تقریباً "کمتر از 1Fc/s و 0.5 fC/s " باشد. میانگین عددی عدد تراکم CPC مورد آزمون باید کمتر از 1cm^3 باشد، در غیر این صورت، اندازه‌گیری معتبر نیست. مولد یا سایر منابع ناپایداری را بررسی کرده و تکرار کنید.

ب- ثبت اندازه و تراکم ویژه

تراکم بار FCAE و عدد تراکم CPC مورد آزمون را در هر ثانیه، به مدت یک دقیقه ثبت کنید. میانگین عددی ($C_{Q,1}$) و انحراف استاندارد تراکم بار گزارش شده توسط FCAE و میانگین ریاضی ($C_{N,CPC,1}$) و انحراف استاندارد عدد تراکم گزارش شده توسط CPC مورد آزمون را برای ۳۰ ثانیه آخر با فاصله زمانی یک دقیقه از اندازه‌گیری محاسبه کنید (پیوست ر).

نتیجه CV تراکم بار FCAE ضرب در دبی شارش ورودی باید کمتر از ۳٪ یا انحراف استاندارد کمتر از 0.5 fC/s باشد. نتیجه CV (خلاصه گزارش) عدد تراکم CPC مورد آزمون باید کمتر از ۳٪ یا انحراف استاندارد کمتر از 1 cm^3 باشد. همه نتایج CV‌ها یا انحرافات استاندارد باید به ترتیب معیار را برآورده کنند در غیر این صورت، اندازه‌گیری معتبر نیست. مولد یا سایر منابع ناپایداری را بررسی کرده و تکرار کنید.

پ- ثبت در ولتاژ صفر(یا خاموش) DEMC

ولتاژ را روی صفر یا خاموش تنظیم کرده تراکم بار FCAE و عدد تراکم گزارش شده توسط CPC مورد آزمون را در هر ثانیه به مدت یک دقیقه ثبت کنید. میانگین عددی ($C_{Q,0,1}$) و انحراف استاندارد تراکم بار گزارش شده توسط FCAE و میانگین عددی و انحراف استاندارد عدد تراکم گزارش شده توسط CPC مورد آزمون را برای ۳۰ ثانیه آخر با فاصله زمانی یک دقیقه از اندازه‌گیری محاسبه کنید.

میانگین عددی مطلق تصحیح صفر و انحراف استاندارد تراکم بار FCAE ضرب در دبی شارش ورودی باید "قریباً" کمتر از 1 Fc/s و 0.5 fC/s باشد میانگین عددی عدد تراکم CPC مورد آزمون باید کمتر از 1 cm^3 باشد، در غیر این صورت، اندازه‌گیری معتبر نیست. مولد یا سایر منابع ناپایداری را بررسی کرده و تکرار کنید.

ت- محاسبه عدد تراکم FCAE با فرض ذرات تک بار

عدد تراکم FCAE را ($C_{N,FCAE,1}$) طبق فرمول (۸) محاسبه کنید. از تراکم بار اندازه گرفته شده (تصحیح شده برای صفر) و با فرض این که هر کدام از ذرات یک بار الکتریکی منفرد را حمل می‌کنند عدد تراکم n برای اندازه‌گیری با فرمول زیر به دست می‌آید:

$$C_{N,FCAE,i} = \frac{C_{Q,i} - (C_{Q,0,i-1} + C_{Q,0,i})}{e} / 2 \quad (8)$$

که در آن:

$C_{N,FCAE,i}$ عدد تراکم محاسبه شده از کالیبراسیون آیروسل؛

$C_{Q,i}$ تراکم بار مشخص اندازه‌گیری شده توسط FCAE هنگام اندازه‌گیری ذرات؛

$C_{Q,0,i}$ تراکم بار مشخص اندازه‌گیری شده توسط FCAE با ولتاژ صفر DEMC؛

e بار الکترون؛

ث- محاسبه کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون

در صورتی که آماده‌سازی آیروسل اولیه به طریقی صورت گیرد که کالیبراسیون آیروسل نتواند یک بار الکتریکی داشته باشد، انجام تصحیحات ضروری است (پیوست ت).

هم چنین پیوست ت شامل کمیت تأثیر بارهای چندتایی بر روی تعیین اندازه ذره می‌شود.

اطلاعات گواهینامه FCAE در مورد هر ضریب تصحیح مورد نیاز FCAE باید گنجانده شود.

برای محاسبه کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون $\eta_{CPC,1}$ از فرمول پیوست ت استفاده کنید.

- اگر اندازه ذره در گسترهای از کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون باشد که ثابت فرض شود،¹ $C_{N,FCAE,1}$ (بند ۶-۳-۵-۵-ت)، $C_{N,CPC,1}$ (بند ۶-۳-۵-۵-ب)، Φ_P (بند ۶-۳-۳-پ)، β (بند ۶-۴-۳-۶) و η_{FCAE} (گواهینامه کالیبراسیون FCAE) در فرمول ت ۱۸ جایگزین کنید.

- اگر اندازه ذره در دامنهای از کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون باشد که متغیر فرض شود،¹ $C_{N,FCAE,1}$ (بند ۶-۳-۵-۵-ت)، $C_{N,CPC,1}$ (بند ۶-۳-۵-۵-ب)، Φ_P از پیوست ت و زیربند ۶-۳-۳-پ)، β (زیربند ۶-۴-۳-۶) و η_{FCAE} (گواهینامه کالیبراسیون FCAE) و یک کارآیی تخمینی پلاتو η'_{CPC} از CPC مورد آزمون در فرمول‌های ت-۱۵، ت-۱۳ و ت-۱۷ جایگزین کنید.

در گواهینامه کالیبراسیون، روش مورد استفاده در محاسبه ثبت شود.

ج- تکرار اندازه‌گیری

مراحل (ب) و (ت) را چهار بار دیگر تکرار کنید (یعنی درمجموع پنج بار). میانگین عددی کارآیی آشکارسازی CPC و انحراف استاندارد آن را (η_{rep}) برای تراکم و اندازه مشخص با استفاده از پنج داده کارآیی ($i=1-5$) محاسبه کنید. کالیبراسیون فقط وقتی معتبر است که مقادیر هر پنج انحراف $\eta_{CPC,i}$ در محدوده ± 0.2 از میانگین عددی کارآیی آشکارسازی CPC باشند.

۶-۳-۶ اندازه‌گیری تراکم ذرات مختلف

در صورت اندازه‌گیری تراکم متفاوت (در همان اندازه)، تراکم آیروسل اولیه را تنظیم کنید (ابتدا طبق زیربند ۳-۳-۶ و سپس زیربند ۶-۳-۵). تکرار اندازه‌گیری کسر ذرات باردار چندتایی (زیربند ۶-۳-۳-پ) ضرورتی ندارد. توجه کنید که اربیی جداکننده (زیربند ۶-۴-۳-۶) و دبی شارش FCAE (زیربند ۶-۲-۷-۲-ب) نباید آزمون شوند. برای تراکم‌های کمتر از سطح حداقل، نیازی به بررسی دوباره آماده‌ساز بار نیست (زیربند ۶-۳-۳-ب). اگر کالیبراسیون CPC در تراکم‌های پایین‌تر از کمترین تراکم بار در دبی نامی شارش ورودی که برای آن FCAE گواهی شده است، انجام شود، روش توضیحی در پیوست ح مورد استفاده خواهد بود.

در صورت بروز هر گونه تغییر در تنظیم که می‌تواند منجر به فشار متفاوت در ورودی FCAE و CPC مورد آزمون شود، یا در صورت ضرورت تطابق دبی شارش DEMC، دبی‌های شارش ورودی FCAE و CPC مورد آزمون را اندازه‌گیری کنید (زیربند ۶-۲-۷).

۷-۳-۶ اندازه‌گیری اندازه‌های مختلف

در آزمون ذرات با اندازه‌های متفاوت باید آزمون شود، به زیربند ۶-۳-۲ رجوع شود. در این صورت، تمام مراحل (زیربند ۶-۳-۳ تا ۶-۳-۶) باید انجام شوند.

در صورت بروز هر گونه تغییر در تنظیم که می‌تواند منجر به فشار متفاوت در ورودی FCAE و CPC مورد آزمون شود، یا در صورت ضرورت تطابق دبی شارش DEMC، دبی‌های شارش ورودی FCAE و CPC مورد آزمون را اندازه‌گیری کنید (زیربند ۶-۲-۷).

یادآوری ۱ - اکیدا توصیه می‌شود، تمام آزمون‌های انجام شده ببروی یک CPC مورد آزمون مشابه برای کارآیی آشکارسازی، با اندازه‌های متنوعی از ذرات در عدد تراکم ذرات تقریباً مساوی، انجام شوند. این کار مانع هرگونه تأثیر پاسخ غیر خطی CPC خواهد شد.

یادآوری ۲ - هنگام برنامه‌ریزی تراکم‌ها برای استفاده، باید به آنها که منجر به تغییر حالت اندازه‌گیری CPC مورد آزمون می‌شوند، توجه داشت (مطابق دستورالعمل سازنده). درنتیجه ناپیوستگی‌ها قابل پیش‌بینی خواهند بود.

۸-۳-۶ تکرار اندازه‌گیری نقطه اول

وقتی نقاط متعددی آزمون می‌شوند، یا زمانی که دستگاه اندازه‌گیری خاموش شده یا نقصی رخ داده است؛ تکرار اندازه‌گیری کارآیی آشکارسازی با اولین مجموعه از پارامترهای آیروسل ضروری می‌باشد (یعنی تراکم و اندازه). این تکرار شامل تعیین کسر ذرات باردار چندتایی است. تفاوت دو کارآیی آشکارسازی باید در محدوده $\pm 0,025$ باشد. علاوه براین، دبی‌های شارش FCAE و CPC مورد آزمون باید در محدوده ۵٪ آنها در زیربند ۶-۲-۷ باشد. در غیر این صورت، تمام آزمون‌ها بی‌اعتبار خواهند بود.

یادآوری - اولین نقطه می‌تواند به عنوان مثال پس از سه آزمون و حتی بیشتر انجام شود. با این حال وقتی بیشتر از پنج آزمون انجام شد، ریسک شکست تمام اندازه‌گیری‌ها بالاتر می‌رود (بسته به اختلاف بین اولین و آخرین نقطه بیش از ۰,۰۲۵٪).

۹-۳-۶ آماده سازی گواهینامه کالیبراسیون

گواهینامه کالیبراسیون را پر کنید (به زیربند ۸ و پیوست پ رجوع شود). این گواهینامه اندازه‌گیری‌های تعیین کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون را تکمیل می‌کند.

۴-۶ عدم قطعیت اندازه‌گیری

۱-۴-۶ کلیات

نتیجه کالیبراسیون CPC قالب کارآیی آشکارسازی ۶ را برای نوع خاصی از ذرات ایجاد شده در اندازه خاص و در یک عدد تراکم خاص ذره به خود می‌گیرد. عدم قطعیت به خوبی تعریف شده نیاز به کمیت‌های اصلی که عبارتند از اندازه ذره و کارآیی آشکارسازی، دارد (مطابق با زیربندهای ۳-۴-۶ و ۲-۴-۶) اهمیت عدد تراکم ذره کمتر بوده و تا حد زیادی کارآیی آشکارسازی، عدم قطعیت آن را پوشش داده است (مطابق با زیربند ۴-۴-۶).

۲-۴-۶ اندازه ذره

اندازه ذره مرتبط با کالیبراسیون توسط DEMC تعیین می‌شود، که آیروسل کالیبراسیون هر دو دستگاه را تأمین می‌کند. اندازه ذره و عدم قطعیت اندازه‌گیری باید مطابق ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰، مشخص شود. وقتی کسر قابل ملاحظه‌ای از ذرات باردار چندتایی در کالیبراسیون آیروسل وجود دارد، تعداد قابل توجهی از ذرات، اندازه‌های بسیار بزرگتری از اندازه انتخاب شده خواهند داشت. کسر ϕ ، که مطابق پیوست (ت) تعریف شده است باید در گواهینامه کالیبراسیون یادداشت شود. هنگامی که کسر مشخص نشده است، گواهینامه باید مقیاس هرگونه تأثیرات مرتبط مورد انتظار از سامانه مورد استفاده را توصیف کند.

۳-۴-۶ کارآیی آشکارسازی

عدم قطعیت در کارآیی اصولاً "با موارد زیر تعیین می‌شود:

- FCAE (مطابق مندرجات گواهینامه)؛
- تصحیح بارچندتایی؛
- اختلاف در اعداد تراکم ذرات نمونه‌برداری شده توسط FCAE و CPC مورد آزمون (ضریب تصحیح اُربی جدا کننده)؛
- درستی و انحرافات اندازه‌گیری‌های شارش داخلی FCAE؛
- تکرارپذیری کالیبراسیون کارآیی آشکارسازی؛
- تأثیر عدم قطعیت تعیین اندازه ذره (هنگامی که اندازه ذره کارآیی آشکارسازی را به طور قابل ملاحظه‌ای تحت تأثیر قرار می‌دهد).

همانطور که در زیربند ۱-۶ ذکر شد، گواهینامه کالیبراسیون FCAE نباید منقضی شده باشد و تراکم بار یا گستره دبی شارش را که بر پایه آنها معتبر است مشخص کند. گواهینامه عدم قطعیت تراکم بار یا متعاقباً "عدم قطعیت دبی شارش را ارائه می‌دهد که همراه هم یک عدم قطعیت برای تراکم بار ذره تشکیل می‌دهند. توجه

داشته باشید که این موضوع، اغلب به صورت مقادیر عدم قطعیت‌های گستردۀ بیان خواهد شد ($k=2$ ؛ با اطمینان تقریباً ۹۵٪)، در حالیکه عدم قطعیت‌ها باید با مقادیر عدم قطعیت‌های استاندارد ($k=1$) مرتبط شوند.

تصحیح ذرات باردار چندتایی مطابق فرمول پیوست (ت) است. به عنوان اولین تقریب، عدم قطعیت در ضریب تصحیح، بهترین تعیین نیمه‌تجربی با تکرار تعیین کسرهای باردار چندتایی ϕ_p است؛ ضمن اینکه تغییر را به عنوان انحراف استاندارد مرتبط با تصحیح بار چندتایی تعریف می‌کند. اگر عدم قطعیت برای کسرهای ϕ_1 ، ϕ_2 و ϕ_3 به ترتیب با $(1)u$ ، $(2)u$ و $(3)u$ نشان داده شود، ترکیب عدم قطعیت نسبی موردنیاز (MCC) با فرمول (۹) به دست می‌آید:

$$u_r(MCC) = \frac{100}{\sum_{P \geq 1} \phi_{P,P}} \cdot \sqrt{u^2(1) + 4u^2(2) + 9u^2(3)} \quad (9)$$

این ترکیب، عدم قطعیت در منطقه پلاتوی کارآیی آشکارسازی کاربرد دارد (به زیربند ت-۱ رجوع شود). حالتهای پیچیده‌تری که از منطقه پلاتو فاصله دارند، تحت پوشش این استاندارد نیستند. روش محاسبه ضریب اربیبی β و عدم قطعیت آن در پیوست (ج) آمده است.

اگر شارش ورودی به FCAE در زمان کالیبراسیون CPC مورد آزمون با مقدار آن در زمان کالیبراسیون FCAE متفاوت باشد؛ یک اثر متناسب در تعیین کارآیی آشکارسازی وجود خواهد داشت. همه شارش‌ها باید با دبی‌سنجهای کالیبره اندازه‌گیری شوند (مطابق زیربند ۶-۲-۷-۶-۳-۵-۶)، و در رواداری مشخص شده قرار بگیرند. عدم قطعیت مرتبط با شارش FCAE با این رواداری تنظیم می‌شود. به تبع کاهش عدم قطعیت، تصحیح برای شارش‌های مختلف می‌تواند صورت بگیرد، ولی این استاندارد، برای آنها کاربرد ندارد.

پنج اندازه‌گیری تکرار شده در زیربند ۶-۳-۵-۶-۷، یک تکرارپذیری کوتاه مدت از اندازه‌گیری کارآیی آشکارسازی، برآورد می‌کنند. محاسبه عدم قطعیت، شامل انحراف استاندارد اندازه‌گیری‌های تکراری می‌شود. در حالت‌هایی که عدم قطعیت وابسته به اندازه ذره است، اثر قابل توجهی بر عدم قطعیت کارآیی آشکارسازی دارد. راهنمای این تأثیرات در پیوست (ز) ارائه شده است.

خلاصه‌ای از محاسبه عدم قطعیت در کارآیی آشکارسازی، در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳- اجزای عدم قطعیت نسبی برای کالیبراسیون با FCAE

توضیحات	مرجع	نماد	مؤلفه ها
قرائت FCAE به صورت درصد	گواهینامه FCAE	$u_r(FCAE)$	کارآیی آشکارسازی FCAE
قرائت به صورت درصد	فرمول (۹)	$u_r(MCC)$	تصحیح بارچندتایی
قرائت به صورت درصد به عنوان مثال $u_r(\beta) = 100 u(\beta)/\beta$	پیوست چ- فرمول ۱۰ برای شارش‌های نامساوی به پیوست چ مراجعه شود	$u_r(\beta)$	ضریب تصحیح انحراف جداکننده
قرائت به صورت درصد	۷-۲-۶ ب	$u_r(qFCAE)$	انحراف دیگر شارش
قرائت به صورت درصد به عنوان مثال $u_r(\eta_{rep}) = 100 \sigma(\eta_{rep}) / \bar{\eta}_{CPC}$	۵-۳-۶ ج	$u_r(\eta_{rep})$	تکرارپذیری

مطابق انحراف‌های استاندارد تمام مؤلفه‌ها به صورت عدم قطعیت‌های نسبی استاندارد بیان می‌شوند.

عدم قطعیت استاندارد نسبی مرتبط با فرمول (۱۰) به دست می‌آید:

$$u_{c,r}(\eta) = \sqrt{u_r^2(FCAE) + u_r^2(MCC) + u_r^2(\beta) + u_r^2(qFCAE) + u_r^2(\eta_{rep})} \quad (10)$$

عدم قطعیت گسترش نسبی $U_r(\eta)$ ، با ضرب عدم قطعیت استاندارد نسبی مرتبط در ضریب هم پوشانی k به

$$k: U_r(\eta) = k u_{c,r}(\eta) \quad \text{دست می‌آید:}$$

معمولاً "مقدار $k=2$ فرض می‌شود.

یک مثال تجربی در پیوست (خ) آمده است.

۶-۴-۴- اندازه‌گیری عدد تراکم ذره

عدد تراکم گزارش شده ذره در گواهینامه کالیبراسیون CPC، وقتی که انتظار می‌رود پاسخ آن غیرخطی باشد، به عنوان مثال هنگام تغییر بین حالات اندازه‌گیری دستگاه، اطلاعات نسبی به دست می‌آید. تراکم گزارش شده در گواهینامه، میانگین عددی تراکم ثبت شده توسط FCAE است که پس از انجام تصحیحات بر روی بارهای چندتایی و شارش FCAE به دست می‌آید. تخمین عدم قطعیت دراین مورد ضررتوی ندارد. انتظار می‌رود عدم قطعیت کمی کمتر از عدم قطعیت کارآیی آشکارسازی باشد و مانند تمام مؤلفه‌ها به جز ضریب تصحیح ارجیبی جداکننده به کار رود.

عدم قطعیت که مختص اندازه‌گیری‌های انجام شده با CPC مورد آزمون پس از کالیبراسیون، موضوع پیچیده‌تری است، که در پیوست (ز) آمده است.

۷ کالیبراسیون با استفاده از CPC به عنوان ابزار مرجع

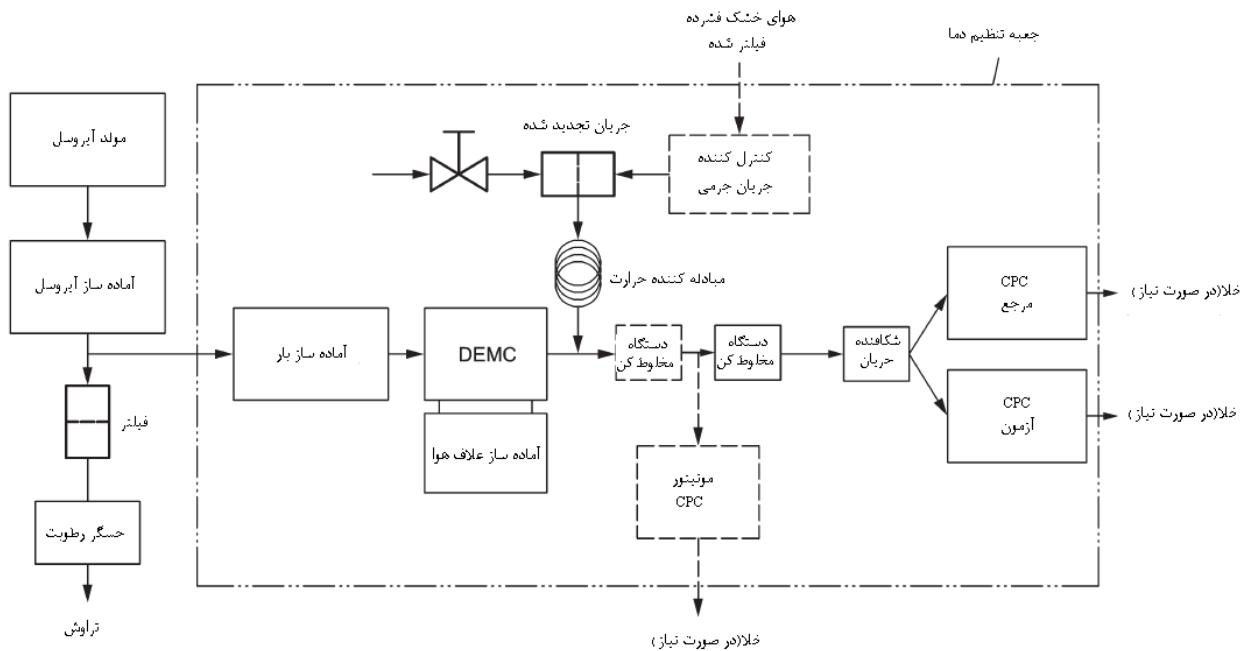
۱-۷ دید کلی تنظیم و روش کالیبراسیون

شکل ۶ شمایی از راه اندازی یک کالیبراسیون معمول با CPC مرجع را نشان می‌دهد. تمام خطوط پر، مؤلفه‌های ضروری هستند (به بند ۵ رجوع شود). این مؤلفه‌ها شامل مولد آیروسل، آماده‌ساز آیروسل، حسگر رطوبت برای اندازه‌گیری رطوبت آیروسل ورودی به DEMC، آماده‌ساز بار، شارش تجدیدشده، دستگاه مخلوط کن، شکافنده شارش، CPC‌های مرجع و مورد آزمون. اگرچه در شکل نشان داده نشده است، از حسگر رطوبت نسبی برای اندازه‌گیری رطوبت نسبی هوای تجدید شده (جایگزین) در ابتدا و انتهای آزمون‌ها باید استفاده شود. حسگر فشار ممکن است برای تعیین دبی حجمی شارش دستگاه‌ها به کار رود.

از آنجایی که کالیبراسیون شارش آیروسل از DEMC بالاتر از مجموع دبی‌های شارش مورد نیاز دستگاه‌هاست، هوای مازاد باید به صورت تراویش شارش خارج شود. با این که در شکل نشان داده نشده است، یک حسگر حرارتی برای پایش بر جعبه دمای کنترل شده یا دمای اتاق لازم است.

بخش‌هایی از شکل ۶ که با خطوط بریده مشخص شده‌اند، توصیه می‌شوند ولی ضروری نیستند. برای مثال، جعبه دمای کنترل شده و مبدل‌های حرارتی برای شارش هوای غلاف DEMC و شارش هوای جایگزین می‌توانند برای تثبیت تمام دماها کاربرد داشته باشند. پایش CPC برای بررسی پایداری کالیبراسیون آیروسل می‌تواند به کار رود. کنترل شارش هوای جایگزین با شیر دریچه گاز یا هوای فشرده با کنترل‌کننده شارش درون لوله انجام می‌شود.

یادآوری - به غیر از CPC مرجع قطعات و الزامات مربوطه همان‌هایی هستند که در مقایسه FCAE در (بند ۶) به آن اشاره شد.

یادآوری - خطوط بریده، ابزار اکید توصیه شده را نشان می‌دهند ولی ضروری نیستند.

شکل ۶ - راه اندازی راه اندازی کالیبراسیون معمول با CPC به عنوان ابزار مرجع

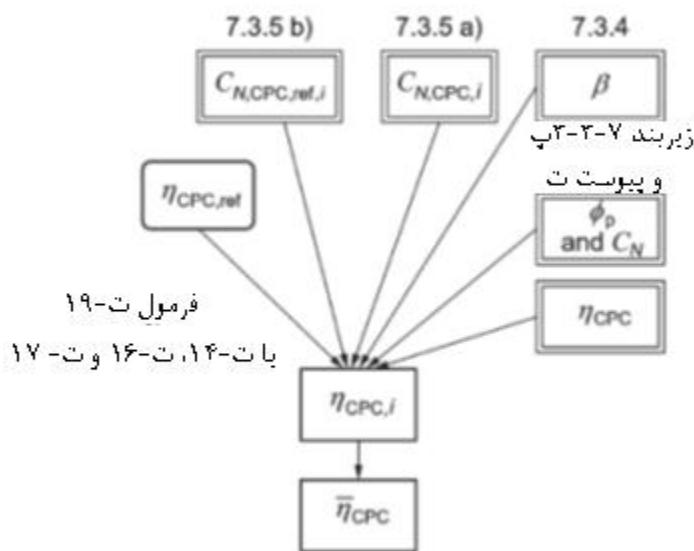
روش اجرایی کالیبراسیون در جدول ۴ آمده است.

جدول ۴- روش کالیبراسیون CPC با استفاده از CPC به عنوان ابزار مرجع

۲-۷	آماده سازی
۲-۲-۷	مولد آیروسل و آماده ساز (توزیع اندازه)
۳-۲-۷	سایر تجهیزات (به عنوان مثال دبی سنج شارش جرمی وغیره)
۴-۲-۷	DEMC (در انطباق با استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰) و آماده ساز غلاف هوا
۵-۲-۷	CPC مرجع میانگین عددی صفر کمتر از $1\text{cm}^3/\text{s}$ (از ۱ میانگین تراکم حداقل ۵ دقیقه) بررسی حساسیت پاسخ اندازه گیری شارش و پایداری کمتر از ۲٪ (از ۵ اندازه گیری در ۱۵ دقیقه)
۶-۲-۷	CPC مورد آزمون میانگین عددی صفر کمتر از $1\text{cm}^3/\text{s}$ (از ۱ میانگین تراکم حداقل ۵ دقیقه) بررسی حساسیت پاسخ اندازه گیری شارش و پایداری کمتر از ۲٪ (از ۵ اندازه گیری در ۱۵ دقیقه)
۷-۲-۷	دستگاه ها و مولد آیروسل / آماده ساز را به DEMC (در حالت خاموش) وصل کنید، نسبت غلاف به نمونه بزرگتر از نسبت ۷ به ۱ اندازه گیری شارش CPC مرجع میانگین عددی صفر CPC مرجع کمتر از $1\text{cm}^3/\text{s}$ (از ۳۰ میانگین های عددی از ۲ دقیقه)؛ میانگین عددی صفر CPC مرجع کمتر از $1\text{cm}^3/\text{s}$ اگر کالیبراسیون به کمترین تراکم گستردگی شود(پیوست ح) میانگین عددی صفر CPC مورد آزمون کمتر از $1\text{cm}^3/\text{s}$ (از ۳۰ میانگین های ریاضی از ۲ دقیقه)؛ میانگین عددی صفر CPC مورد آزمون کمتر از $1\text{cm}^3/\text{s}$ اگر کالیبراسیون به کمترین تراکم گستردگی شود(پیوست ح) حداقل سطح CPC مرجع را با فرمول (۱۴) تعیین کنید
۳-۷	کارآیی آشکارسازی
۲-۳-۷	تنظیم قطر DEMC
۳-۳-۷	تنظیم آیروسل اولیه تراکم باید در حدود ظرفیت آماده ساز بار باشد کسر ذرات با بار چندتایی $<10\%$ تراکم در محدوده CPC مرجع باید باشد
۴-۳-۷	اندازه گیری اربیی شکافنده β
۵-۳-۷	اندازه گیری کارآیی CPC مورد آزمون در قطر و تراکم معین: ولتاژ DEMC راروی صفر تنظیم کنید - تراکم CPC را ۶۰ ثانیه ثبت کنید، ۳۰ ثانیه آخر را برای محاسبه استفاده کنید - میانگین عددی $1\text{cm}^3/\text{s}$ < هر کدام از CPC ها را بررسی کنید - ولتاژ DEMC را برای قطر معین تنظیم کنید -- تراکم CPC را ۱۸۰ ثانیه ثبت کنید، ۳۰ ثانیه آخر را برای محاسبه استفاده کنید -- تراکم CPC را برای ۵ فاصله ۳۰ ثانیه ای $<3\%$ ، یا انحراف استاندارد $5\text{cm}^3/\text{s}$ بررسی کنید

	کارآبی آشکارسازی $\eta_{CPC,i}$ را برای هر کدام از ۵ فاصله ۳۰ ثانیه‌ای محاسبه کنید میانگین عددی کارآبی آشکارسازی η_{CPC} را محاسبه کنید. تمام $\eta_{CPC,i}$ باید در محدوده 0.2 ± 0.02 باشد.
۶-۳-۷	اندازه گیری تراکم‌های مختلف (اختیاری) به زیربند ۳-۳-۷ و بعد به زیربند ۵-۳-۷ بروید
۷-۳-۷	اندازه گیری یک اندازه متفاوت (اختیاری) به ۲-۳-۷ بروید
۸-۳-۷	تکرار اندازه گیری اول اگر بیش از ۵ نقطه آزمون شده است (تفاوت η_{CPC} باید در محدوده 0.25 ± 0.05 باشد)
۹-۳-۷	گواهینامه کالیبراسیون را پر کنید

شکل ۷ خلاصه‌ای از کارآبی آشکارسازی را نشان می‌دهد

یادآوری - مستطیل‌های صاف مقادیر محاسبه شده، در حالی که خطوط دوگانه و مستطیل‌های با گوشۀ گرد مقادیر اندازه گیری شده و مقادیر مرتبط ثبت شده در گواهینامه را نشان می‌دهند.

شکل ۷ - نقشه پارامترها و فرمول‌های لازم برای استخراج کارآبی آشکارسازی در کالیبراسیون با یک CPC مرجع

۲-۷ آماده‌سازی

۱-۲-۷ آماده‌سازی کلی

بررسی کنید که تمامی دستگاه‌ها مطابق مشخصات کارخانه سازنده کار می‌کنند (زیربندهای ۲-۲-۷ تا ۶-۲-۷ بر جو شود)، سپس مطابق شکل ۶ آنها را آماده کرده و راهاندازی کامل را بررسی کنید (زیربند ۷-۲-۷). تا زمانی که همه آزمون‌ها انجام نشده‌اند، از روش کالیبراسیون کارآبی آشکارسازی پیش نیافتید (زیربند ۳-۷).

۲-۲-۷ آیروسل اولیه

عملیات را از منبع آیروسل اولیه مطابق دستورالعمل‌های سازنده آغاز کنید. در صورت مجھوں بودن، کالیبراسیون توزیع ایجادشده اندازه پس از آماده‌سازی آیروسل با یک DMAS (به عنوان مثال، اتصال DEMC با CPC مرجع) توصیه اکید شده است. مطمئن شوید که محتویات بخارمربوط (از آب و/یا حلال‌ها) در آیروسل اولیه کمتر از ۴۰٪ باشد.

۳-۲-۷ سایر تجهیزات

تمام تجهیزات جانبی ضروری را روشن کرده و اجازه دهید ثابت شوند. آماده‌ساز بار را اگر خاموش است روشن کنید. حسگرهای کالیبرهشده فشار، دما و دبی‌سنچ را برای اندازه‌گیری دبی‌های شارش CPC مرجع و مورد آزمون و نیز حسگرهای رطوبت را آماده کنید.

همچنین دیگر دستگاه‌های توصیه شده در راهاندازی را روشن کرده و طبق دفترچه راهنمای کارخانه سازنده (به عنوان مثال یک نمایش‌گر، دبی‌سنچ‌های شارش درون لوله، کنترل‌کننده‌های شارش درون لوله، حسگرهای حرارت و فشار و غیره) آنها را آماده سازید. اگر تمام راه اندازی (یعنی DEMC و دستگاه‌ها) در جعبه‌ای با دمای کنترل شده قرارداشته باشد، دمای دلخواه را تنظیم کرده و بگذارید سامانه به پایداری برسد.

DEMC ۴-۲-۷

دستگاه را روشن کرده و پس از بررسی آن طبق استاندارد ISO 15900، شارش‌های دلخواه را تنظیم کنید. تهویه شارش غلاف را آماده کنید.

CPC ۵-۲-۷ مرجع

CPC مرجع را روشن کرده و اجازه دهید اشباع‌کننده، چگالنده و اپتیک‌ها به دمای مشخص شده خود برسند. به مدت ۳۰ دقیقه در حالت کار بگذارید. در صورت تعویض سیال عامل، این مدت به حداقل یک ساعت افزایش می‌یابد.

سطح صفر و دبی شارش CPC مرجع را در شرایط محیطی بررسی کنید. تمام شاخص‌ها (به عنوان مثال، برای حرارت، شارش و فشار) باید عملیات بدون خطای دستگاه را نشان دهند. با بررسی‌های زیر از کارکرد درست دستگاه پیش از اتصال آن به راه اندازی کالیبراسیون، اطمینان حاصل می‌شود:

الف- بررسی مقدار صفر

برای این بررسی حداقل یک فیلتر HEPA (با کارآیی بیش از ۹۹,۹۹٪) به ورودی CPC مرجع نصب کنید (یک فیلتر اضافی موازی با اولی برای دستیابی به تراکم‌های فوق العاده پایین ممکن است ضروری باشد). به مدت

حداقل ۵ دقیقه CPC را به کار اندازید و مقادیر تراکم را با فاصله زمانی 1-s و زمان میانگین 1-s قرائت کنید.
بعداز حذف هرگونه نشتی، میانگین عددی تراکم باید کمتر از $1\text{cm}^3/\text{min}$ باشد.
در صورت عدم برآورده کردن این الزامات با سازنده تماس بگیرید.

ب- بررسی حساسیت پاسخ

بررسی ساده‌ای برای نمایش توانایی آشکارسازی ذره توسط CPC مرجع انجام دهید. این کار را می‌توان به عنوان مثال با نمونه برداری از هوای اتاق، در صورتی که انتظار می‌رود تراکم هوای اتاق بالاتر از $500\text{ cm}^3/\text{min}$ باشد، انجام داد. عدد تراکم اندازه‌گیری شده توسط CPC مرجع، باید از $500\text{ cm}^3/\text{min}$ بالاتر باشد. آیروسل‌های منابع دیگر با عدد تراکم کافی نیز در این آزمون استفاده می‌شوند، یا از دستورالعمل‌های سازنده پیروی کنید. در صورت عدم برآورده شدن این الزامات با سازنده تماس بگیرید.

پ- اندازه‌گیری دبی شارش

دبی نامی (به گواهینامه کالیبراسیون رجوع شود) شارش حجمی ورودی CPC مرجع را در شرایط محیطی با دبی سنج کالیبره شده با افت فشار ملایم و کم اندازه بگیرید (پیوست خ). شارش باید در تمام مدت ثابت باشد، یعنی CV حداقل ۵ اندازه‌گیری که به صورت یکنواخت طی ۱۵ دقیقه انجام شده است، باید کمتر از ۲٪ باشد. در شارش نباید هیچ‌گونه کاهش یا افزایش چشمگیر وجود داشته باشد. در صورت عدم تکمیل، CPC مرجع زمان بیشتری برای تثبیت نیاز دارد. پمپ (یا اتصال خاله) CPC مرجع را بررسی کرده، آزمون را تکرار کنید. اگر بررسی شارش دوبار به شکست منجر شود، CPC مرجع نیاز به تعمیر، توسط سازنده دارد.

میانگین عددی (محاسبه شده) دبی اندازه‌گیری شده شارش ورودی به CPC مرجع ($q_{CPC,ref,cal,amb}$) را با مقدار میانگین عددی نشان داده شده توسط CPC مرجع برای فواصل زمانی مشابه یا مقدار نامی CPC مرجع ($q_{CPC,ref,cal,amb}$) مقایسه کنید. مورد اخیر وقتی استفاده می‌شود که دبی شارش گزارش نشده باشد یا وقتی از مقدار نامی CPC مرجع برای محاسبه تراکم استفاده شود. تفاوت باید در مشخصات اعلام شده CPC مرجع توسط سازنده باشد که با درستی $q_{CPC,ref}$ بر حسب درصد بیان می‌شود. در صورت عدم برآورده کردن این الزامات با سازنده تماس بگیرید.

دبی شارش $q_{CPC,ref,cal,amb}$ همچنین باید با دبی شارش CPC مرجع در گواهینامه کالیبراسیون ($q_{CPC,ref,cal,amb}$) مقایسه شود. انحراف می‌تواند با فرمول زیر محاسبه شود:

$$\frac{|q_{CPC,ref,cal,amb} - q_{CPC,ref,cert}|}{q_{CPC,ref,cert}} < 2 \sqrt{u_r^2(q_{CPC,ref,cert}) + u_r^2(q_{cal,cert}) + 1/3 r_{q,CPC,ref}^2} \quad (11)$$

که در آن:

$u_r(q_{CPC,ref,cert})$ عدم قطعیت نسبی استاندارد برای شارش ورودی CPC مرجع در گواهینامه کالیبراسیون آن،
 $u_r(q_{CPC,ref,cal,amb})$ عدم قطعیت نسبی استاندارد دبی سنج مورد استفاده در اندازه‌گیری $q_{cal,cert}$.
انحرافات بیشتر ممکن است به مسائل کنترل شارش و CPC مرجع مربوط باشند.

دما و فشار برای تمام دبی‌های شارش، یکسان است. بسته به کنترل شارش مورد استفاده در CPC مرجع، تصحیحات مختلفی انجام می‌شوند (پیوست خ).

۶-۲-۷ آزمون CPC

به هنگام حمل یک CPC برای کالیبراسیون، تمامی سیال عامل آن تخلیه می‌شود. در این صورت CPC مورد آزمون را روشن کرده، آن را با سیال عامل لازم پر کنید تا به سطح مشخص شده (به اقدامات احتیاطی سازنده درمورد حمل دستگاه پر توجه کنید) برسد. اجازه دهید اشباع کننده، چگالنده و اپتیک‌ها به دمای مشخص شده خود برسند. بگذارید به مدت یک ساعت کار کند.

وقتی یک CPC بدون تخلیه سیال عامل کالیبره می‌شود، به اقدامات احتیاطی سازنده درمورد حمل دستگاه پر توجه کنید. دستگاه CPC مورد آزمون را روشن کنید و اجازه دهید، حداقل به مدت ۳۰ دقیقه کار کند و اشباع کننده، چگالنده و اپتیک‌ها به دمای مشخص شده خود برسند.

تمام مشخصه‌ها (به عنوان مثال دما، فشار و شارش) باید عملکرد بدون خطای دستگاه را نشان دهند.

الف- بررسی مقدار صفر

برای این بررسی حداقل یک فیلتر HEPA (با کارآیی بیش از ۹۹,۹۹٪) به ورودی CPC مورد آزمون نصب کنید (یک فیلتر اضافی موازی با اولی برای دستیابی به تراکم‌های فوق العاده پایین ممکن است ضروری باشد). به مدت حداقل ۵ دقیق CPC را راهاندازی کنید و مقادیر تراکم را با فاصله زمانی ۱-s و زمان میانگین ۱-s قرائت کنید. بعد از حذف هرگونه نشتی، میانگین عددی تراکم باید 0.1 cm^{-3} باشد.

در صورت عدم مشاهده این الزامات با مشتری تماس بگیرید.

ب- بررسی حساسیت پاسخ

بررسی ساده‌ای برای نمایش توانایی آشکارسازی ذره توسط CPC مورد آزمون انجام دهید. این کارامی‌توان به عنوان مثال با نمونه برداری از هوای اتاق، در صورتی که انتظار می‌رود تراکم هوای اتاق بالاتر از 500 cm^{-3} باشد، انجام داد. عدد تراکم اندازه گیری شده توسط CPC مورد آزمون باید از 500 cm^{-3} بالاتر باشد. آیروسل‌هایی از منابع دیگر نیز با عدد تراکم کافی در این آزمون استفاده می‌شوند، یا از دستورالعمل‌های سازنده پیروی کنید. در صورت عدم مشاهده این الزامات با مشتری تماس بگیرید.

پ- اندازه گیری دبی شارش

دبی حجمی شارش ورودی به CPC مورد آزمون را در شرایط محیطی با افت ملایم و متناسب فشار و دبی‌سنجد کالیبره شده اندازه گیرید (پیوست خ). شارش باید در تمام مدت ثابت باشد، به عنوان مثال، CV حداقل ۵ اندازه گیری یکنواخت با فاصله بیش از ۵ دقیقه باید کمتر از ۲٪ باشد. توصیه می‌شود، هیچ‌گونه کاهش یا افزایش چشمگیری در شارش وجود نداشته باشد. در صورت عدم برآورده شدن الزامات در این زمان، CPC مورد آزمون زمان بیشتری برای پایداری لازم دارد. پمپ (یا اتصال خال) CPC مورد آزمون را بررسی کرده، آزمون را تکرار کنید. اگر بررسی شارش دوبار با شکست مواجه شود، CPC مورد آزمون نیاز به تعمیر دارد.

میانگین عددی (محاسبه شده) دبی شارش ورودی به CPC مورد آزمون $q_{CPC, cal, amb}$ را با مقدار میانگین عددی نشان داده شده توسط CPC مورد آزمون با فواصل زمانی مشابه یا مقدار نامی CPC ($q_{CPC, amb}$) مقایسه کنید. حالت اخیر وقتی کاربرد دارد که دبی شارش گزارش نشده باشد یا وقتی از مقدار نامی مورد استفاده در CPC برای محاسبه عدد تراکم ذره استفاده شود. تفاوت در مشخصات اعلام شده CPC مورد آزمون توسط سازنده است. در غیر این صورت، تماس با مشتری الزامی است. اختلافات بیشتر ممکن است به مسائل کنترل شارش CPC مورد آزمون مربوط باشند.

دما و فشار برای تمام دبی‌های شارش یکسان است. بسته به کنترل شارش استفاده شده در CPC مورد آزمون، تصحیحات مختلفی استفاده می‌شوند (پیوست خ).

۷-۲-۷ بررسی راه اندازی کامل

در ابتدا، مسیر شارش تجدیدشده به پایین دست DEMC متصل است (معمولًا "فیلتر HEPA" یا کنترل کننده شارش درون لوله با فیلتر HEPA). سپس دستگاه مخلوط کن و حسگر فشار را وصل کنید. CPC‌های مورد آزمون و مرجع به شکافنده شارش که پس از دستگاه مخلوط کن قرار گرفته است، متصل هستند. مطمئن شوید که حداقل یک روزنَه باز وجود دارد (برای مثال ورودی DEMC یا مسیر شارش تجدیدشده). این امر از افزایش یا کاهش فشار در ورودی CPC‌های مرجع و مورد آزمون جلوگیری می‌کند. در صورت وجود پایش CPC، توصیه می‌شود، اتصال آن پیش از دستگاه مخلوط کن با دیگر مخلوط کن‌ها باشد.

مولد آیروسل و آماده‌ساز را به ورودی DEMC وصل کنید و مطمئن شوید که شارش مازاد خارج شده است؛ یا در صورت بالاتر بودن دبی شارش DEMC فیلتر هوا اضافه شده است.

بررسی کنید فشار در ورودی CPC‌های مرجع و مورد آزمون در دامنه دلخواه باقی مانده است (یعنی کاهش یا افزایش فشار فراتر از مشخصات ارائه شده توسط سازنده نرود). در غیر این صورت، با شیر دریچه گاز یا شارش هوای تجدید شده، آن را تنظیم کنید.

الف- دبی شارش DEMC

دبی دلخواه شارش غلاف DEMC را تنظیم کنید. دبی دلخواه شارش ورودی DEMC را با شارش تجدیدشده (یا هوای تراویشی) تنظیم کنید. نسبت دبی‌های شارش غلاف به نمونه باید بزرگتر از نسبت ۷ به ۱ یا مساوی با آن باشد تا از توزیع یکنواخت باریک پس از DEMC اطمینان حاصل شود.

پس از تنظیم این دبی‌ها، به عدم آنها در طول انجام کالیبراسیون توصیه شده است، و گرنه دبی‌های شارش حجمی CPC‌های مرجع و مورد آزمون باید دوباره اندازه‌گیری شوند (مراحل ب و پ در زیر رجوع شود).

ب- اندازه‌گیری دبی شارش CPC مرجع

دبی حجمی شارش CPC مرجع را با قراردادن دبی‌سنجد کالیبره شده بین جداکننده و ورودی CPC مرجع اندازه بگیرید. این مقدار $q_{CPC, ref, cal, amb}$ را با مقدار گزارش شده توسط CPC مرجع یا مقدار نامی $q_{CPC, ref}$ آن مقایسه کنید. مورد اخیر وقتی استفاده می‌شود که دبی شارش گزارش نشده باشد یا وقتی از مقدار نامی به کاررفته در

CPC مرجع برای محاسبه عدد تراکم ذره استفاده شود. تفاوت در مشخصات اعلام شده CPC مرجع توسط سازنده است که با دقت $r_{q,CPC,ref}$ بر حسب درصد بیان می‌شود. در غیر اینصورت، تماس با سازنده الزامی است. دبی شارش $q_{CPC,ref,cal}$ همچنین باید با دبی شارش CPC مرجع در گواهینامه کالیبراسیون مقایسه شود. انحراف می‌تواند در:

$$\frac{|q_{CPC,ref,cal} - q_{CPC,ref,cert}|}{q_{CPC,ref,cert}} < 2 \sqrt{u_r^2(q_{CPC,ref,cert}) + u_r^2(q_{cal,cert}) + 1/3 r_{q,CPC,ref}^2} \quad (12)$$

که در آن:

$u_r(q_{CPC,ref,cert})$ عدم قطعیت استاندارد نسبی برای شارش ورودی CPC مرجع در گواهینامه کالیبراسیون آن، $u_r(q_{cal,cert})$ عدم قطعیت استاندارد نسبی دبی سنج استفاده شده در اندازه گیری $q_{CPC,ref,cal}$ انحرافات بیشتر ممکن است به مسائل کنترل شارش و CPC مرجع مربوط باشند. محاسبه عدم قطعیت استاندارد نسبی $q_{CPC,ref}$ در فرمول (13) آمده است:

$$u_r(q_{cpc,ref}) = |q_{CPC,ref,cal} - q_{CPC,ref,cert}| / \sqrt{3} q_{CPC,ref,cert} \quad (13)$$

تمامی دبی‌های شارش به فشار و دمای مشابهی ارجاع داده می‌شوند. بسته به کنترل شارش مورد استفاده در CPC مرجع، تصحیحات مختلفی انجام می‌شوند (پیوست خ).

یادآوری ۱- دبی شارش تحت تأثیر ترکیب گاز می‌باشد. برای جزئیات بیشتر پیوست خ رجوع شود.

یادآوری ۲- اندازه‌گیری شارش در اینجا براساس وابستگی تغییر دبی شارش به تغییر فشار ورودی به CPC مرجع تکرار شده است.

پ- اندازه‌گیری دبی شارش CPC مورد آزمون

دبی حجمی شارش CPC مورد آزمون را با قرار دادن دبی سنج کالیبره شده بین جداکننده و ورودی CPC مورد آزمون اندازه بگیرید. این مقدار را با مقدار گزارش شده توسط CPC مورد آزمون یا مقدار نامی آن مقایسه کنید. مورد اخیر وقتی استفاده می‌شود که دبی شارش گزارش نشده باشد یا وقتی از مقدار نامی مورد استفاده در CPC مورد آزمون برای محاسبه عدد تراکم ذره استفاده شود. تفاوت در مشخصات اعلام شده CPC مورد آزمون توسط سازنده است. در غیر اینصورت، تماس با مشتری الزامی است. اختلافات بیشتر ممکن است به مسائل دهانه یا پمپ CPC مورد آزمون مربوط باشند. این مقدار باید در گواهینامه کالیبراسیون همراه گزارش CPC مورد آزمون یا مقدار نامی ثبت شود.

دما و فشار باید در تمام دبی‌های شارش ذکر شوند. بسته به کنترل شارش استفاده شده در CPC مورد آزمون، تصحیحات مختلفی استفاده می‌شوند (پیوست خ).

یادآوری ۱- دبی شارش تحت تأثیر ترکیب گاز می‌باشد. برای جزئیات بیشتر پیوست خ رجوع شود.

یادآوری ۲- اندازه‌گیری شارش براساس وابستگی تغییر دبی شارش به تغییر فشار ورودی به CPC مورد آزمون تکرار شده است.

ت- سطوح صفر

ولتاژ DEMC را روی صفر (یا خاموش) تنظیم کنید.

قرائت‌های مربوط به تراکم CPC مورد آزمون باید با سطوحی که پیش از این اندازه‌گیری شده‌اند قابل مقایسه باقی بمانند (زیربندهای ۷-۲-۵ و ۷-۲-۶ الف): حداقل برای ۲ دقیقه اندازه‌گیری کنید، مقادیر میانگین عددی در ۳۰ ثانیه (قرائت با فاصله زمانی یک ثانیه) باید کمتر از 1 cm^3 باشد. در غیر اینصورت، در تنظیم کالیبراسیون نشتی‌ها را بررسی کنید. از دیگر دلایل افزایش سطوح صفر به عنوان مثال، تراکم بیش از حد زیاد در ورودی DEMC یا اضافه بار یا شکسته شدن فیلترهای درون DEMC اشاره کرد.

اگر کالیبراسیون CPC مورد آزمون به تراکم‌های پایین مطابق پیوست (ح) گسترش یابد، تراکم اندازه‌گیری شده منتج از بررسی‌های مقدار صفر باید برای هردو CPC مرجع (که می‌تواند طبق پیوست ح به عنوان CPC ساختگی استفاده شود) و CPC مورد آزمون کمتر از 0.1 cm^3 باشد. علاوه براین، به یک فیلتر HEPA اضافی موازی با اولی برای دستیابی به این تراکم‌های پایین ممکن است نیاز باشد.

ث- تعیین سطح کمینه CPC مرجع

میانگین عددی و انحراف استاندارد اعداد تراکم ذره گزارش شده توسط CPC مرجع در ۳۰ ثانیه (قرائت با فاصله زمانی یک ثانیه) را تعیین کنید. انحراف استاندارد را در ۳ ضرب کرده و به مقدار میانگین عددی اضافه کنید:

$$(C_{N,\text{ref}})_{\min} = (C_{N,\text{ref}})_{\text{mean}} + 3\sigma_{C_{N,\text{ref}}} \quad (14)$$

این مقدار را با پایین‌ترین تراکم در گواهینامه کالیبراسیون آن مقایسه کنید. بزرگترین آن، کمینه تراکم در ورودی CPC مرجع است که در کالیبراسیون (دراینجا "سطح کمینه" تعریف می‌شود) ممکن است استفاده شود.

یادآوری - یک انحراف استاندارد بزرگ $\sigma_{C_{N,\text{ref}}}$ برای انفجار ذرات معمول است، که به عنوان مثال با تولید دوباره حباب از دیوارهای لوله ایجاد می‌شود. تمیز کردن لوله‌های اتصال و تنظیم دوباره DEMC توصیه می‌شود.

همه پارامترها را یادداشت کنید: قرائت‌های CPC مورد آزمون و مرجع، دبی شارش‌ها، فشارها، دماها، شارش تجدیدشده (اگر در دسترس باشد)، غلاف، دبی شارش‌های نمونه، رطوبت و غیره. تمام این اطلاعات در گواهینامه کالیبراسیون گزارش می‌شوند (بند ۸ و پیوست پ رجوع شود).

۳-۷ روش کالیبراسیون کارآیی آشکارسازی

۱-۳-۷ کلیات

روش زیر اندازه‌گیری کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون را با اندازه و عدد تراکم کالیبره شده ذره توصیف می‌کند.

۲-۳-۷ DEMC تنظیم قطر

DEMC را طوری تنظیم کنید که اندازه ذره از ذرات کالیبراسیون شده تک باری که DEMC را ترک می‌کنند با اندازه دلخواه ذره برای کالیبراسیون مساوی باشد.

یادآوری - اکیدا" توصیه می شود که با یک اندازه بزرگ شروع کنید (به نحوی که کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون بیشینه باشد، یعنی کمینه ۳ برابر اندازه لازم برای کارآیی پیش‌بینی شده ۵۰٪ باشد) و خطی بودن CPC مورد آزمون را بررسی کنید (یعنی تراکم‌های مختلف در اندازه یکسان). سپس کارآیی آشکارسازی در بخش شیبدار منحنی مربوط، ممکن است افت کند. زیرا آزمون‌ها در این بخش از منحنی کارآیی، معمولاً" نیاز به تنظیم توزیع اندازه دارند که با مولد و صرف زمان بیشتر میسر می‌شود.

۳-۷-۳ تنظیم آیروسل اولیه

آماده‌ساز آیروسل را طوری تنظیم کنید که تراکم آیروسل کالیبره شده با تراکم دلخواه برای اندازه‌گیری کارآیی آشکارسازی مساوی باشد. اگرچه تکمیل الزامات زیر ضروری است.

الف - کمینه سطح

تراکم باید از کمینه سطح CPC مرجع طبق فرمول (۱۴ در زیربند ۷-۷-ث) بالاتر باشد.

ب - بیشینه سطح

تراکم از بیشینه تراکم CPC مرجع بالاتر است. اندازه‌گیری تراکم CPC مرجع می‌تواند طبق آنچه که در گواهینامه کالیبراسیون آمده است در حالت شمارش ذره منفرد انجام بگیرد.

مجموع عدد تراکم آیروسل اولیه آماده شده، باید به اندازه کافی باید پایین باشد تا رسیدن به تعادل بار پس از عبوراز آماده‌ساز بار میسر شود. بدین ترتیب مانع ایجاد انحراف در DEMC توسط ذره باردار می‌شود. روش بررسی آن در پیوست (ذ) آمده است.

پ - کسر ذرات با بار چندتایی Φ

در صورتی که CPC مورد آزمون به سطح پلاتوی (پایدار) کارآیی آشکارسازی خود رسیده است و CPC به عنوان دستگاه مرجع به کار می‌رود، نیازی به اندازه‌گیری کسر ذرات با بار چندتایی نیست.

وقتی در کالیبراسیون CPC مورد آزمون از ذرات با قطر کمی پایین‌تر از حد آشکارسازی استفاده می‌شود و CPC به عنوان دستگاه مرجع به کار می‌رود، مقدار ذرات با بار چندتایی Φ باید 10% باشد. کسر ذرات با بار p و فرمول (۱۵) طبق یکی از روش‌های توصیف شده در پیوست (ت) تعیین می‌شود. کسر ذرات با بار چندتایی (Φ) با فرمول (۱۶) محاسبه می‌شود. معیار $\phi_p < 10\%$ یک معیار قبول/مردود است؛ روش کالیبراسیون تا تکمیل این معیار نباید ادامه یابد. تنظیم حالت قطر یا روش انحراف استاندارد هندسی توزیع اندازه آیروسل اولیه، می‌تواند Φ را افزایش دهد.

کسر ذرات با بار p ، درون آیروسلی که DEMC را ترک می‌کند مطابق فرمول (۱۵) است:

$$\phi_p = C_N(d_p) / \sum_{p \geq 1} C_N(d_p) \quad (15)$$

$C_N(dp)$ تراکم ذرات با بار p

کسر ذرات با بار چندتایی، Φ ، با فرمول (۱۶) محاسبه می‌شود:

$$\Phi = \sum_{p \geq 2} \emptyset_p \quad (16)$$

یادآوری ۱- بار ذرات بسته به قطبش ولتاژ DEMC ، میتواند مثبت یا منفی باشد. در این استاندارد، p عدد مطلق بارها محسوب میشود.

یادآوری ۲- توصیه اکید شده است که اندازه میانگین هندسی توزیع اولیه کوچکتر از اندازهای باشد که کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون با آن ارزیابی شده است.

یادآوری ۳- اگر تنظیم پشت سرهم DEMC انجام شود (یعنی دو DEMC با یک آماده‌ساز با دربین آنها موازی هم باشند)، کسر ذرات با بارچندتایی، Φ ، به طور چشمگیری کاهش می‌یابد.

۴-۳-۷ اندازه‌گیری اربیی جداکننده β

اندازه‌گیری اربیی جداکننده را مطابق پیوست (ج) انجام دهید. اگر اربیی مشاهده شده بزرگتر از $1/0.5$ یا کوچکتر از 0.95 باشد، هرگونه عدم یکنواختی در کالیبراسیون آیروسل را بررسی کنید.

۴-۳-۷ اندازه‌گیری کارآیی CPC مورد آزمون
کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون را طبق مراحل زیر تعیین کنید.

الف- ثبت در ولتاژ صفر(خاموش)

ولتاژ را روی صفر یا خاموش تنظیم کرده و عدد تراکم گزارش شده توسط CPC‌های مورد آزمون و مرجع را با قرائت با فاصله زمانی یک ثانیه و میانگین زمانی یک ثانیه برای مدت یک دقیقه ثبت کنید. میانگین عددی عدد تراکم گزارش شده توسط CPC‌های مرجع و مورد آزمون را برای حداقل 30 ثانیه از یک دقیقه فاصله زمانی اندازه‌گیری را محاسبه کنید.

میانگین عددی عدد تراکم CPC‌های مرجع و مورد آزمون باید کمتر از 1 cm^{-3} باشد، و گرنه اندازه‌گیری معتبر نیست. مولد یا سایر عوامل ایجاد ناپایداری را بررسی کرده و تکرار کنید.

ب- ثبت در اندازه و تراکم مشخص

عدد تراکم گزارش شده توسط CPC‌های مورد آزمون و مرجع را با قرائت با فاصله زمانی یک ثانیه و میانگین زمانی یک ثانیه برای مدت حداقل 180 ثانیه ثبت کنید. داده‌های ثبت شده را به شش بازه زمانی مساوی از $i=1$ تا $i=6$ تقسیم کنید (برای مثال $6*30\text{s}$ اگر کل زمان 180 ثانیه باشد). میانگین عددی $C_{N,\text{CPC},i}$ و $C_{N,\text{CPC,ref},i}$ و نیز انحراف استاندارد عدد تراکم گزارش شده با CPC‌های مورد آزمون و مرجع را برای هر فاصله زمانی $i=2$ تا $i=6$ محاسبه کنید.

در هر فاصله زمانی، هر کدام از CV یا انحراف استاندارد تراکم CPC‌های مرجع و مورد آزمون باید به ترتیب کمتر از 3% یا کمتر از 0.5 cm^{-3} باشند. و گرنه اندازه‌گیری معتبر نیست. مولد یا دیگر منابع ناپایداری را بررسی کرده و تکرار کنید.

برای اعداد پایین تراکم (نامی کمتر از 10^3 cm^{-3})، توصیه می‌شود از فواصل زمانی طولانی برای کاهش عدم قطعیت اندازه‌گیری استفاده شود. برای مثال، اعداد تراکم شاخص را که توسط CPC‌های مرجع و مورد آزمون گزارش شده اند، هر ثانیه با میانگین زمان $s-1$ برای 12 دقیقه ثبت کنید. داده‌های ثبت شده را در 6 بازه زمانی

۷ از ۲ دقیقه جداکرده و میانگین عددی و انحراف استاندارد اعداد تراکم را برای پنج فاصله زمانی آخر از شش ۲ دقیقه را محاسبه کنید.

پ- محاسبه کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون درصورتی که آماده سازی آیروسل اولیه به طریقی صورت گیرد که کالیبراسیون آیروسل نتواند بار الکتریکی پایه (بارالکترون) داشته باشد، انجام تصحیحات ضروری است (پیوست ت).

پیوست (ت) همچنین تأثیر بارهای چندتایی در تعیین اندازه ذره را ارزش‌گذاری می‌کند.

اطلاعات گواهینامه CPC مرجع درمورد هر یک ضریب تصحیح مورد نیاز CPC مرجع، با توجه به تراکم ظاهری آن باید قید شود (پیوست ت).

کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون $\eta_{CPC,i}$ را با استفاده از میانگین عددی تراکم بدست آمده در زیربندهای ۵-۶-۷ ب و فرمول پیوست (ت) محاسبه کنید:

- اگر اندازه ذره در دامنه‌ای از کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون باشد که در آن اندازه ثابت فرض می‌شود (از گواهینامه کالیبراسیون CPC مرجع) در فرمول (ت-۱۹) جایگزین کنید.

- اگر اندازه ذره در دامنه‌ای از کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون باشد که اندازه متغیر فرض شود، با (و CN به دست آمده درپیوست ت)(7-3-3c)، $\eta_{CPC,ref\beta}$ (از گواهینامه کالیبراسیون CPC مرجع) و یک برآورد از کارآیی پلاتوی CPC مورد آزمون در فرمول‌های (ت-۱۴)،(ت-۱۶) و (ت-۱۷) جایگزین کنید.

در گواهینامه کالیبراسیون روش مورد استفاده در محاسبه ثبت شود.

میانگین عددی کارآیی آشکارسازی و انحراف استاندارد $(\eta_{rep}\sigma_{An})$ را برای تراکم و اندازه خاصی که در پنج اندازه‌گیری به کاربرده شدند ($i = 6 - 2$) را محاسبه کنید. کالیبراسیون فقط هنگامی معتبر است که تمام پنج مقدار $\eta_{CPC,i}$ در محدوده $0.02 \pm$ از میانگین عددی کارآیی آشکارسازی CPC باشند.

۷-۳-۶ اندازه‌گیری تراکم ذرات مختلف

اگر یک تراکم متفاوت (هماندازه) اندازه‌گیری شده است، تراکم آیروسل اولیه را تنظیم کنید (به زیربند ۳-۳-۷ و سپس زیربند ۳-۷-۵ مراجعه کنید). ضرورتی به تکرار اندازه‌گیری کسر ذرات با بار چندتایی (زیربند ۳-۳-۷ پ) نیست. توجه داشته باشید که اریبی شکافنده (زیربند ۴-۳-۷) و دبی شارش CPC مرجع (زیربند ۷-۲-۷ ب) نباید آزمون شوند. برای تراکم‌های پایین‌تر از بیشینه سطح، نیازی به بررسی دوباره آماده‌ساز بار نیست (زیربند ۳-۳-۷ ب) اگر کالیبراسیون CPC باید در تراکم‌های پایین‌تر از کمترین تراکمی که CPC مرجع براساس آن گواهی شده است، انجام شود روش توصیفی در پیوست (ح) می‌تواند پیروی شود.

اگر تنظیم دبی شارش DEMC ضروری است، دبی شارش ورودی CPC‌های مورد آزمون و مرجع را اندازه‌گیری کنید (به زیربند ۷-۲-۷ رجوع شود).

۷-۳-۷ اندازه‌گیری اندازه‌های مختلف

اگر یک اندازه متفاوت ذره باید آزمون شود زیربند ۲-۳-۷ رجوع شود. در این حالت تمام مراحل از زیربندهای ۳-۳-۷ تا ۳-۳-۶ باید طی شوند.

اگر تنظیم دبی شارش DEMC ضروری باشد، دبی شارش ورودی CPC‌های مرجع و مورد آزمون را اندازه‌گیری کنید (به زیربند ۷-۲-۷ رجوع شود).

یادآوری ۱ - اگر کارآیی آشکارسازی یک اندازه، در بخش شیبدار منحنی مربوط آزمون می‌شود (یعنی بدون بررسی خطی بودن)، توصیه می‌شود این کار در تراکمی انجام شود که اصلاح CPC مورد آزمون $\% < 1$ باشد.

یادآوری ۲ - اکیدا توصیه شده است که تمام آزمون‌های کارآیی آشکارسازی برروی یک مورد آزمون مشابه، با عدد تراکم تقریباً یکسان ذرات ولی با اندازه‌های متنوع انجام شوند. این کار مانع هرگونه تأثیر پاسخ غیرخطی CPC خواهد شد.

یادآوری ۳ - در صورت به کارگیری تراکم، باید به تراکم‌هایی که حالت اندازه‌گیری CPC مرجع تغییر می‌کند (همانطور که در دستورالعمل سازنده آمده است)، توجه کرد. به این ترتیب از ناپیوستگی‌ها می‌توان جلوگیری کرد.

۷-۳-۸ تکرار اولین نقطه اندازه‌گیری

وقتی نقاط متعددی آزمون می‌شوند، یا وقتی ابزار اندازه‌گیری خاموش بودند یا هنگامی که نقصی رخ داده است، اندازه‌گیری کارآیی آشکارسازی با اولین گروه از پارامترهای آیروسل باید تکرارشود (یعنی تراکم و اندازه). این مورد شامل تعیین کسر ذرات با بار چندتایی می‌شود. تفاوت بین دو کارآیی آشکارسازی باید در محدوده ± 0.025 باشد. علاوه بر این، دبی‌های شارش CPC‌های مرجع و مورد آزمون باید در محدوده $\pm 5\%$ از اندازه‌گیری‌های اصلی خود در زیربند ۷-۲-۷ باشند. در غیر این صورت، تمام آزمون‌ها بی‌اعتبار خواهند بود.

یادآوری - تکرار اولین نقطه می‌تواند به عنوان مثال، پس از ۳ آزمون یا حتی بیشتر انجام شود. با این حال، با انجام بیش از ۵ آزمون احتمال شکست تمام اندازه‌گیری‌ها بیشتر می‌شود (بستگی به اختلاف بالاتر از 0.025 بین دونقطه اول و آخر دارد).

۷-۳-۹ تهیه گواهینامه کالیبراسیون

گواهینامه کالیبراسیون را پر کنید (به بند ۸ و پیوست پ رجوع شود). به این ترتیب، اندازه‌گیری‌های تعیین کارآیی آشکارسازی CPC مرجع تکمیل می‌شوند.

۴-۷ عدم قطعیت اندازه‌گیری

۴-۷-۱ کلیات

نتیجه کالیبراسیون CPC در یک اندازه خاص از ذره، یک عدد خاص از تراکم ذره، برای یک نوع خاص از ذرات تولیدشده، کارآیی آشکارسازی ۶ را نتیجه می‌دهد. الزامات مقادیر اصلی عدم قطعیت‌های اندازه‌گیری شده اندازه ذرات و کارآیی آشکارسازی می‌باشند که در زیربندهای ۲-۴-۷ و ۳-۴-۷ آمده است. عدد تراکم ذرات اهمیت کمتری دارند و بخش بزرگی از عدم قطعیت آن با کارآیی آشکارسازی پوشش داده می‌شود (به زیربند ۴-۴-۷ رجوع شود).

۴-۲-۷ اندازه ذره

ارتباط بین اندازه ذره و کالیبراسیون، با به کارگیری DEMC در کالیبراسیون آیروسل در هر دو دستگاه تعیین می‌شود. اندازه ذره و عدم قطعیت اندازه‌گیری آن باید با استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰، منطبق باشد. کسر قابل ملاحظه‌ای از ذرات با بار چندتایی در کالیبراسیون آیروسل، حاکی از وجود تعداد بسیار زیادی از ذرات با اندازه‌های بزرگتر از اندازه انتخابی است. کسر ϕ_p که با توجه به پیوست (ت) تعیین شده است، باید در گواهینامه کالیبراسیون ثبت شود. در صورت عدم تعیین کسر، باید در گواهینامه مقیاس هر گونه تأثیرات مرتبط که از سامانه انتظار می‌رود ذکر شود.

۴-۳-۷ کارآیی آشکارسازی

عدم قطعیت در کارآیی آشکارسازی اصولاً "نتیجه دلالت عوامل زیر است: CPC مرجع (مانند آنچه در گواهینامه آمده است)، تصحیح بار چند تایی

تفاوت در تراکم ذرات نمونه CPC‌های مرجع و مورد آزمون (ضریب تصحیح اربیی شکافنده)، دقیق و تغییرات اندازه‌گیری دبی شارش ورودی CPC مرجع، تکرار پذیری کالیبراسیون کارآیی آشکارسازی، تأثیر عدم قطعیت در تعیین اندازه ذره (وقتی اندازه ذره در حدی است که کارآیی آشکارسازی CPC را تحت تأثیر جدی قرار می‌دهد).

طبق آنچه در زیربند ۱-۷ آمده است، گواهینامه کالیبراسیون CPC مرجع باید منقضی نشده باشد و دامنه عدد تراکم ذره که براساس آن کالیبراسیون معتبراست مشخص شده باشد. گواهینامه، عدم قطعیت در اندازه‌گیری‌های عدد تراکم ذره را نشان می‌دهد. توجه داشته باشید که این موضوع اغلب به صورت عدم قطعیت گستردۀ $(k=2)$ و با ضریب اطمینان ۹۵٪ مقادیر بیان خواهد شد، در حالیکه عدم قطعیت باید در محدوده مقادیر استاندارد $(k=1)$ آن باشد.

در منطقه پلاتوی کارآیی آشکارسازی هیچگونه تصحیح بار چندتایی دیده نمی‌شود (پیوست ت-۱)، بنابراین مؤلفه عدم قطعیت در این مورد صفر است. موارد پیچیده‌تری که از منطقه پلاتو فاصله دارند، تحت پوشش این استاندارد نیستند.

روش محاسبه ضریب اربیی شکافنده β و عدم قطعیت آن در پیوست (چ) آمده است. اگر شارش ورودی به CPC مرجع در زمان کالیبراسیون CPC مورد آزمون با آنچه که در زمان کالیبراسیون CPC مرجع متفاوت باشد، یک اثر متناسب در تعیین کارآیی آشکارسازی وجود خواهد داشت. شارش‌های هر کدام از موارد با دبی‌سنجهای کالیبره شده باید اندازه‌گیری شود (مطابق زیربند ۷-۲-۷ ب) و در رواداری مشخص شده قرار بگیرند. عدم قطعیت مرتبط با شارش CPC مرجع با این رواداری تنظیم می‌شود. با کاهش متعاقب در عدم قطعیت، تصحیح برای شارش‌های مختلف می‌تواند صورت بگیرد، ولی این استاندارد برای آن کاربرد ندارد.

پنج اندازه‌گیری تکرارشده که در زیربند ۵-۳-۷ ت مشخص شده‌اند از اندازه‌گیری کارآیی آشکارسازی، یک تکرارپذیری کوتاه مدت برآورد می‌کنند. محاسبه عدم قطعیت، انحراف استاندارد اندازه‌گیری‌های تکراری را شامل می‌شود.

در مواردی که عدم قطعیت با اندازه ذره مرتبط است، تأثیری قابل توجه بر عدم قطعیت کارآیی آشکارسازی دارد. راهنمای این تأثیرات در پیوست (ز) آمده است. جدول (۵) خلاصه‌ای از محاسبه عدم قطعیت در کارآیی آشکارسازی است.

جدول ۵- مؤلفه‌های عدم قطعیت نسبی برای کالیبراسیون با CPC مرجع

توضیحات	مرجع	نماد	مؤلفه‌ها
به صورت درصد بیان می‌شود	برگرفته از گواهینامه CPC مرجع	ur(RCPC)	CPC مرجع
به صورت درصد بیان می‌شود $ur(\beta) = 100 u(\beta)/\beta$ یعنی	پیوست (ج)، فرمول (ج-۸) (اشاره به شارش‌های نامساوی درپیوست (ج))	ur(β)	ضریب تصحیح اریبی شکافنده
به صورت درصد بیان می‌شود	۷-۲-۷ ب	ur($q_{CPC,ref}$)	انحراف دبی شارش مرجع
به صورت درصد بیان می‌شود $ur(\eta_{rep}) = 100\sigma(\eta_{rep})/\eta_{CPC}$ یعنی	۵-۳-۷ ت	ur(η_{rep})	تکرارپذیری

تمام مؤلفه‌ها بر طبق انحراف استاندارد، در حالت عدم قطعیت استاندارد هستند.

عدم قطعیت استاندارد مربوط با فرمول (۱۷) مشخص می‌شود:

$$u_{C,r}(\eta) = \sqrt{u_r^2(RCPC) + u_r^2(\beta) + u_r^2(q_{CPC,ref}) + u_r^2(\eta_{rep})} \quad (17)$$

عدم قطعیت گسترش نسبی $Ur(\eta)$ با ضرب عدم قطعیت استاندارد مربوط در ضریب هم پوشانی $k = k_{C,r}(\eta)$ حاصل می‌شود. معمولاً "از مقدار ۲" استفاده می‌کنند.

۴-۴-۷ عدد تراکم ذره

عدد تراکم ذره گزارش شده در گواهینامه کالیبراسیون CPC، وقتی که انتظار می‌رود پاسخ آن غیرخطی باشد، به عنوان مثال هنگام تغییر بین حالات اندازه‌گیری دستگاه، اطلاعات نسبی نتیجه می‌دهد. تراکم گزارش شده در گواهینامه، میانگین عددی تراکم ثبت شده توسط CPC مرجع است که پس از انجام تصحیحات بر روی شارش CPC حاصل می‌شود. تخمین عدم قطعیت در این مورد ضررتوی ندارد. انتظار می‌رود عدم قطعیت کمتر از عدم قطعیت کارآیی آشکارسازی باشد و مانند تمام مؤلفه‌ها به جز ضریب تصحیح اریبی شکافنده استفاده شود.

عدم قطعیت مختص به اندازه‌گیری‌های انجام شده با CPC مورد آزمون پس از کالیبراسیون، موضوع پیچیده‌تری است که در پیوست (ز) آمده است.

۸ گزارش نتایج

گزارش کالیبراسیون یک CPC مورد آزمون شامل اطلاعات زیر است:

- الف- توصیف CPC مورد آزمون: سازنده، مدل، شماره سریال و تنظیمات پارامتر داخلی؛
 - ب- توصیف ابزارمراجع (FCAE) یا CPC: سازنده، مدل، شماره سریال و تنظیمات پارامتر داخلی، گواهینامه کالیبراسیون مرجع و تاریخ انقضا؛
 - پ- توصیف مولد آیروسل: نوع ذره، ترکیب گاز، روش و تمام پارامترهای مرتبط؛
 - ت- تصحیحات انجامشده بر روی خوانده ابزار مرجع، به عنوان مثال اگر شارش اندازه‌گیری شده متفاوت از شارش گواهینامه باشد؛
 - ث- دبی شارش CPC مورد آزمون در زمان کالیبراسیون، همراه اندازه‌گیری عدم قطعیت خود؛
 - ج- توصیف و تاریخ آخرین کالیبراسیون دبی‌سنجهای مورد استفاده؛
 - چ- دما و فشار آزمایشگاه در زمان کالیبراسیون؛
 - ح- فشار کالیبراسیون آیروسل؛
 - خ- نتیجه بررسی صفر CPC مورد آزمون؛
 - د- قطبش کالیبراسیون آیروسل و کسرهای اندازه‌گیری شده ذرات با بار دوتایی و سه‌تایی در کالیبراسیون آیروسل؛
 - ذ- شرح روش مورداستفاده در محاسبه کارآیی آشکارسازی (این ممکن است به بخش‌های این استاندارد اشاره کند)؛
 - ر- نتایج کالیبراسیون: کارآیی آشکارسازی (همراه با اندازه‌گیری عدم قطعیت آن) با اندازه معلوم ذره (همراه اندازه‌گیری عدم قطعیت آن) و تراکم ذره؛
 - ز- پیشنهاد تاریخ انقضای گواهینامه کالیبراسیون؛
 - ژ- سایر اطلاعات مرتبط.
- قالب پیشنهادی برای گزارش نتایج کالیبراسیون در گواهینامه‌ها در پیوست (پ) آمده است.

پیوست الف

(اطلاعاتی)

CPC ویژگی‌های عملکردی

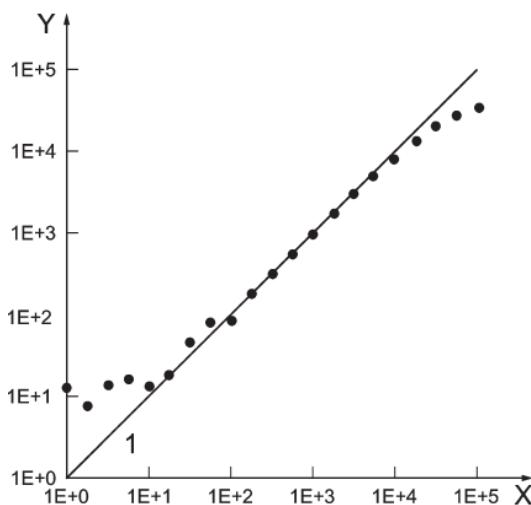
الف-۱ کلیات

بندهای ۶ و ۷ این استاندارد، روش تعیین کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون را با اعداد تراکم متفاوت از ذرات از یک اندازه یا بیشتر توضیح می‌دهند. موضوع این پیوست، شرح ویژگی‌های اصلی است که عملکرد CPC را توضیح می‌دهند (به بند الف-۲ رجوع شود). همچنین، توصیف چگونگی کسب اطلاعات کالیبراسیون در تراکم‌ها و اندازه‌های متعدد ذرات که برای مشخص کردن CPC با پارامترهای کم (یعنی شب از پلتو و حد کارآیی پایین‌تر) (الف-۳) مفید می‌باشند، در این پیوست آمده است. این داده‌ها فقط اطلاعاتی هستند. ارزیابی مناسب از داده‌ها در هر مورد متفاوت بوده و فقط کاربر می‌تواند در مورد استفاده از این اطلاعات تصمیم بگیرد.

الف-۲ ویژگی‌های اصلی عملکردی CPC

شکل الف-۱ یک رابطه عادی بین تراکم واقعی و تراکم گزارش شده توسط CPC را توصیف می‌کند. در میانه شکل و در محدوده تراکم این ارتباط خطی است، یعنی کارآیی آشکارسازی ثابت می‌باشد. با کاهش تراکم شمارش ذرات به ندرت صورت می‌گیرد و این یعنی آغاز پراکندگی در تراکم گزارش شده. در پایین‌ترین حد تراکم، به دلایلی نظیر نشتی‌های کوچک در CPC یا کثیفی اپتیک‌ها ممکن است تراکم گزارش شده توسط CPC بزرگ‌تر از تراکم واقعی باشد (شمارش نادرست). شمارش نادرست می‌تواند با تراکم‌های بسیار بالاتر نیز رخداد، اگر دلایل این نشتی‌ها گستره‌ی همگن باشند. از سوی دیگر در محدوده تراکم‌های بالاتر اگر تصحیح تصادفی در دسترس نبوده یا خاموش باشد، تراکم گزارش شده به دلیل از دست دادن شمارش تصادفی، در برابر تراکم واقعی اهمیت خود را از دست می‌دهد. بخش خطی با اصلاح تصادفی مناسب می‌تواند به تراکم‌های بالاتر گسترش یابد.

یادآوری - ارتباط با اندازه و نوع ذره تغییر می‌کند.

راهنما

X تراکم واقعی (cm^{-3})

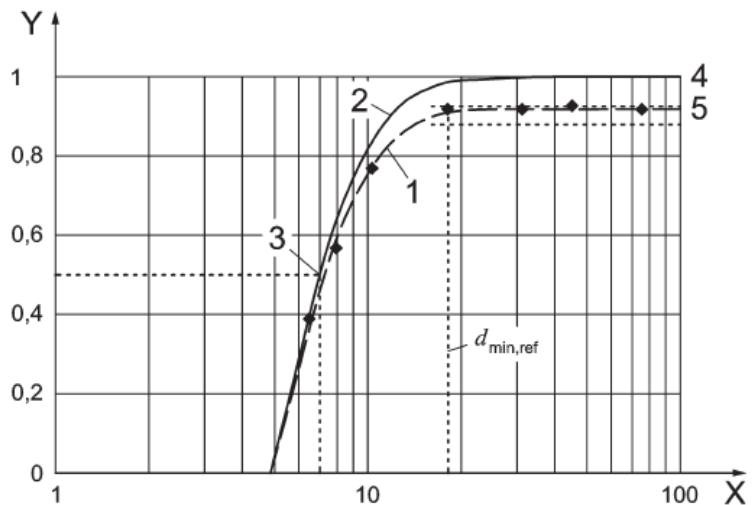
Y تراکم (cm^{-3}) گزارش شده توسط CPC تحت کالیبراسیون

1:1 خط

شکل الف ۱ - رابطه بین تراکم واقعی و گزارش شده توسط یک CPC در حالت شمارش ذره منفرد با به رسم شمارش های نادرست و شمارش های تصادفی از دست داده، برای ذرات با اندازه و نوع داده شده

شکل الف ۲ یک وابستگی معمولی بین اندازه و کارآیی آشکارسازی یک CPC را نشان می دهد. در اندازه های بزرگتر کارآیی آشکارسازی تقریباً "ثبت باقی می ماند (کارآیی پلاتو). با کاهش اندازه ذره این کارآیی افت کرده و به صفر می رسد، چون بخار نمی تواند بیش از این متراکم شود. کارآیی پلاتو معمولاً ۱۰۰٪ است. اندازه های که در آن این کارآیی به ۵۰٪ می رسد حد آشکارسازی پایین تر یا اندازه برش می نامند. همچنین در این شکل حد پایین تر کارآیی پلاتو، $d_{\min,\text{ref}}$ (زیربند ۳-۲۱) که CPC مرجع را شامل می شود، نشان داده شده است.

یادآوری - اندازه با تراکم و نوع ذره وابستگی دارد

راهنما

- 1 منحنی کارآیی
- 2 منحنی نرمال
- 3 حد آشکارسازی پایین تر
- 4 پلاتوی نرمال
- 5 پلاتو

شکل الف-۲- وابستگی کارآیی آشکارسازی یک CPC مرجع به اندازه ذره با نوع و تراکم معین ذره

الف-۳ مثال‌ها

بخش‌های زیر چگونگی محاسبه ویژگی‌های اصلی یک CPC مبتنی بر کارآیی‌های آشکارسازی تجربی را توضیح می‌دهند. جدول الف ۱ کارآیی‌های اندازه‌گیری شده را نشان می‌دهد.

جدول الف ۱ - نتایج مقایسهٔ یک CPC مورد آزمون با یک CPC مرجع

d [nm]	$C_{N,CPC,ref}$ [cm^{-3}]	$C_{N,CPC}$ [cm^{-3}]	$C_{N,CPC}/C_{N,CPC,ref}$
90	11 944,7	11 184,9	0,94
90	10 422,6	9 827,8	0,94
90	8 267,9	7 809,3	0,94
90	4 448,8	4 191,1	0,94
90	609,2	5 71,4	0,94
90	13,3	12,4	0,93
90	5,9	5,5	0,93
90	2 305,0	2 176,2	0,94
90	10 104,6	9 510,0	0,94
75	8 380,2	7 807,8	0,93
55	4 073,9	3 671,3	0,90
55	5 157,7	4 634,6	0,90
41	5 422,9	4 533,6	0,84
23	2 521,8	1 074,6	0,43

d [nm]	$C_{N,CPC,ref}$ [cm^{-3}]	$C_{N,CPC}$ [cm^{-3}]	$C_{N,CPC}/C_{N,CPC,ref}$
15	778,1	1,4	0,00
28	3 565,4	2 217,7	0,62
41	5 408,5	4 531,1	0,84
37	5 036,2	4 029,7	0,80
23	2 469,0	1 051,4	0,43

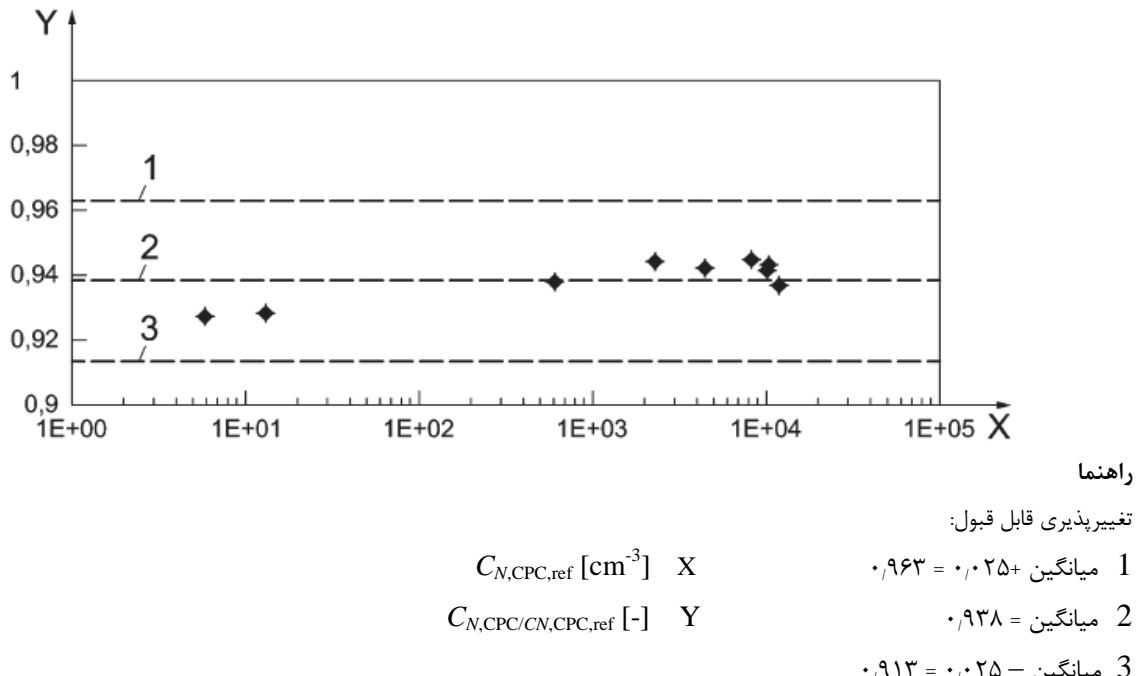
الف-۳- خطی بودن

یک نکتهٔ مهم در اطلاعات، خطی بودن یا نبودن پاسخ CPC مورد آزمون در زمان انجام کالیبراسیون است. این مورد از مقایسهٔ CPC مورد آزمون با دستگاه مرجع در اعداد تراکم مختلف ذره، با استفاده از اندازه در پلاتو. برای مثال، برای دامنه کالیبراسیون بین 104 cm^{-3} و 1000 cm^{-3} , 2000 cm^{-3} , 4000 cm^{-3} , 6000 cm^{-3} , 8000 cm^{-3} ، (استفاده از یک CPC مرجع به عنوان دستگاه مرجع) یا FCAE (به کاربردن یک FCAE به عنوان دستگاه مرجع) باشد.

الف-۳-۱ نمودار مانده^۱

اولین گام طراحی نسبت های عدد تراکم CPC مورد آزمون به دستگاه مرجع، به عنوان کار تراکم دستگاه مرجع است(مرجع [۲۲]). نمودار یک ارزیابی صحیح چشمی از رفتار دادهها و ارتباط آنها را نتیجه می دهد. به آسانی می توان از طرح نوع ارتباط بین دستگاهها درصورت وجود را دریافت.

همچنین اگر تمایلی به تعویض میزان اختلافها با مقدار اندازه گیری هست و اگر هرگونه دورافتادگی باشد؛ طرح آن را به وضوح نشان می دهد (مرجع [۱۲]). خط مورب CPC مورد آزمون برابر است با میانگین عددی نسبت دو دستگاه (CPC مورد آزمون /مرجع) منهای ۱. اگر اختلافها به طور عادی پخش شده باشند، ۹۵٪ آنها بین میانگین عددی ± 2 از نسبتها قرار می گیرند. با این حال، یک طرح آماری نرمال احتمالی نیز برای ارزیابی نرمال لازم است. آنچه که معمولاً "انجام می شود این است که برخی از حدود براساس اختلافهای قابل قبول از میانگین عددی قرار می گیرند. شکل الف ۳ این نمودار را برای دادههای مثال جدول الف ۱ با حدود پیش تعريف شده $\pm ۲,۵\%$ با ارزیابی خطی بودن نشان می دهد. حدود برای هر موردی می توانند مختلف باشند.

شکل الف ۳ - نسبت های CPC مورد آزمون به دستگاه های مرجع به عنوان یکتابع از تراکم دستگاه های مرجع (داده های جدول الف ۱) میانگین عددی $0,۹۳۸$ می باشد.

لازم به ذکر است که برای استفاده از این روش، ابتدا باید تأیید شود CPC مرجع خطی است. و گرنه یک خطی بودن ظاهری از دو CPC ممکن است حاصل بروز خطا در هر دو باشد. این خطا نتیجه یک انحراف عمومی در طراحی دستگاه است. همچنین باید توجه کرد که در صورت تشابه عدم قطعیت دو دستگاه، در طراحی تفاوت برای هر روش طوری که این تفاوت به هر کدام مستقل "مربوط شود، اشتباه رخ می دهد؛ به یک پدیده آماری

۱ - نموداری است که مانده ها را روی محور عمودی و متغیرهای مستقل را روی محور افقی نشان می دهد

شناخته شده مرتبط است (مرجع [۱۱]). با این حال، اگر فقط میانگین عددی محاسبه شود هیچ تأثیری بر نتیجه نخواهد داشت. علاوه بر این، به دلیل دامنه گسترده تراکم و نیز اختلاف کوچک بین دو اندازه‌گیری، این اثر در این مورد اهمیت ندارد.

شکل الف ۴ چهار مورد معمولی را نشان می‌دهد (مرجع [۲۰] و [۲۴]).

- وقتی دو روش تطابق عالی نشان می‌دهند، نسبت حدود ۱ خواهد بود (انحراف کوچک) و پراکندگی نسبتها باریک (دقیق خوب) (مثلثها در شکل الف ۴).

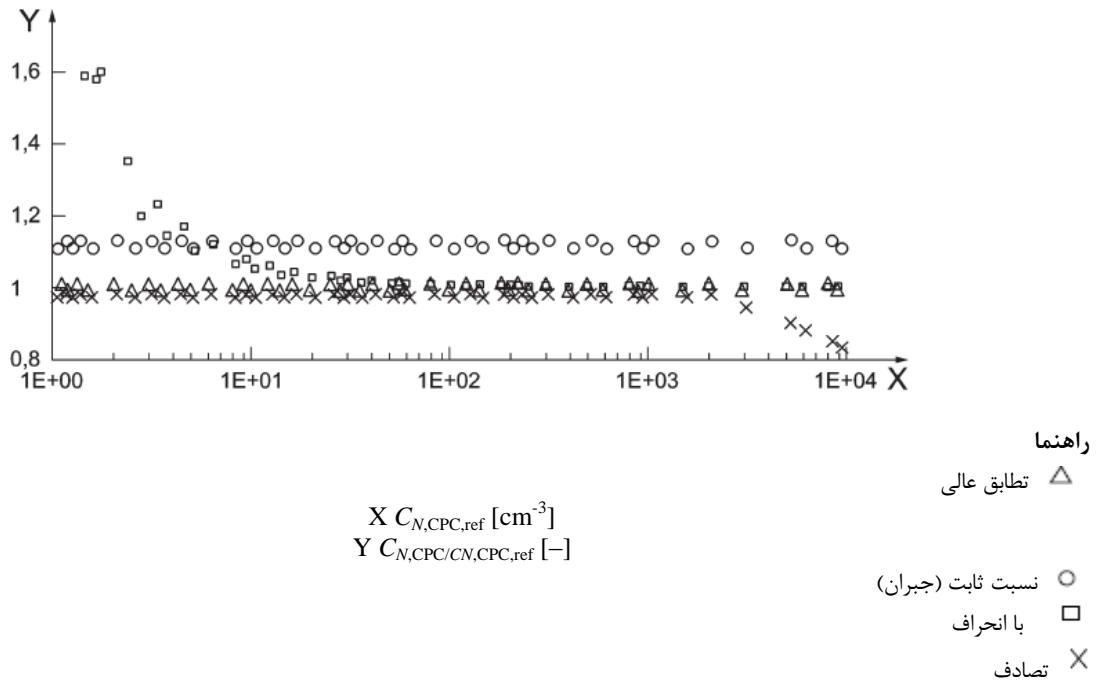
- وقتی نسبت متفاوت از ۱ (وجود انحراف) ولی دقت خوب باشد، ضریب تصحیح معمولاً "مسئله را حل می‌کند (دایره‌ها در شکل الف ۴). معمولاً" این اتفاق به دلیل کالیبراسیون نادرست ابتدایی است، که از لغزش سامانه کنترل کننده شارش CPC یا اشباع کننده ناشی می‌شود (مرجع [۲۴]).

- انحراف در یکی از روش‌ها، با مرتبه در شکل الف ۴ نشان داده می‌شود. در تراکم‌های بسیار پایین، یک CPC ممکن است تراکمی بالاتر از تراکم واقعی را نشان دهد (شمارش نادرست) که می‌تواند ناشی از به عنوان مثال نشتی‌های کوچک در CPC باشد یا آلودگی اپتیک‌ها.

- درنهایت وقتی در محدوده تراکم‌های بالا اختلافی دیده شود، در شکل الف ۴ با x نشان داده می‌شود. وقتی دو ذره یا بیشتر از اپتیک‌های CPC عبور می‌کنند شمارش فقط یک ذره را نشان می‌دهد؛ برای این مورد یا تصحیح تصادفی خاموش است یا به اشتباه کالیبره شده است.

پراکنش بالاتر داده‌ها حاکی از دقت نسبتاً "محدود است (شکلی نشان داده نشده است). معمولاً" در تراکم‌های پایین رخ می‌دهد وقتی تعداد ذرات در اپتیک کمتر شود.

توجه کنید که وابستگی در میانه در تمام موارد معمولاً "خطی است و تأثیر انحراف یا تصادف کمترین است. برای این منظور در صورت امکان بر کالیبراسیون CPC در این محدوده توصیه اکید شده است. بالاخره باید متذکر شد که وابستگی‌های بالا با اندازه ذره و نوع آن تفاوت می‌کند (پیوست ب رجوع شود).

شکل الف ۴ - پارامترهای معمولی از نمودار مانده با دقت خوب

الف-۲-۳ محاسبه اندازه نمونه

هدف اصلی از محاسبه اندازه نمونه، بالابردن شانس آشکارسازی یک اثر آماری شاخص است. به بیان دیگر بررسی دو داده دلخواه میانگین عددی نمونه μ_1 و μ_2 تفاوت قابل توجهی بکنند. فرض اساسی براین است که داده‌های میانگین عددی نمونه توزیع نرمالی دارند.

برای هرگروه از نمونه‌ها با اندازه‌گیری مداوم، اندازه نمونه مورد نیاز با مشخص کردن مقادیر زیر تعیین می‌شود (مرجع [۱۷] و [۱۳]).

- انحراف استاندارد واقعی σ مربوط به مقدار واقعی μ که با انحرافات استاندارد میانگین عددی نمونه δ تخمین زده می‌شود،

- اختلاف مرتبط مثبت δ بین دو میانگین ریاضی،

- سطح معنی‌داربودن α

- نیروی $\beta - 1$.

سطح معنی‌داربودن α احتمال غفلت از یک اختلاف واقعی را ارزشیابی کمی می‌کند، درحالی‌که β احتمال رواداری یک اختلاف نه چندان شاخص را اندازه گیری می‌کند؛ پس نیروی $\beta - 1$ احتمال رواداری یک اختلاف شاخص است.

یک اندازه کمینه n از نمونه می‌تواند به عنوان پایین ترین عدد صحیح نامساوی را تکمیل کند.

$$n > [(z_{1-\alpha} + z_{1-\beta})/\varepsilon]^2 \quad (\text{الف-۱})$$

$z_{1-\alpha}$ and $z_{1-\beta}$ درصدهای مربوط از توزیع نرمال؛ و
ع اثر اندازه آن است.

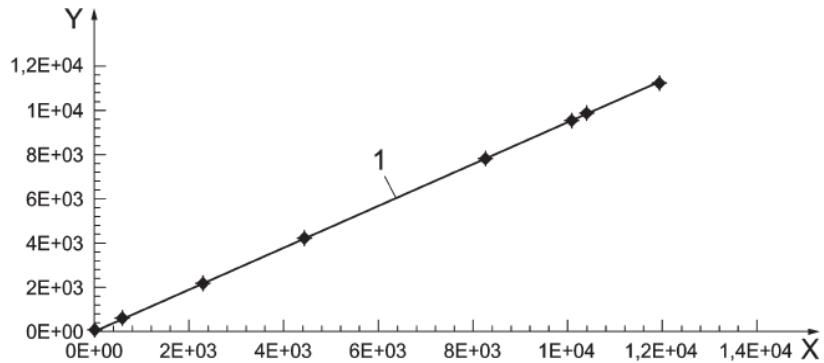
$$\epsilon = \frac{\delta}{s} \quad (\text{الف-۲})$$

"عمولاً" در آزمون فرضیه آماری، سطح معنی داربودن α از ۰/۰۵ و توان از ۰/۸ به کار می‌روند (با ۱/۶۵ و ۰/۸۴۲ بترتیب برای ۹۵ درصد و ۲۰ درصد). در این مثال یک اندازه اثر $= 0/5$ (یک اثر میانگین در آمار) نیاز به اندازه نمونه از ۲۵ دارد. با کاهش ع، اندازه نمونه افزایش می‌یابد. بنابراین، آشکارسازی اختلافهای کوچک ولی شاخص در نمونه به معنی نیاز به اندازه‌های بزرگی از نمونه است.

الف-۳-۱ رگرسیون خطی

اگر طرح مانده یک ارتباط خطی بین CPC مورد آزمون و دستگاه مرجع نشان دهد، در این صورت رگرسیون خطی (تجزیه و تحلیل رگرسیون کمترین تقریب مربع معمولی، مگر مشخص شده باشد) می‌تواند مورد استفاده قرار بگیرد (محور x تراکم دستگاه مرجع است و محور y تراکم CPC مورد آزمون). توجه کنید که برای بدست آوردن نتایج بدون انحراف از رگرسیون خطی شرایط زیر باید رعایت شوند(۱۴) : (i) مقادیر x (دستگاه مرجع) با خطای ناچیز‌سنجدیده می‌شوند؛ (ii) ارتباط بین هر x (دستگاه مرجع) و y (CPC مورد آزمون) خطی است؛ (iii) خطاهای پی در پی (اختلاف بین x و y) همبسته نیستند (مستقل)؛ (iv) مغایرت شرایط خطا برای هر مقدار از x ثابت است؛ (v) شرایط خطا توزیع عادی دارند. آزمون فرض با طراحی مانده دربرابر x صورت می‌گیرد (اختلاف بین مقدار y و مقدار پیش‌بینی شده y) (مشابه شکل الف-۳). هنگامی که یکی از مفروضات نقض می‌شود، تبدیل داده‌ها می‌تواند مفید باشد ((مرجع [۲۱]).

"عمولاً" در رگرسیون انحراف در نتایج CPC با اختلاف شیب از یک تعیین می‌شود. دقت در اندازه‌گیری‌های تکی از انحراف استاندارد مناسب مانده به دست می‌آید. انحراف سامانه تحت کالیبراسیون با مقدار انحراف از مبدأ مشخص می‌شود. معکوس شیب به عنوان ضریب تصحیح CPC بکار می‌رود (بنابراین مقدار پلاتو به ۱ می‌رسد). کمیت کلیدی دیگر، عدم قطعیت در شیب، از فرمول‌های تجزیه و تحلیل رگرسیون به دست می‌آید که می‌توان آن را در بسته‌های آماری یا نوشتاری جست‌وجو کرد. اگر CPC به درستی کار کند نباید هیچ انحرافی داشته باشد؛ در این صورت خط رگرسیون به طور معمول از طریق صفر تحت فشار قرار می‌گیرد. شکل الف۵ نمودار رگرسیون را برای داده‌های جدول الف۱ نشان می‌دهد. چون هیچ انحرافی وجود ندارد رگرسیون از طریق صفر تحت فشار است.

راهنما

X CN,CPC,ref [cm⁻³]

1 رگرسیون خطی

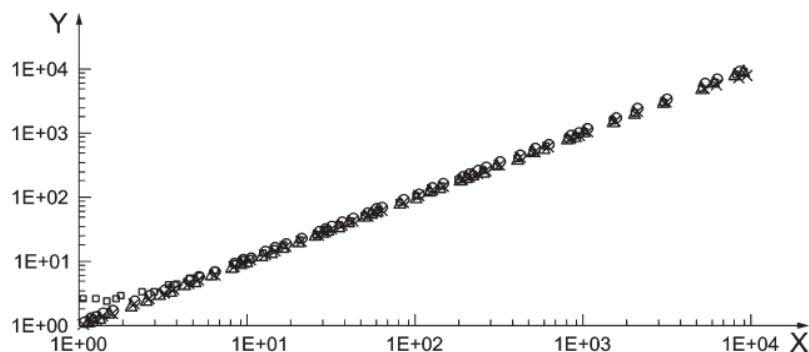
Y CN,CPC [cm⁻³]

Y = 0,940 7 X; R2 = 1

شکل الف ۵ - طرح رگرسیون خطی ساده بین مورد آزمون و دستگاه مرجع

(داده‌ها از جدول الف-۱) شیب ۰,۹۴۰۷

موارد شکل الف ۴ در شکل الف ۶ در دستگاه مرجع نشان داده شده‌اند. نمودار CPC مورد آزمون. تشخیص هر گونه رفتار غیر ایده‌آل براساس دامنه بزرگ تراکم که CPC‌ها اندازه‌گیری کردند، مشکل است.

راهنما

X CN,CPC,ref [cm-3]

تطابق عالی

Y CN,CPC [cm-3]

نسبت ثابت (جبران)

همراه انحراف

تصادفی

شکل الف ۶ - الگوهای نمونه از رفتار CPC غیرایده‌آل‌ها (شکل الف-۴ و بحث مربوط)

الف-۳-۴-۱ ارزیابی خطی بودن CPC

دو ضریب تصحیح با دو روش مورد استفاده می‌توانند محاسبه شوند: یکی میانگین عددی نسبت‌های دو دستگاه (شکل الف ۳ ، ۰,۹۳۸) و دیگری شیب از رگرسیون خطی بین دو دستگاه (شکل الف ۵, ۰,۹۴۰۷). وقتی پاسخ CPC مورد آزمون خطی است و دیگر مفروضات اساسی رگرسیون خطی دیده شدند، نتایج رگرسیون از نظر آماری بهینه هستند؛ با این حال برای گروه داده‌هایی که با فواصل نسبتاً مساوی اندازه‌گیری شده‌اند، دو نتیجه

غلب تقریباً" یکسان خواهند بود. چون شبی برآورده شده از آنالیز رگرسیون، یک میانگین عددی توزین شده با وزن‌ه سنگین‌تر در تراکم بسیار بالا است که اطلاعات مربوط به مقدار شبی در هر نقطه داده‌ها را به درستی در دسترس قرار می‌دهد؛ در این حالت اختلاف در دو تجزیه و تحلیل مطرح می‌شود. در مقابل اگر حد وسط نسبت-های منحصر معین باشند، وزن‌ها برای تمام نقاط داده‌ها مشابه خواهند بود. درجه اختلاف بین دو تجزیه و تحلیل با قرار دادن نقاط در امتداد محور x تعیین می‌شود.

"معمولًا" نتایج دو روش بسیار نزدیک هستند. اگر اختلاف‌های بزرگی یافت می‌شوند، باید تحقیق کرد آیا یکی از فرضیات معتبر نباشد. ولی اگر دلیل دیگری باشد، در این صورت کاربر باید تصمیم بگیرد کدام عامل برای کاربرد خاص مناسب است (برای مثال وقتی اندازه‌گیری‌ها در بهترین شرایط کالیبراسیون باشند رگرسیون خطی مناسب است).

الف-۲-۳ حد آشکارسازی پایین‌تر

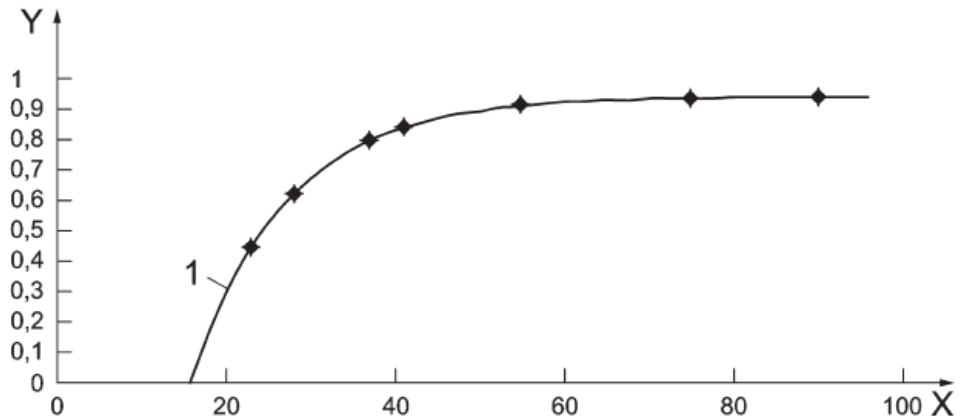
کارآیی آشکارسازی یک CPC یک منحنی حلقوی است که از صفر تا یک مقدار بیشینه می‌رود (کارآیی پلاتو). پس از تصحیح معکوس شبی می‌تواند به ۱ برسد، به بالارجوع شود.

اندازه‌ای که براساس آن کارآیی آشکارسازی نصف کارآیی پلاتو است (یا اگر٪ ۵۰ کارآیی پلاتو تا ۱ به صورت عادی درآمده باشد) اغلب حد آشکارسازی پایین‌تر یا اندازه برش CPC نامیده می‌شود. قطرهایی که در بالا به آنها اشاره شد، می‌توان به طور تجربی تعیین کرد (یعنی یافتن این اندازه‌ها) یا با استفاده از فرمول‌هایی که کارآیی آشکارسازی اندازه‌گیری شده را در بخش شبی‌دار منحنی برازش می‌کنند، آنها را برآورد کرد. فرمول‌های گوناگون و ساده تجزیه و تحلیل به کار رفته‌اند. برای مرور به مراجع (۴۷)، (۴۸)، (۴۵) و (۵۹) رجوع شود. یک مثال از مراجع [۳۳]، [۴۶] و [۵۰] دیده می‌شود:

$$\eta(d) = b \left[1 - e^{\left[\frac{(a_1 - d) \times \ln 2 / (a_2 - a_1)}{2} \right]} \right] \quad (\text{الف-۳})$$

شبی بوده و a_1 و a_2 الگوهای آزاد. مقدار a_2 حد کارآیی پایین‌تر را حاصل می‌کند. شکل الف ۷ کارآیی‌های اندازه‌گیری شده را برای جدول الف ۱ و تطابق متناسب فرمول (الف-۳) نشان می‌دهد.

$$a_2 = 23.6 \text{ nm} \quad \text{fit: } a_1 = 15.1 \text{ nm}$$

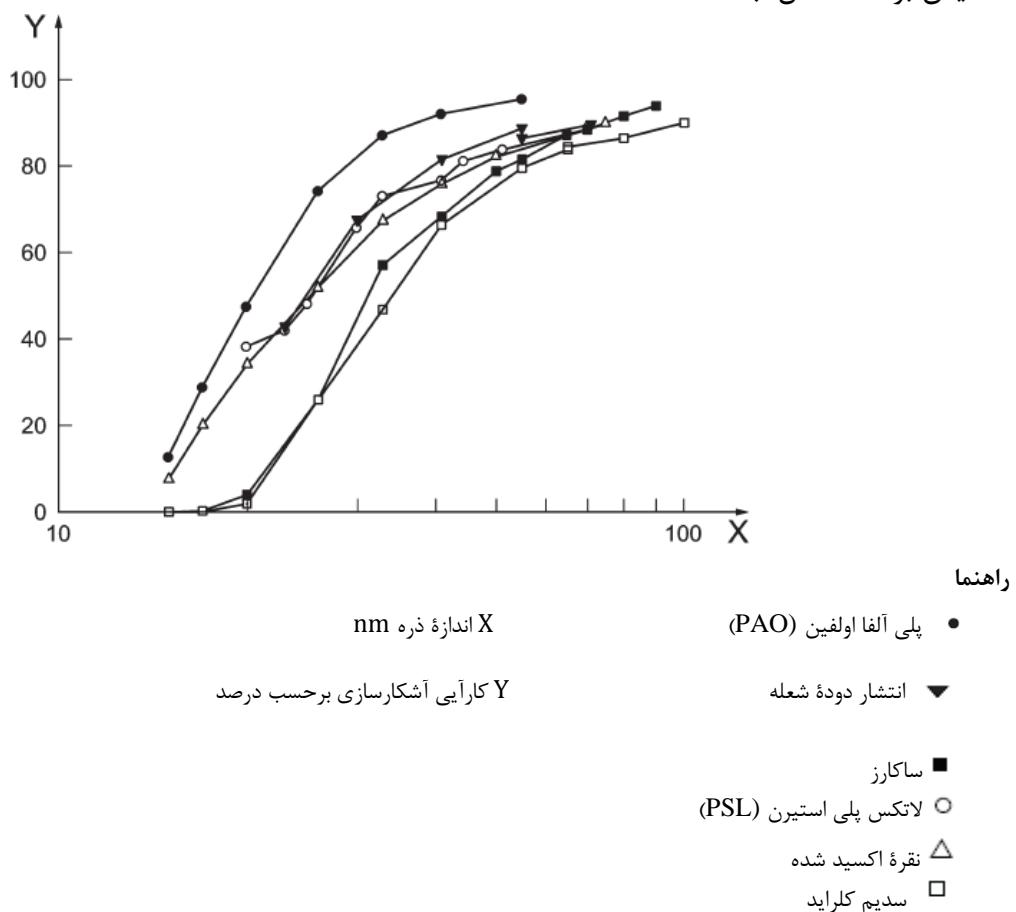

شکل الف ۷- منحنی کارآیی آشکارسازی متناسب شده CPC مورد آزمون به عنوان تابعی از اندازه

پیوست ب (اطلاعاتی)

تأثیر ویژگی های سطح بر کارآیی آشکارسازی CPC

چندین گروه داده در نوشتار وجود دارد که وابستگی کارآیی آشکارسازی CPC‌ها را به عنوان مثال، با ترکیبات شیمیایی ذرات آزمونه نشان می‌دهند.^{[8][23][28][29][33][34][47][50][54][57][58]} داده‌های منتشر شده در کارهای قبلی مربوط به CPC‌های مبتنی بر ۱-بوتانل بودند که در آنها وابستگی مواد به طور عمدۀ با سدیم کلراید و نقره مورد مطالعه قرار گرفت. تفاوت‌های چندی در کارآیی آشکارسازی بین دو ماده در محدودۀ اندازۀ نزدیک به حد تشخیص پایین‌تر مشاهده شد و به نظر رسید که نقره نسبت به کلراید سدیم کارآیی آشکارسازی کمی بالاتر را نشان می‌دهد. کارهای اخیر زیادی با CPC‌های مبتنی بر ۱-بوتانل بررسی تنوع گسترده‌تری از مواد را انجام دادند که نشان می‌دهد روغن‌ها آسان‌ترین مواد و نمک‌های آلی سخت‌ترین آنها برای تشخیص بودند (شکل ب-۱).

شکل ب-۱- مثالی از گروه داده‌ها برای نشان‌دادن وابستگی ترکیب شیمیایی کارآیی آشکارسازی یک CPC بر مبنای ۱-بوتانل

برای CPC‌های جدید تجاری بر مبنای آب، وابستگی کارآیی آشکارسازی بر روی ترکیب شیمیایی ذره مطالعه و در متون گزارش شده است. بر خلاف آشکارسازی‌های مبتنی بر ۱-بوتانل، آشکارسازی نمک‌های معدنی آسان‌تر از روغن‌ها برای CPC‌های بر مبنای آب هستند.

زمینه تئوری وابستگی کارآیی آشکارسازی CPC به ترکیب شیمیایی و در مورد حلالیت و ترشوندگی سطح یعنی دو پارامتر شیمی فیزیکی که توانایی واکنش بین سیال عامل CPC و ذره را نشان می‌دهند، در مراجع [42]، [8]، [25]، [9] بحث شده است.

به استناد مشاهدات موجود در متون چاپی، کارآیی آشکارسازی CPC‌های مشابه به طریق کالیبراسیون با ذرات دارای ترکیب شیمیایی متفاوت ممکن است با یکدیگر هم خوانی نداشته باشند؛ به ویژه با اندازه نزدیک به حد تشخیص پایین‌تر ذرات. بنابراین، ترکیب شیمیایی ذرات به هنگام گواهی کردن کارآیی آشکارسازی باید مشخص شود و نمی‌توان اطمینان پیدا کرد که برای ذرات دارای ترکیب شیمیایی متفاوت نتایج قابل مقایسه‌ای حاصل شود. علاوه‌براین، در صورتی که در گواهینامه CPC مرجع ذرات از جنس یکسان مشخص شده باشند، می‌توان از معتبربودن آن مطمئن شد (زیربند ۴-۵-۶ رجوع شود).

پیوست پ

(اطلاعاتی)

مثالی از گواهینامه‌های کالیبراسیون

پ-۱ کلیات

این پیوست حاوی مثال‌هایی از گواهینامه‌های اشاره شده در استاندارد می‌باشد.

این گواهینامه‌ها به طور خاص در زیر آمده‌اند:

- مثال گواهینامه تکمیل شده CPC کالیبره شده در مقابل FCAE (بند پ-۲)،

- مثال گواهینامه خالی کالیبراسیون CPC در برابر CPC مرجع (بند پ-۳)،

- مثال گواهینامه خالی کالیبراسیون FCAE (بند پ-۴)،

- مثال گواهینامه خالی کالیبراسیون CPC مرجع (بند پ-۵).

پ-۲ مثال گواهینامه تکمیل شده CPC کالیبراسیون شده در برابر FCAE

نتایج کالیبراسیون در مثال گواهینامه این زیربند در پیوست (خ) به کاربرده شده‌اند.

نام و نشانی مؤسسه صادر کننده گواهینامه

ABC 2000

35701

مدل CPC

شماره شناسه / سریال CPC

نام مشتری

2012/A/4235

شماره سفارش

موضوع: کالibrاسیون مدل ABC 2000 شمارشگر ذرات چگال شده (CPC)

تاریخ کالibrاسیون

گواهینامه) مرجع:

(امضای مجاز)

امضاء

تاریخ صدور

برای مدیر عامل

نام

بررسی شده توسط

تاریخ پذیرش دستگاه در اتاق کالیبراسیون

CPC/2012/5/3

(مؤسسه کالیبراسیون) شماره شناسه دستگاه :

ABC 2000 S/N 35701

مدل و شماره سریال دستگاه :

هیچ آسیبی مشاهده نشد

نتیجه بررسی اولیه :

هیچ موردی مشاهده نشد

نتیجه آزمون عملی دستگاه :

دبی نامی شارش $1 l/min$

تنظیمات پارامترهای داخلی (در صورت وجود) :

دامنه های تراکم حالات شمارش دستگاه

حالت شمارش ذره منفرد (با تصحیح تصادفی) بالاتر از $10\,000\,cm^3$

(برگرفته از دفترچه راهنمای) :

XYZ 1000

نوع و مشخصات الکترومتر کاپ فارادی :

NMI_FCAE_CAL_60

مرجع گواهینامه کالیبراسیون FCAE :

تصحیحات خوانده FCAE ، برای مثال اگر شارش در رواداری : شارش گواهینامه l/min ، شارش اندازه گیری اندازه گیری شده

$0.95\,l/min$

از شارش گواهینامه متفاوت باشد :

ABC software version 3

روش اکتساب داده ها :

تاریخ کالیبراسیون :

$21\,^\circ C$, $996\,mbar$

دمای فشار آزمایشگاه :

$-1.4\,mbar$

فشار نمونه نسبت به فشار آزمایشگاه :

دبی شارش اندازه گیری شده CPC مورد آزمون

$0.99\,l/min$

(دبی حجمی در شرایط آزمایشگاهی) :

3 %

عدم قطعیت دبی شارش اندازه گیری شده ^a :

IJK 179A Mass Flow Meter S/N

دبی سنج موردادستفاده (مدل ، مشخصات ، تاریخ کالیبراسیون) :

دود درهوا

12341, calibration date

جنس ذره و گاز موردادستفاده در کالیبراسیون :

مولد شعله پخشی با تهویه

روش تولید ذره :

0 particles per cm^3 (mean value of 2 minutes)

خوانده صفر دستگاه :

جدول نتایج

		۷۰	اندازه ذره (nm)
		۵	عدم قطعیت در اندازه (nm) ^a
		۷۰۰۰	تراکم نامی (cm ⁻³)
		۰,۰۴۹۹	کسراندازه گیری شده ذرات با بار دوتایی در طول کالیبراسیون
		۰,۰۰۱۶	کسراندازه گیری شده ذرات با بار سه تایی در طول کالیبراسیون
		۰,۹۶۳۵	کارآیی آشکارسازی ۱
		۰,۰۶۹۲	عدم قطعیت در کارآیی آشکارسازی ^a

روش داخلی QPAS -548

مرجع کالیبراسیون:

تاریخ انقضای گواهینامه (گواهینامه در صورت بروز مشکل

عملیاتی یا قراردادن CPC در معرض انبوه ذرات نیز بی اعتبار خواهد بود)

مرجع:

بررسی شده توسط:

^a عدم قطعیت گستردگی گزارش شده بر اساس عدم قطعیت استاندارد ضربدر ضریب هم پوشانی $k=2$ ، یک سطح اطمینان با تقریب ۹۵٪ ایجاد می کند.

پ-۳ گواهینامه خالی CPC کالیبره شده در مقابل CPC مرجع

نام و نشانی مؤسسه صادر کننده گواهینامه	CPC مدل شماره شناسه / سریال CPC
نام مشتری	
شماره سفارش	
موضوع:	
تاریخ کالیبراسیون	
(گواهینامه) مرجع: امضا (امضا مجاز) برای مدیر عامل	تاریخ صدور امضاء نام بررسی شده توسط

پذیرش دستگاه در اتاق کالیبراسیون

(مؤسسه کالیبراسیون) شماره شناسه دستگاه :

مدل و شماره سریال دستگاه :

نتیجه بررسی اولیه:

نتیجه آزمون عملی دستگاه:

تنظیمات پارامترهای داخلی (در صورت وجود):

دامنه های تراکم حلال شمارش دستگاه

(برگرفته از دفترچه راهنمای):

نوع و مشخصات CPC مرجع:

مرجع گواهینامه کالیبراسیون CPC مرجع :

تصحیحات خوانده CPC مرجع ، برای مثال اگر شارش

اندازه گیری شده از شارش گواهینامه متفاوت باشد :

روش اکتساب داده ها :

تاریخ کالیبراسیون :

دما و فشار آزمایشگاه :

فشار نمونه نسبت به فشار آزمایشگاه :

دبی شارش اندازه گیری شده CPC مرجع

(دبی حجمی در شرایط آزمایشگاهی) [cm³/s] :

عدم قطعیت دبی شارش اندازه گیری شده ^a :

دبی سنج مورد استفاده (مدل ، مشخصات ، تاریخ کالیبراسیون) :

جنس ذره و گاز مورد استفاده در کالیبراسیون :

روش تولید ذره :

خوانده صفر دستگاه :

x particles per cm³ (mean value of y minutes)

جدول نتایج

			اندازه ذره (nm)
			عدم قطعیت در اندازه (nm) ^a
			تراکم نامی (cm ⁻³)
			کسر اندازه‌گیری شده ذرات با برآوردهای در طول کالیبراسیون
			کسر اندازه‌گیری شده ذرات با برآوردهای در طول کالیبراسیون
		η	کارآیی آشکارسازی
			عدم قطعیت در کارآیی آشکارسازی ^a

مرجع کالیبراسیون:

تاریخ انقضای گواهینامه (گواهینامه در صورت بروز مشکل عملیاتی یا قراردادن CPC در معرض انبوه ذرات نیزبی اعتبار خواهد بود)

مرجع:

بررسی شده توسط:

^a عدم قطعیت گسترده گزارش شده براساس عدم قطعیت استاندارد ضربدر ضریب همپوشانی $k=2$ ، یک سطح اطمینان با تقریب ۹۵٪ ایجاد می‌کند.

پ-۴ گواهینامه خالی کالیبراسیون FCAE

نام و نشانی مؤسسه صادرکننده گواهینامه

گواهینامه استاندارد ایران ایزو آی ای سی ۱۷۰۲۵ (یا معادل آن، در صورتیکه مؤسسه صادرکننده گواهینامه،
مؤسسه بین‌المللی اندازه‌گیری نباشد)

مدل الکترومتر آیروسل:

شماره شناسه / سریال الکترومتر آیروسل:

نام مشتری:

شماره سفارش:

توضیحات: کالیبراسیون مدل..... الکترومتر آیروسل

تاریخ کالیبراسیون:

(گواهینامه) مرجع:

(امضا مجاز)	امضاء	تاریخ صدور :
برای مدیرعامل	نام	بررسی شده توسط

پذیرش دستگاه در اتاق کالیبراسیون

(مؤسسه کالیبراسیون) شماره شناسه دستگاه :

مدل و شماره سریال دستگاه :

نتیجه بررسی اولیه :

نتیجه آزمون عملی دستگاه :

روش اکتساب داده ها :

تاریخ کالیبراسیون :

دبی تنظیم شده نامی شارش [cm^3/s] :

دبی شارش اندازه گیری شده :

(دبی حجمی در شرایط آزمایشگاهی) [cm^3/s] :

تنظیمات پارامترهای داخلی (در صورت وجود) :

عدم قطعیت دبی شارش اندازه گیری شده^a :

جنس ذره و گاز مورد استفاده در کالیبراسیون :

روش تولید ذره :

[C.cm^3]

خوانده صفر دستگاه^b:

جدول نتایج

			اندازه ذره (nm)
	عدم قطعیت در اندازه (nm) ^a		
تراکم بار مرجع با تصحیح صفر			
	عدم قطعیت استاندارد در تراکم بار مرجع با تصحیح صفر، (C.cm^{-3}) ^b ,		
	دستگاه تراکم بار با تصحیح صفر (C.cm^{-3}) ^b ,		
	تکرار پذیری دستگاه تراکم بار با تصحیح صفر (C.cm^{-3}) ^{b,c} ,		
کارآیی آشکارسازی	۱		
	عدم قطعیت در کارآیی آشکارسازی ^a		

مشاهدات/نظارات:

برای مثال الکترومتر مرجع، تاریخ کالیبراسیون): دستگاه مورد استفاده (مدل، مشخصات،

مرجع کالیبراسیون:

تاریخ انقضای گواهینامه:

مرجع:

بررسی شده توسط:

^a عدم قطعیت گسترده گزارش شده براساس عدم قطعیت استاندارد ضربدر ضریب هم پوشانی $k=2$ ، یک سطح اطمینان با تقریب ۹۵٪ ایجاد می‌کند.

^b این ممکن است از ترکیب دبی شارش و جریان مشتق شود

^c تکرارپذیری انحراف استاندارد از باراندازه گیری‌های مکرر می‌باشد

پ-۵ گواهینامه خالی کالیبراسیون CPC مرجع

نام و نشانی مؤسسه صادرکننده گواهینامه

گواهینامه استاندارد ایران ایزو آی ای سی ۱۷۰۲۵ (یا معادل آن، درصورتیکه مؤسسه صادرکننده گواهینامه،
 مؤسسه بینالمللی اندازه‌گیری نباشد)

: CPC مدل

: شماره شناسه / سریال CPC

نام مشتری:

شماره سفارش:

توضیحات: کالیبراسیون مدل..... شمارشگر ذرات چگال شده

تاریخ کالیبراسیون:

(گواهینامه) مرجع:

(امضا مجاز)	امضاء	تاریخ صدور :
برای مدیر عامل	نام	بررسی شده توسط

پذیرش دستگاه در اتاق کالیبراسیون

(مؤسسه کالیبراسیون) شماره شناسه دستگاه :

مدل و شماره سریال دستگاه :

نتیجه بررسی اولیه:

نتیجه آزمون عملی دستگاه:

تنظیمات پارامترهای داخلی (در صورت وجود):

دامنه های تراکم حلال شمارش دستگاه

(برگرفته از دفترچه راهنمای):

روش اکتساب داده ها:

تاریخ کالیبراسیون:

دما و فشار آزمایشگاه:

فشارنمونه نسبت به فشار آزمایشگاه:

دبی تنظیم شده نامی شارش [cm^3/s]:

دبی شارش اندازه گیری شده

(دبی حجمی در شرایط آزمایشگاهی) [cm^3/s]:

عدم قطعیت دبی شارش اندازه گیری شده^a:

جنس ذره و گاز مورد استفاده در کالیبراسیون:

روش تولید ذره:

x ذره در cm^3 (مقدار در y دقیقه)

خوانده صفر دستگاه:

جدول نتایج

			اندازه ذره (nm)
		(nm) ^a	عدم قطعیت در اندازه (nm)
		(cm ⁻³)	تراکم نامی
		کسراندازه گیری شده ذرات باباردوتایی در طول کالیبراسیون	کسراندازه گیری شده ذرات بابارسه تایی در طول کالیبراسیون
		η	کارآیی آشکارسازی
		عدم قطعیت در کارآیی آشکارسازی ^a	

برآورد مقادیر CPC d90 و d50 (وچگونگی بدست آوردن آنها):

دستگاه مورد استفاده (مدل، مشخصات، تاریخ کالیبراسیون): برای مثال الکترومتر مرجع، دبی سنج

مرجع کالیبراسیون:

تاریخ انقضای گواهینامه:

تاریخ انقضای گواهینامه (گواهینامه در صورت بروز مشکل

عملیاتی یا قراردادن CPC در معرض انبوه ذرات نیز بی اعتبار خواهد بود)

مرجع:

بررسی شده توسط:

^a عدم قطعیت گسترده گزارش شده بر اساس عدم قطعیت استاندارد ضرب در ضریب هم پوشانی $k=2$ ، یک سطح

اطمینان با تقریب ۹۵٪ ایجاد می کند.

پیوست (ت)
 (الزامی)
محاسبه کارآیی آشکارسازی CPC

ت-۱ اندازه و تراکم ذرات در کالیبراسیون آیروسل توسط DEMC
 براساس اندازه گیری های کالیبراسیون در بندهای عو۷، ذرات از منبع آیروسل اولیه از DEMC عبور می کنند
 و در آنجا تبدیل به ذرات با تحرک الکتریکی معین می شوند. دسته بندی ویژگی تحرک الکتریکی ذرات توسط
 DEMC تابعی از هندسه، دبی شارش حجمی و ولتاژ DEMC است. برای استوانهای با هوای
 بازچرخی غلاف و با دبی q_s ، تحرک الکتریکی ویژه و ولتاژ U است:

$$Z(u) = \{ [q_s \ln(r_2/r_1)] / [2\pi L U] \} \propto 1/U \quad (ت-۱)$$

طول مفید الکترود بین ورودی و خروجی آیروسل، L
 r_1 و r_2 به ترتیب شعاع الکترودهای داخلی و خارجی هستند.
 برای جزئیات بیشتر به پیوست E استاندارد ISO 15900:2009 رجوع کنید.
 تحرک الکتریکی ذره به اندازه و بار الکتریکی آن بستگی دارد. ارتباط بین تحرک الکتریکی و اندازه ذره برای ذرات
 کروی با فرمول ت-۲ به دست می آید:

$$Z(d,p) = p \times e / (3\pi \mu_{gas} d) \times \{ 1 + [2l_{gas}/d] \times [1,165 + 0,483 \exp(-0,997d/2l_{gas})] \} \quad (ت-۲)$$

قطر ذره، d
 تعداد بارهای خالص ذره، p
 باربینیادی، e

μ_{gas} گرانبوی دینامیک گاز حمل کننده،
 l_{gas} پویش آزاد میانگین مولکول های حامل گاز
 برای هوای خشک در $K = 15$ و $p = 1013 \text{ kPa}$ مقادیر زیر استفاده می شوند (استاندارد ISO 15900):

$$\mu_{gas} = 1,832 \times 10^{-5} \text{ kg m}^{-1} \text{ s}^{-1}$$

$$l_{gas} = 6,730 \times 10^{-8} \text{ m}$$

شکل ت-۱- ارتباط بین تحرک الکتریکی، ولتاژ DEMC و اندازه ذرات را نشان می دهد. وقتی ولتاژ DEMC روی U تنظیم می شود، آیروسل خروجی از DEMC تحرک الکتریکی $Z(U)$ را دارد و ممکن است حاوی ذرات با بار منفرد $d_1(U)$ ، ذرات با بار دوتایی $d_2(U)$ ، ذرات با بار سه تایی $d_3(U)$ باشد وغیره.

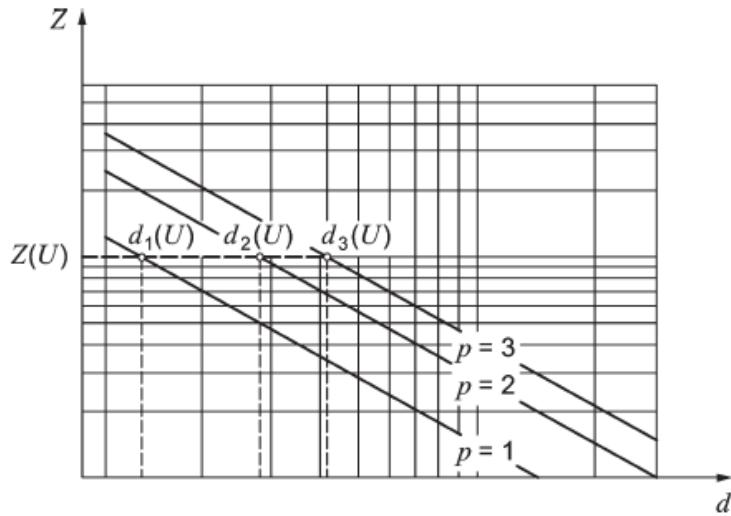
بنابراین، عدد کلی تراکم $C_N(U)$ ذرات موجود در شارش خروجی DEMC می تواند شامل ذرات با بار بنیادی e و اندازه های مرتبط $dp(U)$ باشد. برای سهولت در فرمول زیر وقتی نیازی به صراحة نیست U حذف می شود.

$$C_N = \sum_{p \geq 1} C_N(d_p) \quad (\text{ت-۳})$$

کسر ذرات با بار خالص \square_p ، که با فرمول (۶) و (۱۵) معین می شود رامی توان با نماد زیر شرح داد:

$$\phi_p = [(C_N(d_p)/C_N] \quad (\text{ت-۴})$$

و به توزیع اندازه و بار آیروسل اولیه بستگی دارد. دانستن مقادیر p و CN برای محاسبه کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون از نتایج اندازه گیری ها ضروری است به زیربند ت-۳ رجوع شود.

شکل ت-۱- ارتباط بین تحرک الکتریکی، ولتاژ DEMC و اندازه ذره

ت-۲- فرمول های محاسبه کارآیی CPC مورد آزمون

ت-۲-۱- فرمول های عمومی

یک FCAE یک شارش (عدد تراکم $C_{N,FCAE}$ ذره، بافرض ذرات با بار منفرد) را طبق تعداد بارهای الکترون به ازای هر ذره، کارآیی آشکارسازی خود $FCAE(dp)$ و اربیبی شکافنده β اندازه خواهد گرفت:

$$\begin{aligned} C_{N,FCAE} &= \sum_{p \geq 1} C_N(d_p) \times p \times \eta_{FCAE}(d_p) \times \beta \\ &= C_N \times \beta \sum_{p \geq 1} \phi_p \times p \times \eta_{FCAE}(d_p) \end{aligned} \quad (\text{ت-۵})$$

CPC مورد آزمون این ذرات را مطابق کارآیی آشکارسازی مستقل از اندازه خود $\eta_{CPC}(dp)$ شمارش خواهد کرد:

$$\begin{aligned} C_{N,CPC} &= \sum_{p \geq 1} C_N(d_p) \times \eta_{CPC}(d_p) \\ &= C_N \sum_{p \geq 1} \phi_p \times \eta_{CPC}(d_p) \end{aligned} \quad (\text{ت-۶})$$

برای CPC مرجع اریبی شکافنده β است:

$$\begin{aligned} C_{N,CPC,ref} &= \sum_{p \geq 1} C_N(d_p) \times \eta_{CPC,ref}(d_p) \times \beta \\ &= C_N \times \beta \sum_{p \geq 1} \emptyset_p \times \eta_{CPC,ref}(d_p) \end{aligned} \quad (\text{ت-7})$$

در پایین فرض شده است که کارآیی آشکارسازی CPC و FCAE مرجع در محدوده اندازه d_1 ثابت هستند. براساس این فرض، این مقادیر از فرمول‌های (ت-۵) و (ت-۷) به دست می‌آیند:

$$C_{N,FCAE} = \eta_{FCAE} \times \beta \times C_N \sum_{p \geq 1} \emptyset_p \times p \quad (\text{ت-8}) \quad (\text{برای FCAE})$$

$$C_{N,CPC,ref} = \eta_{CPC,ref} \times \beta \times C_N \quad (\text{ت-9}) \quad (\text{برای CPC مرجع})$$

کارآیی FCAE و η_{FCAE} کارآیی CPC مرجع در پلاتوی مستقل از اندازه $\eta_{CPC,ref}$ براساس فرمول‌های (ت-۶)، (ت-۸) و (ت-۹)، کارآیی آشکارسازی در اندازه d_1 CPC مرجع به این ترتیب خواهد بود:

$$\eta_{CPC}(d_1) = [(C_{N,CPC} - C_N \sum_{p \geq 2} \emptyset_p \times \eta_{CPC}(d_p)) / (C_{N,FCAE} - \eta_{FCAE} \times \beta \times C_N \sum_{p \geq 2} \emptyset_p \times p)] \times \eta_{FCAE} \times \beta \quad (\text{ت-10}) \quad (\text{برای FCAE})$$

$$\eta_{CPC}(d_1) = [(C_{N,CPC} - C_N \sum_{p \geq 2} \emptyset_p \times \eta_{CPC}(d_p)) / (C_{N,CPC,ref} - \eta_{CPC,ref} \times \beta \times C_N \sum_{p \geq 2} \emptyset_p)] \times \eta_{CPC,ref} \times \beta \quad (\text{فرمول ت-11} \quad (\text{برای CPC مرجع}))$$

برای محاسبه $\eta_{CPC}(d_1)$ با فرمول (ت-۱۰) یا (ت-۱۱)، مقادیر $\eta_{CPC}(dp)$ باید برای $p \geq 2$ شناخته شده باشد که معمولاً "دست نایافتنی" است. بنابراین، مفروضات بیشتری لازم است تا $\eta_{CPC}(d_1)$ به دست آید. این موضوع در زیربندهای ت-۲-۲ و ت-۳-۲ شرح داده شده است. کسر ذرات با بار خالص ϕp ، درغیاب ذرات با بار چندتایی (درزیزبند ت-۴-۲-۲) جزئیات آن آمده است. زیربند ت-۳ نحوه محاسبه ϕp و C_N را با کالیبراسیون آیروسل با ذرات با بار چندتایی توصیف می‌کند.

ت-۲-۲ کالیبراسیون در محدوده اندازه وقتی که کارآیی آشکارسازی CPC مرجع با اندازه تغییر می‌کند در روش زیر مقدار $\eta_{CPC}(d_1)$ به عنوان میانگین عددی مقادیر $\eta_{CPC}(dp)$ تحت دو حالت شدید برآورد می‌شود. الف- بافرض اینکه $\eta_{CPC}(dp)$ برای $p \geq 2$ ثابت بوده و برابر می‌باشد، مقدار $\eta_{CPC}(d_1)$ را محاسبه کنید. از آنجایی که $\eta_{CPC}(dp)$ برای $p \geq 2$ را با تخمین کم برآورد کردیم، طبق فرمول‌های (ت-۱۰) و (ت-۱۱)، $\eta_{CPC}(d_1)$ با تخمین بالا برآورد خواهد شد.

با این مفروضات، فرمول (ت-۶) به این فرمول تبدیل خواهد شد.

$$C_{N,CPC} = \eta_{CPC}(d_1) \times C_N \quad (\text{ت-12})$$

با این فرمول و نیز فرمول های (ت-۸) و (ت-۹)، فرمول های زیر را می توان استخراج کرد:

$$\eta_{CPC,a}(d_1) = (C_{N,CPC}/C_{N,FCAE}) \times \eta_{FCAE} \times \beta \sum_{p \geq 1} \emptyset_p \times p$$

(ت-۱۳) (برای FCAE مرجع)

$$\eta_{CPC,a}(d_1) = (C_{N,CPC}/C_{N,CPC,ref}) \times \eta_{CPC,ref} \times \beta$$

(ت-۱۴) (برای CPC مرجع)

اندیس "a" نشان می دهد که مقدار $\eta_{CPC,a}(d_1)$ براساس فرضیه بالا به دست آمده و حد بالاتر $\eta_{CPC}(d_1)$ است. برای استفاده از فرمول (ت-۱۳) مقادیر ϕ_p باید معلوم باشند (به زیربند ت-۳ رجوع شود).

ب- با فرض اینکه $CPC(dp) \geq p$ ثابت بوده و برابر η'_{CPC} می باشد، مقدار $\eta_{CPC}(d_1)$ را محاسبه کنید؛ وقتی که η'_{CPC} کارآیی آشکارسازی CPC مرجع در اندازه بزرگ (مثلًا ۱۰۰ nm) بوده و نسبت به تغییر اندازه ثابت می باشد. چون در این مورد $\eta_{CPC}(dp) \geq p$ را با تخمین بالا برآورد کردیم، طبق فرمول های (ت-۱۰) و (ت-۱۱)، $\eta_{CPC}(d_1)$ با تخمین پایین برآورد خواهد شد.

با این مفروضات فرمول های زیر را می توان از فرمول های (ت-۱۰) و (ت-۱۱) استخراج کرد:

$$\eta_{CPC,b}(d_1) = [(C_{N,CPC} - \eta'_{CPC} C_N \sum_{p \geq 2} \emptyset_p) \times \eta_{FCAE} \times \beta] / [C_{N,FCAE} - \eta_{FCAE} \times \beta \times C_N \sum_{p \geq 2} \emptyset_p \times p]$$

(ت-۱۵) (برای FCAE مرجع)

اندیس "b" در $\eta_{CPC,b}(d_1)$ نشان می دهد که براساس فرضیه بالا بدست آمده و حد پایین تر $\eta_{CPC}(d_1)$ است. برای استفاده از فرمول های (ت-۱۵) و (ت-۱۶)، مقادیر C_N هم ارز ϕ_p باید معلوم باشند (به زیربند ت-۳ رجوع شود).

پ- مقدار $\eta_{CPC}(d_1)$ را به عنوان میانگین عددی $\eta_{CPC,a}(d_1)$ و $\eta_{CPC,b}(d_1)$ محاسبه کنید. یعنی

$$\eta_{CPC}(d_1) = [\eta_{CPC,a}(d_1) + \eta_{CPC,b}(d_1)] / 2 \quad (ت-۱۷)$$

تفاوت بین $\eta_{CPC,a}(d_1)$ و $\eta_{CPC,b}(d_1)$ بیانگر مقدار عدم قطعیت در برآورد $\eta_{CPC}(d_1)$ با روش بالاست و باید در برآورد $\eta_{CPC}(d_1)$ در بندهای ۶ و ۷ در نظر گرفته شود.

ت-۲-۳ کالیبراسیون در محدوده اندازه وقتی که کارآیی آشکارسازی CPC مرجع نسبت به تغییر اندازه ثابت می باشد

وقتی کاربرد کالیبراسیون برای محدوده ای از اندازه که کارآیی آشکارسازی CPC مرجع نسبت به تغییرات اندازه ثابت می ماند، طراحی می شود از فرمول های (ت-۲-۲-الف) می توان استفاده کرد. یعنی:

$$\eta_{CPC}(d_1) = (C_{N,CPC}/C_{N,FCAE}) \times \eta_{FCAE} \times \beta \sum_{p \geq 1} \emptyset_p \times p]$$

(ت-۱۸) (برای FCAE مرجع)

$$\eta_{CPC}(d_1) = (C_{N,CPC}/C_{N,CPC,ref}) \times \eta_{CPC,ref} \times \beta$$

(ت-۱۹) (برای CPC مرجع)

برای استفاده از فرمول (ت-۱۸) مقادیر ϕ باید معلوم باشد (به زیربند ت-۳-ارجع شود).

ت-۲-۴ کالیبراسیون باذرات بابارچندتایی در غیاب کالیبراسیون آیروسل

اگر کالیبراسیون آیروسل از DEMC فقط حاوی ذرات با بارمنفرد و اندازه d_1 باشد، ضرورتی به تصحیح هیچ بارچندتایی نیست. در این صورت، ϕ_1 برابر ۱ شده و فرمول‌های (ت-۸)، (ت-۹) و (ت-۶) موارد زیر را نتیجه می-دهند.

$$C_{N,FCAE} = C_N \times \beta \times \eta_{FCAE}(d_1)$$

(ت-۲۰) (برای FCAE مرجع)

$$C_{N,CPC,ref} = C_N \times \beta \times \eta_{CPC,ref}(d_1)$$

(ت-۲۱) (برای CPC مرجع)

$$C_{N,CPC} = C_N \times \eta_{CPC}(d_1)$$

(ت-۲۲) (برای CPC مورد آزمون)

$$\eta_{CPC}(d_1) = (C_{N,CPC}/C_{N,FCAE}) \times \eta_{FCAE}(d_1) \times \beta$$

(ت-۲۳) (برای FCAE مرجع)

$$\eta_{CPC}(d_1) = (C_{N,CPC}/C_{N,CPC,ref}) \times \eta_{CPC,ref}(d_1) \times \beta$$

(ت-۲۴) (برای CPC مرجع)

ت-۳ روش‌های تعیین ϕ_p و C_N

ت-۳-۱ کلیات

دوروش برای تعیین ϕ_p و C_N در زیر توصیف شده است. روش اول در (ت-۲-۳) فرض می‌کند که آیروسل اولیه به هنگام عبور از شارژر دوقطبی به یک تعادل معلوم در توزیع بار می‌رسد. این مفروضات وقتی الزامات (ت-۴) فراهم شود، به تقریب دیده می‌شوند. فرمول‌های ارائه شده فقط برای ذرات با بیش از سه بار بنیادی کاربرد دارند. روش دوم در (ت-۳-۳) بر پایه تعیین یک توزیع دقیق ذرات توسط DMAS است که یک دستگاه اضافی محسوب می‌شود. نتیجه به اندازه ذرات، گمانه زنی توزیع بار آنها در نرم‌افزار DMAS و دیگر نرم افزارهای تصحیحی DMAS بستگی دارد. نیازی به دانستن توزیع بار آیروسل اولیه نیست.

مطلوب منشرشده درباره تعادل توزیع بار (4.5 ISO 15900:2009 و پیوست الف) فقط برای ذرات کروی معتبره استند. بنابراین، باید توجه داشت که این دو روش برای ذرات کروی نسبت به ذرات با شکل متفاوت دقیقتر خواهد بود. در موارد سخت نظریالیاف یا آگلومراهای سست، استفاده از DEMC دوم برای برآورد ذرات با بار چندتایی در کالیبراسیون آیروسل، به یک روش انتخابی تبدیل می‌شود.

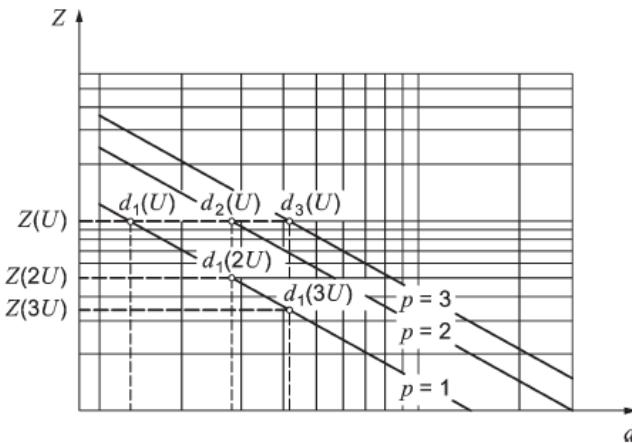
اگرچه این دو روش باید نتایج مشابهی داشته باشند، کاربرها باید روش مناسب اهداف خود را مشخص کنند.

ت-۳-۲ تعیین کسر ذرات با بارچندتایی با استفاده از ولتاژهای چندگانه DEMC

ت-۳-۲-۱ اصول

ت-۳-۲-۱-۱ کلیات

طبق فرمولهای (ت-۱) و (ت-۲)، قطرذرات با بار دوتایی که به وسیله DEMC در ولتاژ U , $d_2(U)$ دسته بندی شده اند، با قطرذرات تک بار $d_1(2U)$ که دسته بندی آنها با همان DEMC در ولتاژ $2U$ تحت شرایط مشابه صورت گرفته است مساوی است، یعنی $d_2(U) = d_1(2U)$. شکل ت-۲ رابطه بین این قطرهای تحرک الکتریکی را نشان می‌دهد.

شکل ت-۲- رابطه بین اندازه ذرات دسته بندی شده با DEMC در ولتاژهای $2U$ و $3U$ و U

فرض بر این است که در آیروسل DEMC با ولتاژ U فقط ذرات با بار بیش از سه تایی و با ولتاژ $2U$ و $3U$ فقط ذرات تکبار وجود دارند. یعنی

$$C_N(U) = \sum_{p=1}^3 C_N(d_p(U)) \quad (ت-۲۵)$$

$$\phi_p = [C_N(d_p(U))] / [C_N(U)] \quad (p=1,2,3) \quad (ت-۲۶)$$

$$C_N(2U) = C_N(d_1(2U)) \quad (ت-۲۷)$$

$$C_N(3U) = C_N(d_1(3U)) \quad (ت-۲۸)$$

با DEMC است، برای شرایط آماده‌سازی بار پیش از d که حامل بارهای p وقتی احتمال شارژ یک ذره با قطر $fp(d)$ می‌شود، روابط زیر به کار می‌روند:

$$C_N(d_2(U)) = C_N(d_1(2U)) \times [f_2(d_1(2U)) / f_1(d_1(2U))] \quad (ت-۲۹)$$

$$C_N(d_3(U)) = C_N(d_1(3U)) \times [f_3(d_1(3U)) / f_1(d_1(3U))] \quad (ت-۳۰)$$

اگرازاشعه آلفا یا بتا درآماده ساز بار پیش از DEMC برای یونیزاسیون استفاده شود، تعادل توزیع بار (استاندارد ISO 15900:2009، ۴.۵) را استفاده می‌کند. برای سایر آماده‌سازهای بار، توزیع بار باید بر این اساس باشد.

یادآوری- محاسبات بالا شامل ذرات بزرگتر و با بار چندتایی موجود در تراکم $C_N(2U)$ و $C_N(3U)$ نمی‌شود. برای بیشتر آیروسل‌های اولیه، خطای ناشی از این ساده‌سازی قابل ملاحظه نیست. در دومین ردیف تصحیحات، $C_N(4U)$ برای تصحیح $C_N(2U)$ و سرانجام $C_N(6U)$ برای تصحیح $C_N(3U)$ ممکن است استفاده شوند. این درصورتی است که آیروسل اولیه توزیع اندازه گستره d احراف استاندارد هندسی σg بزرگ‌تر از $2\sigma g$ داشته باشد و نیز اگر در کالیبراسیون آیروسل قطران d برای ذرات تک باز از 100 nm بزرگ‌تر باشد. اگر $d_1 = 100 \text{ nm}$ و $\sigma g = 2,1$ باشد در صورت استفاده از دومین ردیف تصحیحات، $C_N(d_1(U))$ با تقریب 3% تغییر می‌کند.

ت-۳-۲-۱-۲ برای کالیبراسیون با یک FCAE

رابطه زیر، در این مورد، بین تراکم‌های واقعی و اندازه‌گیری شده به کار می‌رود:

$$C_N(U) = \eta_{FCAE} \sum_{p=1}^3 C_N(d_p(U)) \times p \quad (\text{ت-۳۱})$$

$$C_N(2U) = \eta_{FCAE} \times C_N(d_1(2U)) \quad (\text{ت-۳۲})$$

$$C_N(3U) = \eta_{FCAE} \times C_N(d_1(3U)) \quad (\text{ت-۳۳})$$

وقتی ولتاژ DEMC بترتیب U ، $2U$ و $3U$ باشد، تراکم‌های اندازه‌گیری شده به وسیله FCAE و $C_N(U)$ ، $C_N(2U)$ و $C_N(3U)$ خواهند بود. از فرمول‌های (ت-۳۲) و (ت-۳۳) تراکم‌های واقعی ($C_N(2U)$ و $C_N(3U)$) از تراکم‌های اندازه‌گیری شده ($C_N(2U)$ و $C_N(3U)$) استخراج می‌شوند. یعنی

$$C_N(d_1(2U)) = C_N(2U) / \eta_{FCAE} \quad (\text{ت-۳۴})$$

$$C_N(d_1(3U)) = C_N(3U) / \eta_{FCAE} \quad (\text{ت-۳۵})$$

فرمول‌های (ت-۳۰) و (ت-۳۹)، می‌توانند به ترتیب به فرمول‌های (ت-۳۴) و (ت-۳۵) تبدیل شوند. چنان‌چه:

$$C_N(d_2(U)) = [C_N(2U) / \eta_{FCAE}] \times [f_2(d_1(2U)) / f_1(d_1(2U))] \quad (\text{ت-۳۶})$$

$$C_N(d_3(U)) = [C_N(3U) / \eta_{FCAE}] \times [f_3(d_1(3U)) / f_1(d_1(3U))] \quad (\text{ت-۳۷})$$

بنابراین، تراکم واقعی ($C_N(d_1(U))$) از فرمول‌های (ت-۳۱)، (ت-۳۶) و (ت-۳۷) به دست می‌آید:

$$\begin{aligned} C_N(d_1(U)) &= (C_N(U) / \eta_{FCAE}) - 2C_N(d_2(U)) - 3C_N(d_3(U)) \\ &= \{C_N(U) - [2C_N(2U) \times f_2(d_1(2U)) / f_1(d_1(2U))] - [3C_N(3U) \times f_3(d_1(3U)) / f_1(d_1(3U))]\} / \eta_{FCAE} \end{aligned} \quad (\text{ت-۳۸})$$

با (($C_N(d_1(U))$ ، $C_N(d_2(U))$ و $C_N(d_3(U))$) از فرمول‌های (ت-۳۶)، (ت-۳۷) و (ت-۳۸) به ترتیب ($C_N(U)$ و ϕp می‌توانند از فرمول‌های (ت-۲۵) و (ت-۲۶) حاصل شوند.

ت-۳-۲-۳-۱ برای کالیبراسیون با یک CPC مرجع

رابطه زیر، در این مورد، بین تراکم‌های واقعی و اندازه‌گیری شده به کار می‌رود:

$$C_N(U) = \eta_{CPC,ref} \sum_{p=1}^3 C_N(d_p(U)) \quad (\text{ت-۳۹})$$

$$C_N(2U) = \eta_{CPC,ref} \times C_N(d_1(2U)) \quad (\text{ت-۴۰})$$

$$C_N(3U) = \eta_{CPC,ref} \times C_N(d_1(3U)) \quad (ت-41)$$

وقتی ولتاژ DEMC به ترتیب U ، $2U$ و $3U$ باشد، تراکم‌های اندازه‌گیری شده به وسیله CPC مرجع، $C_N(U)$ ، $C_N(2U)$ و $C_N(3U)$ خواهند بود. از فرمول‌های (ت-40) و (ت-41) تراکم‌های واقعی $C_N(d_1(2U))$ و $C_N(d_1(3U))$ از تراکم‌های اندازه‌گیری شده $C_N(2U)$ و $C_N(3U)$ استخراج می‌شوند. یعنی

$$C_N(d_1(2U)) = C_N(2U) / \eta_{CPC,ref} \quad (ت-42)$$

$$C_N(d_1(3U)) = C_N(3U) / \eta_{CPC,ref} \quad (ت-43)$$

فرمول‌های (ت-30) و (ت-31)، می‌توانند به ترتیب به فرمول‌های (ت-42) و (ت-43) تبدیل شوند. چنان‌چه:

$$C_N(d_2(U)) = [C_N(2U) / \eta_{CPC,ref}] \times [f_2(d_1(2U)) / f_1(d_1(2U))] \quad (ت-44)$$

$$C_N(d_3(U)) = [C_N(3U) / \eta_{CPC,ref}] \times [f_3(d_1(3U)) / f_1(d_1(3U))] \quad (ت-45)$$

بنابراین، تراکم واقعی $C_N(d_1(U))$ از فرمول‌های (ت-39)، (ت-44) و (ت-45) به دست می‌آید:

$$\begin{aligned} C_N(d_1(U)) &= (C_N(U) / \eta_{CPC,ref}) - C_N(d_2(U)) - C_N(d_3(U)) \\ &= \{C_N(U) - [C_N(2U) \times f_2(d_1(2U)) / f_1(d_1(2U))] - [C_N(3U) \times f_3(d_1(3U)) / f_1(d_1(3U))]\} / \eta_{CPC,ref} \end{aligned} \quad (ت-46)$$

با (ϕp) ($C_N(d_1(U))$ ، $C_N(d_2(U))$ و $C_N(d_3(U))$) از فرمول‌های (ت-44)، (ت-45) و (ت-46) به ترتیب $C_N(U)$ و می‌توانند از فرمول‌های (ت-25) و (ت-26) به دست بیایند.

ت-۳-۲-۲- روش اندازه‌گیری

الف- با استفاده از FCAE یا CPC مرجع، $C_N(U)$ ، $C_N(2U)$ و $C_N(3U)$ را اندازه‌گیری کنید. U ولتاژ DEMC است که برای کالیبراسیون ذرات تکبار با قطر d_1 تنظیم شده است.

ب- با استفاده از فرمول‌های (ت-36) تا (ت-38).

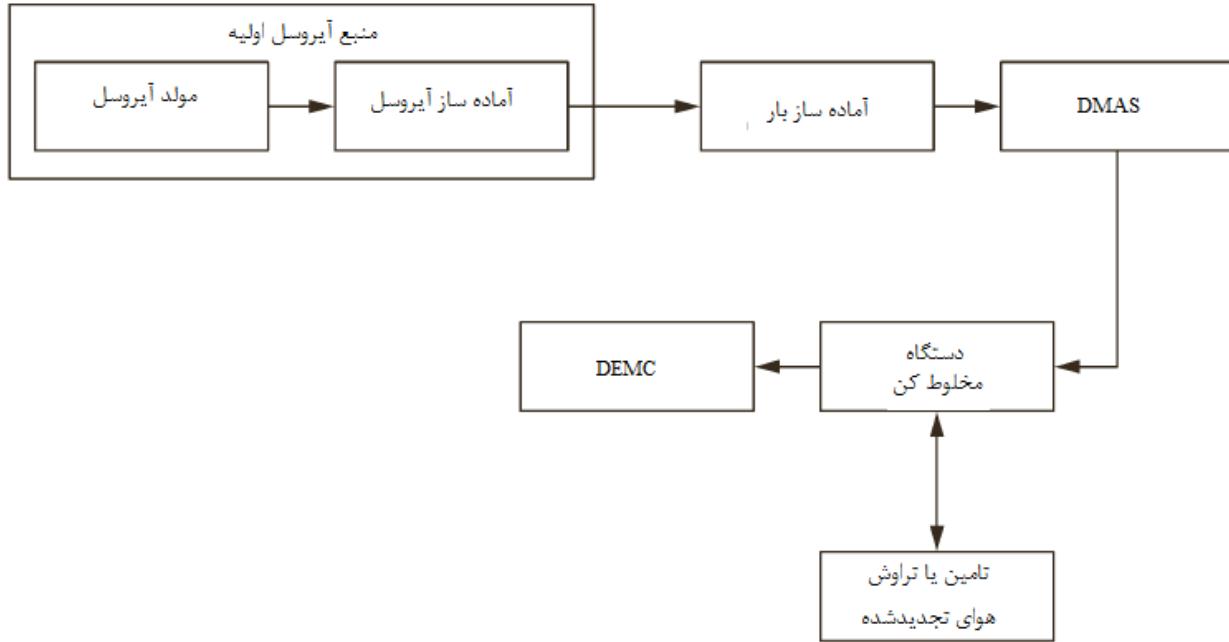
پ- با فرمول‌های (ت-25) و (ت-26)، $C_N(U)$ و ϕ_p را محاسبه کنید.

ت- برای برآورد تکرارپذیری تصحیح بارهای چندتایی، برای هر اندازه ذره حداقل ۵ اندازه‌گیری لازم است؛ همان‌طور که برای محاسبه عدم قطعیت در زیربند ۶-۴ نیازبود. مؤلفه‌های عدم قطعیت $(u(1), u(2), u(3))$ مربوط به زیربند ۶-۴ باید به ترتیب انحراف استاندارد اندازه‌گیری‌های ϕ_1 ، ϕ_2 و ϕ_3 باشند.

یادآوری- اگر نسبت $C_N(d_2(U)) / C_N(U)$ ثابت بماند، پایش توصیه شده است. تغییرات در این نسبت یا نشان‌دهنده توزیع بار نامتعادل هستند یا p تکرارنایپذیر. برای اطلاعات بیشتر پیوست (ذ) رجوع شود.

ت-۳-۳- اندازه‌گیری کسر ذرات با بارچندتایی به وسیله DMAS

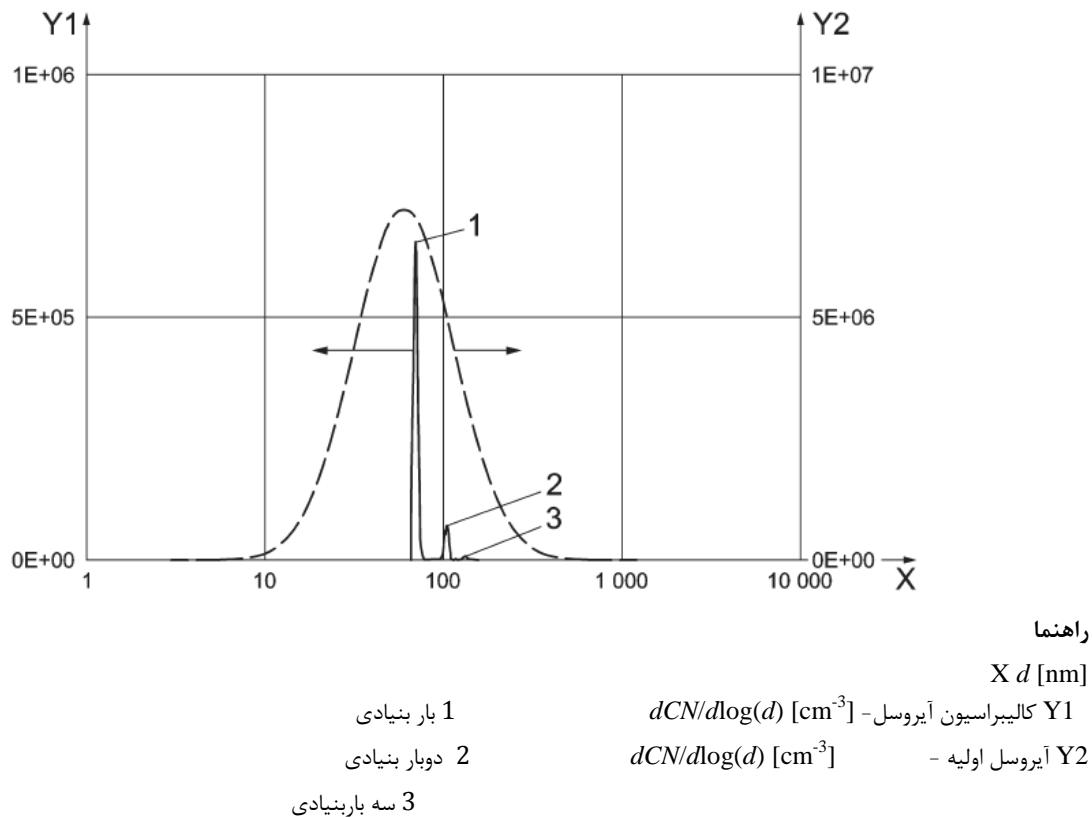
اندازه‌گیری کسرهای گوناگون از بار و اندازه در کالیبراسیون آیروسل، طبق استاندارد ISO 15900 آمده است و سطح DMAS ممکن می‌شود. برای تنظیم شارش صحیح ورودی به DMAS، به خروجی چندتایی با دستگاه مخلوط‌کن متصل می‌شود (شکل ت-۳).

شکل ت ۳- راه اندازی اندازه گیری کسر ذرات با بار چند تایی با DMAS

برگردان داده های اندازه گیری DMAS باید شامل تصحیح بارهای چندگانه و تصحیح اتلاف در توزیع باشد. فرض براین است که در اندازه گیری کسر ذرات با بار چند تایی با این روش، تصحیحات به درستی و با دقت انجام گرفته اند. همچنان، فرض بر این است که آیروسل هنگام عبور از آماده ساز بار DMAS، به تعادل مشخص توزیع بار می رسد.

اگر توزیع تحرک الکتریکی حاصل از DEMC باریک (یعنی انحراف استاندارد هندسی ذرات تکبار کمتر از $1/1$ است) و اگر دوام اندازه DMAS کافی باشد، نتیجه اندازه گیری به صورت پیکه های جداگانه و واضح برای هر کسر اندازه و بار ظاهر خواهد شد. شکل (ت-۴) مثالی در این مورد است.

یادآوری ۱ - آبروسل اولیه: NaCl اتمیزه، قطر میانگین 60 nm ، انحراف استاندارد هندسی 1.9 .

یادآوری ۲ - کالیبراسیون آبروسل: پس از DEMC با نسبت شارش غلاف به شارش آبروسل $10:1$ ، تنظیم برای ذرات تک بار با اندازه 70 nm

شکل ت-۴- یک مثال برای پیک های واضح اندازه از کالیبراسیون ذراتی که تک بار، با باردوتایی و سه تایی در خروجی بودند و توزیع اندازه آبروسل اولیه با DEMC سنجیده شده است.

پیک واقع در انتهای سمت چپ، به اندازه کالیبراسیون آبروسل که با راهاندازی کالیبراسیون DEMC انتخاب شده است، بستگی دارد. پیک بعدی ذراتی را نشان می دهد که در خروجی DEMC باردوتایی دارند و به همین ترتیب. هر پیک برای کسب عدد تراکم ذره مربوط، همانطور که در فرمول (ت-۴۷) نشان داده شده است، باید یکپارچه شود.

$$C_N(d_p) = C_{N,p,DMAS}(d_p) \quad (\text{ت-47})$$

کسر ϕ_p برای بارهای خالص p با استفاده از فرمول (ت-۴۸) محاسبه می شود.

$$\phi_p = (C_{N,p,DMAS}(d_p)) / (\sum_{i \geq 1} C_{N,i,DMAS}(d_i)) \quad (\text{ت-48})$$

یادآوری - عدد قطر میانگین هر پیک (یا اندازه گیری مستقیم یا برآش منحنی) اندازه نماینده هر کسر باراست. قراردادن dp و فرمول (ت-۲) برای ثابت کردن اینکه تحرک الکتریکی DEMC برای تمام کسرهای بار بدون تغییر می ماند استفاده می شود. این مدرک خوبی برای معتبر بودن اندازه گیری است.

عدد تراکم بسته به دبی‌های متفاوت شارش برای اندازه گیری‌های کالیبراسیون و اندازه‌گیری با DMAS در آزمون کالیبراسیون ممکن است تغییر کند. (یعنی به عنوان مثال در اندازه گیری کالیبراسیون، C_N ممکن است با $\sum_{i \geq 1} C_{N,i,DMAS}(d_i)$ فرق کند. کسر ϕp ، با این حال بدون تغییر باقی می‌ماند. تراکم C_N را می‌توان با فرمول (ت-۴۹) با استفاده از ϕp برای مورد استفاده از FCAE محاسبه کرد.)

$$C_N = C_{N,FCAE} / (\eta_{FCAE} \sum_{p \geq 1} \emptyset_p \times p) \quad (\text{ت-۴۹})$$

در این فرمول فرض براین است که کارآیی آشکارسازی FCAE با اندازه‌های $dp, p \geq 1$ ثابت و مساوی η_{FCAE} می‌باشد.

به طریق مشابه در مورد استفاده از CPC مرجع در کالیبراسیون، عدد کل تراکم ذرات با فرمول (ت-۵۰) محاسبه می‌شود:

$$C_N = C_{N,CPC,ref} / \eta_{CPC,ref} \quad (\text{ت-۵۰})$$

در این فرمول فرض براین است که کارآیی آشکارسازی CPC مرجع با اندازه‌های $dp, p \geq 1$ ثابت و مساوی $\eta_{CPC,ref}$ می‌باشد.

پیوست (ث)

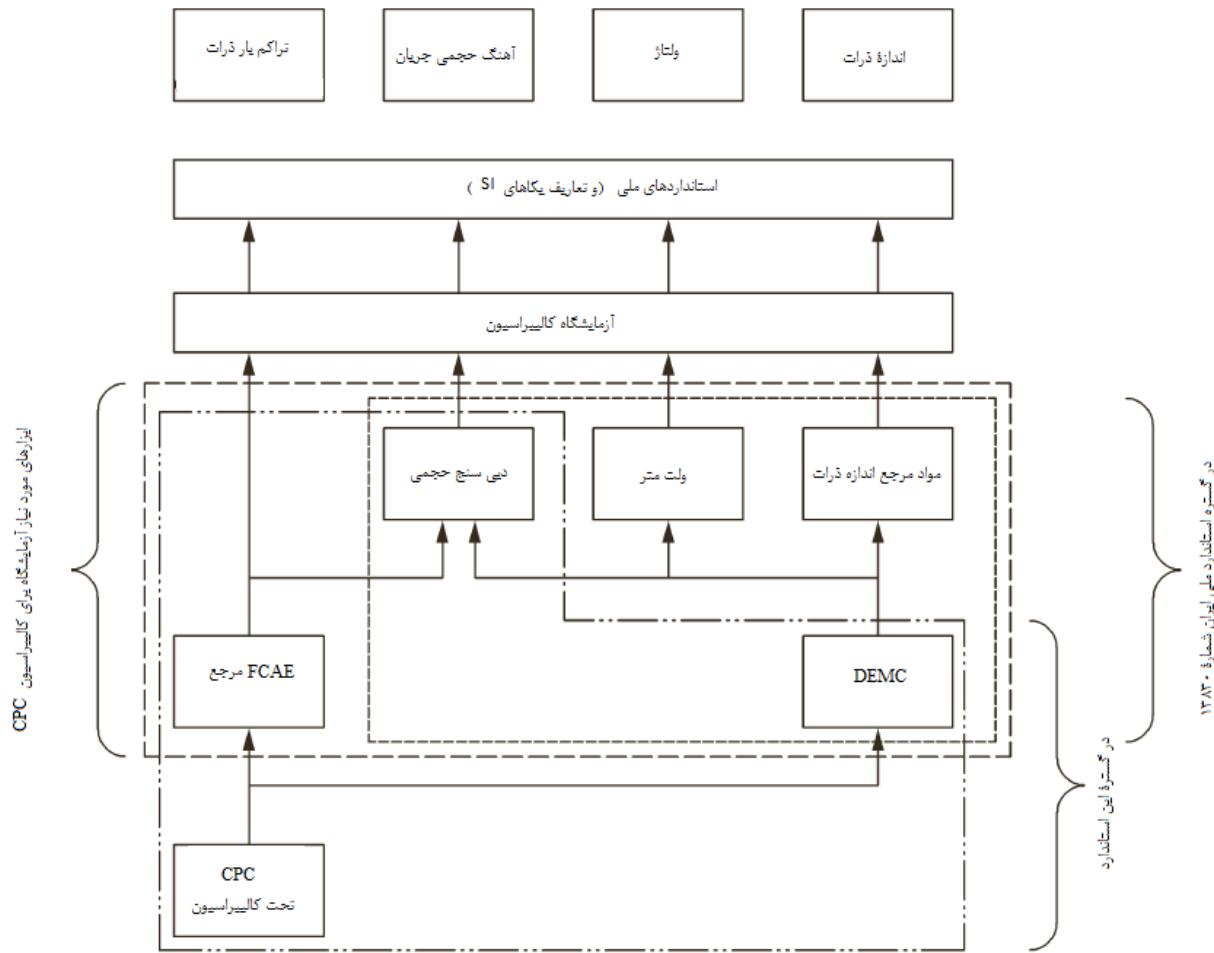
(اطلاعاتی)

نمودارهای قابلیت ردیابی

به منظور قابلیت ردیابی نتایج کالیبراسیون CPC که مطابق با این استاندارد انجام می‌شوند، ابزارهای استفاده شده در این کالیبراسیون، شامل FCAE و CPC مرجع باید با استانداردهای ملی اندازه‌شناسی قابل ردیابی باشند. شکل‌های این پیوست، زنجیره قابلیت ردیابی کمیت‌هایی که بر نتایج کالیبراسیون FCAE تاثیرگذار هستند، را نشان می‌دهد.

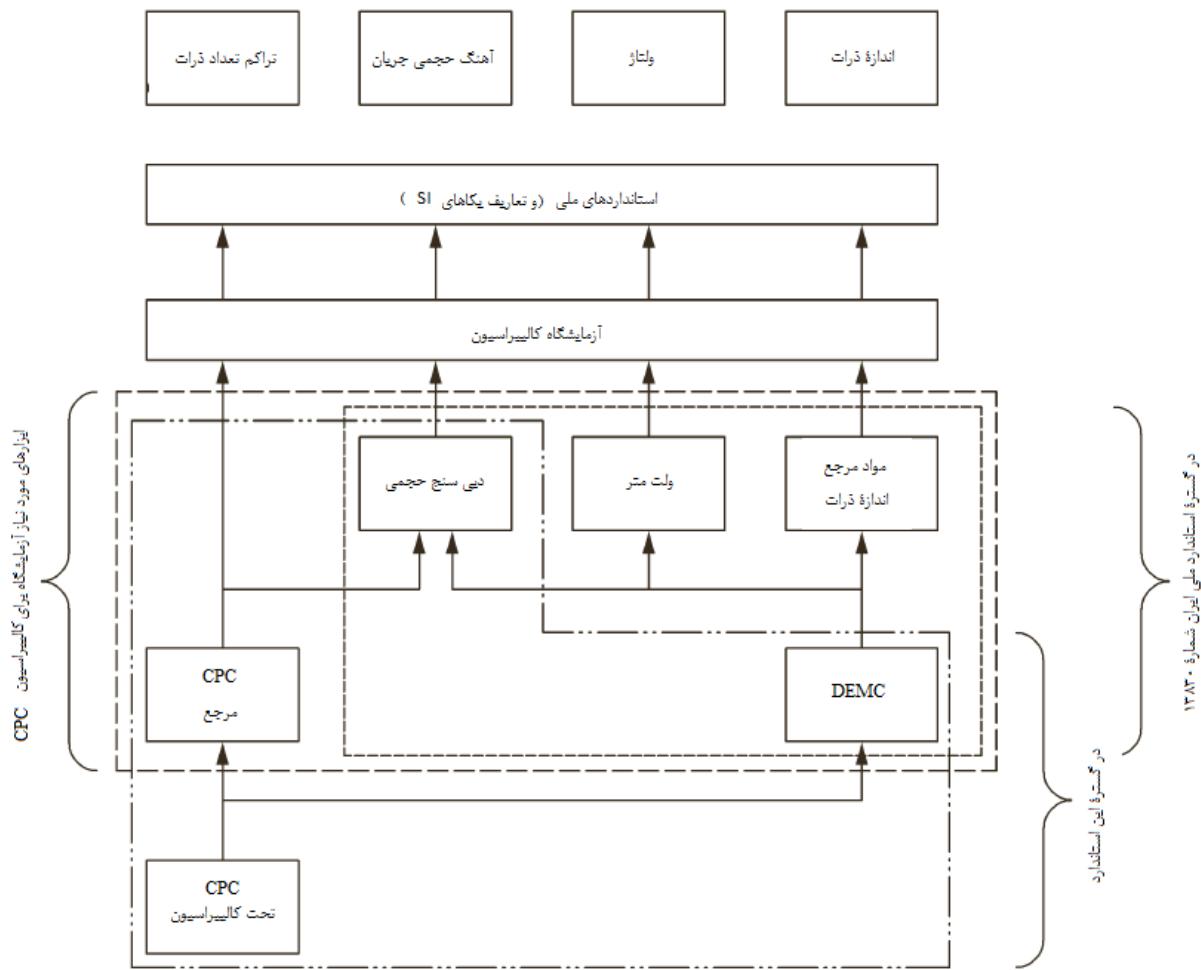
اندازه‌گیری‌های آهنگ حجمی جریان، شامل اندازه‌گیری‌های دما و فشار جریان است. بنابراین، قابلیت ردیابی کالیبراسیون آهنگ حجمی جریان، شامل قابلیت ردیابی دما و فشار است.

به شکل ۱ رجوع شود.

شکل ث-1- نمودار قابلیت ردیابی برای کالیبراسیون با FCAE

چهار کمیت مستقیم قابل ردیابی به طور کامل زیربنای کمیت‌های اندازه‌گیری شده به وسیله CPC، تراکم تعداد ذرات نیست. پارامترهای بیشتر، بار میانگین بر ذرات استفاده شده برای کالیبراسیون، به وسیله تنظیم آزمایشی و به وسیله روش‌ها و توصیفات پیوست ت تعیین می‌شود.
به شکل ث-۲ رجوع شود.

پیوست (ج)

(اطلاعاتی)

رقیق‌ساز

ج-۱ کلیات

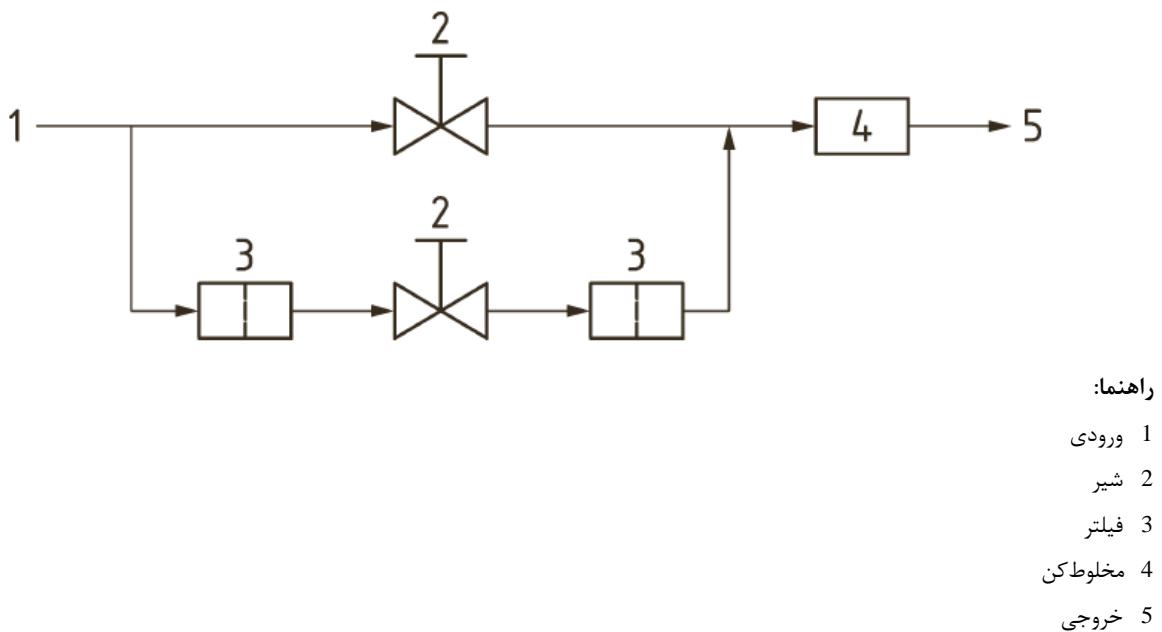
رقیق‌سازها ابزارهایی هستند که امکان کاهش تراکم ذرات را به صورت کنترل شده می‌دهند. همه آنها دارای مکانیزمی برای افزودن تمیزی، هوای رقیق عاری از ذرات و اختلاط موثر هستند. برای کالیبراسیون CPC با تنظیمات توصیف شده در این استاندارد، مطلوب است که رقیق‌ساز، همان آهنگ جریان ورودی و خروجی را داشته باشد.

اگر منبع آیرول اولیه نیاز به عوامل رقیق‌سازی بالا داشته باشد، آبشارها یا ترکیبی از سامانه‌های رقیق‌سازی می‌تواند مورد نیاز باشد. عموماً توصیه می‌شود سامانه‌های رقیق‌سازی استفاده شده برای کالیبراسیون الزامات زیر را برآورده کنند:

- تراکم ذرات در هوای رقیق‌شده کمتر از 1% عدد تراکم آیرول در جریان هوای رقیق‌شده باشد؛
- قطر میانی کالیبراسیون آیرول قبل و بعد از رقیق‌شدن در محدوده $\pm 3\%$ بدون تغییر بماند؛
- انحراف استاندارد هندسی کالیبراسیون آیرول قبل و بعد از رقیق‌شدن در محدوده $\pm 3\%$ بدون تغییر بماند؛
- اگر هوای رقیق‌شده توسط یک منبع خارجی تحويل می‌شود، به منظور جلوگیری از رشد تراکم ذرات، توصیه می‌شود رطوبت نسبی هوای رقیق‌شده کمتر از 40% باشد؛
- توصیه می‌شود تغییرات جریان در رقیق‌ساز به منظور پایدار نگهداشتن تراکم تعداد ذرات به اندازه کافی کوچک نگهداشته شود؛

ج-۲ پل رقیق‌سازی

پل رقیق‌سازی دارای دو مسیر با تنظیم محدودیت جریان در هر کدام است، در حالی که فیلتر ذرات در یکی از مسیرها قرار داده می‌شود. جریان ورودی به دو مسیر تقسیم می‌شود. اگر جریان بیشتری از مسیر بدون فیلتر عبور کند، تراکم ذرات تغییر زیادی نمی‌کند. به طوری که آهنگ جریان از فیلتر نسبت به مسیر بدون فیلتر افزایش می‌یابد، رقیق‌سازی اثر افزایشی و تراکم اثر کاهشی روی جریان خروجی دارد. برای جلوگیری از افت فشار غیر ضروری در پل رقیق‌سازی، یکی از دو تنظیمات محدودیت جریان باید به طور کامل باز نگهداشته شود. به شکل ج ۱ رجوع شود.

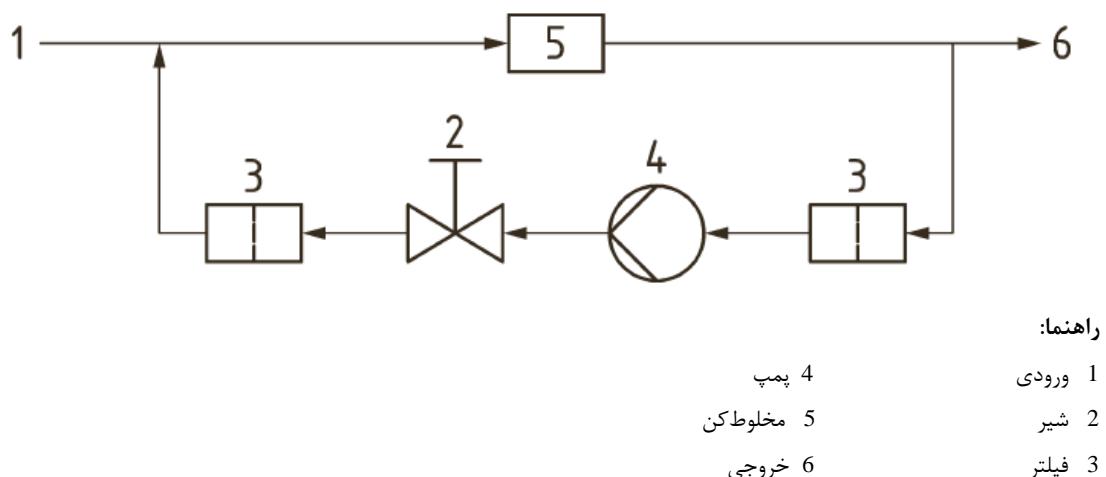

شکل ج۱-شمای پل رقیق‌سازی

ج-۳ حلقة رقیق‌سازی

در حلقة رقیق‌سازی هوای رقیق‌شده از پایین دست مخلوطکن فیلتر می‌شود و به صورت پیوسته به هوای رقیق‌شده برگشت داده می‌شود. محدود کننده جریان (مثل شیر سوزنی یا کنترل کننده جریان جرمی) برای تنظیم جریان هوای رقیق‌شده و بنابراین نسبت رقیق‌سازی استفاده می‌شود. در مقایسه با پل رقیق‌سازی، حلقة رقیق‌سازی نیاز به تنظیم محدود کننده جریان آیروسل ندارد. افت فشار در کل شرایط عملیاتی جزئی نگهداشته می‌شود و از تنفس برشی روی ذرات آیروسل اجتناب شود.

به شکل ج ۲ رجوع شود.

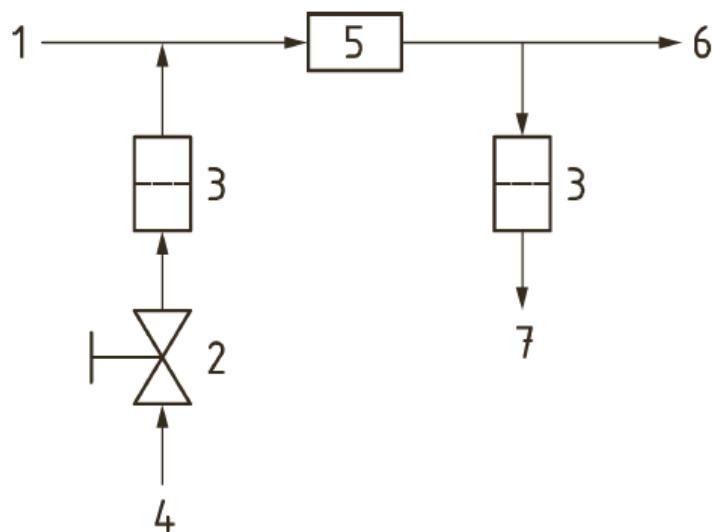

شکل ج ۲-شمای حلقة رقیق‌سازی

ج-۴ رقیق‌سازی با افزودن هوای تمیز و دمش هوای اضافی
اپراتور فشار از فیلتر باید کم برای جلوگیری مجبور جریان از طریق ابزار متصل (بازدید کنندگان (نگهداری می‌شود. بدون کنترل جریان مانند، مسیر جریان بیش از حد خود را باید یک مکانیزم به جلو و جریان توسط یک پمپ و با یک کنترل میزان جریان داشته باشد.

در این نوع رقیق‌سازی، هوای رقیق‌شده توسط منبع خارجی هوای فشرده تحویل داده می‌شود. توصیه می‌شود ترکیب ورودی جریان و جریان هوای رقیق‌شده بالاتر از جریان خروجی رقیق‌شده باشد. اگر جریان خروجی رقیق‌شده کنترل می‌شود، به عنوان مثال، کنترل توسط ابزارهای متصل، جریان اضافی ممکن است از طریق فیلتر به هوای محیط تهویه شود. توصیه می‌شود، پس‌فشار فیلتر برای جلوگیری از ایجاد جریان واداشته، با استفاده از ابزارهای متصل به آن، کم نگهداشته شود. بدون چنین کنترلهایی برای جریان، مسیر جریان اضافی دارای مکانیزم رفت‌وبرگشتی برای پمپاژ جریان و کنترل آهنگ آن داشته باشد.

به شکل ج ۳ رجوع شود.

راهنمای:

1	ورودی
2	شیر
3	هوای محیط
4	هوای فشرده
5	مخلوطکن
6	خروجی
7	

شکل ج ۳- شماتی رقیق‌سازی با افزودن هوای تمیز و دمش هوای اضافی

ج-۵ روش‌های دیگر رقیق‌سازی

بسته به ماهیت منبع آئروسل اولیه، روش‌های دیگر رقیق‌سازی (مثلاً رقیق‌ساز دیسک چرخشی) ممکن است لازم باشد یا ممکن است مزایای آن بیش از روش‌های بحث شده در بالا باشد . تا زمانی که الزامات مشخص شده در بندهای ۵، ۶ و ۷ برآورده شود، این روش‌های رقیق‌سازی ممکن است استفاده شود.

پیوست (ج)

(الزامی)

ارزیابی ضریب تصحیح اریبی تراکم بین ورودی های دستگاه مرجع و CPC مورد آزمون

ج-۱ کلیات

روش های درنظر گرفته شده در این پیوست، پیش از کالیبراسیون CPC برای کارآیی آشکارسازی آن ، به کار می روند. نتایج اندازه گیری انحراف قویا" فقط برای دبی های شارش و اندازه ذرات موجود در طول اندازه گیری معتبر هستند. ضریب تصحیح β پیکربندی وابسته است و باید مطابق توافق نامه شرح داده شده در این پیوست اندازه گیری شود. اگر کالیبراسیون های کارآیی آشکارسازی CPC در محدوده های بالاتر از اندازه ذرات انجام شود، برای هژره اریبی شکافنده باید سنجیده شود. این بررسی در صورتی که فقط تراکم تغییر می یابد ضروری ندارد. ارزیابی ضریب تصحیح β است انجام پذیر است اگر:

- الف- دو آشکارساز ذره به یک شارش شکافنده متصل می شوند که نمونه برداری را با دبی های ثابت و مساوی (یعنی در محدوده 10 %) شارش ورودی انجام می دهند (برای جزئیات بیشتر به بند ج-۲ رجوع کنید)، یا اگر: ب- دو آشکارساز ذره به یک شارش شکافنده متصل می شوند که نمونه برداری را با دبی های ثابت و نامساوی ورودی انجام می دهند (برای جزئیات بیشتر به بند ج-۳ رجوع کنید).

برای انجام اندازه گیری ضریب تصحیح اریبی، لوله اتصال آشکارسازها به شکافنده و دستگاه مخلوط کن باید هدایت الکتریکی داشته باشد.

ج-۲ اندازه گیری ضریب تصحیح اریبی β برای آشکارساز مساوی دبی های شارش

راهکار آن به دانش کارآیی آشکارسازی دستگاه مرجع یا CPC مورد آزمون که در طول زمان ارزیابی، کارآیی های آشکارسازی را ثابت نگه می دارند، نیازمند نیست. بنابراین، روش باید تا جایی که ممکن است با ثابت نگه داشتن هم تراکم و هم اندازه ذره، انجام بگیرد. وقتی شرایط ثابت نباشند $|\beta| - |1/\beta|$ افزایش خواهد یافت.

ضریب تصحیح اریبی β به صورت ضریب صحیح اندازه گیری تراکم ایجاد شده با آشکارسازهای متصل به لوله های A و B در دو پیکربندی تعریف می شود. در شکل های (ج-۱) و (ج-۲) به ترتیب نشان داده شده اند.

ج-۳ اندازه گیری در پیکربندی اول

با پیکربندی شکل (ج-۱) دبی شارش را در q تنظیم کرده و ذرات با اندازه d را از سامانه مولد ذره کالیبراسیون تغذیه کنید. اجزه دهید راه اندازی برای ۳۰ ثانیه پایدار بماند. هنگام استفاده از CPC به عنوان دستگاه مرجع، n جفت از خوانده های تراکم (کمینه یک جفت خوانده در ثانیه) دستگاه مرجع، $C_{N,ref,1a}$ و $C_{N,CPC,1a}$ مورد آزمون را طی ۳۰ ثانیه بعدی ثبت کنید. میانگین عددی تراکم ها را با فرمول های (ج-۱) و (ج-۲) محاسبه کنید:

$$\bar{C}_{N,CPC,1a} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n C_{N,CPC,1a,i} \quad 1-\text{ج}$$

$$\bar{C}_{N,ref,1a} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n C_{N,ref,1a,i} \quad 2-\text{ج}$$

هنگام استفاده از FCAE به عنوان دستگاه مرجع، تراکم‌های زمینه و سیگنال بار باید اندازه‌گیری شوند. روش توصیه شده ثبت داده‌ها در پیوست (ر) آمده است. فرمول‌های (ج-۲) و (ج-۳) را برای محاسبه میانگین عددی تراکم‌های FCAE استفاده کنید.

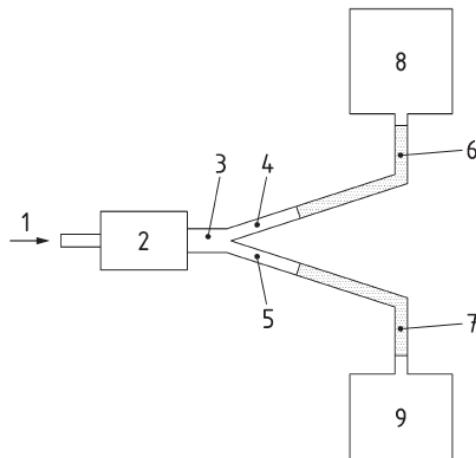
$$C_{N,ref,1a,I} = (C_{Q,1a,i} - C_{Q,0,1a,i}) / e \quad 3-\text{ج}$$

با استفاده از فرمول (ج-۴)، r_{1a} را محاسبه کنید.

$$r_{1a} = (\bar{C}_{N,CPC,1a}) / (\bar{C}_{N,ref,1a}) \quad 4-\text{ج}$$

روش بالا را دو بار یا بیشتر تکرار کنید تا کمینه سه اندازه‌گیری از r_{1a} در دسترس باشد. مقدار میانگین عددی r_{1a} را با استفاده از فرمول (ج-۵) محاسبه کنید.

$$\overline{r_{1a}} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n r_{1a,i} \quad 5-\text{ج}$$

راهنمای

1	کالیبراسیون آیروسل
2	مخلوطکن
3	شارش شکافنده
4	پورت A
5	پورت B
6	لوله A
7	لوله B
8	دستگاه مرجع
9	CPC مورد آزمون

شکل چ-۱ - پیکربندی اتصال اول شارش شکافنده و لوله‌های پس از آن

چ-۲-۲ اندازه‌گیری در پیکربندی دوم

راه اندازی مورد آزمون را به پیکربندی شکل (چ-۲) طوری تغییردهید که دستگاه مخلوطکن، شارش شکافنده و لوله‌های دستگاه‌ها برگردانده شده‌اند. اجازه دهید راهاندازی برای ۳۰ ثانیه پایدار بماند. هنگام استفاده از CPC به

عنوان دستگاه مرجع، n جفت از خواندهای تراکم (کمینه یک جفت خوانده در ثانیه) دستگاه مرجع،² و $C_{N,\text{ref},2}$ و $C_{N,\text{CPC},2}$ مورد آزمون، را طی ۳۰ ثانیه بعدی ثبت کنید. کسر میانگین r_2 را در پیکربندی دوم، همانند پیکربندی اول اندازه‌گیری و محاسبه کنید.

با استفاده از فرمول (ج-۶)، r_2 را محاسبه کنید:

$$r_2 = \bar{C}_{N,\text{CPC},2} / \bar{C}_{N,\text{ref},2}$$

ج-۶

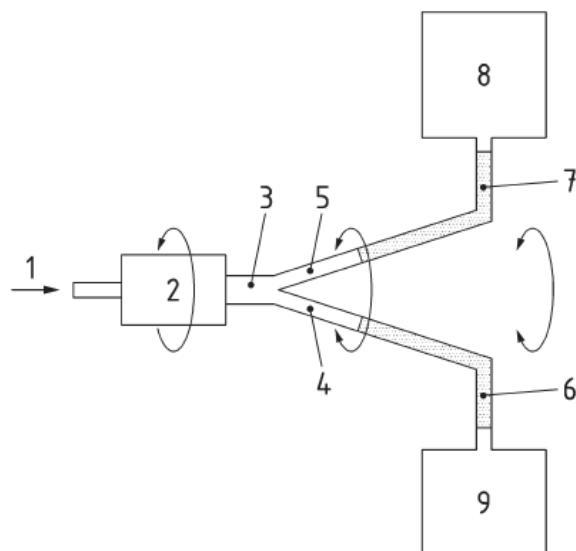
روش بالا را بیشتر از دو بار تکرار کنید تا کمینه سه اندازه گیری از r_2 در دسترس باشد. مقدار میانگین عددی r_2 را با استفاده از فرمول (ج-۷) محاسبه کنید:

$$\bar{r}_2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n r_{2,i}$$

ج-۷

یادآوری - این اندازه‌گیری را می‌توان بدون برگرداندن دستگاه مخلوط ساز، شارش شکافنده و لوله‌ها با حرکت دو ابزار، با جابه‌جایی CPC مورد آزمون و دستگاه مرجع، جایگزین کرد. در حالیکه در پیکربندی اول دستگاه مرجع در موقعیت CPC مورد آزمون قرار گرفته است.

پس از این اندازه‌گیری، دستگاه مخلوط‌ساز و مجموعه شکافنده باید به پیکربندی شکل (ج ۱) برگردانده شده و یک تکرار دیگر انجام شود.

راهنمای

1	کالیبراسیون آیروسل
2	مخلوط ساز
3	شارش شکافنده
4	A پورت
5	B پورت
6	لوله A
7	لوله B
8	دستگاه مرجع
9	CPC مورد آزمون

شکل چ-۲- شماتیک از دستگاه مخلوط‌کن، شارش شکافنده و لوله‌های پس از آنها وقتی که برگردانده شده‌اند

چ-۲-۳ اندازه‌گیری تکرار شده در پیکربندی اول
را مانند (چ-۲-۱) و را به عنوان میانگین عددی r_{1a} و r_{1b} حساب کنید.

چ-۴-۲ محاسبه β و عدم قطعیت آن

اگر اندازه‌گیری با اندازه و تراکم ثابت ذره انجام گرفته باشد، اریبی β و عدم قطعیت آن با فرمول‌های (چ-۸) تا (چ-۱۱) معین می‌شوند:

$$\beta = \sqrt{\frac{\bar{r}_2}{\bar{r}_1}} \quad \text{چ-۸}$$

$$\left[\frac{u(\beta)}{\beta} \right]^2 = \left[\frac{1}{2} \cdot \frac{u(\bar{r}_1)}{\bar{r}_1} \right]^2 + \left[\frac{1}{2} \cdot \frac{u(\bar{r}_2)}{\bar{r}_2} \right]^2 \quad \text{چ-۹}$$

$$u(\bar{r}_1) = \sqrt{\frac{\sum_i^n (r_{1,i} - \bar{r}_1)^2}{n(n-1)}} \quad \text{چ-۱۰}$$

$$u(\bar{r}_2) = \sqrt{\frac{\sum_i^n (r_{2,i} - \bar{r}_2)^2}{n(n-1)}} \quad \text{چ-۱۱}$$

چ-۳-۱ اندازه‌گیری ضریب تصحیح β برای آشکارساز نامساوی دبی‌های شارش
اگر برای مثال، دبی شارش دستگاه مرجع ثابت شده باشد یا دبی شارش CPC مورد آزمون خارج از محدوده‌ای
باشد که دستگاه مرجع برای آن تخصیص یافته است؛ در این صورت این دو دستگاه مورد آزمون و مرجع
نمی‌توانند با دبی‌های شارش مشابه کارکنند. ضریب تصحیح اریبی β با تعویض موقعیت‌های آشکارسازها
نمی‌تواند تعیین شود و مقدار $1 = \beta$ باید جایگزین آن شود. اندازه‌گیری عدم قطعیت در مقایسه با روش دبی‌های
مساوی که در بند (چ-۲) شرح داده شد، افزایش خواهد داشت. بیشینه نسبت بین دو دبی شارش ۱:۷ خواهد بود.
برای ارزیابی اندازه‌گیری عدم قطعیت β برای دبی‌های نامساوی شارش، به دو شمارشگر ذره با دبی‌های مساوی
شارش نیاز است. مجموع دبی‌های برابر شارش باید از مجموع دبی‌های نابرابر کمتر باشد. ابتدا، با به کارگیری
دوشمارشگر ذره با دبی‌های برابر، اریبی شکافنده را طبق فرمول (چ-۲) اندازه‌گیری کنید. با استفاده از
فرمول‌های (چ-۱) تا (چ-۸)، β را حساب کرده و این مقدار را (β_{equal}) بنویسید که $0.95 < \beta_{\text{equal}} < 1.05$ می‌باشد.
اگر (β_{equal}) خارج از این دامنه باشد اندازه‌گیری نمی‌تواند پیش روید. عدم قطعیت (β_{equal}) با فرمول‌های (چ-۹)
(چ-۱۱) محاسبه کرده و این مقدار را $[u(\beta_{\text{equal}})/\beta_{\text{equal}}]^2$ بنویسید. سهم عدم قطعیت اضافی همراه با دبی‌های
نابرابر شارش با فرمول (چ-۱۲) محاسبه می‌شود:

$$u(\beta_{\text{unequal}}) = |1 - \beta_{\text{equal}}| \quad \text{چ-۱۲}$$

عدم قطعیت کلی را برای دبی‌های نابرابر شارش با فرمول (چ-۱۳) حساب کنید:

$$\left[\frac{u(\beta)}{\beta} \right]^2 = \left[\frac{u(\beta_{\text{equal}})}{\beta_{\text{equal}}} \right]^2 + \left[\frac{u(\beta_{\text{unequal}})}{\beta_{\text{unequal}}} \right]^2 \quad \text{چ-۱۳}$$

در فرمول (ج-۱۳) و در حین کالیبراسیون $\beta_{\text{unequal}} = 1$ است.

وقتی دو دستگاه با دبی‌های نابرابر شارش به شکافنده متصل می‌شوند، طول لوله اتصال طبق فرمول (ج-۱۵) باید برای جبران اختلاف در تلفات انتقال به کار رود. برای شارش آرام لوله، اتلاف توزیع از قطر لوله مستقل است[3]. با این حال، برای کاهش عدم قطعیت جبران، دو لوله نمونه‌برداری باید جنس و قطر مساوی داشته و طوری انتخاب شوند که عدد رینولدز شارش لوله در هردوی آنها کوچکتر از ۱۵۰۰ باشد.

$$Re = \frac{4q}{\pi d v} < 1500$$

چ-۱۴

که در آن:

Re عدد رینولدز شارش لوله،

q دبی شارش حجمی ورودی CPC مورد آزمون یا دستگاه مرجع،

d قطر داخلی لوله،

v گرانروی جنبشی گاز حامل (هوای) در لوله است.

با دردست داشتن طول لوله دستگاه مرجع و دبی شارش آن، طول لازم لوله برای CPC مورد آزمون از فرمول

(چ-۱۵) محاسبه می‌شود:

$$l_{cpc} = l_{ref} (q_{cpc}/q_{ref})$$

چ-۱۵

که در آن:

l_{CPC} طول لوله به CPC مورد آزمون؛

l_{ref} طول لوله به دستگاه مرجع؛

q_{CPC} دبی شارش حجمی ورودی به CPC مورد آزمون؛

q_{ref} دبی شارش حجمی ورودی به دستگاه مرجع است.

پیوست (ح)

(اطلاعاتی)

گسترش دامنه کالیبراسیون به تراکم‌های پایین‌تر

ح-۱ کلیات

این پیوست روش کالیبراسیون را برای اندازه‌گیری تناسب پاسخ CPC با تراکم آیروسل شرح می‌دهد. این روش یک کالیبراسیون نسبی پاسخ CPC در محدوده گسترهای از تراکم‌های است و برای کالیبره کردن CPC زیر حد پایین‌تر FCAE، همانطورکه در زیربندهای ۶-۳-۶ و ۷-۳-۶ توضیح داده شد به کار می‌رود. اندازه‌گیری‌های جداگانه انجام شده با یک CPC مرجع در تراکم بالا برای اندازه‌گیری ثابت تناسب ضروری بوده و نتیجه آن یک کالیبراسیون مطلق با قابلیت آشکارسازی به واحدهای SI است. پاسخ متناسب، یک مورد ویژه از پاسخ خطی با عرض از مبدأ برابر صفر است. درنتیجه یک ضریب تصحیح منفرد در طول محدوده تراکم‌های مورد آزمون به کار می‌رود.

روش کالیبراسیون به یک رقیقساز آیروسل و دو CPC نیاز دارد: CPC مرجع و CPC مورد آزمون ساختگی. برای کالیبراسیون مطلق نیازی به CPC نیست. تمام اندازه‌گیری‌های تراکم باید به صورت تصادفی تصحیح شوند؛ این تصحیح یا از یک تفرقی زمان مرده با استفاده از نرمافزار CPC انجام می‌شود یا یک تصحیح تکرارشونده بر پایه پهنهای پالس CPC است.

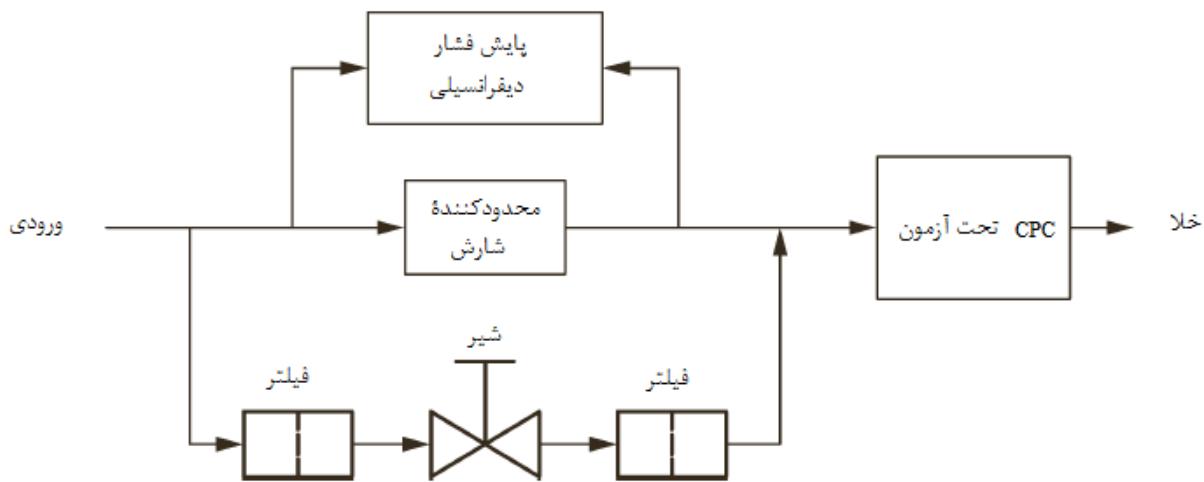
ح-۲ رقیقساز

ح-۲-۱ الزامات رقیقساز

رقیقساز باید یک ضریب رقیق سازی پایدار، با توجه به زمان و در طول محدوده تراکم دلخواه آیروسل را فراهم کند. برای اطمینان از پایداری ضریب رقیق سازی با توجه به زمان، دبی شارش حجمی از میان رقیق‌کننده باید ثابت باقی بماند و اتلاف ذره در رقیق‌کننده در طول زمان تغییر نکند. یک آیروسل متقاضی برای ثابت نگهداشتن اتلاف ذره در طول زمان به کار رود. پایداری رقیق‌کننده در طول محدوده تراکم دلخواه آیروسل باید مطابق روش این پیوست اندازه‌گیری شود.

شکل ح ۱ پیکربندی رقیق‌کننده توصیه شده را برای آزمون تناسب نشان می‌دهد. ولی هر نوع رقیق‌کننده‌ای که بتواند الزامات ذکر شده در بالا را رفع کند، می‌تواند مورد استفاده قرار بگیرد. این رقیقساز، مشابه پل رقیق سازی در پیوست (ج) است. رقیقساز، شارش ورودی را در دو مسیر هدایت می‌کند: یکی با محدودکننده شارش و دیگری با شیر و فیلتر. محدودکننده می‌تواند یک روزنہ، یک لوله نازک یا یک شیر باشد، ولی نباید ذرات بیشتری

تولید کند. دو مسیر در پایین دست انتهای رقیق‌ساز به هم می‌پیوندند. برای زیرنظرداشتن پایداری دبی‌های شارش حجمی رقیق‌ساز، شیر فشار در طول محدودکننده شارش جاسازی شدند و برای پایش پایداری شارش حجمی فیلترنشده به کار می‌روند. اگر CPC برای کنترل شارش از روزنَه بحرانی استفاده کند، می‌توان اطمینان حاصل کرد تمام شارش حجمی در رقیق‌ساز در طول زمان ثابت می‌ماند. اگر CPC از روزنَه بحرانی استفاده نکند، باید دبی شارش حجمی CPC با دبی‌سنجد پایش شود یا باید افت فشار در مسیر شارش دارای فیلتر از نظر پایداری پایش شود.

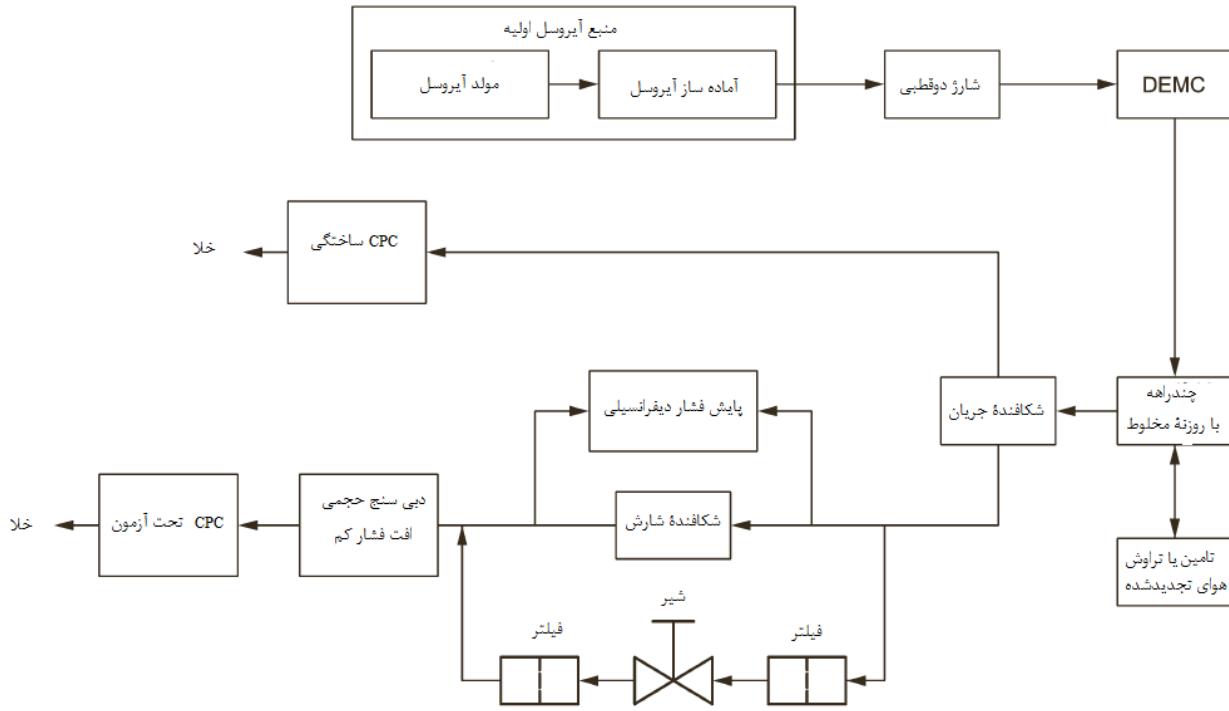

شکل ح۱ - شمایی از رقیق کننده و پیکربندی CPC

ح-۲-۲ صهه‌گذاری رقیق کننده: اثر تراکم ذره بر دبی شارش

برای اینکه رقیق‌ساز در طی آزمون تناسب، یک ضریب پایدار رقیق‌سازی ایجاد کند، دبی‌های شارش آن باید به تغییر تراکم آیروسول حساس نباشند. سه دبی شارش در رقیق کننده وجود دارند: شارش کلی رقیق‌ساز، شارش فیلترنشده از میان محدودکننده شارش و شارش فیلترشده. تأثیر آیروسول بروی دو مورد از این دبی‌های شارش باید اندازه‌گیری شود. دبی‌سنجد به کار رفته در این اندازه‌گیری باید افت فشار پایینی داشته باشد و همچنین تغییر تراکم ذره بر آن بی‌تأثیر باشد.

شکل‌های (ح۱) و (ح۲) با توجه به حضور آیروسول، روش انجام صهه‌گذاری پایداری دبی شارش رقیق‌ساز توصیه شده را نشان می‌دهند. در این روش شارش کل رقیق‌ساز و شارش فیلترنشده از محدودکننده شارش بررسی می‌شود.

شکل ۲ - شمایی از راه اندازی اعتبار بخشی به رقیق ساز موردنظر و پیگیربندی CPC

الف- آزمون را مطابق شکل (ح۲) با جدای کردن دبی سنج حجمی افت فشار پایین از ورودی CPC مورد آزمون اهانداز، کنید. احرازه دهد دستگاهها تا بک ساعت گم به شمئند و مولد شارش ها ه آمد مسا باید اطمینان داشتند.

ب- با ولتاژ DEMC و دبی شارش غلاف، اندازه دلخواه ذره را تنظیم کنید. آماده‌ساز آیروسل راطوری تنظیم کنید که CPC ساختگی تا حدود 1000 cm^{-3} را بخواند.

پ- شیر و/یا محدودکننده شارش در رقیق کننده آیروسل را طوری تنظیم کنید که CPC مورد آزمون تا حدود 1000 cm^{-3} ایخواند.

ت- اختلاف فشار در محدودکننده شارش را ثبت کنید. چون استفاده از آن برای تولید کمینه 500 Pa اختلاف فشار، مفید است.

ث- ولتاژ DEMC را روی صفر تنظیم کرده و منتظر بمانید تا CPCها به صفر برسند. دبی سنج حجمی افت فشار را در ورودی CPC مورد آزمون نصب کنید. اجزه دهید تا مولد شارش‌ها و آپریوسل پایدار شود.

ج- ولتاژ DEMC را برای انتخاب اندازه دلخواه ذره و تنظیم کردن آماده ساز آیروسل تنظیم کنید. به این ترتیب، CPC ساختگی بالاترین تراکم ذره را که برای آزمون تناسب لازم است، می خواند.

چ- شیر و/یا محدودکننده شارش در رقیق کننده آیروسل را تنظیم کنید تا اختلاف فشار با اختلاف ثبت شده در مرحله (ت) برابر شود.

ح- اختلاف فشار در محدودکننده شارش را به صورت dP_{ON} یادداشت کنید. سپس دبی شارش ورودی CPC که از دبی سنج حجمی افت فشار پایین استفاده می‌کند را به صورت Q_{ON} یادداشت کنید.

خ- ولتاژ DEMC را روی صفر تنظیم کرده و منتظر بمانید تا CPC‌ها به صفر برسند. اختلاف فشار در محدودکننده شارش را به صورت dP_{OFF} یادداشت کنید. سپس دبی شارش ورودی CPC مورد آزمون که از دبی سنج حجمی افت فشار پایین استفاده می‌کند را به صورت Q_{OFF} یادداشت کنید.

د- ولتاژ DEMC را روی مقدار مرحله (ج) تنظیم کنید.

ذ- مراحل (ح) تا (د) را حداقل دوبار تکرار کنید.

ر- میانگین عددی مقادیر دو اختلاف فشار و دو دبی شارش ورودی CPC را به صورت Q_{ON} و dP_{ON} , dP_{OFF} , Q_{OFF} به صورت Q_{OFF} حساب کنید.

ز- نسبت‌های $r_{dP} = dP_{ON}/dP_{OFF}$ و $r_Q = Q_{ON}/Q_{OFF}$ را محاسبه کنید.

برای اینکه رقیق‌ساز قابل قبول باشد، نسبت r_Q باید برابر واحد درون عدم قطعیت دبی سنج حجمی با ۹۵٪ است. همچنین نسبت r_{dP} در دامنه $1.02 < r_{dP} < 0.98$ باشد.

ح- ۳- کالیبراسیون تناسب

کالیبراسیون تناسب به دو مرحله نیاز دارد: یک مقایسه مستقیم بین مورد آزمون و ساختگی و اندازه‌گیری ضریب رقیق سازی در طول محدوده تراکم آیروسل.

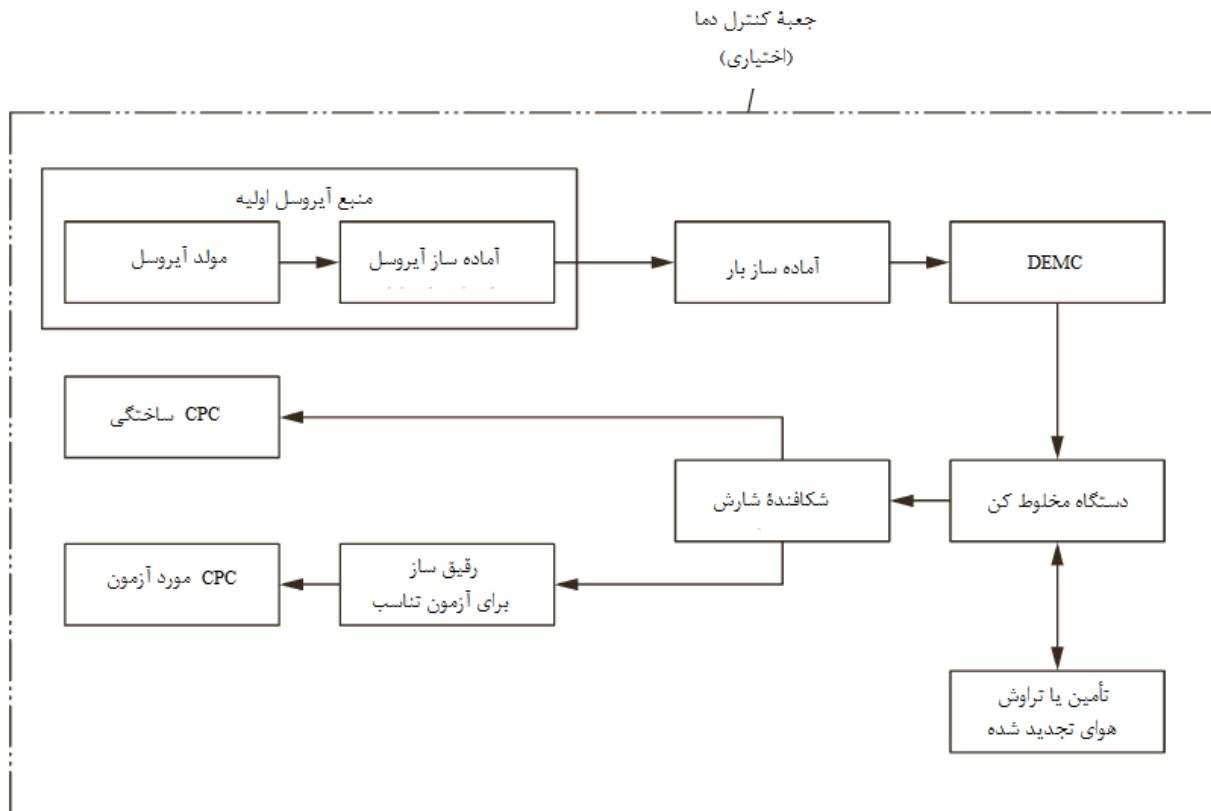
ح- ۱-۳- راه اندازی تجربی

کاربر باید تراکم نقاط آزمون را که کالیبراسیون در آنها انجام خواهد شد، با استفاده از ضریب رقیق سازی نامی "10:1" تعریف کند. کمینه ۷ نقطه آزمون در محدوده دلخواه از تراکم لازم است. این نقاط باید در فواصل تقریباً مساوی در مقیاس لگاریتمی قرار بگیرند. برای مثال، وقتی کالیبراسیون در طول محدوده 10 cm^{-3} تا 104 cm^{-3} انجام می‌شود، از نقاط داده $(10,30,100,300,1000,3000,10000) \text{ cm}^{-3}$ استفاده کنید.

نقاط آزمون با استفاده از عدد شبه تصادفی مولد، باید دریک توالی تصادفی مرتب شوند.

نسبت رقیق سازی رقیق کننده باید بین ۹:۱ و ۱۱:۱ باشد.

راه اندازی تجربی آزمون تناسب در شکل (ح ۳) نشان داده شده است.

شکل ح ۳ - شمایی از راه اندازی کالیبراسیون برای آزمون تناسب

ح-۳-۲- صفر CPC

فیلتر HEPA را به ورودی CPC حین نمونه برداری از هوای اتاق وصل کنید و اجازه دهید تا به صفر برسد. عدد شمارش‌ها را باید در طول ۵ دقیقه اندازه گیری کرده و با زمان نمونه و دبی شارش برای محاسبه تراکم استفاده کنید. تراکم محاسبه شده باید کمینه ۱۰۰ بار پایین‌تر از پایین‌ترین تراکم انتخابی در زیربند (ح-۳-۱) باشد.

ح-۳-۳ همبستگی CPC

از یک مقایسه مستقیم بین CPC ساختگی و CPC مورد آزمون، برای مشخص شدن هرگونه اختلاف بین دو آشکارساز استفاده کرد. آزمون را طبق شکل (ح-۳) راه اندازی کنید ولی با رقیق کننده آزمون تناسب که جداسده است. در این صورت، یک اندازه گیری موازی از همان آیرول می‌تواند انجام بگیرد. دستگاه‌ها را روشن کنید و بگذارید تا ۱ ساعت گرم شوند. شارش‌های DEMC و ولتاژ را روی مقادیر مرتبط به قطر دلخواه ذره تنظیم کنید. برای هر تراکم، نقطه آزمون در زیربند (ح-۳-۱) مشخص است؛ میانگین عددی تراکم آیرول را با هر دو CPC در یک زمان نمونه مناسب اندازه گیری کنید. زمان‌های نمونه باید در تراکم‌های پایینتر برای کاهش عدم قطعیت اندازه گیری، طولانی تر باشند.

ح-۱

$$k(C_{dummy}) = C_{test} / C_{dummy}$$

ضریب تصحیح k را مطابق فرمول (ح-۱) محاسبه کنید.

ح-۳-۴- اندازه‌گیری‌های متناسب

روش زیر را برای اندازه‌گیری متناسب دنبال کنید.

الف- سامانه را مطابق شکل (ح۳) راه اندازی کنید.

ب- ولتاژ DEMC و دبی شارش غلاف را برای ایجاد اندازه دلخواه ذره تنظیم کنید.

پ- تراکم آیروسول اندازه‌گیری شده با CPC ساختگی را در نقطه آزمون، جایی که تصحیح تصادفی حدود ۱٪ است، تنظیم کنید.

ت- رقیق‌کننده را طوری تنظیم کنید که CPC مورد آزمون، تراکمی را بخواند که به تقریب ۱۰ بار پایین‌تر از تراکم CPC ساختگی باشد.

ث- اندازه‌گیری‌های تراکم CPC را برای ۱۰ اندازه‌گیری با استفاده از زمان نمونه مناسب یادداشت کنید.

یادآوری- زمان‌های نمونه باید در تراکم‌های پایین تر، برای افزایش تعداد ذرات شمارش شده در فاصله زمانی کاهش عدم قطعیت اندازه‌گیری، طولانی‌تر باشد.

هرگونه فشار دیفرانسیلی یا اندازه‌گیری‌های دبی شارش رقیق‌کننده را یادداشت کنید.

ج- تراکم آیروسول را در مقدار اول (یا بعدی) توالی تصادفی نقاط آزمون، همانند اندازه‌گیری انجام شده توسط CPC ساختگی، تنظیم کنید.

چ- اندازه‌گیری‌های همزمان تراکم‌های CPC را یادداشت کنید. کمینه ۱۰ اندازه‌گیری با استفاده از زمان نمونه مناسب لازم است. هرگونه فشار تفاضلی یا اندازه‌گیری‌های دبی شارش رقیق‌کننده را یادداشت کنید.

ح- مراحل (ج) و (چ) را تکرار کنید تا نیمی از نقاط آزمون توالی تصادفی اندازه‌گیری شوند.

خ- تراکم آیروسول را در تراکم مورد استفاده برای راهاندازی رقیق‌کننده در مرحله (پ) تنظیم کنید. اندازه‌گیری‌های همزمان تراکم CPC را یادداشت کنید. کمینه ۰۱ اندازه گیری با استفاده از زمان نمونه مناسب لازم است. هرگونه فشار دیفرانسیلی یا اندازه‌گیری‌های دبی شارش رقیق‌کننده را یادداشت کنید.

د- مراحل (ج) و (چ) را برای نگهداشتن نقاط آزمون توالی تصادف تکرار کنید.

ذ- مرحله (خ) را تکرار کنید.

برای هر نقطه آزمون، میانگین عددی تراکم اندازه‌گیری شده با هر CPC را مانند فرمول (ح-۱۲) محاسبه کنید:

$$C = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n C_i$$

ح-۲

ضریب رقیق سازی رادرهونقطه آزمون مانند فرمول (ح-۳) محاسبه کنید:

$$R_D = C_{test} / k(C_{dummy}) \times C_{dummy}$$

ح-۳

ح-۴ تجزیه و تحلیل داده‌ها و آزمون پذیرش

این بخش دو آزمون آماری را که در داده‌های کالیبراسیون استفاده می‌شوند، توضیح می‌دهد. اولی پاسخ CPC برای تناسب را آزمون می‌کند و دومی رقیق‌کننده را برای لغزش در طول زمان. هردو آزمون باید کالیبره شده تا معتبر تلقی شوند.

ح-۴-۱ وابستگی نسبت رقیق‌سازی با تراکم

برای مشخص شدن تغییرات نسبت رقیق‌سازی با تراکم، نسبت رقیق‌سازی می‌تواند به عنوان تابعی از تراکم سنجیده شده با CPC ساختگی، طراحی شود. اگر نسبت رقیق‌سازی مستقل از تراکم باشد، شیب خط برازش شده گروه داده‌ها صفر خواهد شد.

برای انجام یک آزمون کمیتی، شیب گروه داده‌ها باید با استفاده از رگرسیون خطی کمترین مربع محاسبه شود. آزمون t برای تعیین اختلاف قابل توجه شیب از صفر، در صورت وجود، انجام می‌شود. هر نقطه آزمون در زیربند (ح-۳-۴) مقادیر C_{test} ، R_D ، k ، C_{dummy} و عدد اندازه‌گیری m می‌باشد. شیب خط b ، عرض از مبدأ a و خطای استاندارد SE^b را وقتی n تعداد اندازه‌گیری‌هاست، محاسبه کنید:

$$b = n \sum_{i=1}^n R_{D,i} - [(\sum_{i=1}^n C_{dummy,i})(\sum_{i=1}^n R_{D,i})] / n \sum_{i=1}^n C_{dummy,i}^2 \quad \text{ح-۴}$$

$$\hat{a} = \frac{1}{n} [\sum_{i=1}^n R_{D,i} - \hat{b} \sum_{i=1}^n C_{dummy,i}] \quad \text{ح-۵}$$

$$SE_{\hat{b}} = \left\{ \frac{\sum_{i=1}^n [R_{D,i} - (\hat{a} + \hat{b} C_{dummy,i})]^2}{(n-2) \sum_{i=1}^n (C_{dummy,i} - \bar{C}_{dummy})^2} \right\}^{\frac{1}{2}} \quad \text{ح-۶}$$

آزمون آماری Z را با شیب فرضی $b_0 = 0$ به ترتیب زیر محاسبه کنید:

$$Z = (\hat{b} - b_0) / SE_{\hat{b}} \quad \text{ح-۷}$$

از جدول توزیع t ، آمار را با اطمینان ۹۵٪ با به کار گیری $2 - n$ درجه آزادی $T95$ ثبت کنید. اگر $Z < T95$ باشد، داده‌ها نشان می‌دهند که شیب، اختلاف شاخصی از صفر ندارد و تجزیه و تحلیل می‌تواند ادامه پیدا کند. در غیر این صورت، شیب اختلاف شاخصی از صفر دارد و پاسخ CPC متناسب نیست. تصحیح اطمینان، رقیق‌کننده شارش‌ها و فشارهای دیفرانسیل برای لغزش، و/یا کالیبراسیون را در تراکم بیشینه پایینتر انجام دهید.

ح-۴-۲ بستگی نسبت رقیق‌سازی با زمان

برای تشخیص لغزش نسبت رقیق‌سازی در طول زمان، این نسبت می‌تواند به عنوان تابعی از عدد اندازه‌گیری در نموداری رسم شود. اگر نسبت رقیق‌سازی با زمان دچار راندگی نشود، شبیب یک خط برآششده گروه داده‌ها صفرخواهد شد.

برای انجام آزمون کمیتی، شبیب گروه داده‌ها باید با استفاده از رگرسیون خطی کمترین مربع محاسبه شود. آزمون t برای تعیین اختلاف قابل توجه شبیب از صفر (در صورت وجود) انجام می‌شود. هر نقطه آزمون در زیربند (ح-۳-۴) مقادیر C_{test} , C_{dummy} , R_D , k و عدد اندازه‌گیری m می‌باشد. شبیب خط \hat{b} , پهنای a و خطای استاندارد $SE\hat{b}$ را وقتی n تعداد اندازه‌گیری‌هاست، محاسبه کنید:

$$\hat{b} = \left(n \sum_{i=1}^n m_i \cdot R_{D,i} - (\sum_{i=1}^n m_i)(\sum_{i=1}^n R_{D,i}) \right) / \left(n \sum_{i=1}^n m_i^2 - (\sum_{i=1}^n m_i)^2 \right) \quad \text{ح-۸}$$

$$\hat{a} = \frac{1}{n} \left[\sum_{i=1}^n R_{D,i} - \hat{b} \sum_{i=1}^n m_i \right] \quad \text{ح-۹}$$

$$SE\hat{b} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n [R_{D,i} - (\hat{a} + \hat{b}m_i)]^2}{(n-2) \sum_{i=1}^n (m_i - \bar{m})^2}} \quad \text{ح-۱۰}$$

آزمون آماری Z را با شبیب فرضی $b_0 = 0$ به ترتیب زیر محاسبه کنید:

$$Z = (\hat{b} - b_0) / SE\hat{b} \quad \text{ح-۱۱}$$

از جدول توزیع t، آمار را با اطمینان ۹۵٪ و به کارگیری $t = 2$ درجه آزادی $n-2$ ثبت کنید. اگر $Z < T95\%$ باشد، داده‌ها نشان می‌دهند که شبیب، اختلاف شاخصی از صفر ندارد و تجزیه و تحلیل می‌تواند ادامه پیداکند. در غیراین صورت، شبیب اختلاف شاخصی از صفر دارد و نسبت رقیق‌سازی با زمان دچار راندگی می‌شود. نشته‌ها، پایداری شارش یا تغییرات سامانه دما و فشار را بررسی کنید. کالیبراسیون را دوباره انجام دهید.

ح-۵ تجزیه و تحلیل عدم قطعیت

اگر داده‌های کالیبراسیون دو آزمون آماری (ح-۴) را گذرانده باشند، عدم قطعیت پاسخ متناسب CPC می‌تواند به روش زیر محاسبه شود:

الف- محاسبه میانگین عددی ضریب رقیق‌سازی

$$R_D = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n R_{D,i} \quad \text{ح-۱۲}$$

ب- محاسبه عدم قطعیت استاندارد نسبی پاسخ متناسب CPC

$$u_r(R_D) = \frac{100}{R_D} \cdot \sum_{i=1}^n \sqrt{\frac{(R_D - R_{D,i})^2}{n(n-1)}} \quad \text{ح-۱۳}$$

این عدم قطعیت می‌تواند در ربع عدم قطعیت‌های کالیبراسیون مطلق با استفاده از دستگاه مرجع ترکیب شود.

پیوست خ
(اطلاعاتی)

گسترش دامنه کالیبراسیون به تراکم‌های پایین‌تر

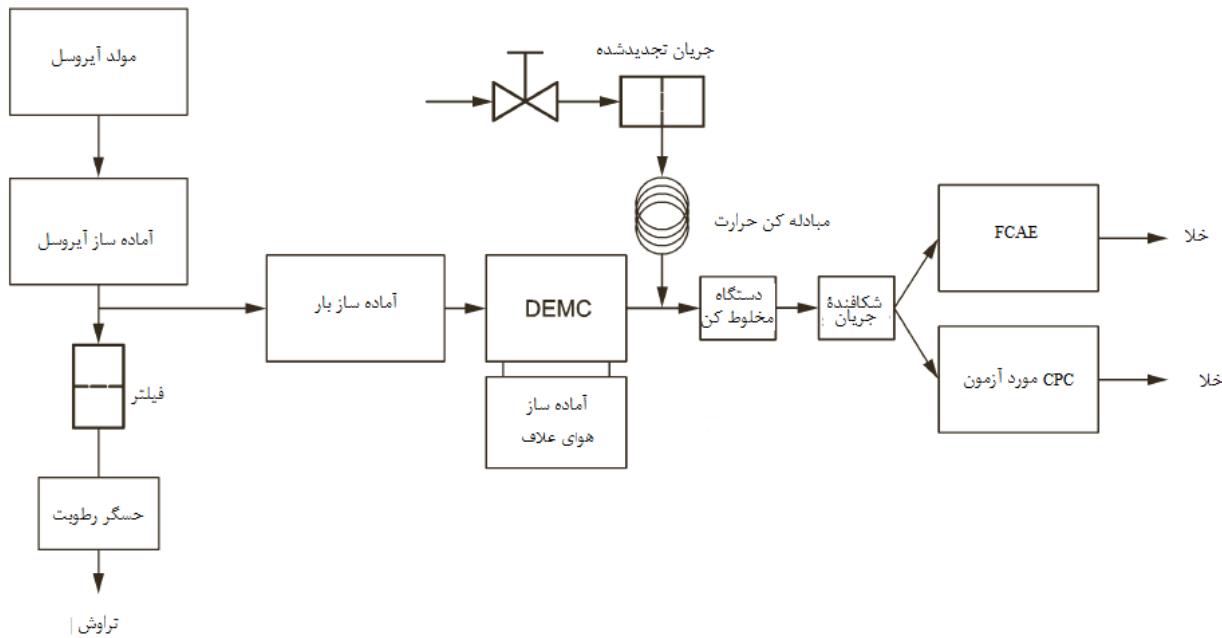
خ-۱ کلیات

این پیوست مثالی از اندازه‌گیری کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون با استفاده از یک دستگاه FCAE مرجع است. تجزیه و تحلیل در مورد یک اندازه ذره (70 nm) و یک تراکم ذره ("تقریباً" 7000 cm^{-3}) است. روش توضیح داده شده در بند ۶ پیروی شود. گواهینامه کالیبراسیون در بند (پ-۲) یک مثال است. کارآیی آشکارسازی FCAE، η_{FCAE} ، و عدم قطعیت استاندارد آن، ($u(\eta_{\text{FCAE}})$ ، در 70 nm و 7000 cm^{-3} در گواهینامه کالیبراسیون به ترتیب 0.997 ± 0.006 آمده است. دبی شارش FCAE در زمان کالیبراسیون 0.99 l/min است. CPC مورد آزمون، یک روزنئه بحرانی دارد. این روزنئه برای کنترل شارش و دبی حجمی نامی ورودی شارش 100 l/min مورد استفاده در محاسبه تراکم داخلی CPC، به کار می‌رود. اندازه‌گیری کسر ذرات با بارچندتایی در کالیبراسیون آیروسل، با دو برابر و سه برابر کردن ولتاژ DEMC انجام می‌شود.

خ-۲ بررسی اجمالی راه اندازی و روش کالیبراسیون (به زیربند ۱-۶ رجوع شود)

شمایی از راهاندازی در شکل (خ-۱) ارائه شده است. تمام عملیات در دمای کنترل شده اتاق در 23°C و فشار محیطی 98 kPa انجام شده است. مولد آیروسل، یک مولد پخش شعله براساس ایجاد دود بود. آماده‌ساز آیروسل هم یک رقیق‌کننده گرم در 150°C بود که به دنبال آن یک لوله تبخیر در 350°C و یک رقیق‌کننده در دمای محیط برای کاهش دمای نمونه در دمای محیط قرار داشت. رطوبت نسبی نمونه رقیق شده تقریباً 5% (کمتر از 40%) بود.

آماده‌ساز بار یک شارژر دوقطبی Kr-85 (خنثی) بود. برای انتخاب ذرات یکنواخت از DEMC استفاده شد. شارش هوای تجدیدشده با یک شیر در دریچه گاز و رطوبت آن تقریباً "بر روی 20% " (کمتر از 40%) تنظیم شدند. روزنئه محلوط به عنوان ابزار مخلوط‌ساز و FCAE و CPC مورد آزمون، به وسیله یک شکافنده دوراهی با شیلنگ هادی سیلیکون نمونه‌برداری شدند. این شیلنگ‌ها از لوله‌هایی با طول مساوی و دبی شارش تقریباً مساوی ($\sim 1 \text{ l/min}$) بودند.

شکل خ-۱- راه اندازی تجربی مثال فرضی

خ-۳- آماده سازی (به زیربند ۲-۶ رجوع شود)

خ-۳-۱- کلیات آماده سازی

در ابتدا تمام ابزار به طور جداگانه بررسی شدند (یعنی مانند شکل خ ۱ متصل نشده بودند).

خ-۳-۲- آیروسل اولیه

مولد آیروسل و آماده ساز آن روشن شدند و زمان رسیدن به پایداری ۱ ساعت بود. اندازه آیروسل که به DEMC تغذیه می شد با DMAS اندازه گیری شد. میانگین توزیع اندازه 49 nm و انحراف استاندارد هندسی نیز $1/46$ بود.

خ-۳-۳- سایر تجهیزات

حسگر فشار، حسگرهای دما، دیسنج و حسگر رطوبت روشن شده و مطابق مشخصات کارخانه سازنده بررسی شدند.

خ-۴-۳- DEMC

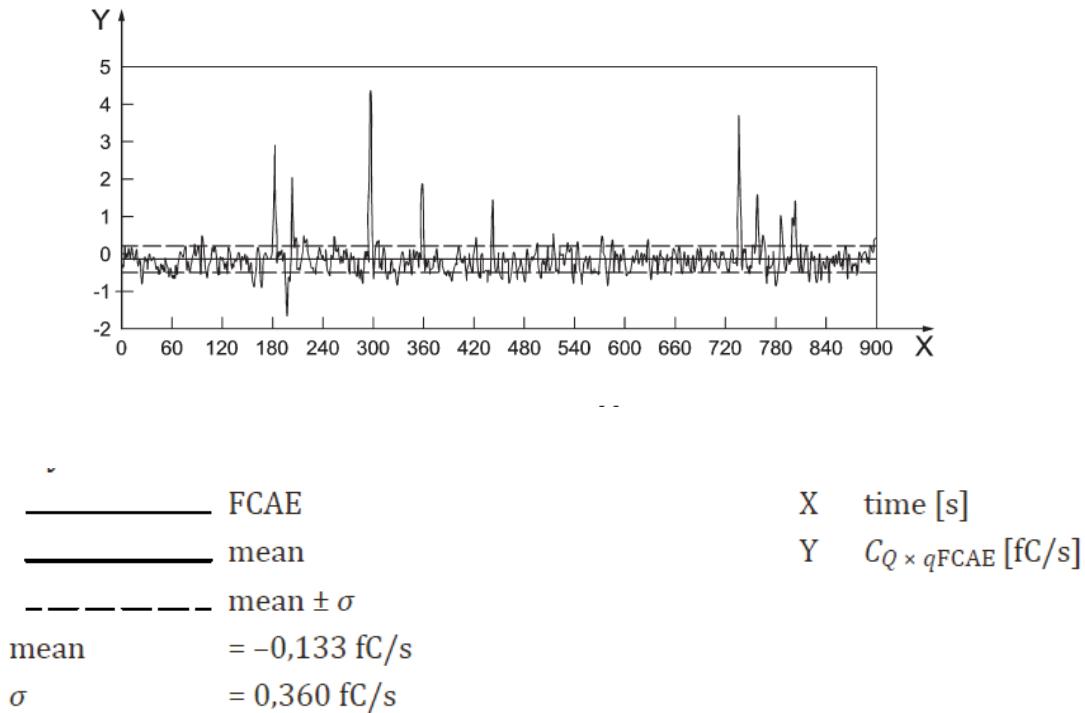
DEMC مطابق ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰، بررسی شد.

خ-۵-۳- FCAE

FCAE روشن شد و زمان رسیدن به پایداری ۱ ساعت بود. فیلتر HEPA در ورودی FCAE قرار داشت و صفر تنظیم شده بود.

الف- بررسی صفر

سطح ثبت شده شارش پس از FCAE در شکل (خ۲) دیده می‌شوند. در همان شکل، میانگین عددی صفرشده داخلی و انحراف استاندارد نشان داده شده‌اند. میانگین عددی مقادیر مطلق از fC/s $0,133 \pm 0,360$ (از بیشینه مورد نیاز ۱ کمتر است) و انحراف استاندارد fC/s $0,360$ (از نیازکمتر است) دارد. بنابراین، این اندازه‌گیری معتر بوده و روش کالیبراسیون می‌تواند ادامه یابد.

شکل خ ۲ - سطوح صفر

ب- آزمون نشتی سراسری FCAE

شمارش ذرات از هوای فیلترشده HEPA، نمونه برداری شده بوسیله CPC N_{HEPA} ، تعداد محیط اندازه‌گیری شده بوسیله CPC N_{ambient} تعداد ذرات ناشی از هوای اتاق عبوری از FCAE N_{FCAE} ؛ به ترتیب $3,780 \pm 10,56$ و ۵۰ هستند. نسبت $R_{\text{FCAE}} = 1,9 \times 10^{-6}$ است و از آستانه 1×10^{-4} خیلی پایین‌تر، درنتیجه کالیبراسیون می‌تواند ادامه یابد.

پ- اندازه‌گیری دبی شارش

دبی شارش حجمی ورودی FCAE بوسیله دبی سنج کالیبره شده، $q_{\text{FCAE,cal,amb},i}$ ، همراه با خوانده از دبی سنج $q_{\text{FCAE,amb},i}$ ، FCAE ۵ بار در طول ۱۵ دقیقه اندازه‌گیری می‌شوند. داده‌ها در جدول (خ-۱) ارائه شده‌اند.

جدول خ-۱ اندازه‌گیری‌های دبی حجمی شارش FCAE

میانگین ریاضی	i=5	i=4	i=3	i=2	i=1	آزمون
1.00	1.00	1.00	1.01	1.00	0.99	$q_{FCAE,amb,i}$ [l/min]
1.01	1.01	1.01	1.02	1.01	1.00	$q_{FCAE,cal,amb,i}$ [l/min]

مقدار میانگین عددی $q_{FCAE,cal,amb}$ 1,01 l/min می‌باشد. CV مربوط به هم ۰,۰۷۱ است که مربوط به٪ ۰,۷۰ (از بیشینه مورد نیاز ۲٪ کمتر است) می‌باشد؛ و هیچ‌گونه تمایل به کاهش یا افزایش در این مقادیر دیده نمی‌شود. اختلاف دبی‌های شارش ۱٪ است که در محدوده مشخص شده توسط سازنده FCAE (۳/۵٪) قراردارد. پس اندازه‌گیری معتبر بوده و کالیبراسیون می‌تواند ادامه یابد.

خ-۳ مورد آزمون CPC

CPC مورد آزمون روشن شد. پس از پرشدن با سیال عامل به همراه فیلتر HEPA در ورودی، ۱ ساعت تا رسیدن به پایداری زمان داده شد.

الف- بررسی شمارش صفر

بررسی صفر CPC به آسانی انجام شد. میانگین عددی تراکم از ۵ دقیقه اندازه‌گیری (۱ ثانیه خوانده و ۱ ثانیه میانگین زمانی) با فیلتر HEPA در ورودی و انحراف استاندارد کاملاً صفر بود.

ب- بررسی حساسیت پاسخ

اندازه‌گیری هوای محیط تقریباً cm^{-3} ۳۵۰۰ را نشان می‌دهد، پس می‌توان فرض کرد که دستگاه به درستی کار می‌کند.

پ- اندازه‌گیری دبی شارش

CPC مورد آزمون یک روزنئه بحرانی دارد و هیچ اندازه‌گیری شارش داخلی ندارد. مقدارنامی دبی شارش ۱ l/min می‌باشد. CPC از دبی نامی شارش برای محاسبات عدد تراکم داخلی استفاده می‌کند. دبی شارش حجمی ورودی با دبی‌سنجد کالیبره شده، $q_{FCAE,cal,amb,i}$ ، پنج بار در طول ۱۵ دقیقه اندازه‌گیری می‌شود. داده‌ها در جدول (خ-۲) نشان داده شده اند.

جدول خ-۲ - اندازه‌گیری‌های دبی شارش حجمی CPC مورد آزمون

میانگین ریاضی	i=5	i=4	i=3	i=2	i=1	آزمون
1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	$q_{FCAE,amb,i}$ [l/min]
1.01	1.01	1.01	1.02	1.01	1.00	$q_{FCAE,cal,amb,i}$ [l/min]

میانگین عددی اندازه‌گیری شده در دبی شارش ورودی ۱,۰۱ l/min است و CV مربوط به هم ۰,۰۷۰ بوده که به٪ ۰,۷۰ مربوط است. همچنین تمایلی به کاهش یا افزایش در این مقادیر دیده نمی‌شود و

میانگین عددی آنها ۱٪ بیشتر از مقدار نامی CPC است. سازنده دقت شارش را ۵٪ معین کرده است، درنتیجه این اندازه‌گیری معتبر بوده و کالیبراسیون می‌تواند ادامه یابد. دبی اندازه‌گیری شده شارش ورودی CPC ، ۱٪ بالاتر از مقدار نامی به کاررفته توسط CPC برای محاسبه عدد تراکم داخلی ذرات ثبت شده است.

خ-۳-۷ بررسی راه اندازی کامل

دستگاه‌ها مطابق شکل (خ-۱) وصل شده اند.

الف- شارش‌های DEMC

شارش‌ها بدین ترتیب تنظیم شده اند: شارش غلاف $10\text{ l}/\text{min}$ و شارش نمونه $1\text{ l}/\text{min}$. بنابراین نسبت $10:1$ (مورد نیاز $1:7$) یک توزیع یکنواخت باریک به پایین دست DEMC را تضمین می‌کند. ولتاژ روی صفر(خاموش) تنظیم شده است.

ب- اندازه‌گیری دبی شارش FCAE

دبی‌سنج کالیبراسیون شده در راه اندازی بین شکافنده و ورودی جاسازی شد. شارش حجمی اندازه‌گیری شد. این مقدار در گواهینامه کالیبراسیون ثبت شده و با مقدار نشان داده شده ($q_{FCAE} = 0.95\text{ l}/\text{min}$) مقایسه شد. اختلاف ($1/3\%$ - $3/5\%$) در محدوده مشخصات سازنده یعنی ($1/6\%$ - $1/9\%$) قراردارد. اختلاف در مقایسه با مقدار ثبت شده در گواهینامه FCAE، (4% - 4%) است که از انحراف مجاز در فرمول (۳) یعنی (5%) کمتر است.

پ- اندازه‌گیری دبی شارش CPC مورد آزمون

دبی‌سنج کالیبره شده در راه اندازی بین شکافنده و ورودی CPC مورد آزمون جاسازی شد. شارش حجمی اندازه‌گیری شده $0.99\text{ l}/\text{min}$ بود. این مقدار در گواهینامه کالیبراسیون ثبت شد که حدود ۱٪ با مقدار نامی (۱ l/min) اختلاف دارد؛ یعنی 5% که توسط سازنده مجاز شناخته شده است.

ت- سطوح صفر

ولتاژ DEMC روی صفر(یا خاموش) تنظیم شد و سطوح صفر CPC و FCAE مورد آزمون برای مدت ۲ دقیقه ثبت شد (شکل خ-۳-۴). میانگین عددی 30 s در محدوده $1\text{ fC/s} \pm 0.24$ و میانگین عددی انحراف استاندارد 13 fC/s (پایین تراز بیشینه مجاز یعنی 0.5 fC/s) بود. به همین ترتیب میانگین عددی CPC مورد آزمون صفر شد که بسیار پایین‌تر از بیشینه سطح مجاز 1 cm^{-3} قرارداشت.

ث- کمینه سطح FCAE

مجموع میانگین عددی ۳۰ ثانیه آخر(0,23 fC/s) و ۳ ضرب در انحراف استاندارد از ۲ دقیقه اندازه‌گیری (0,13 fC/s)، یعنی $0,62 \text{ fC/s} = q_{\text{FCAE}} \times CQ$ در گواهینامه کالیبراسیون FCAE- دراین مثال ۲.۶۷ fC/s مقایسه شد. چون مورد آخر بزرگتر بود، کمینه مجاز شارش که FCAE می‌تواند در طی روش کالیبراسیون اندازه بگیرد، ۲.۶۷ fC/s بود.

خ-۴- روش کالیبراسیون کارآیی آشکارسازی (به زیربند ۳-۶ رجوع شود)

خ-۴-۱ کلیات

روش زیر اندازه گیری کارآیی آشکارسازی CPC رادریک اندازه ویک عدد تراکم ذرات توصیف می‌کند.

خ-۴-۲ تنظیم قطر DEMC

DEMС در nm 70 تنظیم شد. این اندازه بقدر کافی برای رسیدن CPC مورد آزمون به بیشینه کارآیی آشکارسازی خود، بزرگ است. باید توجه داشت که این مقدار حتی از میانگین تولید توزیع اندازه ورودی به DEMC بزرگتر است. بدین ترتیب، اثر ذرات با بار چندتایی به کمینه مقدار خود می‌رسد.

خ-۴-۳ تنظیم آیروسل اولیه

آماده ساز آیروسل ببروی یک عدد تراکم تقریبی 7000 cm^{-3} (همانگونه که توسط CPC مورد آزمون اندازه گرفته شده است) تنظیم شد. موارد زیر تکمیل شدند:

الف- سطح کمینه

به طور تقریبی، آن را ۱۹ fC/s اندازه گرفت که از کمینه سطح مجاز از ۲/۶۷ fC/s بالاتر بود.

ب- سطح بیشینه

به طور تقریبی، آن را ۱۹ fC/s اندازه گرفت که از بیشینه سطح مجاز مشخص شده در گواهینامه FCAE از ۱۵۰۰ fC/s بالاتر بود. تراکم برای رسیدن به تعادل در آماده ساز بار، به قدر کافی پایین بود که طبق پیوست (۵) بررسی شد.

پ- کسر ذرات با بار چند تایی

کسر ذرات با بار چندتایی طبق روش توصیف شده در پیوست (ت) تعیین می‌شود، یعنی با دو برابر کردن ولتاژ (شکل خ^(۳)). به جدول (خ^(۳)) رجوع شود.

جدول خ-۳- اندازه‌گیری‌های انجام شده برای تعیین کسرهای ذرات با بارچندتایی

	U	$2U$	$3U$
Voltage [V]	-767	-1 533	-2 300
Size [nm]	70	103	130
FCAE [fC/s]	19.0	5.8	1.3
Test CPC [cm ⁻³]	6 871	2 229	447

فرض براین است که در $C_N(U)$ تنها ذرات با بیش از سه بار موجود هستند و ذرات تک بار در $C_N(2U)$ و در $C_N(3U)$ تراکم‌های اندازه‌گیری شده در U ، $2U$ و $3U$ محاسبه شدند:

$$C_N(U) = (C_Q \times q_{FCAE}) / (e \cdot q_{FCAE}) = (19,0E-15) / [(1,602E - 19)(0,95 \cdot 1000 / 60)] = 7490,6 \text{ cm}^{-3}$$

خ-۱

$$C_N(2U) = (C_Q \cdot q_{FCAE}) / (e \cdot q_{FCAE}) = (5,8E - 15) / [(1,602E - 19)(0,95 \cdot 1000 / 60)] = 2286,6 \text{ cm}^{-3}$$

خ-۲

$$C_N(3U) = (C_Q \cdot q_{FCAE}) / (e \cdot q_{FCAE}) = (1,3E-15) / [(1,602E - 19)(0,95 \cdot 1000 / 60)] = 512,5 \text{ cm}^{-3}$$

خ-۳

کسربار برای قطره‌ر ذره برای محاسبه تراکم ذرات با بار چندتایی عبوری از DEMC، مطابق فرمول (ت-۳۶) تا فرمول (ت-۳۸) به کار می‌رود.

$$C_N(d_2(U)) = \frac{C_N(2U)}{\eta_{FCAE}} \cdot \frac{f_2(d_{1(2U)})}{f_1(d_{1(2U)})} = \frac{2286,6 \text{ cm}^{-3}}{0,997} \cdot \frac{0,0333}{0,2146} = 355,9 \text{ cm}^{-3}$$

خ-۴

$$C_N(d_3(U)) = \frac{C_N(3U)}{\eta_{FCAE}} \cdot \frac{f_3(d_{1(3U)})}{f_1(d_{1(3U)})} = \frac{512,5 \text{ cm}^{-3}}{0,997} \cdot \frac{0,0048}{0,2168} = 11,38 \text{ cm}^{-3}$$

خ-۵

$$C_N(d_1(U)) = \frac{C_N(U)}{\eta_{FCAE}} - 2 \cdot C_N(d_2(U)) - 3 \cdot C_N(d_3(U)) \\ = \frac{7490,6 \text{ cm}^{-3}}{0,997} - 2 \cdot (355,9 \text{ cm}^{-3}) - 3 \cdot (11,38 \text{ cm}^{-3}) = 6767,2 \text{ cm}^{-3}$$

خ-۶

فرمول‌های (ت-۲۵) و (ت-۲۶) برای محاسبه کسر ذرات با بار چندتایی به کار می‌روند.

$$C_N = \sum_{p=1}^3 C_N(d_p(U)) = (6767,2 + 355,9 + 11,38) \text{ cm}^{-3} = 7134,5 \text{ cm}^{-3}$$

خ-۷

$$\emptyset_1 = C_N(d_1(U)) / C_N = 6767,2 / 7134,5 = 0,9485$$

خ-۸

$$\emptyset_2 = C_N(d_2(U)) / C_N = 355,9 / 7134,5 = 0,0499$$

خ-۹

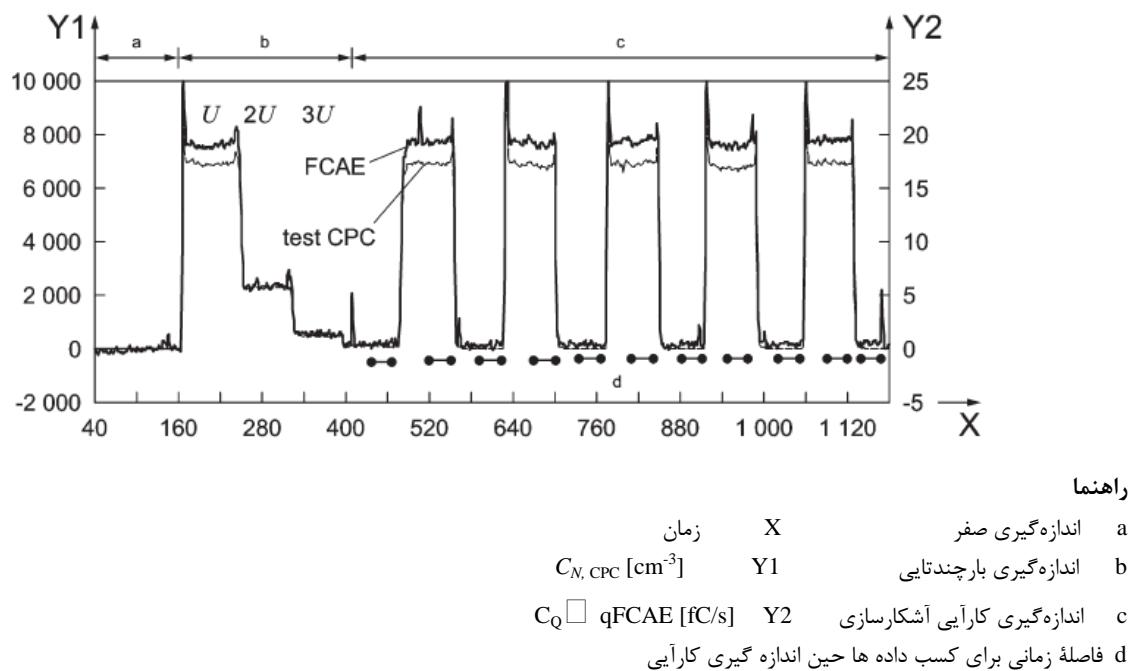
خ-۱۰

کسر کل ذرات با بار چندتایی با فرمول (۷) به دست می‌آید:

$$\Phi = \sum_{p \geq 2} \phi_p = \phi_2 + \phi_3 = 0,0499 + 0,0016 = 0,0515$$

فرمول خ-۱۱

براساس تراکم‌های اندازه‌گیری شده در ولتاژ‌های مختلف، کسر ذرات با بار چندتایی $5/15\%$ برآورد می‌شود که پایین‌تر از 10% بیشینه مجاز است.

شکل خ-۳ مثالی از روش کالیبراسیون یک کارآیی آشکارسازی

با اینکه در شکل نشان داده نشده است، تراکم به نصف کاهش یافت و تعیین کسر ذرات با بار چندتایی تکرارشد. کسر $5/5\%$ مشخص شد که مشابه مقدار اولیه است. پس می‌توان فرض کرد که آیروسل به تعادل بار با تراکم اولیه رسیده است.

خ-۴-۴ کارآیی شکافنده

اندازه‌گیری اریبی شکافنده طبق زیربند ۶-۳-۶ و مراجعه به پیوست (چ) انجام شد. با پیروی از فرمول (چ-۱) در پیوست (چ-۲)، ۵ جفت خوانده تراکم از CPC و FCAE مورد آزمون هنگام راهاندازی دستگاه‌ها مطابق پیکربندی ۱ در شکل (چ۱)، ثبت شدند. روش ثبت داده‌ها در پیوست (ر) داده شده است. با این روش خوانده‌های

جاری FCAE که به تراکم تبدیل خواهند شد، ثبت می‌شود. خوانده‌های جاری و تراکم در جدول (خ۴) نشان داده شده اند.

جدول خ۴ - خوانده جاری اریبی شکافنده FCAE و تراکم CPC از پیکربندی 1a

	zero	$i = 1$	zero	$i = 2$	zero	$i = 3$	zero	$i = 4$	zero	$i = 5$	zero
FCAE [fC/s]	0,4	19,5	0,5	19,1	0,5	19,5	0,6	19,8	0,4	19,5	0,6
CPC [cm ⁻³]	0	6 970	0	6 980	0	6 980	0	6 960	0	6 970	0

موقعیت‌های دستگاه مخلوط کن و شکافنده طبق (ج-۲-۲) با یکدیگر تعویض شد و ۵ جفت از خوانده‌های تراکم از CPC و FCAE مورد آزمون هنگام راه اندازی آنها براساس پیکربندی ۲ در شکل (چ۲) ثبت شدند.

جدول خ۵ - خوانده جاری اریبی شکافنده FCAE و تراکم CPC از پیکربندی ۲

	zero	$i = 1$	zero	$i = 2$	zero	$i = 3$	zero	$i = 4$	zero	$i = 5$	zero
FCAE [fC/s]	0,5	19,6	0,6	19,6	0,4	19,6	0,5	19,6	0,4	19,6	0,6
CPC [cm ⁻³]	0	6 970	0	6 980	0	6 970	0	6 960	0	6 970	0

موقعیت‌های دستگاه مخلوط کن و شکافنده طبق (چ-۲-۳) با یکدیگر تعویض شد و ۵ جفت از خوانده‌های تراکم از CPC و FCAE مورد آزمون هنگام راه اندازی آنها براساس پیکربندی ۱ در شکل (چ۱) ثبت شدند.

جدول خ۶ - خوانده جاری اریبی شکافنده FCAE و تراکم CPC از پیکربندی 1b

	zero	$i = 1$	zero	$i = 2$	zero	$i = 3$	zero	$i = 4$	zero	$i = 5$	zero
FCAE [fC/s]	0,2	19,2	0,4	19,6	0,7	19,4	0,6	19,7	0,5	19,3	0,6
CPC [cm ⁻³]	0	7 001	0	6 965	0	6 970	0	6 940	0	6 975	0

فرض براین است که دبی شارش FCAE دقیقاً "1 l/min" است و به تصحیح آن نیازی نیست و نیز تمام ذرات حامل بار منفرد هستند. تراکم FCAE از فرمول (۸) در بند ۳-۶ و میانگین عددی سطوح صفر پیش و پس از آزمون i محاسبه شدند. سپس نسبت‌های $r_{1,i}$ و $r_{2,i}$ با استفاده از فرمول‌های (چ-۴) و (چ-۷) به دست آمدند. نتایج در جدول (خ۷) آمده اند.

جدول خ۷ - تراکم‌ها و نسبت‌ها از آزمون اریبی شکافنده

i	1	2	3	4	5
$C_{N,\text{ref},1a,i}$	7 135	6 966	7 097	7 228	7 116
$C_{N,\text{ref},1a,i}$	6 970	6 980	6 980	6 960	6 970
$r_{1a,i}$	0,976 9	1,002 0	0,983 5	0,962 9	0,979 5
$C_{N,\text{ref},2,i}$	7 135	7 154	7 172	7 172	7 154
$C_{N,\text{CPC},1a,i}$	6 970	6 980	6 970	6 960	6 970
$r_{2,i}$	0,976 9	0,975 7	0,971 8	0,970 4	0,974 3
$C_{N,\text{ref},1b,i}$	7 079	7 135	7 022	7 172	7 022
$C_{N,\text{ref},1b,i}$	7 001	6 965	6 970	6 940	6 975
$r_{1b,i}$	0,989 0	0,976 2	0,992 5	0,967 6	0,993 2

میانگین عددی نسبت‌های r_1 و r_2 از فرمول (ج-۵) و فرمول (ج-۷) با استفاده از داده‌های جدول (خ-۷) محاسبه می‌شوند. ضریب تصحیح اریبی شکافنده با فرمول (ج-۸) حساب شده و مقدار $\beta = 0.9957$ به دست آمده است. این مقدار از ۰.۹۵ بزرگتر و کمتر از ۱.۰۵ است، پس روش کالیبراسیون می‌تواند ادامه یابد. عدم قطعیت با انحراف استاندارد اندازه‌گیری‌های (۱ ۰.۰۱۲ و ۰.۰۰۲۷) به دست می‌آید و ۰.۰۰۸۸ می‌باشد.

خ-۴-۵ کارآبی آشکارسازی CPC مورد آزمون

شکل (خ-۳)، ۵ تکرار از تراکم‌های بالا وصفر برای هر دو FCAE و CPC مورد آزمون را نشان می‌دهد. میانگین عددی ۳۰ ثانیه آخر و انحراف استاندارد آنها برای هر اندازه‌گیری در جدول (خ-۸) آمده است.

جدول خ-۸- میانگین عددی خوانده‌های FCAE و تراکم CPC در ۳۰ ثانیه

	zero	$i = 1$	zero	$i = 2$	zero	$i = 3$	zero	$i = 4$	zero	$i = 5$	zero
FCAE [fC/s]	0,3	19,3	0,3	19,0	0,3	19,4	0,4	18,8	0,4	19,5	0,5
Std Dev [fC/s]	0,2	0,2	0,2	0,3	0,2	0,3	0,2	0,2	0,2	0,1	0,2
CV [%]	—	1,04	—	1,58	—	1,55	—	1,06	—	0,51	—
CPC [cm ⁻³]	0,1	6 887,4	0,1	6 807,4	0,1	6 914,7	0,3	6 712,2	0,1	6 908,2	1,6
Std Dev [cm ⁻³]	—	31,6	—	64,8	—	59,9	—	42	—	34,2	—
CV [%]	—	0,46	—	0,95	—	0,87	—	0,63	—	0,50	—

تجهیزات در تمام موارد تکمیل بودند (یعنی برای اندازه‌گیری‌های صفر، میانگین عددی و انحراف استاندارد به ترتیب <1 fC/s و <0.5 fC/s برای FCAE؛ و تراکم میانگین $<1 \text{ cm}^{-3}$ برای CPC مورد آزمون بود). برای اندازه‌گیری تراکم‌های بالا، انحراف استاندارد $<0.5 \text{ fC/s}$ برای FCAE و $<3 \text{ %}$ برای هر دو CPC و FCAE مورد آزمون بود.

این زیربند فرمول‌های بند ۶ و پیوست (الف) را برای اندازه‌گیری کارآبی آشکارسازی CPC با استفاده از داده‌های ثبت شده طی روش اندازه‌گیری به کار می‌گیرد.

تراکم FCAE با فرمول (خ-۸) در زیربند ۳-۶ و $CQ_{0,i} \times q_{FCAE}$ به عنوان میانگین عددی شارش صفر پیش و پس از آزمون i در جدول (خ-۸) محاسبه می‌شوند. یک مثال محاسباتی برای آزمون ۱ در فرمول (خ-۱۲) و فرمول (خ-۱۳) نشان داده شده است. نتایج در جدول (خ-۱۹) ازایه شده‌اند.

$$C_{Q,0,1} \times q_{FCAE} = (0.3 + 0.3)/2 = 0.3$$

خ-۱۲

$$C_{N,FCAE,1} = |C_{Q,1} \times q_{FCAE} - C_{Q,0,1} \times q_{FCAE}| / e.q_{FCAE} = \frac{|19.0 - 0.3| \cdot 10^{-15} C/S}{(1.602 \cdot 10^{-19} C) \cdot (\frac{0.95l}{min} \cdot \frac{1000cm^3}{60l} \cdot \frac{min}{s})} \\ = 7490.6 cm^{-3}$$

خ-۱۳

جدول خ-۹ - خوانده شارش خالص و تراکم FCAE و تراکم CPC

i	1	2	3	4	5
FCAE [fC/s]	19,00	18,70	19,05	18,40	19,05
FCAE [cm ⁻³]	7 490,6	7 372,4	7 510,3	7 254,1	7 510,3
CPC [cm ⁻³]	6 887,4	6 807,4	6 914,7	6 712,2	6 908,2
$\eta_{CPC,i}$	0,961 2	0,965 3	0,962 5	0,967 3	0,961 6

کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون برای هر اندازه‌گیری با فرمول (خ-۱۸)، محاسبه می‌شود. با تراکم‌های CPC مورد آزمون در جدول (خ-۸)، تراکم‌های FCAE در مورد شارش و اربیتی شکافنده، کارآیی آشکارسازی FCAE از گواهینامه کالیبراسیون و کسر ذرات حامل بار منفرد، دوتایی و سه‌تایی تصحیح می‌شود. یک مثال در پایین برای اولین اندازه‌گیری نشان داده شده است:

$$\eta_{CPC,1} = \frac{C_{N,CPC,1}}{C_{N,FCAE,1}} \eta_{FCAE} \cdot \beta \sum_{P \geq 1} \emptyset_P \cdot P \\ = \frac{6887.4 \text{ cm}^{-3}}{7490.6 \text{ cm}^{-3}} \cdot (0.997) \cdot (0.9957) \cdot [0.9485 + 2(0.0499) + 3(0.0016)] = 0.9612 \quad \text{خ-۱۴}$$

میانگین عددی کارآیی آشکارسازی و انحراف استاندارد به ترتیب ۰,۹۶۳۵ و ۰,۰۲۶ می‌باشند.

خ-۵ عدم قطعیت

محاسبه عدم قطعیت در کارآیی آشکارسازی در جدول (خ-۱۰) خلاصه شده است:

جدول خ-۱۰ - مؤلفه‌های عدم قطعیت نسبی

مؤلفه	نماد	مقدار بر حسب درصد	به دست آمده از
کارآیی آشکارسازی FCAE			گواهینامه کالیبراسیون FCAE - مقدار عدم قطعیت استاندارد نسبی (بدون گسترش) بکاربرده در شارش مربوط به کالیبراسیون CPC مورد آزمون
تصحیح بارچندتایی			براساس ۳ اندازه گیری در یک هفته
ضریب تصحیح اربیتی شکافنده			خ-۴-۴
انحراف دبی شارش			خ-۷-۳ (ب)
تکرار پذیری			خ-۵-۴

در این صورت عدم قطعیت استاندارد نسبی ترکیبی در فرمول (خ-۱۵) آمده است:

$$u_{c,r}(\eta) = \sqrt{0.90^2 + 2.4^2 + 0.88^2 + 2.33^2 + 0.27^2}$$

خ-۱۵

عدم قطعیت گستردۀ نسبی برای ضریب هم پوشانی $k=2$ در فرمول (خ-۱۷) آمده است:

$$U_r(\eta) = 2 \cdot 3.59\% = 7.18\% \quad \text{خ-۱۶}$$

خ-۶ یک مثال پروتکل برای کالیبراسیون با یک FCAE

۲-۶ آماده سازی

۲-۲-۶ مولد و آماده ساز آیروسل (توزیع اندازه)

۱.۴۶	انحراف استاندارد هندسی	۴۹	میانگین [nm]
		۵%	آیروسل RH

۳-۲-۶ سایر تجهیزات (برای مثال دبی سنج برای داخل لوله ها و غیره)

۴-۲-۶ DEMC ۵-۲-۶ FCAE برسی شده طبق ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰

الف- بررسی صفر

FCAE به طور داخلی صفر شده است

میانگین صفر مطلق $<1.0 \text{ fC/s}$ ، انحراف استاندارد $<2.5 \text{ fC/s}$ (از میانگین ۱ ثانیه در طول ۱۵ دقیقه)

نتیجه	محدوده	خوانده	
ok	$\pm 1/0$	-۰/۱۳۳	بزرگترین میانگین صفر مطلق [fC/s] FCAE
ok	$\pm 1/0$	-۰/۱۳۳	بزرگترین انحراف استاندارد [fC/s] FCAE

ب- آزمون کلی نشت FCAE

N_{HEPA}	3
$N_{ambient}$	1 056 780
N_{FCAE}	5
N_{leak}	2
R_{FCAE}	1,9E -06
Limit	1,0E -04
Result	ok

$q_{FCAE,cert}$	0,99
$r_{q,FCAE}$	3,5 %
$u(q_{FCAE,cert})$	2 %
η_{FCAE}	0,997
$u(\eta) [\%]$	0,90
FCAE max current [fC/s]	1 500

ازگواهی سازنده

پ- اندازه‌گیری دبی شارش

اندازه‌گیری شارش و پایداری٪<(از ۵ اندازه گیری در ۱۵ دقیقه)

تفاوت‌های مشخص و اندازه‌گیری شده در مشخصات ارائه شده توسط سازنده.

تمام مقادیر زیر بر حسب l/min هستند مگر اینکه ذکر شود.

اندازه‌گیری	دبی شارش معلوم FCAE	دبی شارش اندازه‌گیری شده FCAE
۱	0,99	1,00
۲	1,00	1,01
۳	1,01	1,00
۴	1,00	1,01
۵	1,00	1,01
میانگین	1,00	1,01
انحراف استاندارد	0,007 1	0,007 1
نتیجه	CV[%] محدوده	0,70 < 2 % ok

محدوده مشخص شده سازنده	3,5 %	ok	اختلاف از مقدار مشخص	1,0 %
محدوده ناشی از عدم قطعیت‌های دبی سنج	7,6 %	ok ^a	اختلاف از مقدار گواهی شده	2,0 %

^a با فرض ۲/۵٪ عدم قطعیت دبی سنج که در طول کالیبراسیون از آن استفاده شد.

۶-۲-۶ مورد آزمون CPC

الف- بررسی شمارش صفر

میانگین صفر cm^{-3} $< 1/0$ (از میانگین ۱ ثانیه در طول ۱۵ دقیقه)

نتیجه	محدوده	خوانده	
ok	۰/۱	.	[cm^{-3}] CPC بزرگترین خوانده صفر

(ب) بررسی حساسیت پاسخ

نتیجه	محدوده	خوانده	
ok	> 500	۳۵۰۰	[cm^{-3}] CPC

پ) اندازه‌گیری دبی شارش

اندازه‌گیری شارش و پایداری ۲٪ (از ۵ اندازه گیری در ۱۵ دقیقه)

اختلاف های مشخص و اندازه گیری شده در مشخصات ارائه شده توسط سازنده.

تمام مقادیر زیر بر حسب l/min هستند مگر اینکه ذکر شود.

دبی شارش اندازه گیری شده	CPC	شماره اندازه گیری
۱/۰۰	۱/۰۰	۱
۱/۰۱	۱/۰۰	۲
۱/۰۲	۱/۰۰	۳
۱/۰۱	۱/۰۰	۴
۱/۰۱	۱/۰۰	۵
۱/۰۱	۱/۰۰	میانگین
۰/۰۰۷۱	۰/۰۰	انحراف استاندارد
۰/۷۰		CV[%]
$< 2\%$		CV محدوده
ok		نتیجه

محدوده مشخص شده سازنده اختلاف از مقدار مشخص

<5 %	ok	1,0 %
----------------	-----------	--------------

۷-۲-۶ اتصال دستگاه هاومولد/آماده ساز آیروسل به DEMC

الف) دبی شارش DEMC

ok	نتیجه	۱۰:۱	مقدارگزارش شده	DEMC (ولتاژ خاموش)
				>۷:۱ غلاف به نمونه

ب) اندازه گیری شارش [l/min] FCAE

1	0,98	0,95
----------	-------------	-------------

محدوده مشخص شده سازنده اختلاف از مقدار مشخص

3,5 %	ok	-3,1 %
--------------	-----------	---------------

محدوده ناشی از عدم قطعیت های دبی سنج اختلاف از مقدار گواهی شده
۲.۳۳٪.

7,6 %	ok^a	-4,0 %
--------------	-----------------------	---------------

^a بافرض ۲۵٪ عدم قطعیت دبی سنج که در طول کالیبراسیون از آن استفاده شد.

پ- اندازه گیری CPC مورد آزمون [l/min]

دبی اندازه گیری شده شارش FCAE	دبی مشخص شده شارش FCAE	اندازه گیری
۰.۹۹	۱.۰۰	۱

اختلاف از مقدار مشخص محدوده مشخص شده سازنده

<5 %	ok	1,0 %
----------------	-----------	--------------

ت) سطوح صفر

سطح صفر FCAE <1 fC/s، انحراف استاندارد ۰.۵ fC/s (از میانگین ۳۰ ثانیه در ۲ دقیقه)

انتخابی	نتیجه	محدوده	خوانده	FCAE بزرگترین شارش صفر
	ok	±1	-۰.۳۷	
	ok	۰.۵	۰.۱۳	

میانگین صفر CPC مورد آزمون 1cm^{-3} <، انحراف استاندارد 0.5 cm^{-3} (از میانگین ۳۰ ثانیه در طول

۲ دقیقه).

نتیجه	محدوده	خوانده	
ok	۱	صفر	CPC بزرگترین شارش صفر
ok	۰,۵	صفر	CPC بزرگترین انحراف استاندارد

ث) تعیین سطح کمینه FCAE

۰,۲۳	آخرین ۲۰ ثانیه شارش صفر [fC/s]
۰,۱۳	انحراف میانگین ۲ دقیقه اندازه گیری [fC/s]
۰,۶۳	مجموع [fC/s] بالا
۲,۶۷	پایین ترین $CQ \times q_{FCAE}$ در گواهینامه [fC/s]
۲,۶۷	سطح کمینه [fC/s]

۳-۶ اثرات آشکارسازی

۲-۳-۶ تنظیم قطر [70nm] DEMC

۳-۳-۶ تنظیم آیروسل اولیه

ظرفیت آماده ساز باربر گیرنده تراکم است:

Voltage	1U	2U	3U
	-767	-1 533	-2 300
Size [nm]	70	103	130
FCAE [fC/s]	19	5,8	1,3
$C_{CPC} [\text{cm}^{-3}]$	6 871	2 229	447
$C_{FCAE} [\text{cm}^{-3}]$	7 491	2 287	513

$f_{103\text{nm},+1}$	$f_{103\text{nm},+2}$	$f_{130\text{nm},+1}$	$f_{130\text{nm},+3}$
0,214 6	0,033 3	0,216 8	0,004 8

$C_N(2U)$	355,9
$C_N(3U)$	11,38
$C_N(U)$	6 767
C_N	7 135

ϕ_1	0,948 5
ϕ_2	0,049 9
ϕ_3	0,001 6
Φ	0,051 5
Φ_{LIMIT}	< 0,1
Result	ok

تراکم در محدوده FCAE

شارش ۱۹ fC/s مربوط به FCAE بالای حد پایین ترآشکارسازی است و نیز پایین بیشینه FCAE

۴-۳-۶ اندازه‌گیری اریبی (FCAE (β))

Configuration 1				
test	FCAE [fC/s]	CPC [cm^{-3}]	FCAE [cm^{-3}]	r_1
zero	0,4	0		
$i = 1$	19,5	6 970	7 135	0,976 9
zero	0,5	0		
$i = 2$	19,1	6 980	6 966	1,002 0
zero	0,5	0		
$i = 3$	19,5	6 980	7 097	0,983 5
zero	0,6	0		
$i = 4$	19,8	6 960	7 228	0,962 9
zero	0,4	0		
$i = 5$	19,5	6 970	7 116	0,979 5
zero	0,6	0		

Configuration 2				
test	FCAE [fC/s]	CPC [cm^{-3}]	FCAE [cm^{-3}]	r_2
zero	0,5	0		
$i = 1$	19,6	6 970	7 135	0,976 9
zero	0,6	0		
$i = 2$	19,6	6 980	7 154	0,975 7
zero	0,4	0		
$i = 3$	19,6	6 970	7 172	0,971 8
zero	0,5	0		
$i = 4$	19,6	6 960	7 172	0,970 4
zero	0,4	0		
$i = 5$	19,6	6 970	7 154	0,974 3

Configuration 2					
zero	0,6	0			

Configuration 1, repeat					
test	FCAE [fC/s]	CPC [cm^{-3}]	FCAE [cm^{-3}]	r_1	
zero	0,2	0			
$i = 1$	19,2	7 001	7 079	0,989 0	
zero	0,4	0			
$i = 2$	19,6	6 965	7 135	0,976 2	
zero	0,7	0			
$i = 3$	19,4	6 970	7 022	0,992 5	
zero	0,6	0			
$i = 4$	19,7	6 940	7 172	0,967 6	
zero	0,5	0			
$i = 5$	19,3	6 975	7 022	0,993 2	
zero	0,6	0			

$\langle r_1 \rangle$	0,982 3	Std Dev r_1	0,012 1
$\langle r_2 \rangle$	0,973 8	Std Dev r_2	0,002 7
β	0,995 7	$u(\beta)$	0,008 8

محدوده ها ۰,۹۵-۱,۰۵

۶-۳-۵- اندازه گیری کارآیی CPC مورد آزمون با قطر و تراکم مشخص

داده های ثبت شده

test	FCAE [fC/s]	Std Dev [fC/s]	FCAE CV [%]	CPC [cm^{-3}]	Std Dev [cm^{-3}]	CPC CV [%]
zero	0,3	0,2	—	0,1	—	—
$i = 1$	19,3	0,2	1,04	6 887,4	31,6	0,46
zero	0,3	0,2	—	0,1	—	—
$i = 2$	19	0,3	1,58	6 807,4	64,8	0,95
zero	0,3	0,2	—	0,1	—	—
$i = 3$	19,4	0,3	1,55	6 914,7	59,9	0,87
zero	0,4	0,2	—	0,3	—	—
$i = 4$	18,8	0,2	1,06	6 712,2	42	0,63
zero	0,4	0,2	—	0,1	—	—
$i = 5$	19,5	0,1	0,51	6 908,2	34,2	0,50
zero	0,5	0,2	—	1,6	—	—

Single user licence only copying

مقادیر محاسبه شده

i	FCAE [fC/s]	FCAE [cm ⁻³]	η_{CPC}
1	19,0	7 490,6	0,961 2
2	18,7	7 372,4	0,965 3
3	19,1	7 510,3	0,962 5
4	18,4	7 254,1	0,967 3
5	19,1	7 510,3	0,961 6

$\langle \eta_{CPC} \rangle$	0,9635
Std Dev η	0,0026

بیشینه اختلاف از میانگین

0...037 < 0..02ok

۴-۶ عدم قطعیت

مقدار [%]	نماد	مؤلفه
0,90	$u_r(\text{FCAE})$	کارآیی آشکارسازی FCAE
2,40	$u_r(\text{MCC})$	تصحیح بارهای چندتایی
0,88	$u_r(\beta)$	تصحیح ضریب اربیی شکافنده
2,33	$u_r(q_{\text{FCAE}})$	انحراف دبی شارش FCAE
0,27	$ur(\eta_{\text{rep}})$	تکرار پذیری
3,59	$uc,r(\eta)$	ترکیب نسبی
7,18	$Ur(\eta)$	گسترش نسبی

از کارآیی آشکارسازی CPC ($\eta_{CPC} = 0.9635$) و عدم قطعیت گسترش یافته نسبی ($U_r(\eta) = 7.18\%$).

نتیجه عدم قطعیت گسترش یافته ($U(\eta) = 0.0692$) خواهد شد.

پیوست (۵)

(الزامی)

کالیبراسیون دبی شارش حجمی

دبی شارش حجمی از میان یک CPC یا FCAE، دبی شمارش ذره (تعداد ذرات در واحد زمان) را مستقیماً تحت تأثیر قرار می‌دهد. کالیبراسیون نادرست دبی شارش منجر به بروز خطا در محاسبه عدد تراکم ذره می‌شود. بنابراین، کنترل کننده‌ها و دبی‌سنج‌های کالیبرهشده مناسب برای پیشبرد اندازه‌گیری‌های دقیق و صحیح دبی شارش نمونه و ایجاد قابلیت آشکارسازی، مورد نیاز است.

به طور کلی از سه نوع کنترل شارش در CPC‌ها و FCAE‌ها استفاده می‌شود: دبی‌سنج‌های حرارتی با شیرکنترل، روزنَه بحرانی، یا محدودکننده شارش (روزنَه‌های مویی یا غیربحرانی) با اندازه‌گیری اختلاف فشار و شیرکنترل. به جای شیرکنترل، می‌توان سرعت پمپ را برای ثابت نگهداشت شارش کنترل کرد. نتایج اولیه حاکی از دبی حجمی ثابت در شرایط نرمالیزه (برای مثال، $K = 273/15$ و $kPa = 101/3$) شده است؛ که به دبی شارش حجمی واقعی با احتساب دما و فشار در ابزار اندازه‌گیری (یعنی CPC و FCAE) تبدیل می‌شود. این معمولاً "توسط سازنده انجام می‌گیرد.

اگر یک دستگاه دبی شارش حجمی نرمالیزه شده (q_n) را گزارش دهد، فرمول (۵-۱) برای تبدیل به دبی شارش حجمی واقعی (q) به کار می‌رود:

$$q = q_n \frac{T}{T_n} \frac{P_n}{P} \quad ۵-۱$$

در اینجا T دما و P فشار واقعی هنگام اندازه‌گیری شارش دستگاه و T_n و P_n دما و فشار نرمالیزه دبی‌سنج حرارتی هستند.

نتیجه دوم (یعنی روزنَه بحرانی) دبی شارش حجمی ثابت و مستقل از فشار بالادست روزنَه بحرانی، به هنگام عبور از میان آن را تضمین می‌کند. بدین ترتیب، فشار پایین‌دست روزنَه برای رسیدن به شرایط بحرانی به قدر کافی پایین خواهد بود. دبی شارش حجمی از میان روزنَه فقط تحت تأثیر دمای ورودی روزنَه T ، قرار می‌گیرد. همان‌طور که فرمول (۵-۲) نشان می‌دهد:

$$q = q_0 \frac{T}{T_0} \quad ۵-۲$$

که در آن q_0 دبی حجمی نامی شارش در دمای نامی T_0 است. معمولاً "دما در روزنۀ بحرانی ثابت نگهداشته می‌شود" (یعنی $T_0 = T$) تا دبی شارش حجمی از میان روزنۀ ثابت بماند. اگر دما یا فشار در رودی دستگاه از دما و فشار در روزنۀ متفاوت باشد، تصحیحات بیشتری لازم خواهد بود که در فرمول (۳-۵) آمده است:

$$q_{in} = q \frac{T_{in}}{T} \frac{P}{P_{in}} = q_0 \frac{T_{in}}{T_0} \frac{P}{P_{in}} = q_0 \frac{T_{in}}{T_0} \frac{P_{in}-\Delta P}{P_{in}} \quad ۳-۵$$

که در آن، T و P به ترتیب دما و فشار ورودی هستند. ΔP اختلاف فشار بین ورودی دستگاه و بالادست روزنۀ بحرانی است. تا زمانی که ΔP در مقایسه با P_{in} کوچک باشد، تأثیر تغییر فشار ورودی نیز کوچک باقی می‌ماند. نتیجه سوم یعنی محدودیت شارش با اندازه‌گیری اختلاف فشار، وابستگی دبی شارش حجمی را هم به دما و هم به فشار نشان می‌دهد.

صرف نظر از روش مورد استفاده در اندازه‌گیری یا کنترل شارش، کالیبراسیون دوره‌ای اثرات افزایشی خطاهای ناشی از تغییر شرایط محیطی یا گرفتگی جزئی روزنۀ هم چنین اثرات افزایشی استفاده از سیال‌های عامل متفاوت مثلاً "حضور CO_2 در برخی برنامه‌های کاربردی الکتروسکوپی" را کاهش می‌دهد.

مثال: ترکیب گاز بر شارش انسدادی که به CPC می‌رود تأثیر می‌گذارد. شارش حجمی ورودی نسبت عکس با جذر جرم مولکولی نسبی گاز دارد. از جمله گازهای همراه آیروسل‌ها به غیر از هوا می‌توان به آیروسل‌های دیکوتیل فتالات از حلal ۲-پروپانول و آیروسل‌های الکتروسکوپی که برای کاهش تخلیه هاله‌ای به آنها CO_2 اضافه شده است، نام برد. تراکم بخار اشباع شده ۲-پروپانول در $25^{\circ}C$ ، دبی شارش را نزدیک ۳٪ افزایش و تراکم ۱۰٪ از CO_2 ، نزدیک ۲۵٪ آن را کاهش می‌دهد. این مثال‌ها نشان می‌دهند که ترکیب گاز هنگام عبور از DEMC رقیق نمی‌شود. این امر مربوط به می‌شدکه در آن DEMC در حالت چرخشی کار می‌کرد. برای پیشگیری از این خطا در شارش، باید در اندازه‌گیری کالیبراسیون شارش امکان جایگزینی نوع دبی‌سنج استفاده شده در آیروسل با ترکیب منحصر به فرد گاز آن فراهم شود. خطای شارش با کار بدون چرخش DEMC، می‌تواند به مقادیر خیلی کمتر کاهش یابد. این کار تراکم CO_2 یا ۲-پروپانول را کمینه به نسبت شارش آیروسل به شارش کل رقیق خواهد کرد. برای مورد ۱۰ به ۱ نسبت شارش غلاف به شارش آیروسل، دبی شارش نزدیک ۳٪ در هر دو مورد ذکر شده در بالا کاهش می‌یابد. برای بسیاری از کاربردها این مقدار ناچیزی است.

روش‌های کالیبراسیون در بندهای ۶ و ۷ برای مقایسه دبی‌های اندازه‌گیری شده شارش حجمی ورودی دستگاه مرجع و CPC مورد آزمون، q_{meas} ، با مقادیر مربوط در دستگاه‌های گواهی شده یا مقادیر گزارش شده به وسیله دستگاه‌ها به کار می‌روند. فرمول‌های (۲) تا (۴) و (۱۱) تا (۱۳) رجوع شود. پیش از این مقایسه‌ها، دبی حجمی شارش q_{meas} ، که در P_{amb} و T_{amb} اندازه‌گیری شده است باید به q_{cal} در شرایط T_{cert} و P_{cert} تبدیل شده و

همراه هم با q_{cert} گزارش شوند. در این تبدیل باید روش کنترل شارش دستگاه به هنگام تغییر P و T در نظر گرفته شود. سه مورد بیشترین رواج را دارند.

الف- روزنَه بحرانی بادمای ثابت T_0 ، شارش حجمی از میان روزنَه ثابت است.

$$q_{cal} = q_{meas} \frac{T_{cert}}{T_{amb}} \frac{P_{amb}}{P_{cert}} \frac{P_{cert} - \Delta P}{P_{amb} - \Delta P} \quad 4-5$$

ب- روزنَه بحرانی با دمای شناوری $T_{in} + \Delta T$ ، اختلاف دمای اندازه‌گیری شده بین ورودی و روزنَه بحرانی ثابت نگهداشته می‌شود:

$$q = q_{meas} \frac{T_{cert}}{T_{amb}} \frac{T_{amb} + \Delta T}{T_{cert} + \Delta T} \frac{P_{amb}}{P_{cert}} \frac{P_{cert} - \Delta P}{P_{amb} - \Delta P} \quad 5-5$$

$$q_{cal} = q_{meas} \frac{T_{cert}}{T_{amb}} \frac{P_{amb}}{P_{cert}} \quad 6-5$$

اگر یک دستگاه وقتی شارش حجمی ثابت است از یک سامانه کنترل شارش فعال استفاده کند، فرمول (۴-۵) اگر دما در نقطه اندازه‌گیری شارش ثابت نگهداشته شود، باید به کار برود. و گرنه از فرمول (۵-۵) باید استفاده شود.

پیوست (ذ)

(الزامی)

آزمون آماده‌ساز بار و DEMC در بیشینه عدد تراکم ذره

این پیوست روش تعیین مرحله‌ای را توضیح می‌دهد که برپایه آن آماده‌ساز بار به تعادل بار می‌رسد و DEMC بدون انحراف در بیشینه سطح تراکم با بار عمل می‌کند. این آزمون برای بندهای ۳-۳-۶ و ۳-۳-۷ مورد نیاز است. تمام آماده‌سازی پیشین که در بندهای ۶ و ۷ توضیح داده شده‌اند، قبل از انجام این آزمون باید با موفقیت تکمیل شوند. این آزمون مهم خواهد بود اگر:

- تراکم آیروسل اولیه ورودی به DEMC بالاتر از 106 cm^{-3} باشد،
- کالیبراسیون آیروسل محتوی ذرات با باردوتایی است و بنابراین کارآبی آشکارسازی نیاز به تصحیحات مطابق پیوست (ت) دارد، یا
- اندازه‌گیری‌های تصحیح بارچندتایی مطابق ت-۳-۲ تفاوت‌هایی در نسبت‌های تراکم نشان می‌دهند.

از روش آزمون زیر پیروی کنید:

- الف) DEMC را روی اندازه دلخواه ذره تنظیم کنید (۲-۳-۶ یا ۲-۳-۷).
ب) عملیات منبع آیروسل را بر روی سطح دلخواه بیشینه تراکم تنظیم کنید.
پ) تراکم بار (برای یک FCAE از روش ۵-۳-۶ ب استفاده کنید) یا عدد تراکم ذره را (برای یک CPC) یا تراکم بار (برای یک FCAE از روش ۵-۳-۶ ب استفاده کنید) اندازه‌گیری کنید.
مرجع از روش ۵-۳-۷ الف و ب استفاده کنید) اندازه‌گیری کنید.
ت) ولتاژ DEMC را دو برابر کنید.

ث) اندازه گیری درحال شارش یا تراکم را با دستگاه مرجع (مرحله پ) تکرار کنید.

ج) نسبت شارش‌های اندازه‌گیری شده (FCAE) یا عدد تراکم ذرات (CPC) مرجع از مرحله پ تا ث را محاسبه کنید.

ج) DEMC را دوباره روی اندازه ذره دلخواه تنظیم کنید مانند مرحله الف.
ح) تراکم آیروسل اولیه را به حدود نیمی از سطح تراکم بیشینه با استفاده از رقیق کننده تراکم آیروسل کاهش دهید (اگر این تراکم برای دستگاه مرجع بسیار پایین باشد، تراکم آیروسل را متناوباً) به اندازه دوبرابر مقدار بیشینه برای آزمون کالیبراسیون دو برابر کنید). توجه داشته باشید که این تغییر تراکم نباید با تغییر پارامترهای عملیات خود مولد آیروسل اولیه انجام شود. چرا که می‌تواند بر توزیع بار در آیروسل اولیه تأثیر کند.
خ) مراحل پ تاچ را تکرار کنید.

د) اگر نسبت‌های محاسبه شده در حال شارش یا تراکم در مرحله (ج) برای دو سطح تراکم بیشتر از ۱۰٪ تفاوت نکند، آماده ساز بار و DEMC با توجه به تراکم آبروسل به درستی کار می‌کنند.

پیوست (ر)

(اطلاعاتی)

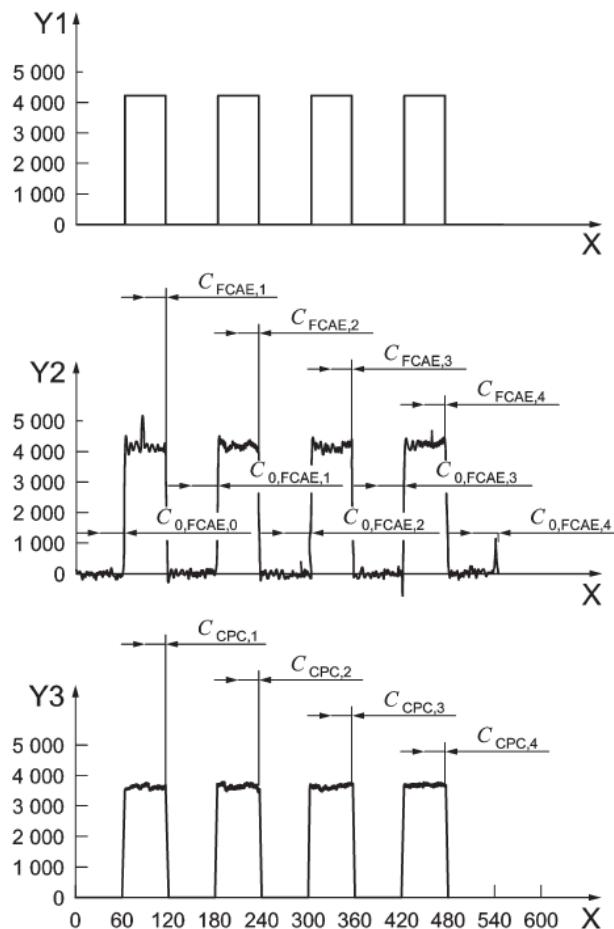
روش گزارش داده های توصیه شده به هنگام استفاده از FCAE

۱- کلیات

در کالیبراسیون یک CPC با مقایسه با یک دستگاه مرجع، عدد تراکم ذره یک آیروسل همزمان با دو دستگاه اندازه گیری می شود. این اعداد ثبت شده و برای محاسبه کارآیی آشکارسازی CPC مورد آزمون بکار می روند. به دلایل متعدد تراکم اندازه گیری شده توسط دو دستگاه مرجع و CPC مورد آزمون معمولاً "گاهی تفاوت نشان می دهند. برای مثال، زمانی که تراکم پایین است نوساناتی در تراکم اندازه گیری شده نشان می دهد. این در CPC ها رخ می دهد چون عدد شمارش ذرات در واحد زمان در تراکم های پایین بسیار کم است. در FCAE ها، نوفه در تراکم های پایین در مقایسه با CPC ها بیشتر قابل توجه است، زیرا اندازه گیری در حال جریان در دامنه فمتوا آمپر پایین بوده و نوفه الکترونیکی برآن تأثیر منفی می گذارد. حتی در تراکم های بالا اگر مولد ذره آیروسل ناپایدار باشد، یا اگر شارش ها در سامانه کالیبراسیون نظیر آنهایی که در رقیق کردن بودند به خوبی به روشنی پایدار کنترل نشوند؛ تراکم های اندازه گیری شده ممکن است تفاوت قابل ملاحظه ای داشته باشند. اینها منابعی چند از خطاهای تصادفی در کالیبراسیون کارآیی آشکارسازی هستند. قدر نوسان کارآیی آشکارسازی با تکرار اندازه گیری قابل مطالعه است. روش توصیف شده در بخش زیر مثالی است از چگونگی انجام چنین اندازه گیری های تکراری.

۲- چرخه ولتاژ DEMC برای اندازه گیری های تکراری تراکم

شکل ر-۱ مثالی از یک روش انجام اندازه گیری های تکراری را به تصویر می کشد که در آن ولتاژ بین صفر و ولتاژ اندازه دلخواه ذره در بازه زمانی ثابت، نوسان دارد. در این مثال این زمان ۶۰ ثانیه است و از یک FCAE به عنوان مرجع استفاده می شود. به همان نسبت CPC مورد آزمون بین تراکم های بالا و پایین هر ۶۰ ثانیه می چرخدند. تراکم بالا میزان تراکم اندازه دلخواه ذره را نشان می دهد و تراکم پایین صفر جبران FCAE یا شمارش نادرست CPC مورد آزمون (در صورت وجود) را نشان می دهد. بنابراین، تراکم خالص ذره، تفاوت بین تراکم بالا ($C_{\text{CPC},i}$) و میانگین عددی دو تراکم پایین مجاور ($C_{0,\text{FCAE},i}$) در شکل است. از آنجایی که پس از نوسان ولتاژ چند ثانیه تا رسیدن تراکم به پایداری طول می کشد، فقط یک خوانده برای FCAE و CPC مورد آزمون برای هر بازه ۶۰ ثانیه ای میسر می شود؛ همانگونه که در شکل نشان میانگین عددی ۳۰ ثانیه آخر از تراکم پایدار با فلاش های دو انتهایی داده شده است. امتیازی که این روش تفاضل جبران FCAE دارد این است که اندازه گیری تراکم خالص، حتی وقتی متعادل (جبران) می شود دقیق تر خواهد بود. این دقت در مقایسه با تفاضل مقدار تعادل (جبران) که اندازه گیری آن فقط به صورت گزینشی، اغلب فقط در آغاز یا انتهای سلسله اندازه گیری ها صورت گرفته است، به دست می آید.

راهنمای:

(s) زمان بر حسب (s)

(V) تنظیم ولتاژ روی DEMIC بر حسب (V)

(cm⁻³) تراکم FCAE بر حسب (cm⁻³)

(cm⁻³) تراکم CPC مورد آزمون بر حسب (cm⁻³)

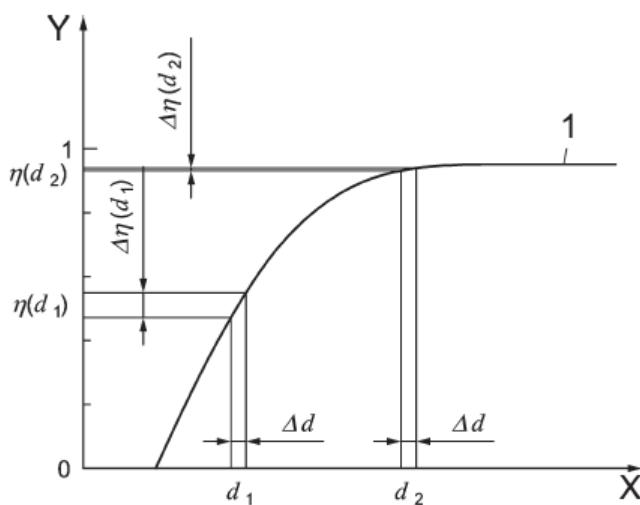
شکل ۱ - مثالی از چرخه ولتاژ DEMC و خواندهای متناظر تراکم CPC و FCAE مورد آزمون

پیوست (ز)

(اطلاعاتی)

عدم قطعیت کارآیی آشکارسازی وابسته به عدم قطعیت اندازه ذره

خطاهای رخ داده در کارآیی آشکارسازی CPC که ناشی از بروز خطا در اندازه ذرات کالیبراسیون هستند، ممکن است در نتیجه کالیبراسیون ظاهر شوند. به شکل (ز-۱) رجوع شود.

راهنمای:

1 منحنی کارآیی

X قطر ذره

Y کارآیی آشکارسازی

شکل ز1 - خطاهای کارآیی آشکارسازی ناشی از خطاهای اندازه ذره و وابستگی آنها روی شیب منحنی کارآیی

همانطور که شکل (ز-۱) به تصویر می کشد ، مقدار خطا ممکن است براساس شیب منحنی کارآیی آشکارسازی تغییر کند و این خطا نزدیک حد اندازه پایین تر، جایی که منحنی شیب داراست اهمیت بیشتری دارد. خطای کارآیی $\Delta\eta$ ، در اندازه d_1 ، به عنوان تابعی از خطای اندازه Δd ، بیان می شود به طوری که:

$$\Delta\eta(d_1) \cong \left. \frac{d\eta}{dd} \right|_{d=d_1} \cdot \Delta d \quad \text{ز-1}$$

اندازه ذرات مورد استفاده در کالیبراسیون کمی عدم قطعیت دارند. یعنی اینکه، کارآیی آشکارسازی حاصل از کالیبراسیون کمی عدم قطعیت ناشی از عدم قطعیت اندازه دارد که باید برآورد شده و در ارزیابی کل عدم قطعیت گنجانده شود. عدم قطعیت کارآیی ناشی از عدم قطعیت اندازه $\eta(\text{size})$ ، با فرمول (ز-۲) محاسبه می شود:

$$u(\eta_{\text{size}}) = \left. \frac{d\eta}{dd} \right|_{d=d_1} \cdot u(d) \quad \text{فرمول ز-2}$$

فرمول (ز-۲) به این معنی است که برای برآورد عدم قطعیت کارآیی ناشی از عدم قطعیت اندازه ($u(\eta_{size})$ ، باید منحنی کارآیی CPC مورد آزمون ($\eta(d)$ ، عدم قطعیت اندازه ذره ($u(d)$ ، هر دو معلوم باشند. دلایل زیادی عدم قطعیت اندازه ذره را افزایش می‌دهند. دلایلی مانند عدم قطعیت اندازه ذرات با اندازه استاندارد شده، عدم قطعیت‌های ناشی از پهنای محدود توزیع اندازه ذرات طبقه بندی شده با DEMC وغیره. شب منحنی کارآیی CPC ، $d\eta/dd = d1$ ، اغلب به خوبی شناخته شده نیست، چراکه منحنی کارآیی خود هدف تعیین در کالیبراسیون است. به این جهت، در ارزیابی شب نیاز به داده‌های کالیبراسیون پیشین CPC یا CPC‌های مشابه (به عنوان مثال، یک CPC دیگر از همان مدل) است. برای به حداقل رساندن عدم قطعیت، اندازه بندی DEMC با ذرات دارای اندازه استاندارد و عدم قطعیت‌های کوچک، باید کالیبراسیون شود. روش کالیبراسیون اندازه بندی DEMC در استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۸۳۰، شرح داده شده است.

پیوست ژ

(اطلاعاتی)

کاربرد نتایج کالیبراسیون

کاربرد CPC در ابتدا به تراکم تصحیح شده ذرات و عدم قطعیت آن علاقمند می‌شود. نتیجه کالیبراسیون ابزار را می‌توان با تراکم تصحیح شده C ، به عنوان تابعی از تراکم اندازه‌گیری شده CPC بیان کرد.

$$C = C_{CPC} / \eta$$

ژ-۱

بیشترین مثال ذره بنیادی وقتی مطرح می‌شود که در منطقه پلاتو قطریک ذره منفرد وجود دارد، یک تراکم منفرد در نظر گرفته شده است و CPC در حالت شمارش یک ذره منفرد عمل می‌کند. باجرای قانون انتشار عدم قطعیت ها، عبارت زیر برای عدم قطعیت استاندارد همراه نسبی $u_{c,r}(C)$ ، بدست می‌آید:

$$u_{c,r}(C) = u_C(C) / C = \sqrt{u_r^2(C_{CPC}) + u_r^2(\eta)}$$

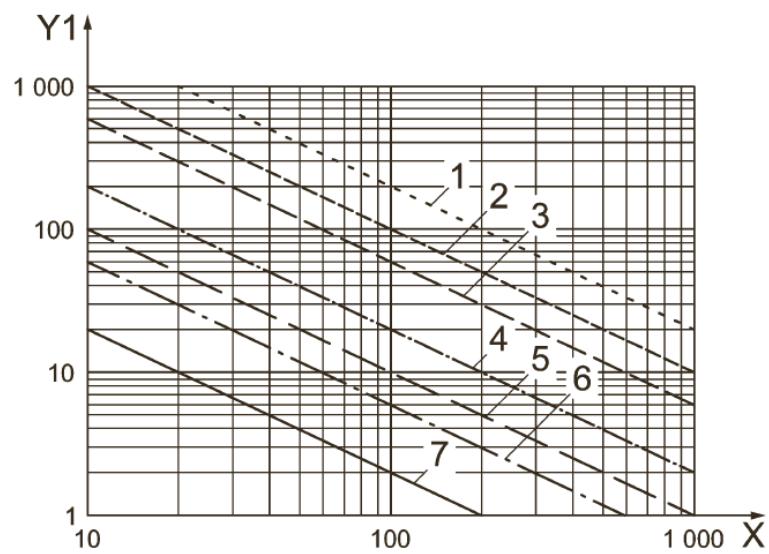
ژ-۲

مقدار $u_r(\eta)$ برای قطر ذره و تراکم مورد نظر از فرمول (۱۰) براساس کالیبراسیون با یک FCAE، یافر مول (۱۷) براساس کالیبراسیون با یک CPC مرجع محاسبه می‌شود. مقدار حد پایین تر عدم قطعیت CPC از عدم قطعیت در خطای شمارش ناشی می‌شود، که به طور کلی برای دنبال کردن احتمال توزیع Poisson فرض می‌شود. عبارت زیر عدم قطعیت ناشی از شمارش را بیان می‌کند:

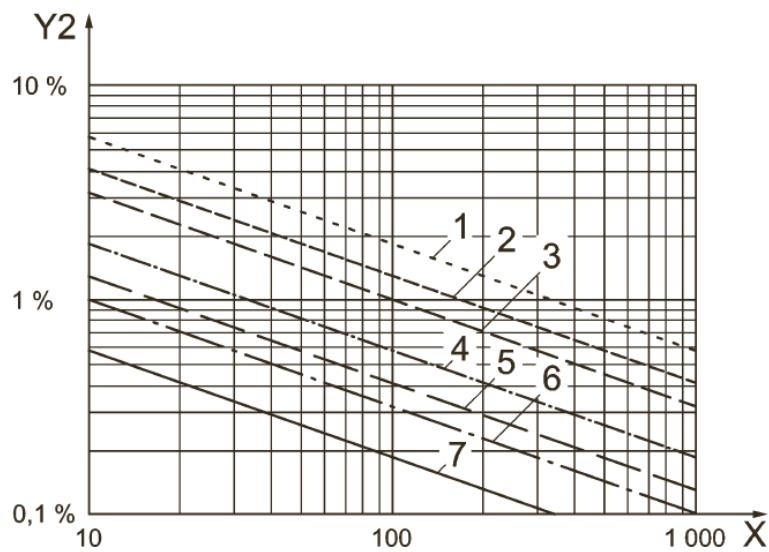
$$u_{c,r}(C) = \sqrt{1/(C_{CPC} q_{CPC} t)}$$

ژ-۳

که در آن q_{CPC} دبی شارش آشکارساز CPC و t زمان نمونه برداری است. فرمول (ژ-۳) وقتی معتبر است که عبارت $C_{CPC} q_{CPC} t$ از ۱۰۰ بزرگتر باشد. شکل (ژ-۱) فرمول (ژ-۳) را برای یک عدم قطعیت استاندارد معلوم ۱٪ و برای زمان اندازه‌گیری معلوم از ۱ دقیقه، به تصویر می‌کشد.
عدم قطعیت % ۱ به تراکم 60 cm^{-3} براساس شارش 1 l/min و یک میانگین زمانی ۱۰ ثانیه مربوط است.

a) $u_r(C_{CPC}) = 1,00 \%$

b) $t = 1 \text{ min}$

$q_{cpc} [\text{l}/\text{min}]$

1 0,03

6 1,0

2 0,06

7 3,0

3 0,1

X $C_{CPC} [\text{cm}^{-3}]$

4 0,3

Y1 $t [\text{s}]$ to achieve $u_r(C_{CPC})$ of 1,0 %

5 0,6

Y2 $u_r(C_{CPC}) [\%]$ when $t = 1 \text{ min}$

شکل ۷۱ - نمودارهای رابطه عدم قطعیت شمارش با دبی شارش آشکارساز و زمان میانگین

یک پسرفت در تراکم منبع آبروسل که بیش از وقفه در اندازه‌گیری شارش هم سهمی در عدم قطعیت CPC دارند. این اثرات به کاربرد ویژه CPC بستگی دارد و محقق باید به هنگام محاسبه عدم قطعیت ترکیب شده، این موارد را نیز در نظر بگیرد.

پیوست س
(اطلاعاتی)
کتابنامہ

- [1] ISO 15900, Determination of particle size distribution — Differential electrical mobility analysis for aerosol particles.
- [2] ISO 21501-1, Determination of particle size distribution — Single particle light interaction methods — Part 1: Light scattering aerosol spectrometer.
- [3] ISO/IEC Guide 99, International vocabulary of metrology — Basic and general concepts and associated terms (VIM).
- [4] ISO/IEC 17025, General requirements for the competence of testing and calibration laboratories.
- [5] VDI 3491 part 4, Particulate matter measurement – Generation of test aerosols. Sinclair-La Mer- Generator. Beuth Verlag, Berlin, Dec. 1980.
- [6] VDI 3491 part 19, Particulate matter measurement — Generation of carbon aerosols using a spark aerosol generator. Beuth Verlag, Berlin, Nov. 1996. (Revised 2007)
- [7] Agarwal J.K., & Sem G.J. Continuous flow, single-particle-counting condensation nucleus counter. *J. Aerosol Sci.* 1980, **11** pp. 343–357
- [8] Ankilov A., Baklanov A., Colhoun M., Enderle K.-H., Gras J., Julianov Yu., Kaller D., Lindner A., Lushnikov A.A., Mavliev R., McGovern F., O'Connor T.C., Poszimek J., Preining O., Reischl G.P., Rudolf R., Sem G.J., Szymanski W.W., Vrtala A.E., Wagner P.E., Winklmayr W., Zagaynov V. Particle size dependent response of aerosol counters. *Atmos. Res.* 2002, **62** pp. 209–237
- [9] Ankilov A., Baklanov A., Colhoun M., Enderle K.-H., Gras J., Julianov Yu., Kaller D., Lindner A., Lushnikov A.A., Mavliev R., McGovern F., O'Connor T.C., Poszimek J., Preining O., Reischl G.P., Rudolf R., Sem G.J., Szymanski W.W., Vrtala A.E., Wagner P.E., Winklmayr W., Zagaynov V. Intercomparison of number concentration measurements by various aerosol particle counters. *Atmos. Res.* 2002, **62** pp. 177–207
- [10] Bartz H., Fissan H., Liu B.Y.H. A new generator for ultrafine aerosols below 10 nm. *Aerosol Sci. Technol.* 1987, **6** pp. 163–171
- [11] Bland J.M., & Altman D.G. Comparing methods of measurement: why plotting difference against standard method is misleading. *Lancet.* 1995, **346** pp. 1085–1087
- [12] Bland J.M., & Altman D.G. Measuring agreement in method comparison studies. *Stat. Methods Med. Res.* 1999, **8** pp. 135–160
- [13] Bland M. An Introduction to Medical Statistics. Oxford University Press, Third Edition, 2000
- [14] Berry W.D. Understanding regression assumptions. Newbury Park, California, Sage University Paper Series on Quantitative Applications in the Social Sciences, series no. 07-092, 1993
- [15] Bureau International des Poids et Mesures. The international system of units (SI). 8th Edition, 2006
- [16] Chen D.-R., Pui D.Y.H., Kaufman S.L. Electrospraying of conducting liquids for monodisperse aerosol generation in the 4 nm to 1.8 μm diameter range. *J. Aerosol Sci.* 1995, **26** (6) pp. 963–977
- [17] Cohen J. Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences. Lawrence Erlbaum Associates, Hillsdale, Second Edition, 1988

- [18] Covert D., Wiedensohler A., Russell L. Particle charging and transmission efficiencies of aerosol charge neutralizers. *Aerosol Sci. Technol.* 1997, **27** pp. 206–214
- [19] Drew R.T., Bernstein D.M., Laskin S. The Laskin aerosol generator. *J. Toxicol. Environ. Health.* 1978, **4** pp. 661–670
- [20] Eksborg S. Evaluation of method-comparison data. *Clin. Chem.* 1981, **27** pp. 1311–1312
- [21] Fletcher R.A., Mulholland G.W., Winchester M.R., King R.L., Klinedinst D.B. Calibration of a condensation particle counter using a NIST traceable method. *Aerosol Sci. Technol.* 2009, **43** pp. 425–441
- [22] Giechaskiel B., & Stilianakis N. A note on the comparison of particle number counters. *Meas. Sci. Technol.* 2009, **20** p. 077003
- [23] Giechaskiel B., Wang X., Horn H.-G., Spielvogel J., Gerhart C., Southgate J. Calibration of condensation particle counters for legislated vehicle number emission measurements. *Aerosol Sci. Technol.* 2009, **43** pp. 1164–1173
- [24] Giechaskiel B., & Bergmann A. Validation of 14 used, re-calibrated and new TSI 3790 condensation particle counters according to the UN-ECE Regulation 83. *J. Aerosol Sci.* 2011, **42** pp. 195–203
- [25] Giechaskiel B., Wang X., Gilliland D., Drossinos Y. The effect of particle chemical composition on the activation probability in n-butanol condensation particle counters. *J. Aerosol Sci.* 2011, **42** pp. 20–37
- [26] Hämeri K., Koponen I.K., Aalto P.P., Kulmala M. The particle detection efficiency of the TSI- 3007 condensation particle counter. *J. Aerosol Sci.* 2002, **33** pp. 1463–1469
- [27] Helsper C. Investigations of a new aerosol generator for the production of carbon aggregate particles. *Atmos. Environ.* 1993, **27A** pp. 1271–1275
- [28] Hering S.V., Stolzenburg M.R., Quant F.R., Oberreit D.R., Keady P.B. A laminar-flow, waterbased condensation particle counter (WCPC). *Aerosol Sci. Technol.* 2005, **39** pp. 659–672
- [29] Herrmann M., Wehner B., Bischof O., Han H.S., Krinke T., Liu W. Particle counting efficiencies of new TSI condensation particle counters. *J. Aerosol Sci.* 2007, **38** pp. 674–682
- [30] Hinds W.C. *Aerosol technology: properties, behavior, and measurement of airborne particles* Wiley & Sons, Inc, Second Edition, 1998
- [31] Ji J.H., Bae G.N., Hwang J.C. Characteristics of aerosol charge neutralizers for highly charged particles. *J. Aerosol Sci.* 2004, **35** pp. 1347–1358
- [32] Jing L. Standard combustion aerosol generator (SCAG) for calibration purposes. 3rd ETH Workshop “Nanoparticle Measurement”, ETH Hönggerberg Zürich, August 1999
- [33] Kesten J., Reineking A., Porstendorfer J. Calibration of a TSI Model 3025 Ultrafine Condensation Particle Counter. *Aerosol Sci. Technol.* 1991, **15** pp. 107–111
- [34] Kulmala M., Mordas G., Petaja T., Gronholm T., Aalto P.P., Vehkamaki H. The condensation particle counter battery (CPCB): A new tool to investigate the activation properties of nanoparticles. *J. Aerosol Sci.* 2007, **38** pp. 289–304
- [35] Liu B.Y.H., & Pui D.Y.H. Electrical neutralization of aerosols. *J. Aerosol Sci.* 1974, **5** pp. 465–472
- [36] Liu B.Y.H., & Pui D.Y.H. A submicron aerosol standard and the primary, absolute calibration of the condensation nuclei counter. *J. Colloid Interface Sci.* 1974, **47** pp. 155–171
- [37] Liu B.Y.H., & Kim C.S. On the counting efficiency of condensation nuclei counters. *Atmos. Environ.* 1977, **11** pp. 1097–1100
- [38] Liu B.Y.H., & Pui D.Y.H. Particle size dependence of a condensation nuclei counter. *Atmos. Environ.* 1979, **13** pp. 563–568

- [39] Liu B.Y.H., Pui D.Y.H., Mckenzie R .L., Agarwal J.K., Jaenicke R ., Pohl F.G. Intercomparison of different “absolute” instruments for measurement of aerosol number concentration. *J. Aerosol Sci.* 1982, **13** pp. 429–450
- [40] Liu P .S.K., & D eshler T. Causes of concentration differences between a scanning mobility particle sizer and a condensation particle counter. *Aerosol Sci. Technol.* 2003, **37** pp. 916–923
- [41] Liu W., Osmondson B .L., Bischof O .F., Sem G.J Calibration of condensation particle counters. *SAE Tech. Pap. Ser.: 2005-2001-0189.* 2005
- [42] Mamakos A., Giechaskiel B., Drossinos Y. Experimental and theoretical investigations of the effect of the calibration aerosol material on the counting efficiencies of TSI 3790 condensation particle counters. *Aerosol Sci. Technol.* 2013, **47** pp. 11–21
- [43] May K.R. The Collison nebulizer: Description, performance and application. *J. Aerosol Sci.* 1973, **4** pp. 235–243
- [44] McMurry P .H. T he h istory of c ondensation nucleus c ounter. *Aerosol S ci. Technol.* 2 000, **33** pp. 297–322
- [45] Mertes S., Schröder F., Wiedensohler A . The particle detection efficiency curve of the TSI-3010 CPC as a function of the temperature difference between saturator and condenser. *Aerosol Sci. Technol.* 1995, **23** pp. 257–261
- [46] Mordas G., Malmala M., Petäjä T., Aalto P.P., Matulevicius V., Grigoraitis V., Ulevicius V., Grauslys V., Ukkonen A., Hämeri K. Design and performance characteristics of a condensation particle counter UF-02proto. *Boreal Env. Res.* 2005, **10** pp. 543–552
- [47] Mordas G., Manninen H.E., Petäjä T., Aalto P.P., Hämeri K., Kulmala M. On operation of the ultra-fine water-based CPC TSI 3786 and comparison with other TSI models (TSI 3776, TSI 3772, TSI 3025, TSI 3010, TSI 3007). *Aerosol Sci. Technol.* 2008, **42** pp. 152–158
- [48] Owen M., Mulholland G., Guthrie W. Condensation particle counter proportionality calibration from 1 particle·cm⁻³ to 104 particles·cm⁻³. *Aerosol Sci. Technol.* 2011, **46** pp. 444–450
- [49] Peineke C., Attoui M.B., Schmitt-Ott A. Using a glowing wire generator for production of charged, uniformly sized nanoparticles at high concentrations. *J. Aerosol Sci.* 2006, **37** pp. 1651–1661
- [50] Petäjä T., Mordas G., Manninen H., Aalto P.P., Hämeri K., Kulmala M. Detection efficiency of a water-based TSI Condensation Particle Counter 3785. *Aerosol Sci. Technol.* 2006, **40** pp. 090–1097
- [51] Prodi V . . In: *Assessment of Airborne Particles*, (Mercer T.T., & Morrow P. eds.). W., 1972, pp. 169–81.
- [52] Sakurai H., & Ehara E. Primary standard for aerosol particle number concentration. Proc. 11th ETH Conference on Combustion Generated Nanoparticles, Swiss Federal Institute of Technology, Zürich. 2007
- [53] Scheibel H.G., & Porstendorfer J. Generation of monodisperse Ag- and NaCl-aerosols with particle diameters between 2 and 300 nm. *J. Aerosol Sci.* 1983, **14** pp. 113–126
- [54] Sem G.J. Design and performance characteristics of three continuous-flow condensation particle counters: a summary. *Atmos. Res.* 2002, **62** pp. 267–294
- [55] Stolzenburg M.R., & McMurry P.H. An Ultrafine Aerosol Condensation Nucleus Counter. *Aerosol Sci. Technol.* 1991, **14** pp. 48–65
- [56] Wahl C ., Aigner M., Krüger V. Rußgenerator, Vorrichtung und Verfahren zur kontrollierten Erzeugung von Nano-Rußpartikeln, Deutsche Patentanmeldung, Amtl. Aktenzeichen 102 43 307.0 (German patent application)

- [57] Wang X ., C aldow R ., Sem G .J., H ama N ., Sakurai H. Evaluation of a condensation particle counter for vehicle emission measurement: Experimental procedure and effects of calibration aerosol material. *J. Aerosol Sci.* 2010, **41** pp. 306–318
- [58] Wiedensohler A ., H ansson H .-C., K eady P.B., C aldow R . E xperimental verification of the particle detection efficiency of TSI 3025 UCPC. *J. Aerosol Sci.* 1990, **21** pp. 617–620
- [59] Wiedensohler A ., O rsini D ., C overt D .S., C offmann D ., C antrell W ., H avlicek M. Intercomparison study of the size-dependent counting efficiency of 26 condensation particle counters. *Aerosol Sci. Technol.* 1997, **27** pp. 224–242
- [60] Yli-Ojanperä J ., M äkelä J .M., M arjamäki M ., Rostedt A ., K eskinen J . Towards t raceable particle number concentration standard: Single charged aerosol reference (SCAR). *J. Aerosol Sci.* 2010, **41** pp. 719–728